

Nr. 6 – 2008
Side 957 – 1065

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 6
Utgitt 2. juli 2008

Innhold

		Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet		
2008		
Mai	30.	Lov nr. 36 om endr. i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv..... 957
Juni	6.	Lov nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) 959
Juni	6.	Lov nr. 38 om meldeplikt ved nedlegging av næringsverksemd (omstillingslova) 970
Juni	6.	Lov nr. 39 om endr. i minerallovgevinga 972
Juni	13.	Lov nr. 40 om endr. i arbeidsmiljøloven..... 973
Juni	13.	Lov nr. 41 om redaksjonell fridom i media..... 973
Juni	20.	Lov nr. 42 om forbud mot diskriminering på grunn av nedsatt funksjonsevne (diskriminerings- og tilgjengelighetsloven) 974
Juni	20.	Lov nr. 43 om endr. i lov om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranselova) 978
Juni	20.	Lov nr. 44 om medisinsk og helsefaglig forskning (helseforskningsloven)..... 979
Juni	20.	Lov nr. 45 om endr. i lov om kredittkjøp m.m. (frarådingsplikt)..... 989
Juni	20.	Lov nr. 46 om endr. i lov 18. desember 1959 nr. 1 om mortifikasjon av skuldbrev m.v. og enkelte andre lover..... 989
Juni	20.	Lov nr. 47 om endr. i straffeprosessloven mv. (overføring av kompetanse til å innkalle til soning og behandle søknader om soningsutsettelse)..... 990
Juni	20.	Lov nr. 48 om endr. i opplæringslova og privatskolelova..... 992
Mai	30.	Ikrafts. av lov 30. mai 2008 nr. 36 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv. (Nr. 517) 1007
Mai	28.	Deleg. av myndighet etter lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–10 nr. 4 (Nr. 521) 1008
Mai	30.	Delvis ikrafts. av lov 17. juni 2005 nr. 98 om endringer i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting (Nr. 524)..... 1008
Juni	6.	Ikrafttr. av lov 6. juni 2008 nr. 38 om meldeplikt ved nedlegging av næringsverksemd (omstillingslova) (Nr. 542) 1014
Juni	6.	Deleg. av myndighet til Nærings- og handelsdepartementet etter omstillingslova § 7 og § 8 (Nr. 543)..... 1014
Juni	6.	Ikrafttr. av lov 6. juni 2008 nr. 39 om endringer i minerallovgevinga (Nr. 544)..... 1014
Juni	13.	Ikrafts. av lov 13. juni 2008 nr. 40 om endring i arbeidsmiljøloven (Nr. 585) 1043
Juni	13.	Delvis ikrafts. av lov 29. juni 2007 nr. 84 om endringer i straffegjennomføringsloven mv. (tiltak for å avvikle soningskøen og bedre innholdet i soningen mv.) (Nr. 586)..... 1043
Juni	13.	Ikrafts. av lov 13. juni 2008 nr. 41 om redaksjonell fridom i media (Nr. 603) 1053
Juni	20.	Ikrafts. av lov 20. juni 2008 nr. 46 om endringer i lov 18. desember 1959 nr. 1 om mortifikasjon av skuldbrev m.v. og enkelte andre lover (Nr. 619) 1064
Juni	20.	Ikrafts. av lov 20. juni 2008 nr. 48 om endringer i opplæringslova og privatskolelova (Nr. 621)..... 1065
Juni	20.	Ikrafttr. av lov 20. juni 2008 nr. 45 om endringer i lov om kredittkjøp m.m. (frarådingsplikt) (Nr. 622)..... 1065
Kunngjøring av stortingsvedtak		
2008		
Juni	19.	Vedtak om grunnbeløpet i folketrygda og særtillegget, ordinær sats (Nr. 618)..... 1064
Forskrifter		
2005		
Juli	19.	Forskrift om fremstilling for kontroll for utenlandske fartøy som driver fiske i norges økonomiske sone (Nr. 1834)..... 994
2008		
Mars	13.	Forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2008 (Nr. 502)..... 996
Mai	26.	Forskrift om gjennomføring i norsk rett av nordisk konvensjon 6. februar 1931 nr. 1 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål (Nr. 507)..... 998
Mai	27.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av guarkjernemel fra India (Nr. 508)..... 998
Mai	28.	Forskrift om forbud mot import av solsikkeolje fra Ukraina (Nr. 510) 1000

Mai	28.	Forskrift om stopp i fisket etter tobis i Norges økonomiske sone (Nr. 511)	1000
Mai	29.	Forskrift om eksamen ved Forsvarets skolesenter (Nr. 515).....	1001
Mai	30.	Forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) (Nr. 516)	1006
Juni	4.	Forskrift om bemanningsforetak (Nr. 541)	1013
Juni	6.	Forskrift om gjennomføring av vedtak 2007/756/EF av 9. november 2007 om vedtakelse av en felles spesifikasjon for det nasjonale vognregisteret fastsatt i artikkel 14 nr. 4 og 5 i direktiv 96/48/EF og 2001/16/EF (Nr. 550).....	1023
Juni	5.	Forskrift om kompensasjon ved restriksjoner i bruk av utmarksbeite på grunn av rovvilt (Nr. 579).....	1038
Juni	10.	Forskrift om krav til kvalitet og internkontroll i barneverninstitusjoner (Nr. 580).....	1039
Juni	4.	Forskrift om opptak, studier og eksamen ved NLA – Høgskolen for kristendomskunnskap, pedagogikk og interkulturell forståelse (Nr. 589).....	1044
Juni	17.	Forskrift om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992 (Nr. 607)	1054
Juni	19.	Forskrift om krav for utstedelse, utvidelse og fornyelse av nasjonal rettighet for vedlikehold av luftfartøy (BSL C 7–1) (Nr. 614).....	1060
Juni	19.	Forskrift om gjennomføring av felleseuropeiske bestemmelser om medisinske krav for tjenestegjørende på luftfartøy, BSL JAR-FCL 3 (Flight Crew Licencing) endring 5 (Nr. 617).....	1062
Juni	20.	Forskrift om mortifikasjon av skuldbrev (Nr. 620).....	1064

Endringsforskrifter

2008

Mai	9.	Endr. i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek (Nr. 503)	996
Mai	22.	Endr. i forskrift om studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) (Nr. 504).....	997
Mai	26.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 505).....	997
Mai	26.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 506).....	998
Mai	27.	Endr. i forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2008 (Nr. 509).....	1000
Mai	28.	Endr. i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Det europeiske fellesskap i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen i 2008 (Nr. 512).....	1000
Mai	28.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2008 (Nr. 513).....	1001
Mai	29.	Endr. i forskrift om oppgaveplikt for norske deltakere i utenlandske ansvarlige selskaper mv og norske deltakere i norsk-kontrollerte selskaper i lavskattelend (Nr. 514).....	1001
Mai	30.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2008 (Nr. 523).....	1008
Mai	30.	Endr. i forskrift om kringkasting (Nr. 525).....	1009
Jan.	15.	Endr. i forskrift om fremstilling for kontroll for utenlandske fartøy som driver fiske i Norges økonomiske sone (Nr. 538)	1010
Mai	30.	Endr. i forskrift om fremstilling for kontroll for utenlandske fartøy som driver fiske i Norges økonomiske sone (Nr. 539)	1011
Juni	3.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 540).....	1011
Juni	2.	Endr. i forskrift om energikutredninger (Nr. 545)	1014
Juni	3.	Endr. i forskrift om politiattest i henhold til barnevernloven (Nr. 546).....	1015
Juni	5.	Endr. i forskrift om settepoteter (Nr. 547)	1015
Juni	6.	Endr. i forskrift om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportsfiske (Nr. 548)	1022
Juni	6.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med klassisk svinepest i svinebesetninger i Slovakia (Nr. 549).....	1022
Mai	9.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av embryo av storfe (Nr. 551)	1023
Juni	6.	Endr. i forskrift om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann (Nr. 552).....	1023
Juni	8.	Endr. i forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot (Nr. 553).....	1024
Juni	9.	Endr. i forskrift om rapportering og kontroll mv. ved fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann (Nr. 554)	1025
Juni	9.	Endr. i forskrift om regulering av fiske i fiskevernsonen ved Svalbard (Nr. 555).....	1026
Juni	9.	Endr. i forskrift om rapportering av fangst for norske fartøy (Nr. 556).....	1026
Juni	9.	Endr. i forskrift om utlendingers fiske og fangst i fiskerisonen ved Jan Mayen (Nr. 557)	1026

Juni	9.	Endr. i forskrift om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn (Nr. 558)	1027
Juni	9.	Endr. i forskrift om satser i prisutjevningsordningen for melk og satser for produksjonsfløte og tilvirkningsverdi på smør (Nr. 559)	1027
Juni	10.	Endr. i forskrift om rester av plantevernmidler mv. i næringsmidler og fôr (Nr. 560)	1035
Juni	10.	Endr. i forskrift om helikopterdekk på flyttbare innretninger (Nr. 561)	1036
Juni	6.	Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 577)	1036
Juni	12.	Endr. i forskrift om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS (Nr. 578)	1037
Juni	10.	Endr. i forskrift om tilsyn med barn i barneverninstitusjoner for omsorg og behandling (Nr. 581)	1040
Juni	10.	Endr. i forskrift om godkjenning av private og kommunale institusjoner som skal benyttes for barn som plasseres utenfor hjemmet med hjemmel i barnevernloven (Nr. 582)	1041
Juni	11.	Endr. i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften) (Nr. 583)	1041
Juni	13.	Endr. i forskrift om tilskudd til samiske aviser (Nr. 584)	1042
Juni	16.	Endr. i forskrift om forbud mot import av solsikkeolje fra Ukraina (Nr. 588)	1044
Juni	9.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008 (Nr. 590)	1051
Juni	17.	Endr. i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova (Nr. 591)	1052
Juni	6.	Endr. i forskrift om helse-, miljø- og sikkerhet i petroleumsvirksomheten (rammeforskriften) (Nr. 602)	1052
Juni	17.	Endr. i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler (Nr. 604)	1053
Juni	17.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2008 (Nr. 605)	1053
Juni	17.	Endr. i forskrift om forvaltningen av Statens pensjonsfond – Utland (Nr. 606)	1053
Juni	18.	Endr. i forskrift til privatskolelova (Nr. 608)	1057
Juni	18.	Endr. i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2008–2009 (Nr. 609)	1057
Juni	18.	Endr. i forskrift om særlige tiltak mot Hviterussland (Nr. 610)	1057
Juni	18.	Endr. i enkelte forskrifter gitt med hjemmel i lov 7. juni 1968 nr. 4 om gjennomføring av bindende vedtak av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråd (Nr. 611)	1058
Juni	18.	Endr. i forskrift om nærmere bestemmelser om tillatte vekter og dimensjoner for offentlig veg (Nr. 612)	1059
Juni	19.	Endr. i forskrift om generelle bestemmelser om utstedelse av luftfartssertifikater (BSL C 1–1a) (Nr. 613)	1059
Juni	19.	Endr. i forskrift om gjennomføringen av bestemmelsene om inntektsprøving av forskott (Nr. 616)	1062

Diverse 2008

Mai	28.	Opph. av forskrift om oppdragsgivers og oppdragstakers opplysningsplikt (Nr. 520)	1007
Mai	30.	Opph. av forskrift om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip (Nr. 522)	1008
Juni	2.	Vedtak om at midlertidig forskrift 19. desember 2003 nr. 1595 om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer skal gjelde for reservegasskraftverket på Nyhamna (Nr. 526)	1010
Juni	13.	Endr. i instruks om innløsning og regulering av festeavgift i festeforhold der staten eller statleg styrte verksemder eig tomta (Nr. 587)	1043
Juni	19.	Opph. av flytekniske forskrifter (Nr. 615)	1061

Rettelser

Nr. 4/2008 s. 764 (i forskrift 31. mars 2008 nr. 353 om nærmere bestemmelser om tillatte vekter og dimensjoner for offentlig veg)	1065
--	------

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 2. juli 2008

Nr. 6

30. mai Lov nr. 36 2008

Lov om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv.

Ot.prp.nr.28 (2007–2008), Innst.O.nr.48 (2007–2008) og Besl.O.nr.76 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 29. april og 8. mai 2008. Fremmet av Barne- og likestillingsdepartementet. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven).
- 2 Lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (angrerettloven).

I

I lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester gjøres følgende endringer:

§ 2–3 fjerde ledd bokstav c skal lyde:

- c) føre tilsyn med institusjoner etter kapittel 5 og omsorgssentre for mindreårige etter kapittel 5 A.

§ 2–3 sjuende ledd skal lyde:

Departementet kan kreve at kommunale organer som hører under loven, uten hinder av taushetsplikt, gir de opplysninger og meldinger som er nødvendige for at departementet skal kunne utføre sine oppgaver etter første ledd. Statlige sentrale myndigheter, statlige regionale myndigheter og fylkesmannen kan kreve at alle institusjoner som omfattes av kapittel 5 i loven, og omsorgssentre for mindreårige som omfattes av kapittel 5 A i loven, uten hinder av taushetsplikt, gir de opplysninger og meldinger som er nødvendige for at myndighetene skal kunne utføre sine oppgaver etter loven. Disse myndigheter kan også kreve adgang til alle institusjoner som går inn under kapittel 5, og omsorgssentre for mindreårige som går inn under kapittel 5 A.

§ 4–4 femte ledd første punktum skal lyde:

Når vilkårene i annet ledd er til stede, og dersom behovene ikke kan løses ved andre hjelpetiltak, kan barneverntjenesten også formidle plass i fosterhjem, institusjon, omsorgssenter for mindreårige eller i senter for foreldre og barn.

§ 4–14 bokstav b, c og ny bokstav d skal lyde:

- b) i institusjon, jf. § 5–1 og § 5–8,
- c) i opplærings- eller behandlingsinstitusjon når dette er nødvendig fordi barnet er funksjonshemmet, eller
- d) i omsorgssenter for mindreårige, jf. kapittel 5 A.

Nytt kapittel 5 A skal lyde:

Kapittel 5 A Omsorgssentre for mindreårige

§ 5A–1. Opphold på omsorgssenter for mindreårige

Statlig regional barnevernmyndighet skal gi barn som har kommet til riket og søkt asyl uten foreldre eller andre med foreldreansvar, tilbud om opphold på et omsorgssenter for mindreårige.

Tilbudet skal gjelde fra barnet blir overført fra utlendingsmyndighetene til statlig regional barnevernmyndighet frem til det blir bosatt i en kommune eller forlater riket.

Bestemmelsen gjelder barn som er under 15 år når asylsøknaden fremmes. For barn over 15 år gjelder bestemmelsen fra den tid Kongen bestemmer.

§ 5A–2. Ansvar for omsorgen

Når barnet har opphold på et omsorgssenter, har statlig regional barnevernmyndighet omsorgen for barnet. På vegne av statlig regional barnevernmyndighet skal omsorgssenteret utøve omsorgen.

Omsorgssenteret skal gi barnet god omsorg og trygghet og bidra til at det får den oppfølgingen og behandlingen det har behov for.

§ 5A–3. Ansvar for å ivareta barnets behov ved ankomst

Omsorgssenteret skal ved barnets ankomst til senteret vurdere barnets situasjon og behov og ivareta behovene på best mulig måte også før det foreligger oppfølgingsvedtak etter § 5A–4.

Dersom barnets behov etter omsorgssenterets vurdering ikke kan ivaretas på en tilfredsstillende måte på omsorgssenteret, eller barnet ønsker opphold utenfor omsorgssenteret, skal omsorgssenteret varsle barneverntjenesten for vurdering av om det bør iverksettes særlige tiltak etter kapittel 4.

§ 5A–4. Oppfølgingsvedtak

Omsorgssenteret skal i samarbeid med barnet utrede barnets situasjon og behov og utarbeide et forslag til oppfølging av barnet mens det oppholder seg på omsorgssenteret. Forslaget skal oversendes statlig regional barnevernmyndighet innen tre uker etter barnets ankomst til senteret. Statlig regional barnevernmyndighet skal innen seks uker etter barnets ankomst til senteret treffe vedtak om oppfølging av barnet mens det oppholder seg på senteret.

Oppfølgingsvedtaket skal ligge til grunn for den videre oppfølgingen av barnet på omsorgssenteret.

§ 5A–5. Ansvar for å følge barnets utvikling under oppholdet på omsorgssenteret

Omsorgssenteret og statlig regional barnevernmyndighet skal følge barnets utvikling nøye. Ved vesentlige endringer i barnets behov for oppfølging skal det om nødvendig treffes nytt oppfølgingsvedtak i tråd med § 5A–4 første ledd.

Dersom barnets utvikling medfører at barnets behov etter omsorgssenterets vurdering ikke lenger kan ivaretas på en tilfredsstillende måte på omsorgssenteret, eller barnet ønsker opphold utenfor omsorgssenteret, skal omsorgssenteret i stedet varsle barneverntjenesten for vurdering av om det bør iverksettes særlige tiltak etter kapittel 4.

§ 5A–6. Kartlegging

Omsorgssenteret skal i løpet av barnets opphold på senteret foreta en kartlegging av barnets situasjon og behov som grunnlag for en etterfølgende bosetting i en kommune.

Kartleggingen skal utarbeides i samarbeid med barnet. Oversendelse av kartleggingen til aktuelle myndigheter forutsetter skriftlig samtykke.

§ 5A–7. Tilsyn, godkjenning, rettigheter under oppholdet og krav til kvalitet

Lovens §§ 5–7, 5–8, 5–9 og 5–10 med tilhørende forskrifter gjelder tilsvarende for omsorgssentre som for institusjoner.

§ 5A–8. Ansvar for etablering og drift

Statlig regional barnevernmyndighet har ansvar for at det etableres og drives omsorgssentre for mindreårige.

§ 5A–9. Økonomisk ansvar

Utgiftene forbundet med opphold i omsorgssenter i medhold av § 5A–1 dekkes av statlig regional barnevernmyndighet.

§ 5A–10. Plassering i omsorgssenter etter lovens kapittel 4

Ved plassering av barn i omsorgssenter ved vedtak etter kapittel 4 gjelder § 4–18 om ansvaret for omsorgen i foreldrenes sted, § 5–4 om inntak og utskrivning og bestemmelsene i kapittel 9 om utgiftsfordeling tilsvarende som ved plassering i institusjon.

§ 6–2 skal lyde:

§ 6–2. Anvendelse av forvaltningsloven på private institusjoner og private omsorgssentre for mindreårige

For private institusjoner og private omsorgssentre for mindreårige som er godkjent etter § 5–8, gjelder forvaltningsloven for klientsaker, med de særregler som er fastsatt i denne loven, jf. § 6–1.

Overskriften til § 6–5 skal lyde:

Klage over barneverntjenestens og statlig regional barnevernmyndighets vedtak

§ 6–5 første ledd skal lyde:

Enkeltvedtak som barneverntjenesten har truffet, og oppfølgingsvedtak som statlig regional barnevernmyndighet har truffet, kan påklages til fylkesmannen.

§ 6–7 første ledd skal lyde:

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan eller en institusjon eller et omsorgssenter for mindreårige etter denne loven, har taushetsplikt etter forvaltningsloven §§ 13 til 13 e. Overtredelse straffes etter straffeloven § 121.

6–7 tredje ledd første punktum skal lyde:

Opplysninger til andre forvaltningsorganer, jf. forvaltningsloven § 13 b nr. 5 og 6, kan bare gis når dette er

nødvendig for å fremme barneverntjenestens, institusjonens eller omsorgssenteret for mindreåriges oppgaver, eller for å forebygge vesentlig fare for liv eller alvorlig skade for noens helse.

§ 6–10 annet ledd skal lyde:

Den som skal ansettes i en institusjon som er omfattet av § 5–1, i en privat eller kommunal institusjon som er godkjent etter § 5–8, eller et omsorgssenter for mindreårige etter kapittel 5 A, skal legge fram tilfredsstillende politiattest. Det kan kreves politiattest også fra andre som utfører oppgaver for institusjonen eller omsorgssenteret for mindreårige, og som har direkte kontakt med barn og unge som oppholder seg der.

§ 7–2 annet ledd skal lyde:

Departementet oppnevner utvalg som nevnt i første ledd bokstav b og c. Oppnevningen gjelder for fire år om gangen. Medlemmer til utvalg som nevnt i første ledd bokstav c, skal tas fra utvalget for meddommere som velges i henhold til domstoloven § 66 første ledd.

II

I lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted skal § 7 a tredje ledd første punktum lyde:

Forutsatt at forbrukeren uttrykkelig har gitt sitt samtykke til dette, kan tjenesteyteren i telefonsamtaler nøye seg med å gi opplysningene nevnt i første ledd bokstav a, c, d, e, f og j.

III

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

6. juni Lov nr. 37 2008

Lov om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova)

Ot.prp.nr.20 (2007–2008), Innst.O.nr.45 (2007–2008) og Besl.O.nr.75 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 28. april og 8. mai 2008. Fremja av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 6. juni 2008 kl. 14.35.

Følgjande lover vert oppheva:

- 1 Lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.
- 2 Lov 24. juni 1994 nr. 34 om registrering som kjøper i første hånd av råfisk m.v.

Endringar i følgjande lover:

- 1 Lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk.
- 2 Lov 21. juni 1963 nr. 12 om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumforekomster.
- 3 Lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann.
- 4 Lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone.
- 5 Lov 15. mai 1992 nr. 47 om lakse- og innlandsfisk m.v.
- 6 Lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven).
- 7 Lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten (Kystvaktloven).
- 8 Lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven).
- 9 Lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven).

Kapittel 1 Innleiande føresegner

§ 1. Formål

Formålet med lova er å sikre ei berekraftig og samfunnsøkonomisk lønsam forvaltning av dei viltlevande marine ressursane og det tilhøyrande genetiske materialet og å medverke til å sikre sysselsetjing og busetjing i kystsamfunna.

§ 2. Retten til ressursane

Dei viltlevande marine ressursane ligg til fellesskapet i Noreg.

§ 3. Sakleg verkeområde

Lova gjeld all hausting og anna utnytting av viltlevande marine ressurser og tilhøyrande genetisk materiale. Viltlevande marine ressurser er fisk, sjøpattedyr med heilt eller delvis tilhald i sjøen, andre marine organismar og plantar med tilhald i sjøen eller på eller under havbotnen, og som ikkje er i privat eige. Lova gjeld likevel ikkje hausting og anna utnytting av anadrome laksefiskar slik det er definert i lov 15. mai 1992 nr. 47 om lakse- og innlandsfisk m.v. § 5 bokstav a.

For å sikre at hausting og anna utnytting skjer i samsvar med føresegner fastsette i eller i medhald av lova, gjeld lova også for andre tiltak i samband med hausting og anna utnytting av fangst, så som omlasting, levering, landing, mottak, transport, oppbevaring, produksjon og omsetning.

Føresegnene i kapittel 5 jf. kapittel 11 og 12, gjeld også for annan aktivitet enn den som er nemnd ovanfor, når slik aktivitet har innverknad på hausting og anna utnytting av viltlevande marine ressurser og tilhøyrande genetisk materiale.

§ 4. Stadleg verkeområde

Lova gjeld på norsk fartøy, på norsk landterritorium unnateke Jan Mayen og Svalbard, i norsk sjøterritorium og indre farvatn, på den norske kontinentalsokkelen og i område oppretta med heimel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone §§ 1 og 5.

Kongen kan fastsetje at heile eller delar av lova skal gjelde på norsk landterritorium på Jan Mayen, Svalbard, Bouvetøya, Peter Is øy og Dronning Maud Land.

Utanfor område som er nemnde i første og andre ledd, gjeld lova for norske rettssubjekt så langt dette ikkje strir mot jurisdiksjonen til ein annan stat, og for dei som er omfatta av § 5 andre ledd.

§ 5. Personelt verkeområde

Lova gjeld for alle innanfor det stadlege område til lova. I område som er oppretta med heimel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone §§ 1 og 5, gjeld forskrifter etter lova her likevel berre for utlendingar og utanlandske føretak når det er fastsett i forskriftene.

For utlendingar og utanlandske føretak gjeld lova i område utanfor nokon stats jurisdiksjon når dette følgjer av internasjonal avtale. I slike område gjeld lova også for statslause fartøy og for fartøy som kan sidestillast med slike.

§ 6. Tilhøvet til folkeretten

Lova gjeld med dei avgrensingane som følgjer av internasjonale avtalar og folkeretten elles.

§ 7. Forvaltningsprinsipp og grunnleggjande omsyn

Departementet skal vurdere kva slags forvaltningstiltak som er nødvendige for å sikre ei berekraftig forvaltning av dei viltlevande marine ressursane.

Ved forvaltninga av dei viltlevande marine ressursane og det tilhøyrande genetiske materialet skal det leggjast vekt på

- a) ei føre-var-tilnærming i tråd med internasjonale avtalar og retningslinjer
- b) ei økosystembasert tilnærming som tek omsyn til leveområde og biologisk mangfald
- c) ein effektiv kontroll med hausting og anna utnytting av ressursane
- d) ei formålstenleg fordeling av ressursane, som mellom anna kan medverke til å sikre sysselsetjing og busetjing i kystsamfunna
- e) ei optimal utnytting av ressursane som er tilpassa marin verdiskaping, marknad og industri
- f) at haustingsmetodar og reiskapsbruk tek omsyn til behovet for å redusere moglege negative verknader på levande marine ressursar
- g) at forvaltningstiltak er med og sikrar det materielle grunnlaget for samisk kultur.

§ 8. Reguleringsråd

Departementet kan oppnemne eit reguleringsråd som kan gje fråsegner før fastsetjing av forskrifter i medhald av lova. Departementet kan fastsetje forskrifter om samansetjinga av reguleringsrådet og om oppgåvene til rådet. Organisasjonar for dei interessene som sakene vanlegvis vedkjem, skal vere representerte i rådet.

Når reguleringsrådet har gjeve fråsegn om reguleringsforskrifter etter §§ 11 til 13 og 16, er det ikkje nødvendig med høyring etter reglane i lov 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 37.

Kapittel 2 Marin bioprospektering**§ 9. Gjennomføring av marin bioprospektering**

Kongen kan fastsetje at uttak og undersøking i sjø i samband med marin bioprospektering krev løyve frå departementet.

Føresegnene i lova gjeld for marin bioprospektering så langt dei høver.

Kongen kan fastsetje forskrifter om marin bioprospektering, mellom anna gjere unntak frå føresegnar som er fastsette i eller i medhald av lova, fastsetje kva slags opplysningar søknaden skal innehalde, og gje nærare reglar om kva slags vilkår som kan setjast.

§ 10. Fordelar frå utnytting av marint genetisk materiale

I løyve etter § 9 kan det fastsetjast at ein del av fordelane frå utnytting av norsk marint genetisk materiale skal tilfalle staten.

I løyve etter § 9 kan det fastsetjast at genetisk materiale og resultat frå prospekteringa ikkje kan omsetjast eller formidlast vidare utan samtykke frå og eventuelt vederlag til staten.

Når det er drive marin bioprospektering eller utnytting av genetisk materiale utan at det er gjeve løyve etter § 9, kan Kongen fastsetje at ein del av fordelane som nemnde i første ledd skal tilfalle staten.

Kapittel 3 Fangstmengd og kvotar**§ 11. Nasjonal kvote, gruppekvote og distriktskvote**

Departementet kan fastsetje eit største tillate uttak (nasjonal kvote) for viltlevande marine ressursar målt i kvantum, individ, haustingsdøgn eller andre innsatsfaktorar. Nasjonal kvote skal fastsetjast for bestemte tidsrom. Når det er fastsett ein nasjonal kvote, kan det ikkje fastsetjast gruppekvotar, forskings- og undervisningskvotar og liknande som til saman utgjør meir enn den nasjonale kvoten.

Departementet kan fastsetje eit største tillate uttak for kvar fartøy- eller reiskapsgruppe eller anna definert gruppe (gruppekvote). Gruppekvote skal fastsetjast for bestemte tidsrom.

Departementet kan fastsetje at ein del av den nasjonale kvoten eller ein del av gruppekvoten for ei eller fleire fartøygrupper skal leverast til tilverking ved landanlegg i bestemte distrikt (distriktskvote). Departementet kan fastsetje forskrifter om fordeling av og vilkår for utnytting av distriktskvoten.

Departementet kan fastsetje at ein del av den nasjonale kvoten eller ein del av gruppekvoten for ei eller fleire fartøygrupper skal leverast til ein bestemt bruk eller i ein bestemt tilstand.

Når ei fartøygruppe samla får ei rimeleg fangstordning, kan departementet fastsetje fangstavgrensingar for desse eller at fartøya i grappa ikkje skal få vere med i enkelte fiskeri.

§ 12. *Kvotar for fartøy*

Departementet kan i forskrift fastsetje kvotar for enkeltfartøy målt i kvantum, individ, haustingsdøgn eller andre innsatsfaktorar. Kvotane kan fastsetjast for visse tidsrom eller per tur og for ein bestand eller samla for fleire bestandar.

Når verksemda fell inn under lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven), kan kvoten berre haustast med fartøy som det er gjeve ervervsøyve for, og som kan nyttast i verksemda etter reglane i deltakerloven.

Når verksemda ikkje fell inn under deltakerloven, kan kvoten tildelast til person eller føretak. Det kan setjast vilkår om registrering i eige register for slik tildeling. Departementet kan gje nærare føresegner om registeret.

§ 13. *Kvotar til forskning, overvaking, undervisning og praktiske reiskapsforsøk*

Det kan tildelast kvotar til

- a) forskingsinstitusjonar
- b) den som får løyve til praktiske forsøk til utvikling av reiskapar, fangstmetodar og liknande etter § 66
- c) overvaking av fiskefelt
- d) offentleg godkjende undervisningsinstitusjonar.

Ved hausting av kvotar som er nemnde i første ledd, kan det nyttast eigne fartøy eller leigde fartøy som det er gjeve ervervsøyve for, når verksemda elles ville kome inn under deltakerloven.

Reiskapsavgrensingane for fartøy som ikkje er merkeregistrerte, jf. § 22, gjeld ikkje for hausting etter denne føresegna.

§ 14. *Spesielle kvoteordningar*

Som ledd i ei tilpassing av fiskeflåten til ressursgrunnlaget kan departementet i forskrift gje reglar om høgare kvote for enkeltfartøy når anna fartøy permanent eller mellombels vert teke ut av haustingsverksemda. Departementet kan fastsetje fleire vilkår for tildeling av slik høgare kvote.

Kapittel 4 Gjennomføring av hausting og anna utnytting av viltlevande marine ressursar

§ 15. *Ilandføringsplikt*

All fangst av fisk skal førast i land. Departementet kan i forskrift gjere unntak frå ilandføringsplikta og forby utkast av biologisk avfall.

Departementet kan i forskrift fastsetje plikt til ilandføring av bifangst av andre marine organismar, plantar, sjøpattedyr og sjøfuglar eller rapporteringsplikt for slik bifangst.

§ 16. *Gjennomføring av hausting*

All hausting og anna utnytting av viltlevande marine ressursar skal skje så skånsamt som mogleg.

Departementet kan fastsetje forskrifter om gjennomføring av hausting, mellom anna om

- a) tidsrom for hausting og tidspunkt for utsegling
- b) kor mange fartøy frå ulike grupper som kan hauste samtidig i eit område
- c) forbod mot hausting i visse område, av visse artar eller med visse reiskapar
- d) utforming, merking, bruk og røktning av reiskapar og andre innretningar som vert nytta i samband med hausting
- e) største eller minste tillatne storleik på individ og at det berre eller for ein del skal haustast hann- eller hoindivid
- f) tillaten bifangst
- g) utforming og bruk av haustingsreiskapar for å redusere skadeverknader på andre artar enn målartane.

§ 17. *Tap av reiskapar*

Den som mistar eller må kutte reiskapar, har plikt til å sokne etter reiskapane. Departementet kan gjere unntak frå plikta til å sokne.

Departementet kan fastsetje forskrift om rapportering ved tap av reiskapar eller funn av tapte reiskapar, mellom anna om kva som er mista og kvar reiskapane er mista.

§ 18. *Forbod mot bruk av sprengstoff o.a.*

Det er forbode å bruke sprengstoff, skytevåpen og gift ved hausting.

Forbodet mot bruk av sprengstoff og skytevåpen gjeld ikkje ved hausting av sjøpattedyr eller større bruskfiskar. Departementet kan fastsetje nærare reglar for å sikre at avlaving av sjøpattedyr og større bruskfiskar skjer i samsvar med forsvarlege avlivingsmetodar.

§ 19. Marine beskytta område

Kongen kan opprette marine beskytta område der hausting og anna utnytting av viltlevande marine ressursar er forbode. Det kan gjerast unntak for haustingsverksemd og anna utnytting som ikkje vil vere i strid med formålet med det beskytta området.

§ 20. Forbod mot hausting med trål og andre reiskapar i visse område

Det er forbode å hauste med trål innanfor territorialgrensa ved det norske fastlandet, med unntak av hausting med taretrål, reketrål og krepsetrål. Departementet kan i forskrift gjere unntak frå forbodet i første punktum i visse område, for visse tidsperiodar eller for hausting med bestemte tråltreiskapar eller hausting av bestemte artar og fastsetje kva som er å rekne som trål etter denne paragrafen.

Departementet kan i forskrift fastsetje forbod mot hausting for andre fartøy- eller reiskapsgrupper innanfor grunnlinjene, innanfor linjer i ein viss avstand frå grunnlinjene eller innanfor fastsette posisjonar.

§ 21. Forbod mot hausting i område som er påverka av ureining

Departementet kan forby eller avgrense hausting i område og av artar som kan vere påverka av ureining.

§ 22. Sports- og rekreasjonsfiske

Når det vert hausta med fartøy som ikkje er merkeregistrerte eller fiska frå land, kan det ikkje nyttast andre reiskapar enn

- a) handsnøre, fiskestong og liknande handreiskapar
- b) éi maskindriven jukse eller dorg
- c) garn med samla lengd på inntil 210 meter
- d) liner med inntil 300 onglar
- e) inntil 20 teiner eller ruser.

Desse reiskapsavgrensingane gjeld også når same person eller dei same personane nyttar fleire fartøy.

Departementet kan i forskrift gjere unntak frå føresegnene i første ledd for bruk av landnot.

Departementet kan i forskrift fastsetje kvantumsavgrensingar, strengare reiskapsavgrensingar eller forbod mot hausting i nærare bestemte område når det er nødvendig av omsyn til ressursforvaltninga.

For den som ikkje er norsk statsborgar eller likestilt med norsk statsborgar i medhald av lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann (fiskeriforbudsloven) § 2, gjeld den strengare reiskapsavgrensinga i fiskeriforbudsloven § 3.

Departementet kan i forskrift påleggje eit utval av personar som driv sports- og rekreasjonsfiske, å gje opplysningar til styresmaktene om haustinga for statistikkformål. Tilsvarende pålegg kan også rettast mot den som eig eller driv anlegg eller verksemd som slik hausting vert driven frå.

Dei andre føresegnene i eller fastsette i medhald av lova gjeld så langt dei høver.

§ 23. Omsetningsgrense for sports- og rekreasjonsfiske

Ein person eller eit føretak kan per kalenderår ikkje omsetje fangst som er teken med fartøy som ikkje er merkeregistrert, eller frå land, for meir enn den summen som er fastsett i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 28 første ledd første punktum. Denne grensa gjeld sjølv om fleire personar eller føretak omset fangst som er hausta med det same fartøyet. Den som eig merkeregistrert fartøy, kan likevel ikkje omsetje slik fangst av fiskeslag som han er tildelt kvote for etter § 12.

Departementet kan i forskrift gjere unntak frå føresegnene i første ledd for omsetning av fangst som er teken med landnot.

For den som ikkje er norsk statsborgar eller likestilt med norsk statsborgar i medhald av fiskeriforbudsloven § 2, gjeld omsetningsforbodet for fangst i fiskeriforbudsloven § 3.

Kapittel 5 Orden på haustingsfelt, erstatning, lokale reguleringar og utval**§ 24. Reglar om aktsemd**

Den som kjem til haustingsfelt der reiskapar er sette ut, skal gjere seg kjend med kvar reiskapane står. Alle skal fare fram slik at haustingsreiskapar ikkje vert skadde eller utsette for fare.

Det er forbode å hindre eller øydeleggje høvet til hausting med skyting, støy eller anna utilbørleg framferd.

Departementet kan gje nærare reglar om manøvrering av fartøy og framferd på haustingsfelt.

§ 25. Forkastregelen

Den som først tek til å setje ut reiskapane sine og held fram med det utan uvanleg opphald, har rett til å hauste i det området som reiskapane krev eller vil femne om.

Dei som tek til å setje ut reiskapane sine samtidig, har lik rett.

Dei som ikkje har reiskapar ute, skal på oppmodning flytte dersom dei ligg i vegen for den som har teke til å hauste eller går i gang med å setje ut reiskapane sine.

§ 26. Hausting med trål eller snurrevad

Det er forbode å hauste med trål eller snurrevad nærare enn éi nautisk mil frå utsette fiske- eller fangstreiskapar eller merke for slike reiskapar eller fartøy som driv garn- eller linefiske.

Departementet kan fastsetje at grensa i første ledd skal vere kortare eller ikkje skal gjelde for bestemte fiskeri med trål eller snurrevad.

Føresegna i første ledd gjeld ikkje der det er oppretta utvalsområde og gjennomført havdeling i medhald av § 32.

§ 27. Lås- og stengsetjing

Alle som haustar med not, har rett til å fortøye slepekast i land når det skjer i rimeleg avstand frå hus der det bur folk, eller hytte som er i bruk, og utan utilbørleg fortrenngsle eller ulempe for andre.

Det er forbode å hauste nærare enn 100 meter og å ferdast nærare enn 20 meter frå slepekast eller steng som er fortøydd i land eller oppankra på annan måte.

Departementet kan fastsetje forskrifter om sleping og stengsetjing av fangst i sjøen, mellom anna om oppbevaring av fangst og opning av steng, for å hindre at fangsten får skade, vert kvalitetsforringa eller at fangsten ureinar eller vert ureina av omgjevnadene.

§ 28. Forbod mot å etterlate gjenstandar i sjøen

Det er forbode å kaste, eller unødvendig etterlate reiskapar, fortøyingar og andre gjenstandar i sjøen eller på botnen som kan skade marint liv, hemme gjennomføring av hausting, skade haustingsreiskapar eller setje fartøy i fare.

Den som fer fram i strid med forbodet i første ledd, pliktar å rydde etter seg eller fjerne gjenstandane. Fiskeridirektoratet kan gje pålegg om rydding eller fjerning.

Vert pålegg etter andre ledd ikkje følgt, kan Fiskeridirektoratet setje i verk nødvendige tiltak for den ansvarlege si rekning og risiko. Utgifter ved slike tiltak er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 29. Berging av reiskapar og fangst

Den som bergar bortdrivne, tapte eller etterlatne reiskapar, lettbåt og anna utstyr, skal så snart som mogleg melde frå om dette til eigaren. Departementet kan fastsetje forskrift om rapportering ved berging av bortdriven, tapt eller etterlaten reiskap, mellom anna om kva som er berga og kvar det er funne.

Den som bergar reiskapar, har rett til bergeløn. Bergeløna skal fastsetjast i samsvar med sedvane eller til det som er rimeleg. Bergeløna kan ikkje setjast høgare enn verdien av det som er berga.

Berga fangst tilkjem bergaren. Er verdien av fangsten monaleg større enn bergeløna, kan bergeløna heilt eller delvis falle bort.

Det som er berga, kan ikkje krevjast utlevert før bergeløn og kostnader er dekte. Når bergeløn og kostnader er dekte, pliktar bergaren å utlevere det som er berga. Eigaren har plikt til å godta tilbakelevering når det er rimeleg at bergaren krev dette etter at det som er berga er sikra.

Departementet kan fastsetje forskrifter om berging av reiskapar.

§ 30. Erstatningsansvar

Den som skader reiskapar som er sette ut i sjøen for fangst, pliktar utan omsyn til skuld å erstatte skaden, mellom anna tap av fangst og tap som følgje av avbrot i haustinga.

Erstatninga etter første ledd kan reduserast eller falle bort dersom skadevaldaren godtgjer å vere utan skuld i skaden.

Er drivande eller fastståande reiskapar skadde, har trål- og snurrevadfiskarar som samtidig har fiska på feltet, plikt til å leggje fram bevis for at dei ikkje er årsak til skaden.

§ 31. Panterett til sikring av erstatningskrav

Den som har krav på skadeerstatning etter lova eller som følgje av samanstøyt mellom haustingsfartøy, hjelpfartøy eller fartøy som fører fangst, har panterett i fartøya, reiskapane og fangsten til skadevaldaren. Reglane om sjøpant i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) kapittel 3 gjeld tilsvarande. Krava har same prioritet som dei krava som er nemnde i sjøloven § 51 første ledd nr. 4.

Panterett i fangst fell bort når fangsten er omsett. Den som utan samtykke frå kravshavaren selde fangsten, vert personleg ansvarleg for kravet. Dette ansvaret gjeld likevel ikkje for den summen som han godtgjer at pantet ikkje kunne ha dekt.

§ 32. Lokale reguleringar og utval

Departementet kan opprette utvalsområde der Fiskeridirektoratet eller utval som er oppnemnde av Fiskeridirektoratet, kan fastsetje lokale forskrifter om

- a) havdeling og trygg avstand mellom ulike reiskapsgrupper
- b) utplassering og merking av reiskapar
- c) tidspunkt for utsegling og liknande
- d) melde- og oppgåveplikt til Fiskeridirektoratet for å delta i hausting i slike område.

Fiskeridirektoratet kan fastsetje lokale forskrifter også utanfor slike område.

Lokale organisasjonar har forslagsrett ved fastsetjing av lokale forskrifter og ved oppnemning av utval.

§ 33. Tilsynspersonar

I utvalsområde kan Fiskeridirektoratet nemne ut tilsynspersonar som ved rettleiing og åtvaring skal arbeide for å hindre brot på føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova, og vere med å halde oppe ro og orden på haustingsfelt.

Kapittel 6 Tilrettelegging for kontroll

§ 34. Plikt til å leggje til rette for kontroll om bord i fartøy

For å leggje til rette for kontroll med føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova eller anna havressurslovgeving, kan departementet i forskrift forby eller gje pålegg om

- a) å ha om bord eller bruke reiskapar
- b) korleis reiskapar som ikkje er i bruk, skal oppbevarast
- c) å ha om bord eller bruke utstyr som kan nyttast til sortering, oppmaling, dumping, utkast o.a. av fangst
- d) å ha om bord og bruke utstyr som overvaker og rapporterer aktiviteten til fartøyet, som til dømes satellittsporingssystem og ferdskrivar
- e) å ha om bord godkjende teikningar av oppbevaringsstader og av fartøyet elles
- f) korleis fangst skal merkjast og stuast, og å ha om bord oversikt over korleis fangsten er stua
- g) å ha om bord og bruke utstyr og dokumentasjon som sikrar kontroll med det kvantum som vert hausta.

§ 35. Plikt til å innhente informasjon

Departementet kan fastsetje forskrifter om plikt til å lytte på bestemte radiofrekvensar til bestemte tider og om plikt til å skaffe og bruke anna kommunikasjonssystem for å ta imot meldingar frå styresmaktene.

§ 36. Opplysningspliktene til haustaren (fangstdagbok o.a.)

Departementet kan i forskrift påleggje eigaren eller brukaren av fartøy å føre fangstdagbok og gje nærare reglar om korleis ho skal førast, kva slags opplysningar ho skal innehalde, og om oppbevaring og innsending av fangstdagboka.

Departementet kan i forskrift påleggje eigaren eller brukaren av fartøy å gje andre opplysningar om hausting og produksjon av fangst.

§ 37. Omlasting, skifte av haustingsområde og avslutning av hausting

Departementet kan av kontrollomsyn forby eller fastsetje nærare reglar om omlasting, mellom anna at den som lastar om, skal melde frå om dette innan fastsette fristar, og at omlasting berre kan skje på eller innanfor bestemte posisjonar eller i ei bestemt hamn.

Departementet kan i forskrift gje pålegg om at den som tek til å hauste, skifter haustingsområde eller avsluttar haustinga, skal melde frå om dette innan fastsette fristar og framstille seg for kontroll på eller innanfor bestemte posisjonar eller i ei bestemt hamn.

§ 38. Registrering som mottakar og kjøpar av fangst i første hand

Departementet kan i forskrift gje reglar om at den som tek imot fangst som vert lossa eller omlasta frå fartøy, skal vere registrert som mottakar hos Fiskeridirektoratet, og om at den som kjøper fangst i første hand, skal vere registrert som kjøpar hos Fiskeridirektoratet. Det kan fastsetjast vilkår for slik registrering.

§ 39. Landings- og sluttsetel og førehandsvarsel om landing

Eigaren eller brukaren av haustings- eller transportfartøy og den som tek imot fangst, skal skrive ut ein landingssetel med opplysningar om fangsten. Dette gjeld uansett om fangsten vert overført til anlegg på land, anna fartøy eller til oppbevaring i sjø.

Eigaren eller brukaren av haustings- eller transportfartøy og den som kjøper fangst i første hand, skal skrive ut ein sluttsetel med opplysningar om fangsten.

Departementet kan i forskrift gje nærare reglar om omfanget av pliktene i første og andre ledd, mellom anna korleis setelen skal førast, kva slags opplysningar setelen skal innehalde, og om oppbevaring og innsending av setelen.

Departementet kan i forskrift fastsetje at dei som er nemnde i første og andre ledd, skal sende førehandsvarsel til styresmaktene om kvar, korleis og når landing eller mottak av fangst skal skje, kva slags opplysningar om fangsten førehandsvarselet skal innehalde, og at førehandsvarsel skal sendast ei viss tid før fangsten kan landast.

§ 40. Plikt til å sikre opplysningar om fangst

Departementet kan i forskrift gje reglar om at dei som haustar, tek imot, transporterer, oppbevarer, produserer eller omset viltlevande marine ressursar, skal ha og bruke dokumentasjon og utstyr som sikrar kontroll med kvantumet som vert motteke, transportert, oppbevart, produsert, teke ut frå oppbevarings- eller produksjonsstad eller omsett. Departementet kan også gje reglar om korleis viltlevande marine ressursar skal oppbevarast.

§ 41. Sporing

Departementet kan i forskrift gje reglar om at dei som haustar, tek imot, transporterer, oppbevarer, produserer eller omset viltlevande marine ressursar, skal kunne dokumentere dei opplysningane som trengst for at det heile tida skal vere mogleg å spore fisk o.a. tilbake til ein fangst som er registrert på landings- eller sluttsettel.

§ 42. Omrekningsfaktorar

Departementet kan i forskrift fastsetje omrekningsfaktorar frå tilverka eller landa fangst til rund vekt og mellom ulike grader av tilverking.

Eigaren og brukaren av haustingsfartøy og produksjonsanlegg har plikt til å samarbeide når Fiskeridirektoratet hentar inn måleprøver til omrekningsfaktorar.

§ 43. Bruk av elektronisk utstyr og programvare

Departementet kan i forskrift fastsetje at registrering og overføring av opplysningar som er nemnde i dette kapittelet, skal skje ved bruk av bestemt elektronisk utstyr og programvare.

Kapittel 7 Kontroll og handheving**§ 44. Kontrollansvaret til Fiskeridirektoratet**

Fiskeridirektoratet skal føre kontroll med at dei som lova gjeld for, held seg til føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova og anna lovgjeving om deltaking i, leiting etter og uttak, omsetning, produksjon, innførsle og utførsle av viltlevande marine ressursar.

§ 45. Samarbeid ved kontroll

Dei som vert kontrollerte i samsvar med føresegner som er gjevne i eller i medhald av lova eller anna lovgjeving som er nemnd i § 44, skal samarbeide med kontrollstyresmaktene ved gjennomføring av kontroll, mellom anna ved å svare på oppkalling over radio eller anna kommunikasjonsutstyr.

§ 46. Gjennomføring av kontroll

Fiskeridirektoratet skal ha uhindra og direkte tilgang til fartøy i gjennomføring av kontroll etter § 44. Same tilgangen skal Fiskeridirektoratet ha til reiarlagskontor og fiskemottak og hos alle andre som i ervervssamheng rår over, transporterer, oppbevarer, produserer eller på andre måtar handterer viltlevande marine ressursar, og til stader der relevante dokument og opplysningar er å finne. Det same gjeld også hos dei som i forskrift er pålagde å gje opplysningar i medhald av § 22 femte ledd.

Fiskeridirektoratet skal ha uhindra og direkte tilgang til rekneskapar, relevante dokument, gjenstandar og opplysningar hos alle som er nemnde i første ledd.

Ansvarshavande eller representant for ansvarshavande skal gje tilgang til og leggje fram relevante gjenstandar, relevante og korrekte opplysningar og dokument og stadfeste kopiar av desse. Vidare skal han tillate merknader i fangstdagbok, mottaksjournal og liknande og skrive under kontrollrapporten som vert sett opp. Ansvarshavande eller representant for ansvarshavande kan føre merknader på rapporten.

Fiskeridirektoratet kan gje pålegg om å stanse fartøy, trekkje reiskapar eller sjølv trekkje reiskapar og forankring til slike og stanse andre pågåande aktiviteter om bord i fartøy eller på land. Fiskeridirektoratet kan vidare gje pålegg om å stanse transportmiddel. Fiskeridirektoratet kan plombere reiskapar og oppbevaringsstader for viltlevande marine ressursar, dokument, relevante opplysningar og gjenstandar.

Fiskeridirektoratet kan gjennomføre produksjonsprøver, opne emballasje og ta prøver av vareparti, mellom anna tine fryst vare. Dersom eigaren av vara eller andre vert påførte utgifter gjennom slike undersøkingar, kan utgiftene ikkje krevjast refunderte.

Politiet skal yte Fiskeridirektoratet nødvendig hjelp og vern ved gjennomføring av kontroll.

§ 47. Utplassering av inspektørar og observatørar

Inspektørar og observatørar kan plasserast om bord i haustingsfartøy. Dei skal ha nødvendig kost og losji for fartøyet si rekning, og dei skal utan vederlag kunne bruke kommunikasjonsutstyr.

Departementet kan fastsetje forskrift om

- a) oppgåvene til observatøren
- b) kva fartøygrupper og kor mange fartøy som skal ha inspektør eller observatør om bord, og korleis fartøya skal veljast ut
- c) at kostnadene ved inspektør- og observatørordningar, mellom anna løns- og transportkostnadene, skal fordelast på alle deltakinge fartøy i ei nærare definert fartøygruppe eller i særlege tilfelle heilt eller delvis berast av enkeltfartøy
- d) at fartøy som ikkje har betalt pålagde inspektør- eller observatørkostnader kan nektast å delta i vedkomande haustingsverksemd.

Krav etter vedtak etter andre ledd bokstav c er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 48. Kontrolloppgåvene til salslaga

Salslag som har vedtekter som er godkjende i medhald av lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk (råfiskloven), skal kontrollere at føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova vert følgde. Kontrollen skal avgrensast til opplysningar som naturleg følgjer av salslaget si verksemd etter råfiskloven, særleg kontroll med at fangstuttak og landa fangst er i samsvar med føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova her. Departementet kan påleggje salsorganisasjonane å kontrollere opplysningar om fangstar som ikkje kjem inn under den retten salslaget har til førstehandsomsetning.

Ved gjennomføring av kontrollen kan salslaget krevje uhindra tilgang til haustings- eller transportfartøy og til kontora, lagera og produksjonsanlegga til kjøparen eller mottakaren. Det same gjeld når fangst vert overført frå eller til steng eller merd. I denne samanhengen kan salslaget krevje uhindra tilgang til fangstdagbok, landingsjournal, setlar og rekneskapar. Departementet kan i forskrift stille krav til korleis salslaget organiserer kontrollverksemda.

Dei som vert kontrollerte, har plikt til å samarbeide ved kontrollen.

Departementet kan fastsetje forskrift om gjennomføring av kontroll som er nemnd i denne paragrafen, og om rapporterings- og kontrollrutinar.

§ 49. Utveksling av opplysningar mellom kontrollstyresmakter o.a.

Personell i Fiskeri- og kystdepartementet og Fiskeridirektoratet kan utan hinder av teieplikt gje andre kontrollstyresmakter, politi eller påtalemakt opplysningar som har naturleg samanheng med oppgåvene deira etter lova her.

Teieplikt for personell i andre kontrollstyresmakter, politi eller påtalemakt hindrar ikkje at dei gjev Fiskeri- og kystdepartementet eller Fiskeridirektoratet opplysningar som er nemnde i første ledd.

Kongen kan fastsetje nærare forskrifter om utveksling av opplysningar etter denne paragrafen.

Kapittel 8 Tiltak mot ulovleg, urapportert og uregulert fiske**§ 50. Forbod mot ilandføring av fangst**

Departementet kan forby ilandføring av viltlevande marine ressursar som er fanga med fartøy som ikkje er norsk, eller med fartøy som ikkje er disponert av norsk statsborgar eller nokon som er likestilt med norsk statsborgar, når

- a) fangsten er frå ein fiskebestand av felles interesse med andre statar, som ikkje er forvalta felles
- b) fangsten er teken i strid med eit ønskjeleg beskatnings- eller fiskemønster, fører til overfiske av forsvarlege totalkvotar eller er i strid med internasjonale avtalar
- c) flaggstaten etter oppmoding ikkje kan stadfeste at fangsten er teken i fiskeriaktivitet i samsvar med eit ønskjeleg beskatnings- eller fiskemønster, eller er i strid med reglar om fiskeriaktivitet som er avtalte med ein framand stat.

§ 51. Tiltak mot dei som driv eller medverkar til ulovleg, urapportert og uregulert fiske

Departementet kan fastsetje forskrift om

- a) forbod mot ilandføring, omlasting og tilverking av fangst i norsk hamn med fartøy som ikkje er norsk, når fartøyet har teke del i fiske som klårt strir mot eit ønskjeleg beskatnings- eller fiskemønster, eller klårt strir mot reglar om fiske som er avtalte med ein framand stat
- b) forbod mot ilandføring, omlasting og tilverking av fangst i norsk hamn med fartøy som ikkje er norsk, når den som eig eller driv fartøyet er eit rettssubjekt som med eit anna fartøy har teke del i fiske som klårt strir mot eit ønskjeleg beskatnings- eller fiskemønster, eller klårt strir mot reglar om fiske som er avtalte med ein framand stat
- c) forbod mot lasting og lossing og mot hamne-, forsynings- og støttetenester i norsk hamn til og frå fartøy som har eller får forbod etter bokstav a eller b
- d) forbod i territorialfarvatnet mot forsynings- og støttetenester og omlasting til og frå fartøy som har eller får forbod etter bokstav a eller b
- e) forbod mot forsynings- og støttetenester til og frå anna fartøy med norsk fartøy eller på annan måte, når det førstnemnde fartøyet har eller får forbod etter bokstav a til d
- f) forbod etter bokstav a til e for fartøy som er oppførte på lister i regionale fiskeriforvaltningsorganisasjonar over fartøy som driv ulovleg, urapportert eller uregulert fiske.

Kongen kan fastsetje forskrift som forbyr fartøy som ikkje er norsk, jf. fiskeriforbudsloven § 2, tilgang til norske indre farvatn, dersom vilkåra for å forby ilandføring av fangsten etter § 50 eller etter paragrafen her første ledd bokstav a, b eller f, er oppfylte.

§ 52. Forbod mot verksemd som kan undergrave forvaltningstiltak

Departementet kan for å motverke ulovleg, urapportert og uregulert fiske forby verksemd som kan vere med på å undergrave nasjonale forvaltningstiltak og tiltak frå internasjonale og regionale fiskeriforvaltningsorganisasjonar.

Kapittel 9 Fangst som er hausta eller levert i strid med lova**§ 53. Forbod mot omsetning**

Det er forbode å ta imot eller omsetje fangst som er hausta eller levert i strid med føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova. Departementet kan i forskrift fastsetje forbod mot å ta imot eller omsetje fangst ved brot på føresegner som er fastsette i eller i medhald av §§ 40, 41 og 52.

Det er likevel lov å ta imot eller omsetje slik fangst når det er gjort vedtak etter § 54, eller når Fiskeridirektoratet eller salslaget har samtykt.

§ 54. Fangst som er hausta eller levert i strid med lova

Fangst eller verdien av fangst som er hausta eller levert i strid med føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova her, eller deltakerloven, tilfell vedkomande salslag, eller staten dersom fangsten ikkje fell inn under omsetningsretten til salslaget. Dette gjeld utan omsyn til om tilhøvet medfører straffansvar.

Departementet kan i forskrift fastsetje reglar om handsaming av slike saker, korleis verdien av fangsten skal fastsetjast, om det kan gjevast vederlag for kostnader ved ilandføring, og om kva salslaga kan bruke slike midlar til.

Endeleg vedtak er tvangsgrunnlag for utlegg, og verdien av fangsten kan krevjast inn ved motrekning i fangstoppgjær. Departementet kan gje forskrift om mellombels tilbakehald av fangstverdi.

Kapittel 10 Avgifter, register og plikt til å gje opplysningar om drifta av fartøy

§ 55. Kontrollavgift

Departementet kan fastsetje forskrift om kontrollavgift.

Slik forskrift kan innehalde føresegner om plikt til å svare avgift, korleis ho skal krevjast inn, og om opplysningsplikt for den som leverer og den som tek imot fangst når dette er avgjerande for omfanget av avgiftsplikta.

Skuldig avgift er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 56. Register

Fiskeridirektoratet kan opprette register for føring, lagring og bruk av opplysningar som er samla etter pålegg som er fastsette i eller i medhald av lova.

Fiskeridirektoratet kan vidare, til bruk for kontrollformål, opprette register for føring, lagring og bruk av opplysningar som er nemnde i første ledd, saman med opplysningar som er henta frå andre kjelder.

Departementet kan i forskrift fastsetje nærare reglar om registrering og bruk av opplysningar i slike register.

§ 57. Plikt til å gje opplysningar om drifta av fartøy

Departementet kan i forskrift påleggje eigaren eller brukaren av haustingsfartøy å gje Fiskeridirektoratet rekneskapar og andre opplysningar om drifta av fartøyet.

Kapittel 11 Tvangsmulkt og lovbrotsgebyr

§ 58. Tvangsmulkt

Departementet kan påleggje tvangsmulkt for å sikre at føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova vert følgde.

Tvangsmulkt er ei løpande mulkt som går frå ein særskild fastsett frist for oppfylling av pålegg, dersom denne fristen har gått ut utan at pålegget er oppfylt. Departementet kan i særlege tilfelle redusere eller fråfalle oppsamla mulkt.

Departementet kan i forskrift gje nærare reglar om fastsetjing, gjennomføring og kva tid tvangsmulkt skal gjelde for, og føresegner om rente og tilleggsgebyr dersom tvangsmulkt ikkje vert betalt ved forfall.

Tvangsmulkt kan krevjast inn gjennom salslaget ved motrekning i fangstoppgjer.

§ 59. Lovbrotsgebyr

Departementet kan påleggje den som med vilje eller aktaust bryt føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova, lovbrotsgebyr. Lovbrotsgebyr kan påleggjast etter faste satsar eller utmålast i kvart enkelt tilfelle. Ved fastsetjing av gebyret kan det mellom anna takast omsyn til fortienesta eller den potensielle fortienesta som den ansvarlege har hatt ved lovbrottet, kor alvorleg lovbrottet er, og ekstra kostnader som kontrolltiltak og handsaming av saka har ført med seg.

Departementet kan i forskrift gje nærare føresegner om fastsetjing av lovbrotsgebyr og føresegner om rente og tilleggsgebyr dersom lovbrotsgebyret ikkje vert betalt ved forfall.

Endeleg vedtak om lovbrotsgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg. Lovbrotsgebyr kan også krevjast inn gjennom salslaget ved motrekning i fangstoppgjer. Domstolane kan prøve storleiken på gebyret.

Lovbrotsgebyr og straff etter kapittel 12 kan ikkje nyttast mot same lovbrott.

Kapittel 12 Straffansvar

§ 60. Brot på reguleringsføresegner

Den som med vilje eller aktaust bryt føresegner fastsette i eller i medhald av §§ 9, 10, 11 tredje og fjerde ledd og 12 til 14, vert straffa med bøter eller fengsel i inntil eitt år dersom tilhøvet ikkje kjem inn under strengare straffeføresegner.

§ 61. Brot på reglar om gjennomføring av hausting og orden på haustingsfelt

Den som med vilje eller aktaust bryt føresegner som er fastsette i eller i medhald av §§ 15, 16 andre ledd, 18 til 21, 22 første og tredje ledd, 23 og 24, vert straffa med bøter eller fengsel i inntil eitt år dersom tilhøvet ikkje kjem inn under strengare straffeføresegner.

§ 62. Brot på reglar som skal leggje til rette for kontroll

Den som med vilje eller aktaust bryt føresegner som er fastsette i eller i medhald av §§ 34 og 36 til 42, vert straffa med bøter eller fengsel i inntil eitt år dersom tilhøvet ikkje kjem inn under strengare straffeføresegner.

§ 63. Brot på reglar om kontroll og handheving

Den som med vilje eller aktaust bryt føresegner som er fastsette i eller i medhald av §§ 45, 46 første til femte ledd, 48 andre til fjerde ledd og 50 til 53, vert straffa med bøter eller fengsel i inntil eitt år dersom tilhøvet ikkje kjem inn under strengare straffeføresegner.

§ 64. Fellesføresegner om straff

Grovt lovbrott som er gjort med grov aktløyse eller med vilje, kan straffast med fengsel i inntil tre år. Ved vurderinga av om lovbrottet er grovt, skal det særleg leggjast vekt på om den økonomiske eller potensielle

økonomiske verdien av lovbroten er stor, om lovbroten har skjedd systematisk og over tid, og om lovbroten har skjedd som ledd i organisert verksemd.

Når straffansvar etter §§ 60 til 63 kan gjerast gjeldande mot fartøyføraren for ei handling nokon av mannskapet på eit fartøy står for, kan den underordna berre straffast dersom han har brote føresegner med vilje. Ved avgjerda av om ein underordna skal straffast, skal det særleg takast omsyn til den preventive verknaden av straffa, kor grovt lovbroten er, og om vedkomande har hatt eller kunne ha oppnådd fordel ved broten.

Dersom utanlandsk fartøy har brote føresegner som er nemnde i §§ 60 til 63 utanfor sjøterritoriet, kan fengselsstraff ikkje nyttast. Det kan heller ikkje påleggjast subsidiær fengselsstraff i fall bot ikkje vert betalt. Fengselsstraff kan likevel nyttast dersom dette følgjer av avtale med ein framand stat eller fartøyet er statslaust.

Fartøyføraren kan vedta førelegg på vegner av oppdragsgjevaren. Oppdragsgjevaren kan også straffast i sak som vert reist mot fartøyføraren.

Forsøk og medverknad vert straffa på same måte.

§ 65. Inndraging

Ved brot på føresegner som er nemnde i §§ 60 til 63, kan fangst inndragast. Det same gjeld reiskapar, gjenstandar, eigedomar, anlegg eller fartøy som er brukte ved lovbroten. Dette gjeld utan omsyn til kven som er eigar. I staden for tingen kan verdien heilt eller delvis inndragast hos den skuldige eller den det er handla på vegner av, eller hos eigaren.

Det kan fastsetjast at panterett og andre rettar i ting som vert inndregne, heilt eller delvis fell bort. Føresegnene i lov 22. mai 1902 nr. 10 Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) § 37 c gjeld tilsvarende.

Når lovleg og ulovleg fangst er blanda saman, kan heile fangsten inndragast.

Kapittel 13 Allmenne føresegner og ikraftsetjing

§ 66. Havforsking og praktiske reiskapsforsøk

Når det er nødvendig for gjennomføring av havforsking eller praktiske forsøk til utvikling av reiskapar, fangsmetodar og liknande, kan Fiskeridirektoratet gjere unntak frå føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova eller anna fiskerilovgjeving. Andre føresegner i lova gjeld så langt dei høver.

Departementet kan fastsetje kva som skal reknast som havforsking og praktiske forsøk til utvikling av reiskapar, fangsmetodar og liknande.

§ 67. Forskrifter

Departementet kan gje forskrifter til gjennomføring av lova. Forskrifter som er gjevne i medhald av lova, kan fastsetjast ulikt for

- a) fartøy- og reiskapsgrupper
- b) område, artar eller tider på året
- c) typar verksemd.

§ 68. Forskrifter etter saltvassfiskelova o.a.

Forskrifter som er fastsette i medhald av lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske mv. (saltvannsfiskeloven) og lov 24. juni 1994 nr. 34 om registrering som kjøper i første hånd av råfisk m.v., gjeld også etter at lova her er sett i kraft. Forskrifter fastsette i medhald av lova her, kan likevel oppheve forskrifter etter desse lovene når dei uttrykkeleg fastslår dette.

§ 69. Ikraftsetjing

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset. Frå same tid vert lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske mv. oppheva. Kongen kan setje i kraft dei enkelte føresegnene til ulik tid og på same måte oppheve dei enkelte føresegnene i saltvannsfiskeloven til ulik tid. Frå den tid § 38 vert sett i kraft, vert lov 24. juni 1994 nr. 34 om registrering som kjøper i første hånd av råfisk m.v. oppheva.

§ 70. Endringar i andre lover

Frå den tid lova vert sett i kraft, vert det gjort følgjande endringar i andre lover:

1. I lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk vert det gjort følgjande endringar:

Ny § 1 tredje ledd skal lyde:

Kongen kan bestemme at loven også skal gjelde for andre viltlevende marine ressurser.

Ny § 7 andre og tredje ledd skal lyde:

I forbindelse med kontroll som nevnt i første ledd kan salgsorganisasjon kreve uhindret tilgang til høstings- eller transportfartøy og til kjøperens eller mottakerens kontor, lager og produksjonsanlegg. Det samme gjelder når fangst blir overført fra eller til steng eller merd. I denne sammenheng kan salgsorganisasjonen kreve uhindret tilgang til fangstdagbok, landingsjournal, sedler og regnskap. Departementet kan i forskrift stille krav til salgsorganisasjonens organisering av slik kontrollvirksomhet.

De som er omfattet av andre ledd har plikt til å samarbeide ved kontroll.

§ 7 andre ledd vert nytt fjerde ledd.

2. I lov 21. juni 1963 nr. 12 om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumsforekomster vert det gjort følgjande endringar:

Ny § 1 tredje ledd skal lyde:

Loven får ikke anvendelse på utnyttelse av bunnfaste arter i og på norsk kontinentalsokkel.

§ 2 tredje ledd vert oppheva.

§ 2 fjerde ledd vert nytt tredje ledd.

3. I lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann (fiskeriforbudsloven) vert det gjort følgjande endringar:

§ 1 skal lyde:

Denne lov gjelder fiske m.v. og annen utnyttelse av viltlevende marine ressurser i Norges territorialfarvann, herunder territorialfarvannet ved Jan Mayen. Den gjelder likevel ikke for territorialfarvannet ved Svalbard.

§ 3 skal lyde:

Det er forbudt for den som ikke er norsk statsborger eller likestilt med norsk statsborger (jf. § 2), å drive fiske, fangst eller annen utnyttelse av viltlevende marine ressurser i territorialfarvannet. Til fiske eller fangst i territorialfarvannet er det forbudt å nytte fartøy eller redskap som ikke er norsk (jf. § 2).

Ved fiske og fangst i territorialfarvannet må minst halvparten av mannskapet og lottfiskerne samt fartøyføreren være bosatt i en kystkommune eller i en nabokommune til en kystkommune. Det kan etter søknad gis dispensasjon fra bostedskravet i første punktum for fartøyførere med bosted annet sted i Norge, i øvrig EØS-område, eller i de deler av Norden som ikke er omfattet av EØS.

Forbudene i første ledd gjelder ikke sportsfiske med håndredskap eller annen utnyttelse som ikke innebærer uttak av viltlevende marine ressurser. Salg av fangsten er forbudt. Departementet kan gi forskrifter om hva som skal anses som håndredskap.

Uten hensyn til forbudene i første ledd kan departementet bestemme at utlendinger kan drive jakt på kystsel og fastsette vilkår for utlendingers deltakelse i slik jakt.

§ 8 skal lyde:

Kongen kan forby ilandføring fra fangstfeltet av fisk, krepsdyr og bløtdyr eller deler og produkter av disse fiske- eller dyreslag fanget med fartøy som ikke er norsk (jfr. § 2), eller med fartøy som ikke er disponert av norsk statsborger eller noen som er likestilt med norsk statsborger (jfr. § 2), når ilandføringen antas å ville motvirke stabile og gode pris- og avsetningsforhold ved førstehåndsomsetningen eller den videre omsetning og eksport. Slike forbud kan begrenses til å gjelde bestemte områder eller bestemte fiskeslag.

Berørte organisasjoner skal såvidt mulig være rådspurt før det blir fastsatt forbud i medhold av første ledd.

Departementet kan ved forskrift pålegge eier eller bruker av fartøy som nevnt i første ledd, og som befinner seg i farvann under norsk fiskerijurisdiksjon, å gi oppgaver til fiskeridministrasjonen og salgsorganisasjoner over ombordværende fangst og fangstaktivitet som fartøyet har utøvd i farvann utenfor norsk fiskerijurisdiksjon, dersom fartøyet skal levere fangst i Norge. Det kan herunder også gis pålegg om å gi opplysninger knyttet til leveringen av fangsten.

§ 46 i lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar får tilsvarende anvendelse.

§ 9 vert oppheva.

4. I lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone vert det gjort følgjande endringar:

§ 3 første ledd skal lyde:

Det er forbudt å drive fiske eller fangst eller annen utnyttelse av viltlevende marine ressurser innenfor den økonomiske sone for den som ikke er norsk statsborger eller likestilt med norsk statsborger i henhold til lov av 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann. Bestemmelsene i nevnte lov gjelder for øvrig tilsvarende i den økonomiske sone.

§ 4 skal lyde:

Kongen kan gi forskrifter om fiske og fangst og annen utnyttelse av viltlevende marine ressurser i den økonomiske sone, herunder om

- a) største tillatte fangstmengde og fangsttinningsgrad, samlet og for bestemte fiskeslag og bestemte områder,
- b) adgang for fiskere fra andre stater til å fiske andeler av tillatte fangstkvanter, og om vilkårene for slikt fiske,
- c) tiltak for å sikre en rasjonell og forsvarlig utøving av fisket, herunder bestemmelser om antall fartøyer, fartøystørrelse, redskapsbruk, redskapsbegrensninger, fredningstider, samt trålfrie soner og andre områdebegrensninger,
- d) andre tiltak til vern og fremme av bestander av fisk, skalldyr og de levende ressurser for øvrig.

§ 8 fjerde ledd skal lyde:

Når straffansvar kan gjøres gjeldende mot fartøyføreren for en handling noen av mannskapet på et fartøy har begått, kan den underordnede bare straffes for forsettlig overtredelse. Ved avgjørelsen av om den underordnede skal straffes, skal det særlig tas hensyn til den preventive virkningen av straffen, hvor grov overtredelsen er, og om vedkommende har hatt eller kunne ha oppnådd fordel ved overtredelsen.

5. I lov 15. mai 1992 nr. 47 om lakse- og innlandsfisk m.v. vert det gjort følgjande endringar:

§ 2 skal lyde:

Loven gjelder for anadrome laksefisk og innlandsfisk på det norske fastland. Loven gjelder også for anadrome laksefisk i norsk indre farvann, norsk territorialfarvann og i Norges økonomiske sone utenfor det norske fastland. Lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 4 tredje ledd får tilsvarende anvendelse.

Loven gjelder for fiske etter saltvannsfisk når dette går fram av bestemmelsene.

Kongen kan bestemme at loven skal gjelde for Svalbards landterritorium, indre farvann og territorialfarvann.

Denne lov gjelder med de begrensninger som følger av folkeretten eller overenskomst med fremmed stat. Når avtaler med fremmed stat eller internasjonale konvensjoner gjør det nødvendig, kan Kongen gi regler uten hinder av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov.

6. I lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten skal ny § 16 femte ledd lyde:

Departementet kan fastsette forskrift om forbud mot registrering i norsk ordinært skipsregister eller norsk internasjonalt skipsregister for fartøy som er oppført på lister i regionale fiskeriforvaltningsorganisasjoner over fartøy som driver ulovlig, urapportert eller uregulert fiske. Departementet kan likeledes fastsette forskrift om forbud mot registrering for fartøy som er underlagt forbud i medhold av lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 51 første ledd a og b.

7. I lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten skal § 9 første ledd bokstav e lyde:

e) lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar.

8. I lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst vert det gjort følgjande endringar:

§ 2 skal lyde:

Loven regulerer adgangen til å drive ervervsmessig fiske og fangst og annen høsting av viltlevande marine ressursar med fartøy som er norsk etter reglene i sjøloven §§ 1 til 4 og fartøy som eies av utlending bosatt i Norge når fartøyets største lengde er mindre enn 15 meter. Fartøy som er norsk etter sjøloven § 1 tredje ledd, regnes ikke som norsk etter loven her, med mindre fartøyet eies av person bosatt i Norge og fartøyets største lengde er mindre enn 15 meter.

§ 3 skal lyde:

Fiske og fangst er ervervsmessig når vedkommende yrkesutøver har fiske eller fangst til levevei alene eller sammen med annen næring. Ervervsmessig fiske og fangst omfatter også annen høsting av viltlevande marine ressursar hvor fartøy nyttes.

Vitenskapelige undersøkelser eller praktiske fiskeforsøk som gjennomføres etter tillatelse av Fiskeridirektoratet, jf. lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 66, er ikke å anse som ervervsmessig fiske og fangst etter loven her.

Kongen kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser om når fiske og fangst skal anses for å være ervervsmessig, herunder regler om krav til inntekt opptjent ved fiske og fangst.

§ 4 tredje ledd skal lyde:

En ervervstillatelse gir bare rett til å utøve fiske eller fangst i samsvar med de bestemmelser som til enhver tid er fastsatt i eller i medhold av lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar eller loven her.

9. I lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur skal § 17 andre ledd lyde:

Departementet kan i enkeltvedtak eller forskrift regulere uttak og gjenfangst av den enkelte art på lokaliteten uavhengig av bestemmelsene i lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar.

6. juni Lov nr. 38 2008

Lov om meldeplikt ved nedlegging av næringsverksemd (omstillingslova)

Ot.prp.nr.27 (2007–2008), Innst.O.nr.37 (2007–2008) og Besl.O.nr.77 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 6. og 20. mai 2008. Fremja av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 6. juni 2008 kl. 14.35.

Endring i følgjande lov:

1 Lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljølova).

§ 1. Formålet med lova

Lova skal leggje til rette for ein prosess der ein vurderer tiltak for vidare drift og andre tiltak som reduserer dei negative konsekvensane for dei tilsette og for lokalsamfunnet når det er på tale å leggje ned ei bedrift.

§ 2. Verkeområde

Lova gjeld når det er planar om å leggje ned ei bedrift der det har arbeidd 30 tilsette eller fleire i dei siste 12 månadene, eller når det er planar om å seie opp meir enn ni tidelar av dei tilsette som arbeider i ei slik bedrift.

Lova gjeld ikkje dersom bedrifta skal flytte innanfor den same fylkeskommunen eller dersom bedrifta vert handsama etter lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs.

Departementet kan i forskrift gje utfyllande reglar om når lova skal gjelde.

§ 3. Plikt til å sende inn melding til fylkeskommunen

Eigaren av ei bedrift som er omfatta av § 2, skal sende melding til fylkeskommunen der bedrifta ligg, om planane om nedlegging.

Meldinga skal innehalde:

- a) talet på tilsette som arbeider ved bedrifta
- b) informasjon om verksemda ved bedrifta
- c) ei vurdering av konsekvensane for dei tilsette og lokalsamfunnet om bedrifta vert lagd ned
- d) bakgrunnen for planane om nedlegging
- e) informasjon om kva vurderingar eigaren eller andre har gjort om alternativ verksemd for bedrifta
- f) ei vurdering av kva som må til for at verksemda i bedrifta kan halde fram
- g) informasjon om det har vore forhandlingar med dei tilsette om nedlegginga

Meldinga skal også innehalde annan informasjon som er nødvendig for at drøftingane etter § 5 kan ta til. Fylkeskommunen kan be eigaren om meir informasjon i tillegg til eller til utdjuping av informasjonen som er gitt etter andre ledd.

§ 4. Endeleg avgjerd om nedlegging

Bedrifta kan ikkje treffe endeleg avgjerd om nedlegging før 30 dagar etter at fylkeskommunen har fått meldinga etter § 3. Dersom det er aktuelle alternativ til å legge ned bedrifta, kan fylkeskommunen i særlege tilfelle forlenge denne perioden med inntil 30 dagar.

§ 5. Behandling av meldinga

Når fylkeskommunen har mottatt melding etter § 3, skal den så snart som mogleg kalle inn representantar for eigaren, leiinga og dei tilsette i bedrifta, kommunen, Innovasjon Noreg og Arbeids- og velferdsetaten til drøftingsmøte. Fylkeskommunen kan også kalle inn andre til møtet.

Fylkeskommunen skal saman med deltakarane kartleggje og vurdere tiltak for vidare drift eller andre alternativ til å legge ned bedrifta. I drøftingane skal ein alltid vurdere kompensasjons- og omstillingsmoglegheiter for dei tilsette og moglege tiltak for lokalsamfunnet.

Dersom det er heilt klart at drøftingane ikkje vil føre fram, skal fylkeskommunen så snart som mogleg melde frå til alle deltakarane om at drøftinga er avslutta, sjølv om perioden etter § 4 første ledd ikkje er omme.

Alle som deltek i behandlinga av meldingar etter denne lova, skal ha teieplikt etter reglane i forvaltningslova §§ 13 til 13 e.

§ 6. Råderettsband

Etter at det er sendt melding etter § 3 til fylkeskommunen og fram til drøftingane er avslutta etter § 5 eller perioden på 30 dagar etter § 4 er omme, kan eigaren ikkje gjere rettslege eller faktiske disposisjonar som vesentleg svekkjer verdien av bedrifta.

Fylkeskommunen kan gjere unntak frå denne føresegna i kvart enkelt tilfelle.

§ 7. Tvangsmulkt

Dersom den ansvarlege ikkje oppfyller pliktene etter §§ 3, 4 og 6 eller forskrift eller enkeltvedtak som er fastsett i medhald av desse føresegnene, kan fylkeskommunen påleggje den ansvarlege ei tvangsmulkt.

Tvangsmulka kan vere laupande eller eit eingongsbeløp. Skal mulka vere laupande, kan fylkeskommunen bestemme at mulka skal betalast frå ei veke etter vedtaket om å påleggje tvangsmulkt, eller frå ein særskilt frist som er satt for å rette forholdet, om forholdet ikkje er retta innan fristen. Skal mulka vere eit eingongsbeløp, kan fylkeskommunen fastsetje at mulka skal betalast når ein særskilt frist som er sett for å rette forholdet er omme, og forholdet ikkje er retta innan fristen.

Tvangsmulka går til statskassen og er tvangsgrunnlag for utlegg.

Fylkeskommunen kan i særlege tilfelle redusere eller gje opp tvangsmulka.

Kongen kan i forskrift fastsetje nærmare føresegner om påleggjing av tvangsmulkt, herunder om vilkår for tvangsmulkt og om storleiken på tvangsmulka og renter ved forseinka betaling.

§ 8. Lovbrotsgjbyr

Fylkeskommunen kan ved brot på § 4 påleggje eit lovbrotsgjbyr til staten. Kongen gir i forskrift føresegner om storleiken på gjbyret.

Lovbrottsgebyrer vert pålagt den som etter § 3 har plikt til å sende melding til fylkeskommunen. Kongen kan gi reglar om auka gebyr ved gjentekne brot på pliktene. Fylkeskommunen kan i særlege tilfelle gje opp kravet om lovbrotsgebyr.

Pålagt lovbrotsgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

Kongen kan gi nærmare reglar om gjennomføringa av føresegnen i denne paragrafen, herunder om inndringa og om betalingsfrist. Det kan fastsetjast at det skal betalast renter av ilagt lovbrotsgebyr.

§ 9. *Iverksetjing*

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

§ 10. *Endringar i andre lover*

Frå den tida lova blir sett i verk, blir det gjort følgjande endringar i andre lover:

1. I lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljølova) blir det gjort følgjande endringar:

§ 15–2 andre ledd skal lyde:

(2) Arbeidsgiver som vurderer å gå til masseoppsigelser, skal så tidlig som mulig innlede drøftingar med arbeidstakernes tillitsvalgte med sikte på å komme fram til en avtale for å unngå masseoppsigelser eller for å redusere antall oppsagte. Vurderer arbeidsgiver å legge ned virksomheten eller en selvstendig del av denne, og nedleggelsen innebærer en masseoppsigelse, skal også muligheten for vidare drift drøftes, herunder om mulighetene for de ansattes overtakelse av virksomheten. Dersom oppsigelser ikke kan unngås, skal de uheldige sidene ved dem søkes redusert. Drøftingene skal omfatte mulige sosiale tiltak med sikte på blant annet støtte til omplassering eller omskolering av de oppsagte. Arbeidstakernes tillitsvalgte kan la seg bistå av sakkyndige. Arbeidsgiver har plikt til å innlede drøftingar selv om de planlagte oppsigelsene skyldes andre enn arbeidsgiver og som har beslutningsmyndighet overfor denne, f.eks. en konsernledelse.

6. juni Lov nr. 39 2008

Lov om endringar i minerallovgivinga

Ot.prp.nr.27 (2007–2008), Innst.O.nr.37 (2007–2008) og Besl.O.nr.78 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 6. og 20. mai 2008. Fremja av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 6. juni 2008 kl. 14.35.

Endringar i følgjande lover:

- 1 Lov 3. juli 1914 nr. 5 om erverv av kalkstensforekomster.
- 2 Lov 17. juni 1949 nr. 3 om erverv av kvartsforkomster.
- 3 Lov 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk.
- 4 Lov 28. november 2003 nr. 98 om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv.

I

I lov 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk skal ny § 51 a lyde:

§ 51 a. *Kvalifikasjonskrav*

Departementet kan i forskrift fastsette krav til faglige kvalifikasjoner hos personell som forestår drift av mineralforekomster etter denne lov, samt regler om godkjenning av tilsvarende kompetanse for borgere fra EØS-området.

II

I lov 3. juli 1914 nr. 5 om erverv av kalkstensforekomster skal § 4 nytt fjerde ledd lyde:

Departementet kan i forskrift fastsette krav til faglige kvalifikasjoner hos personell som forestår drift av kalkstensforekomster etter denne lov, samt regler om godkjenning av tilsvarende kompetanse for borgere fra EØS-området.

III

I lov 17. juni 1949 nr. 3 om erverv av kvartsforkomster skal § 4 nytt fjerde ledd lyde:

Departementet kan i forskrift fastsette krav til faglige kvalifikasjoner hos personell som forestår drift av kvartsforkomster etter denne lov, samt regler om godkjenning av tilsvarende kompetanse for borgere fra EØS-området.

IV

I lov 28. november 2003 nr. 98 om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv. skal § 14 nytt andre ledd lyde:

Departementet kan i forskrift fastsette krav til faglige kvalifikasjoner hos personell som forestår drift av mineralforekomster etter denne lov, samt regler om godkjenning av tilsvarende kompetanse for borgere fra EØS-området.

V

Endringa gjeld frå den tid Kongen fastset.

13. juni Lov nr. 40 2008

Lov om endring i arbeidsmiljøloven

Ot.prp.nr.30 (2007–2008), Innst.O.nr.47 (2007–2008) og Besl.O.nr.74 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 28. april og 8. mai 2008. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 13. juni 2008 kl. 13.20.

Endring i følgende lov:

Lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven).

I

I lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) skal § 10–2 fjerde ledd første punktum lyde:

Arbeidstaker som har fylt 62 år eller som av helsemessige, sosiale eller andre vektige velferdsgrunner har behov for det, har rett til å få redusert sin arbeidstid dersom arbeidstidsreduksjonen kan gjennomføres uten vesentlig ulempe for virksomheten.

II

Loven gjeld frå den tid Kongen fastset.

13. juni Lov nr. 41 2008

Lov om redaksjonell fridom i media

Ot.prp.nr.19 (2007–2008), Innst.O.nr.36 (2007–2008) og Besl.O.nr.49 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 1. og 8. april 2008. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 13. juni 2008 kl. 13.20.

§ 1. Føremål

Føremålet med lova er å sikre redaksjonell fridom i media.

§ 2. Verkeområde

Lova gjeld for

1. dagsaviser og andre periodiske publikasjonar som driv journalistisk produksjon og formidling av nyhende, aktualitetsstoff og samfunnsdebatt,
2. kringkastarar, jf. kringkastingsloven § 1–1 tredje ledd og
3. elektroniske massemedium som har tilsvarende føremål og funksjon som medium nemnde under nr. 1 og 2.

Lova gjeld ikkje medium som har som hovudføremål å drive med reklame eller marknadsføring, eller som hovudsakleg er retta mot medlemmer eller tilsette i bestemte organisasjonar, foreiningar eller selskap.

§ 3. Plikt til å ha ein redaktør

Medium som nemnt i § 2 skal ha ein redaktør.

Med redaktør er i denne lova meint den som tek avgjerd om innhaldet i mediet eller om ein del av dette, anten han blir kalla redaktør, utgivar eller noko anna.

§ 4. Redaksjonell fridom

Innanfor ramma av grunnsynet og føremålet til verksemda skal redaktøren leie den redaksjonelle verksemda og ta avgjerder i redaksjonelle spørsmål.

Eigaren av medieføretaket eller den som på eigaren sine vegner leier føretaket, kan ikkje instruere eller overprøve redaktøren i redaksjonelle spørsmål, og kan heller ikkje krevje å få gjere seg kjend med skrift, tekst eller bilete eller høyre eller sjå programmateriale før det blir gjort allment tilgjengeleg.

§ 5. Høve til å fråvike lova

Regelen i § 4 kan ikkje fråvikast gjennom avtale eller anna rettsgrunnlag til ugunst for redaktøren.

§ 6. Ikraftsetjing

Lova trer i kraft frå det tidspunkt Kongen fastset.

20. juni Lov nr. 42 2008**Lov om forbud mot diskriminering på grunn av nedsatt funksjonsevne (diskriminerings- og tilgjengelighetsloven)**

Ot.prp.nr.44 (2007–2008), Innst.O.nr.68 (2007–2008) og Besl.O.nr.90 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 10. og 17. juni 2008. Fremmet av Barne- og likestillingsdepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven).
- 2 Lov 23. mai 1997 nr. 31 om eierseksjoner (eierseksjonsloven).
- 3 Lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven).
- 4 Lov 26. mars 1999 nr. 17 om husleieavtaler (husleieloven).
- 5 Lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag (bustadbyggjelagslova).
- 6 Lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova).
- 7 Lov 3. juni 2005 nr. 33 om forbud mot diskriminering på grunn av etnisitet, religion mv. (diskrimineringsloven).
- 8 Lov 10. juni 2005 nr. 40 om Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda (diskrimineringsombudsloven).
- 9 Lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven).

§ 1. Formål

Lovens formål er å fremme likestilling og likeverd, sikre like muligheter og rettigheter til samfunnsdeltakelse for alle, uavhengig av funksjonsevne, og hindre diskriminering på grunn av nedsatt funksjonsevne.

Loven skal bidra til nedbygging av samfunnsskapt funksjonshemmende barrierer og hindre at nye skapes.

§ 2. Virkeområde

Loven gjelder på alle samfunnsområder med unntak av familieliv og andre forhold av personlig karakter.

Loven gjelder i riket. Med unntak av §§ 3, 9, 10, 11 og 12 gjelder loven også på Svalbard og Jan Mayen, på installasjoner og fartøy i virksomhet på norsk kontinentalsokkel og på norske skip og luftfartøyer uansett hvor de befinner seg. Kongen kan gi forskrift om anvendelsen av lovens bestemmelser i §§ 3, 9, 11 og 12 på de områdene som er nevnt i andre punktum.

Kongen gir forskrift om lovens anvendelse for utsendte arbeidstakere, jf. arbeidsmiljøloven § 1–7.

§ 3. Aktivitets- og rapporteringsplikt

Offentlige myndigheter skal arbeide aktivt, målrettet og planmessig for å fremme lovens formål.

Arbeidsgivere i privat sektor som jevnlig sysselsetter mer enn 50 ansatte, og arbeidsgivere i offentlig sektor skal arbeide aktivt, målrettet og planmessig for å fremme lovens formål innenfor sin virksomhet. Aktivitetsplikten omfatter blant annet rekruttering, lønns- og arbeidsvilkår, forfremmelse, utviklingsmuligheter og beskyttelse mot trakassering. Arbeidslivets organisasjoner har tilsvarende aktivitetsplikt innenfor sine virkefelt.

Virksomheter som i lov er pålagt å utarbeide årsberetninger, skal i årsberetningen redegjøre for tiltak som er iverksatt og tiltak som planlegges iverksatt for å fremme lovens formål.

Offentlige myndigheter og offentlige virksomheter som ikke er pliktige til å utarbeide årsberetning, skal gi tilsvarende redegjørelse i årsbudsjettet.

Ved håndhevingen av tredje og fjerde ledd gjelder reglene i diskrimineringsombudsloven.

§ 4. Forbud mot diskriminering

Direkte og indirekte diskriminering på grunn av nedsatt funksjonsevne er forbudt.

Med direkte diskriminering menes at en handling eller unnlattelse har som formål eller virkning at personer på grunn av nedsatt funksjonsevne blir behandlet dårligere enn andre blir, er blitt eller ville blitt behandlet i en tilsvarende situasjon.

Med indirekte diskriminering menes enhver tilsynelatende nøytral bestemmelse, betingelse, praksis, handling eller unnlattelse som fører til at personer på grunn av nedsatt funksjonsevne stilles dårligere enn andre.

Forskjellsbehandling som er nødvendig for å oppnå et saklig formål, og som ikke er uforholdsmessig inngripende overfor den eller dem som forskjellsbehandles, anses ikke som diskriminering etter loven her. Forskjellsbehandling i arbeidslivet må i tillegg være nødvendig for utøvelsen av arbeid eller yrke.

Forbudet mot diskriminering i paragrafen her omfatter diskriminering på grunn av funksjonsevne som er nedsatt, antas å være nedsatt, har vært nedsatt eller vil kunne bli nedsatt, samt diskriminering av en person på grunn av dennes forhold til en person med nedsatt funksjonsevne.

Det er forbudt å medvirke til brudd på diskrimineringsforbudet i paragrafen her.

Diskriminering som skyldes mangelfull fysisk tilrettelegging, er uttømmende regulert i §§ 9 og 12.

§ 5. Positiv særbehandling

Særbehandling som bidrar til å fremme lovens formål, anses ikke som diskriminering etter loven her. Særbehandlingen skal opphøre når formålet med den er oppnådd.

§ 6. Forbud mot trakassering

Trakassering på grunn av nedsatt funksjonsevne er forbudt.

Med trakassering menes handlinger, unnlattelser eller ytringer som virker eller har til formål å virke krenkende, skremmende, fiendtlig, nedverdiggende eller ydmykende.

Forbudet mot trakassering i paragrafen her omfatter trakassering på grunn av funksjonsevne som er nedsatt, antas å være nedsatt, har vært nedsatt eller vil kunne bli nedsatt, samt trakassering av en person på grunn av dennes forhold til en person med nedsatt funksjonsevne.

Det er forbudt å medvirke til brudd på bestemmelsen i første til tredje ledd.

Arbeidsgiver og ledelsen i organisasjoner og utdanningsinstitusjoner skal innenfor sitt ansvarsområde forebygge og søke å hindre at det skjer trakassering i strid med paragrafen.

§ 7. Forbud mot instruks

Det er forbudt å gi instruks om å diskriminere eller trakassere i strid med §§ 4 og 6. Det er også forbudt å gi instruks om gjengjeldelse i strid med § 8.

Det er forbudt å medvirke til brudd på bestemmelsen i første ledd.

§ 8. Forbud mot gjengjeldelse

Det er forbudt å gjøre bruk av gjengjeldelse overfor noen som har fremmet klage om brudd på bestemmelsene i §§ 4, 6, 7, 9 eller 12, eller som har gitt uttrykk for at klage kan bli fremmet. Dette gjelder ikke dersom klageren har opptrådt grovt uaktsomt.

Første ledd gjelder tilsvarende for vitner i en klagesak.

Det er forbudt å gjøre bruk av gjengjeldelse overfor noen som har unnlatt å følge en instruks i strid med § 7.

Det er forbudt å medvirke til brudd på forbudet mot gjengjeldelse i paragrafen her.

§ 9. Plikt til generell tilrettelegging (universell utforming)

Offentlig virksomhet skal arbeide aktivt og målrettet for å fremme universell utforming innenfor virksomheten. Tilsvarende gjelder for privat virksomhet rettet mot allmennheten.

Med universell utforming menes utforming eller tilrettelegging av hovedløsningen i de fysiske forholdene slik at virksomhetens alminnelige funksjon kan benyttes av flest mulig.

Offentlig og privat virksomhet rettet mot allmennheten har plikt til å sikre universell utforming av virksomhetens alminnelige funksjon så langt det ikke medfører en uforholdsmessig byrde for virksomheten. Ved vurderingen av om utformingene eller tilretteleggingen medfører en uforholdsmessig byrde skal det særlig legges vekt tilretteleggingens effekt for å nedbygge funksjonshemmende barrierer, hvorvidt virksomhetens alminnelige funksjon er av offentlig art, de nødvendige kostnadene ved tilretteleggingen, virksomhetens ressurser, sikkerhetsmessige hensyn og vernehensyn.

Brudd på plikten til å sikre universell utforming etter tredje ledd regnes som diskriminering.

Det regnes ikke som diskriminering etter fjerde ledd dersom virksomheten oppfyller nærmere bestemmelser i lov eller forskrift om innholdet i plikten til universell utforming.

Kongen kan gi forskrift om innholdet i plikten til universell utforming på områder som ikke er omfattet av krav i eller i medhold av annet lovverk, jf. femte ledd.

§ 10. Universell utforming av bygninger, anlegg mv.

For bygninger, anlegg og uteområder rettet mot allmennheten gjelder kravene til universell utforming i eller i medhold av plan- og bygningsloven.

§ 11. Plikt til universell utforming av informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT)

Med informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT) menes teknologi og systemer av teknologi som anvendes til å uttrykke, skape, omdanne, utveksle, lagre, mangfoldiggjøre og publisere informasjon, eller som på annen måte gjør informasjon anvendbar.

Nye IKT-løsninger som underbygger virksomhetens alminnelige funksjoner, og som er hovedløsninger rettet mot eller stillet til rådighet for allmennheten, skal være universelt utformet fra og med 1. juli 2011, men likevel tidligst tolv måneder etter at det foreligger standarder eller retningslinjer for innholdet i plikten. For eksisterende IKT-løsninger gjelder plikten fra 1. januar 2021. Plikten omfatter ikke IKT-løsninger der utformingen reguleres av annen lovgivning.

Organet utpekt etter § 16 annet ledd kan gi dispensasjon fra plikten etter annet ledd dersom det foreligger særlig tungtveiende grunner.

Kongen skal gi forskrifter med nærmere bestemmelser om avgrensning av virkeområdet og innholdet i plikten til universell utforming etter denne paragrafen.

§ 12. Plikt til individuell tilrettelegging

Arbeidsgiver skal foreta rimelig individuell tilrettelegging av arbeidsplass og arbeidsoppgaver for å sikre at en arbeidstaker eller arbeidssøker med nedsatt funksjonsevne kan få eller beholde arbeid, ha tilgang til opplæring og annen kompetanseutvikling samt utføre og ha mulighet til fremgang i arbeidet på lik linje med andre.

Skole- og utdanningsinstitusjon skal foreta rimelig individuell tilrettelegging av lærested og undervisning for å sikre at elever og studenter med nedsatt funksjonsevne får likeverdige opplærings- og utdanningsmuligheter.

Kommunen skal foreta rimelig individuell tilrettelegging av barnehagetilbud for å sikre at barn med nedsatt funksjonsevne får likeverdige utviklings- og aktivitetsmuligheter.

Kommunen skal foreta rimelig individuell tilrettelegging av tjenestetilbud etter sosialtjenesteloven og kommunehelsetjenesteloven av varig karakter for den enkelte, for å sikre at personer med nedsatt funksjonsevne får et likeverdig tilbud.

Plikten etter første til fjerde ledd omfatter ikke tilrettelegging som innebærer en uforholdsmessig byrde. Ved vurderingen av om tilretteleggingen medfører en uforholdsmessig byrde skal det særlig legges vekt på tilretteleggingens effekt for å nedbygge funksjonshemmende barrierer, de nødvendige kostnadene ved tilretteleggingen og virksomhetens ressurser.

Brudd på plikten til individuell tilrettelegging etter første til femte ledd regnes som diskriminering.

§ 13. Bevisbyrde

Hvis det foreligger omstendigheter som gir grunn til å tro at det har funnet sted brudd på bestemmelsene i §§ 4, 6, 7, 8, 9 eller 12, skal det legges til grunn at brudd har funnet sted hvis ikke den som er ansvarlig for handlingen, unnlåtelsen eller ytringen, sannsynliggjør at det likevel ikke har funnet sted slikt brudd.

§ 14. Arbeidsgivers opplysningsplikt i ansettelsessaker

Arbeidssøker som mener seg forbigått i strid med § 4 eller § 12 første ledd, kan kreve at arbeidsgiveren skriftlig opplyser om utdanning, praksis eller andre klart konstaterbare kvalifikasjoner for arbeidet hos den som ble ansatt.

§ 15. Organisasjoners adgang til å opptre som fullmektig mv.

Som fullmektig i forvaltningssak etter loven her kan brukes en organisasjon som helt eller delvis har til formål å arbeide mot diskriminering på grunnlag av nedsatt funksjonsevne.

Som prosessfullmektig i saker for domstolene etter loven her kan brukes en person utpekt av og med tilknytning til en organisasjon som helt eller delvis har til formål å arbeide mot diskriminering på grunnlag av nedsatt funksjonsevne. Dette gjelder ikke for Høyesterett.

Retten kan nekte å godta en prosessfullmakt hvis det etter rettens skjønn er fare for at prosessfullmektigen ikke har tilstrekkelige kvalifikasjoner til å ivareta partens interesser på en tilfredsstillende måte.

En prosessfullmektig skal ved siden av fullmakt som nevnt i tvisteloven § 3–4 til samme tid fremlegge skriftlig orientering fra organisasjonen om prosessfullmektigens kvalifikasjoner.

§ 16. Håndheving

Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda skal med unntak av §§ 10 og 11 føre tilsyn med og medvirke til gjennomføringen av loven her, jf. diskrimineringsombudsloven. Krav etter § 17 reises for de alminnelige domstolene.

Kongen utpeker hvilket organ som skal føre tilsyn med at kravene i § 11 overholdes. Organet kan gi pålegg om retting mot en virksomhet som ikke oppfyller kravene gitt i eller i medhold av § 11 annet ledd, og kan treffe vedtak om tvangsmulkt for å sikre gjennomføring av pålegg dersom fristen for å etterkomme pålegget er oversittet. Reglene i diskrimineringsombudsloven § 8 første til tredje ledd gjelder tilsvarende.

Organet utpekt etter annet ledd kan kreve de opplysningene som er nødvendige for å gjennomføre sine oppgaver etter loven, samt kreve adgang til IKT-løsninger som nevnt i § 11. Det samme gjelder klageinstansen ved klage over vedtak etter annet ledd.

Søksmål om gyldigheten av vedtak truffet av organet utpekt etter annet ledd eller klageinstansen må reises innen tre måneder etter at underretning om vedtaket er mottatt. Vedtak etter annet ledd kan ikke bringes inn for domstolene uten at klageadgangen er utnyttet og klagen er avgjort.

Kongen kan gi forskrift om regler om tvangsmulkten etter annet ledd, herunder om tvangsmulktens størrelse, varighet og andre bestemmelser om fastsettelse og gjennomføring.

§ 17. Oppreisning og erstatning

Den som uaktsomt opptre i strid med § 4, § 6 første til fjerde ledd, § 7, § 8 eller § 12, kan pålegges å betale oppreisning til fornærmede. Oppreisningen fastsettes til det beløpet som finnes rimelig under hensyn til partenes forhold og omstendighetene for øvrig.

Arbeidssøker eller arbeidstaker kan kreve oppreisning for overtredelse av § 4, § 6 første til fjerde ledd, § 7 eller § 8 i arbeidslivet uten hensyn til arbeidsgivers skyld. Arbeidstaker-, arbeidsgiver- og yrkesorganisasjoner har tilsvarende ansvar overfor den som søker om å bli eller er medlem eller deltaker i organisasjon.

Erstatning for økonomisk tap som følge av brudd på loven her kan kreves etter alminnelige erstatningsregler.

§ 18. Ikrafttredelse

Loven gjelder fra den tiden Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelser til ulik tid.

§ 19. Endringer i andre lover

Med virkning fra lovens ikrafttredelse gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner skal § 48 nr. 5 tredje punktum lyde:

Det skal også redegjøres for tiltak som er iverksatt, og tiltak som planlegges iverksatt for å fremme likestilling og for å hindre forskjellsbehandling i strid med likestillingsloven, samt for å fremme formålet i diskrimineringsloven og i diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.

2. I lov 23. mai 1997 nr. 31 om eierseksjoner gjøres følgende endringer:

§ 3 a første og annet ledd skal lyde:

I vedtektene kan det ikke settes vilkår for å være sameier som tar hensyn til kjønn, etnisitet, nasjonal opprinnelse, avstamning, hudfarge, språk, religion, livssyn eller nedsatt funksjonsevne. Slike omstendigheter kan ikke regnes som saklig grunn til å nekte godkjenning av en sameier eller bruker av eiendommen eller tillegges vekt ved bruk av eventuell forkjøpsrett. Ved slik diskriminering gjelder likestillingsloven, diskrimineringsloven og diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.

I vedtektene kan det heller ikke settes vilkår for å være sameier som tar hensyn til seksuell orientering. Slike omstendigheter kan ikke regnes som saklig grunn til å nekte godkjenning av en sameier eller bruker av eiendommen eller tillegges vekt ved bruk av eventuell forkjøpsrett.

§ 21 annet ledd skal lyde:

En sameier kan med styrets godkjenning gjennomføre tiltak på fellesarealene som er nødvendige på grunn av sameierens eller husstandsmedlemmenes nedsatte funksjonsevne. Godkjenning kan ikke nektes uten saklig grunn.

3. I lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap mv. gjøres følgende endringer:

Nytt § 3–3 syvende ledd skal lyde:

Foretak som jevnlig sysselsetter mer enn 50 ansatte, skal redegjøre for tiltak som er iverksatt og tiltak som planlegges iverksatt for å fremme formålet i diskrimineringsloven og i diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.

Nåværende § 3–3 syvende og åttende ledd blir nytt åttende og niende ledd.

Nytt § 3–3a ellefte ledd skal lyde:

Foretak som jevnlig sysselsetter mer enn 50 ansatte, skal redegjøre for tiltak som er iverksatt og tiltak som planlegges iverksatt for å fremme formålet i diskrimineringsloven og i diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.

Nåværende § 3–3a ellefte og tolvte ledd blir nytt tolvte og trettende ledd.

4. I lov 26. mars 1999 nr. 17 om husleieavtaler gjøres følgende endringer:

§ 1–8 første og annet ledd skal lyde:

Ved utleie av husrom kan det ikke tas hensyn til kjønn, etnisitet, nasjonal opprinnelse, avstamning, hudfarge, språk, religion, livssyn eller nedsatt funksjonsevne. Slike omstendigheter kan ikke regnes som saklig grunn til å nekte opptak i husstand, framleie, personskifte eller tillegges vekt ved opphør av leieforholdet. Ved slik diskriminering gjelder likestillingsloven, diskrimineringsloven og diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.

Ved utleie av husrom kan det heller ikke tas hensyn til seksuell orientering. Slike omstendigheter kan ikke regnes som saklig grunn til å nekte opptak i husstand, framleie, personskifte eller tillegges vekt ved opphør av leieforholdet.

§ 5–4 tredje ledd skal lyde:

Leier av bolig kan med utleierens godkjenning gjennomføre tiltak på eiendommen som er nødvendige på grunn av leierens eller husstandsmedlemmers nedsatte funksjonsevne. Leier av lokale kan med utleierens godkjenning sette opp vanlige skilter, markiser o.l. Godkjenning etter første og annet punktum kan ikke nektes uten saklig grunn.

5. I lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag skal § 1–4 første og annet ledd lyde:

(1) I vedtektene kan det ikkje setjast vilkår for å vere andelseigar som tek omsyn til kjønn, etnisitet, nasjonalt opphav, avstamning, hudfarge, språk, religion, livssyn eller nedsett funksjonsevne. Slike omstende kan ikkje reknast som sakleg grunn til å nekte godkjenning av ein andelseigar eller ha vekt ved tildeling av bustad. Ved slik diskriminering gjeld likestillingsloven, diskrimineringsloven og diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.

(2) I vedtektene kan det heller ikkje setjast vilkår for å vere andelseigar som tek omsyn til seksuell orientering. Slike omstende kan ikkje reknast som sakleg grunn til å nekte godkjenning av ein andelseigar eller ha vekt ved tildeling av bustad.

6. I lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag gjøres følgende endringer:

§ 1–5 første og annet ledd skal lyde:

(1) I vedtektene kan det ikkje setjast vilkår for å vere andelseigar som tek omsyn til kjønn, etnisitet, nasjonalt opphav, avstamning, hudfarge, språk, religion, livssyn eller nedsett funksjonsevne. Slike omstende kan ikkje reknast som sakleg grunn til å nekte godkjenning av ein andelseigar eller brukar eller ha vekt ved bruk av forkjøpsrett. Ved slik diskriminering gjeld likestillingsloven, diskrimineringsloven og diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.

(2) I vedtektene kan det heller ikkje setjast vilkår for å vere andelseigar som tek omsyn til seksuell orientering. Slike omstende kan ikkje reknast som sakleg grunn til å nekte godkjenning av ein andelseigar eller brukar eller ha vekt ved bruk av forkjøpsrett.

§ 5–11 annet ledd skal lyde:

(2) Ein andelseigar kan med godkjenning frå styret gjennomføre tiltak på eigedommen som trengst på grunn av nedsett funksjonsevne hos ein brukar av bustaden. Godkjenning kan ikkje nektast utan sakleg grunn.

7. I lov 3. juni 2005 nr. 33 om forbud mot diskriminering på grunn av etnisitet, religion mv. skal ny § 3 a lyde:

§ 3 a. Aktivitets- og rapporteringsplikt

Offentlige myndigheter skal arbeide aktivt, målrettet og planmessig for å fremme lovens formål.

Arbeidsgivere i privat sektor som jevnlig sysselsetter mer enn 50 ansatte, og arbeidsgivere i offentlig sektor skal arbeide aktivt, målrettet og planmessig for å fremme lovens formål innenfor sin virksomhet. Aktivitetsplikten omfatter blant annet rekruttering, lønns- og arbeidsvilkår, forfremmelse, utviklingsmuligheter og beskyttelse mot trakassering. Arbeidslivets organisasjoner har tilsvarende aktivitetsplikt innenfor sine virkefelt.

Virksomheter som i lov er pålagt å utarbeide årsberetninger, skal i årsberetningen redegjøre for tiltak som er iverksatt og tiltak som planlegges iverksatt for å fremme lovens formål.

Offentlige myndigheter og offentlige virksomheter som ikke er pliktige til å utarbeide årsberetning, skal gi tilsvarende redegjørelse i årsbudsjettet.

Ved håndhevingen av tredje og fjerde ledd gjelder reglene i diskrimineringsombudsloven.

8. I lov 10. juni 2005 nr. 40 om Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda skal § 1 annet ledd lyde:

Ombudet og nemnda skal føre tilsyn med og medvirke til gjennomføringen av følgende regelverk:

1. Lov 9. juni 1978 nr. 45 om likestilling mellom kjønnene, hvis ikke annet fremgår av denne loven.
2. Lov 3. juni 2005 nr. 33 om forbud mot diskriminering på grunn av etnisitet, religion mv., hvis ikke annet fremgår av denne loven.
3. Lov 20. juni 2008 nr. 42 om forbud mot diskriminering på grunn av nedsatt funksjonsevne, hvis ikke annet fremgår av denne loven.
4. Lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern kapittel 13, med unntak av § 13–1 tredje ledd og § 13–8.
5. Lov 23. mai 1997 nr. 31 om eierseksjoner § 3a annet ledd.
6. Lov 26. mars 1999 nr. 17 om husleieavtaler § 1–8 annet ledd.
7. Lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag § 1–4 annet ledd.
8. Lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag § 1–5 annet ledd.

9. I lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. gjøres følgende endringer:

§ 4–1 fjerde ledd skal lyde:

(4) Atkomstveier, sanitæranlegg, arbeidsutstyr mv. skal så langt det er mulig og rimelig være utformet og innrettet slik at arbeidstakere med nedsatt funksjonsevne kan arbeide i virksomheten.

§ 12–9 tredje ledd første punktum skal lyde:

Dersom barnet har kronisk sykdom, langvarig sykdom eller har nedsatt funksjonsevne og det derfor er en markert økning av risikoen for at arbeidstaker får fravær fra arbeidet, har arbeidstaker rett til fri etter første ledd i inntil 20 dager hvert kalenderår.

§ 12–9 femte ledd annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder hvis det er to om omsorgen, men en av dem er langvarig avskåret fra tilsynet med barnet på grunn av nedsatt funksjonsevne, innleggelse i helseinstitusjon som langtidspasient eller tilsvarende forhold.

§ 13–1 første ledd skal lyde:

(1) Direkte og indirekte diskriminering på grunn av politisk syn, medlemskap i arbeidstakerorganisasjon, seksuell orientering eller alder er forbudt.

§ 13–1 nytt sjette ledd skal lyde:

(6) Ved diskriminering på grunn av nedsatt funksjonsevne gjelder diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.

§ 13–5 oppheves.

20. juni Lov nr. 43 2008

Lov om endringer i lov om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranselova)

Ot.prp.nr.35 (2007–2008), Innst.O.nr.62 (2007–2008) og Besl.O.nr.87 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 5. og 12. juni 2008. Fremja av Fornyings- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Endringer i følgende lov:

Lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven).

I

I lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger gjerast følgjande endringar:

§ 18 første ledd skal lyde:

Partene i en fusjon etter § 17 første ledd bokstav a eller den eller de som samlet eller hver for seg varig overtar kontroll etter § 17 første ledd bokstav b, skal informere Konkurransetilsynet om foretakssammenslutningen ved en alminnelig melding.

§ 18 andre ledd skal lyde:

Meldingen skal inneholde:

- a) navn og adresse på partene i fusjonen eller den eller de som overtar kontroll,
- b) opplysninger om foretakssammenslutningens art,
- c) beskrivelse av de involverte foretakene og foretak i samme konsern, herunder foretakenes virksomhetsområder,
- d) beskrivelse av markeder i Norge, eller som Norge er en del av, hvor de involverte foretakene og foretak i samme konsern får en markedsandel på over 20 prosent som følge av foretakssammenslutningen,
- e) navn på de fem viktigste konkurrenter, kunder og leverandører i markeder i Norge, eller som Norge er del av, hvor de involverte foretakene og foretak i samme konsern har overlappende virksomhet, og
- f) årsberetning og årsregnskap for de involverte foretakene og foretak i samme konsern, dersom disse ikke er offentlig tilgjengelige.

Ved erverv av kontroll skal det bare gis opplysninger om foretak i samme konsern som det eller de foretakene som overtar kontroll.

§ 19 første ledd skal lyde:

Foretakssammenslutninger som omfattes av reglene i § 18 første ledd, må ikke gjennomføres før fristen for pålegg etter § 18 tredje ledd er utløpt. Er det mottatt pålegg om fullstendig melding etter § 18 tredje ledd eller fullstendig melding er gitt etter § 18 fjerde ledd, må foretakssammenslutningen ikke gjennomføres før Konkurransetilsynet har behandlet saken etter § 20 annet ledd første punktum.

§ 20 tredje ledd fjerde punktum skal lyde:

Dersom det er fremsatt et tilbud om avhjelpende tiltak, kan fristen forlenges med 25 virkedager.

§ 21 første ledd siste punktum opphevast.

§ 26 overskrifta skal lyde:

Forholdet til offentlighetsloven og innsyn i dokumenter i avsluttede overtredelsessaker

§ 26 nytt andre ledd skal lyde:

Enhver med rettslig interesse i en avsluttet sak om overtredelse av §§ 10, 11 eller pålegg etter § 12, skal også gis innsyn i opplysninger som er undergitt lovbestemt taushetsplikt, med mindre innsyn vil virke urimelig overfor den opplysningene gjelder. Bli det begjært innsyn i taushetsbelagte opplysninger etter denne bestemmelse, skal de som har krav på taushet varsles og gis en frist til å uttale seg om spørsmålet. Avslag på begjæring om innsyn kan påklages til departementet. Reglene i forvaltningsloven kapittel VI gjelder tilsvarende.

§ 27 overskrifta skal lyde:

Innsyn i overtredelsessaker under behandling

§ 27 andre ledd opphevast.

II

Lova tek til å gjelde frå den tid Kongen fastset.

20. juni Lov nr. 44 2008

Lov om medisinsk og helsefaglig forskning (helseforskningsloven)

Ot.prp.nr.74 (2006–2007), Innst.O.nr.55 (2007–2008) og Besl.O.nr.83 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 27. mai og 5. juni 2008. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven).
- 2 Lov 21. februar 2003 nr. 12 om biobanker (biobankloven).

Kapittel 1 Lovens formål og virkeområde

§ 1. Formål

Lovens formål er å fremme god og etisk forsvarlig medisinsk og helsefaglig forskning.

§ 2. Lovens saklige virkeområde

Loven gjelder for medisinsk og helsefaglig forskning på mennesker, humant biologisk materiale eller helseopplysninger. Slik forskning omfatter også pilotstudier og utprøvende behandling.

Loven gjelder ikke for etablering av helseregistre.

I den utstrekning ikke annet følger av denne loven, gjelder personopplysningsloven med forskrifter som utfyllende bestemmelser. For klinisk utprøving av legemidler på mennesker gjelder legemiddelloven § 3 med forskrifter. For klinisk utprøving av medisinsk utstyr gjelder lov om medisinsk utstyr med forskrifter. Loven her gjelder utfyllende så langt den passer.

Departementet kan i forskrift gi bestemmelser om lovens anvendelse for særskilte områder innenfor medisinsk og helsefaglig forskning.

§ 3. Lovens geografiske virkeområde

Loven gjelder forskning på norsk territorium eller når forskningen skjer i regi av en forskningsansvarlig som er etablert i Norge.

Loven gjelder ikke for bruk av helseopplysninger når den forskningsansvarlige er etablert i en annen stat i EØS-området. Loven gjelder heller ikke for bruk av helseopplysninger når den forskningsansvarlige er etablert i en stat utenfor EØS-området og institusjonen ikke benytter hjelpemidler i Norge til mer enn ren overføring av helseopplysninger.

Kongen kan i forskrift bestemme i hvilken utstrekning loven kommer til anvendelse på Svalbard og Jan Mayen.

§ 4. Definisjoner

I denne loven forstås med:

- a) medisinsk og helsefaglig forskning: virksomhet som utføres med vitenskapelig metodikk for å skaffe til veie ny kunnskap om helse og sykdom,
- b) humant biologisk materiale: organer, deler av organer, celler og vev og bestanddeler av slikt materiale fra levende og døde mennesker,
- c) forskningsbiobank: en samling humant biologisk materiale som anvendes i et forskningsprosjekt eller skal anvendes til forskning,
- d) helseopplysninger: taushetsbelagte opplysninger i henhold til helsepersonelloven § 21 og andre opplysninger og vurderinger om helseforhold eller som er av betydning for helseforhold, som kan knyttes til en enkeltperson,
- e) forskningsansvarlig: institusjon eller en annen juridisk eller fysisk person som har det overordnede ansvaret for forskningsprosjektet, og som har de nødvendige forutsetningene for å kunne oppfylle den forskningsansvarliges plikter etter denne loven,
- f) prosjektleder: en fysisk person med ansvar for den daglige driften av forskningsprosjektet, og som har de nødvendige forskningskvalifikasjonene og erfaringer for å kunne oppfylle prosjektlederens plikter etter denne loven.

Kapittel 2 Krav til organisering og utøvelse av medisinsk og helsefaglig forskning

§ 5. Forsvarlighet

Medisinsk og helsefaglig forskning skal organiseres og utøves forsvarlig.

Forskningen skal være basert på respekt for forskningsdeltakernes menneskerettigheter og menneskeverd. Hensynet til deltakernes velferd og integritet skal gå foran vitenskapens og samfunnets interesser.

Medisinsk og helsefaglig forskning skal vareta etiske, medisinske, helsefaglige, vitenskapelige og personvernmessige forhold.

§ 6. Hovedkrav til organisering av forskning

Medisinsk og helsefaglig forskning skal organiseres med en forskningsansvarlig og en prosjektleder og beskrives i en forskningsprotokoll. Finansieringskilder må fremgå av protokollen.

Det skal føres internkontroll tilpasset virksomhetens størrelse, egenart, aktiviteter og risikoforhold.

Departementet kan gi forskrift med nærmere krav til organisering av medisinsk og helsefaglig forskning, krav til forskningsprotokollen og til internkontroll, samt gi bestemmelser om prosjektleders og forskningsansvarliges plikter.

§ 7. Taushetsplikt

Enhver som får tilgang til helseopplysninger og andre personopplysninger som blir behandlet i et forskningsprosjekt skal hindre at andre får adgang eller kjennskap til opplysningene.

Taushetsplikten er ikke til hinder for at opplysninger gjøres kjent for den som de direkte gjelder eller utleveres når mottaker har rettslig grunnlag for å få opplysningene utlevert, jf. § 13.

§ 8. Kommersiell utnyttelse

Kommersiell utnyttelse av forskningsdeltakere, humant biologisk materiale og helseopplysninger som sådan er forbudt.

Kapittel 3 Søknad og meldeplikt til den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk**§ 9. Krav om forhåndsgodkjenning**

Forskningsprosjektet må være forhåndsgodkjent av den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk, jf. lov 30. juni 2006 nr. 56 om behandling av etikk og redelighet i forskning § 4.

§ 10. Søknad om forhåndsgodkjenning

Søknad om forhåndsgodkjenning av et forskningsprosjekt skal sammen med forskningsprotokollen sendes til den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk.

Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk skal foreta en alminnelig forskningsetisk vurdering av prosjektet, og vurdere om prosjektet oppfyller kravene stilt i denne loven eller i medhold av denne loven. Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan sette vilkår for godkjenning.

Vedtak vedrørende forhåndsgodkjenning kan påklages til Den nasjonale forskningsetiske komité for medisin og helsefag, jf. lov 30. juni 2006 nr. 56 om behandling av etikk og redelighet i forskning § 4.

Departementet kan gi forskrifter om krav til søknaden, om saksbehandlingsfrister for den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk, og om de nærmere vilkårene for forhåndsgodkjenning.

§ 11. Søknad om å foreta vesentlige endringer av forskningsprosjektet

Dersom prosjektleder ønsker å foreta vesentlige endringer i forskningsprosjektets formål, metode, tidsløp eller organisering, skal søknad sendes til den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk som har gitt forhåndsgodkjenning. Søknaden skal beskrive hvilke endringer som ønskes foretatt og begrunnelsen for disse.

Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk avgjør om søknaden skal innvilges. Dersom endringene av prosjektet er så store at det må anses å være et helt nytt prosjekt, kan den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk bestemme at det må søkes om forhåndsgodkjenning etter § 9, jf. § 10, på nytt.

Departementet kan gi forskrifter om krav til saksbehandlingen og om saksbehandlingsfrister.

§ 12. Sluttmelding og rapporter

Prosjektleder skal sende sluttmelding til den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk når forskningsprosjektet avsluttes. I sluttmeldingen skal resultatene presenteres på en objektiv og etterrettelig måte, som sikrer at både positive og negative funn fremgår.

Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan stille krav til innholdet i sluttmeldingen.

Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan pålegge prosjektleder å avgi årlige eller ekstraordinære rapporter dersom komiteen finner dette nødvendig.

Kapittel 4 Samtykke**§ 13. Hovedregel om samtykke**

Det kreves samtykke fra deltakere i medisinsk og helsefaglig forskning, med mindre annet følger av lov.

Samtykket skal være informert, frivillig, uttrykkelig og dokumenterbart. Samtykket skal bygge på spesifikk informasjon om et konkret forskningsprosjekt med mindre det er adgang til å avgi et bredt samtykke, jf. § 14.

Dersom forskningsdeltakeren kan anses å være i et slikt avhengighetsforhold til den som ber om samtykke, at forskningsdeltakeren vil kunne føle seg presset til å gi samtykke, skal det informerte samtykket innhentes av en annen som forskningsdeltakeren ikke har slikt forhold til.

Departementet kan gi forskrifter om krav til samtykke.

§ 14. Bredt samtykke

Forskningsdeltakere kan samtykke etter § 13 til at humant biologisk materiale og helseopplysninger brukes til nærmere bestemte, bredt definerte forskningsformål.

Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan sette vilkår for bruk av bredt samtykke og kan pålegge prosjektleder å innhente nytt samtykke dersom komiteen finner det nødvendig.

Deltakere som har avgitt bredt samtykke har krav på jevnlig informasjon om prosjektet.

§ 15. Ny eller endret bruk av innsamlet humant biologisk materiale eller helseopplysninger

Ved vesentlige endringer i forskningsprosjektet må det innhentes nytt samtykke etter § 13 dersom endringene antas å ha betydning for deltakerens samtykke.

Dersom det er vanskelig å innhente nytt samtykke, kan den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk godkjenne ny eller endret bruk av tidligere innsamlet humant biologisk materiale eller helseopplysninger uten at nytt samtykke innhentes. Dette kan bare skje dersom slik forskning er av vesentlig interesse for samfunnet og hensynet til deltakernes velferd og integritet er ivarettatt. Den regionale komité for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan sette vilkår for bruken.

§ 16. Tilbaketrekking av samtykke

Et samtykke til å delta i et forskningsprosjekt kan når som helst trekkes tilbake.

Ved tilbaketrekking av samtykke må forskningen på vedkommendes biologiske materiale eller helseopplysninger opphøre. Den som har trukket sitt samtykke tilbake, kan kreve at det biologiske materialet destrueres og at helseopplysningene slettes eller utleveres innen 30 dager.

Adgangen til å kreve destruksjon, sletting eller utlevering etter andre ledd gjelder ikke dersom materialet eller opplysningene er anonymisert, dersom materialet etter bearbeidelse inngår i et annet biologisk produkt, eller dersom opplysningene allerede er inngått i utførte analyser.

Dersom særlig sterke samfunns- eller forskningshensyn tilsier det, kan den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk tillate fortsatt forskning på materialet og utsatt destruksjon, sletting eller utlevering til forskningsprosjektet er gjennomført.

§ 17. Hvem som har samtykkekompetanse

Rett til å samtykke til deltakelse i medisinsk og helsefaglig forskning har:

- a) myndige personer
- b) mindreårige etter fylte 16 år, med mindre annet følger av særlige lovbestemmelser eller av tiltakets art.

Samtykkekompetanse etter første ledd kan bortfalle i situasjoner som vist til i pasientrettighetsloven § 4–3 andre ledd.

Foreldre eller andre med foreldreansvar må samtykke til forskning med mindreårige mellom 16 og 18 år som innebærer legemsinngrep eller legemiddelutprøving.

For samtykke til forskning som inkluderer deltakere under 16 år, gjelder samtykkebestemmelsene i pasientrettighetsloven § 4–4 tilsvarende. Dersom barn mellom 12 og 16 år av grunner som bør respekteres, ikke ønsker at foreldrene, andre med foreldreansvar eller barnevernstjenesten gjøres kjent med opplysninger om barnet, skal dette ivaretas.

For personer uten samtykkekompetanse etter pasientrettighetsloven § 4–3 andre ledd skal nærmeste pårørende etter pasientrettighetsloven § 1–3 bokstav b samtykke.

For personer som er umyndiggjorte etter lov 28. november 1898 om umyndiggjørelse gjelder pasientrettighetsloven § 4–7 tilsvarende.

Dersom særlig sterke samfunns- eller forskningshensyn tilsier det, kan den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk tillate fortsatt forskning på materialet og utsatt destruksjon, sletting eller utlevering til forskningsprosjektet er gjennomført.

§ 18. Vilkår for forskning som inkluderer personer uten samtykkekompetanse

Forskning som inkluderer mindreårige og personer uten samtykkekompetanse etter pasientrettighetsloven § 4–3 kan bare finne sted dersom

- a) eventuell risiko eller ulempe for personen er ubetydelig,
- b) personen selv ikke motsetter seg det, og
- c) det er grunn til å anta at resultatene av forskningen kan være til nytte for den aktuelle personen eller for andre personer med samme aldersspesifikke lidelse, sykdom, skade eller tilstand.

For mindreårige kreves det at tilsvarende forskning ikke kan gjennomføres på personer som ikke er mindreårige.

For personer uten samtykkekompetanse kreves det at det ikke er grunn til å tro at vedkommende ville motsatt seg deltakelse i forskningsprosjektet hvis vedkommende hadde hatt samtykkekompetanse, og at tilsvarende forskning ikke kan gjennomføres på personer med samtykkekompetanse.

§ 19. Samtykke til forskning i kliniske nødssituasjoner

I kliniske nødssituasjoner der pasienten ikke er i stand til å avgi samtykke, og der det er umulig å innhente samtykke fra vedkommendes nærmeste pårørende, kan forskning bare skje dersom

- a) eventuell risiko eller ulempe for personen er ubetydelig,
- b) personen selv ikke motsetter seg det, og det ikke er grunn for forskere eller øvrig personell til å tro at vedkommende ville ha motsatt seg dette dersom vedkommende hadde hatt samtykkekompetanse,
- c) det bare er mulig å utføre forskningen i kliniske nødssituasjoner, og
- d) forskningen utvilsomt er berettiget på grunn av utsikten til resultater med stor forebyggende, diagnostisk eller terapeutisk verdi.

Vedkommende eller dennes nærmeste pårørende skal så snart som mulig gis informasjon om forskningen. Samtykke etter § 13, jf. § 17, er en forutsetning for videre forskning og skal innhentes så snart som mulig.

§ 20. Anonymisert humant biologisk materiale og helseopplysninger

Samtykke kreves ikke ved bruk av anonymisert humant biologisk materiale og anonyme opplysninger. For innhenting av materiale og opplysninger som senere skal anonymiseres, kreves det samtykke etter kapitlet her.

§ 21. Forskning på humant biologisk materiale fra avdøde

For forskning på biologisk materiale som tas ut fra avdøde gjelder bestemmelsene i lov 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. og forskrifter gitt i medhold av loven tilsvarende.

Kapittel 5 Forskning som involverer mennesker

§ 22. Alminnelige bestemmelser om forskning på mennesker

Forskning på mennesker kan bare finne sted dersom det ikke finnes alternative metoder som er tilnærmet like effektive.

Før forskning på mennesker gjennomføres skal det gjøres en grundig vurdering av risiko og belastning for deltakerne. Disse må stå i forhold til påregnelige fordeler for forskningsdeltakeren selv eller for andre mennesker.

Forskningen skal stanses dersom det viser seg at risikoen er større enn mulige fordeler, eller dersom det foreligger tilstrekkelige holdepunkter for positive og fordelaktige resultater.

Forskning kan bare kombineres med behandling dersom forskningen antas å ha helsefremmende verdi for forskningsdeltakeren. Fordelene, risikoene, belastningene og effektiviteten ved en ny metode skal prøves mot de beste metodene av forebygging, diagnostikk og behandling som til enhver tid er tilgjengelige, med mindre særlig tungtveiende hensyn tilsier det.

§ 23. Meldeplikt ved uønskede medisinske hendelser

Prosjektlederen skal omgående gi skriftlig melding til tilsynsmyndighetene om alvorlige samt uønskede og uventede medisinske hendelser som antas å ha sammenheng med forskningen.

Prosjektlederen, andre forskere og annet personell skal av eget tiltak gi tilsynsmyndighetene informasjon om forhold som kan medføre fare for forskningsdeltakernes sikkerhet. Ved unaturlig dødsfall skal politiet varsles omgående.

§ 24. Informasjonsplikt til deltaker ved skader og lignende

Prosjektlederen skal omgående informere forskningsdeltakerne dersom de har blitt påført skade, eller det har oppstått komplikasjoner som følge av forskningsprosjektet.

Prosjektlederen skal samtidig gjøre forskningsdeltakeren kjent med adgangen til å søke erstatning hos Norsk Pasientskadeerstatning og andre forsikringsordninger.

Kapittel 6 Forskningsbiobanker og forskning som involverer humant biologisk materiale

§ 25. Opprettelse av forskningsbiobanker

En forskningsbiobank kan bare opprettes etter å ha blitt godkjent av den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk.

Forskningsbiobanker som opprettes i forbindelse med innsamling, oppbevaring og bruk av humant biologisk materiale som en del av et forskningsprosjekt, skal beskrives i prosjektets forskningsprotokoll.

Forskningsbiobanker som opprettes i forbindelse med innsamling og oppbevaring av humant biologisk materiale uten tilknytning til et konkret forskningsprosjekt, må godkjennes av den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk. Det samme gjelder forskningsbiobanker som skal brukes til lagring og ny bruk av humant biologisk materiale, når det opprinnelige formålet for et forskningsprosjekt er oppfylt.

Departementet kan i forskrift gi bestemmelser om hva søknader om opprettelse av forskningsbiobanker skal inneholde.

Departementet kan i forskrift gi bestemmelser om opprettelse og annen behandling av humant biologisk materiale i biobanker som er tilknyttet helseregistre etter helseregisterloven §§ 7 og 8.

§ 26. Ansvarshavende

Hver forskningsbiobank skal ha en ansvarshavende person med medisinsk eller biologisk utdanning av høyere grad. Den forskningsansvarlige skal utpeke ansvarshavende.

Departementet kan i forskrift bestemme at enkelte forskningsbiobanker i tillegg til ansvarshavende person skal ha et styre og nærmere regler.

Ansvarshavende, forskningsansvarlig og styret skal sørge for at forskningsbiobanken opprettes og forvaltes i samsvar med denne og annen lov.

§ 27. Krav til oppbevaring og behandling

Materiale i forskningsbiobanker skal oppbevares og behandles forsvarlig. Oppbevaring og behandling skal skje med respekt for giveren av materialet.

Humant biologisk materiale fra forskningsbiobanker kan ikke utleveres i forsikringsøyemed, til arbeidsgiver, til påtalemyndighet eller til domstol, selv om den materialet stammer fra samtykker til det.

Kongen kan i forskrift bestemme at utlevering av humant biologisk materiale til påtalemyndighet eller domstol helt unntaksvis kan skje dersom svært tungtveiende private eller offentlige interesser gjør dette rettmessig.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om hvordan humant biologisk materiale i en forskningsbiobank skal oppbevares og behandles.

§ 28. Adgang til bruk av biologisk materiale som er innsamlet i helsetjenesten til forskning

Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan bestemme at humant biologisk materiale innsamlet i helsetjenesten som ledd i diagnostisering og behandling, kan eller skal brukes til forskningsformål uten innhenting av pasientens samtykke. Dette kan bare skje dersom slik forskning er av vesentlig

interesse for samfunnet og hensynet til deltakernes velferd og integritet er ivaretatt. Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan sette vilkår for bruken.

Pasienten skal på forhånd ha blitt informert om at humant biologisk materiale i visse tilfeller kan benyttes til forskning og må ha fått adgang til å reservere seg mot forskning på humant biologisk materiale.

Det skal opprettes et elektronisk register med oversikt over de pasientene som har reservert seg mot at deres biologiske materiale benyttes til forskning.

§ 29. Overføring av humant biologisk materiale til og fra utlandet

Humant biologisk materiale fra en forskningsbiobank kan bare sendes ut av landet eller tas inn i landet etter godkjenning fra den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk, og det kan godtgjøres at kravene til samtykke i kapittel 4 og kravene til behandling av helseopplysninger i kapittel 7 er oppfylt.

Departementet kan i forskrift gjøre unntak fra kravet om godkjenning for overføring av biobankmateriale som er ledd i alminnelig internasjonalt samarbeid.

Departementet kan i forskrift stille vilkår for innsendelse og utsendelse av humant biologisk materiale, og om bruk av materiale fra utlandet til forskning i Norge.

§ 30. Opphør, nedleggelse eller overtakelse av forskningsbiobank

Forskningsansvarlig skal søke den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk om tillatelse til opphør, nedleggelse eller overtakelse av forskningsbiobank. Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk må godkjenne prosedyren ved en eventuell destruksjon.

Departementet kan i forskrift gi bestemmelser om at humant biologisk materiale i visse tilfeller skal kunne overdras til andre forskningsansvarlige i stedet for å destrueres.

§ 31. Andres tilgang til materialet i en forskningsbiobank

Den forskningsansvarlige skal gi andre forskere tilgang til humant biologisk materiale i virksomhetens forskningsbiobanker, med mindre den forskningsansvarlige selv har behov for materialet eller andre særlige grunner gjør seg gjeldende. Før utleveringen av materiale kan finne sted, må de nødvendige godkjenningene etter kapittel 3 foreligge.

Ved vurderingen av om det foreligger særlige grunner etter første ledd, skal det legges vekt på forskningens kvalitet og relevans i forhold til formålet med forskningsbiobanken. Det må legges vekt på lovpålagte plikter om oppbevaring og behandling av materialet, hensynet til materialets giver og den forskningsansvarliges behov for materialet.

Dersom den ansvarlige for forskningsbiobanken avslår anmodningen om tilgang, kan avgjørelsen påklages til den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk som har godkjent opprettingen av forskningsbiobanken. Komiteens vedtak kan ikke påklages.

Kapittel 7 Forskning på helseopplysninger

§ 32. Hovedregel for behandling av helseopplysninger

Behandling av helseopplysninger i medisinsk og helsefaglig forskning skal ha uttrykkelig angitte formål. Helseopplysningene skal være relevante og nødvendige for å nå forskningsprosjektets formål. Graden av personidentifikasjon for helseopplysninger skal ikke være større enn nødvendig for å nå formålene.

Helseopplysninger kan ikke anvendes til formål som er uforenlig med det opprinnelige formålet uten at forskningsdeltakeren samtykker, med mindre annet følger av lov.

Helseopplysninger kan ikke utleveres i forsikringsøyemed, til arbeidsgiver, til påtalemyndighet eller til domstol, selv om den opplysningene stammer fra samtykker til det.

Kongen kan i forskrift bestemme at utlevering av helseopplysninger til påtalemyndighet eller domstol helt unntaksvis kan skje dersom svært tungtveiende private eller offentlige interesser gjør dette rettmessig.

§ 33. Krav til behandlingsgrunnlag og forhåndsgodkjenning

Forskningsprosjekter skal ha et behandlingsgrunnlag. Forhåndsgodkjenning fra den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk etter kapittel 3 er nødvendig og tilstrekkelig behandlingsgrunnlag for helseopplysninger i medisinsk og helsefaglig forskning.

Behandling av helseopplysninger fra helseregistre etter helseregisterloven §§ 7 og 8 krever ikke tillatelser etter første ledd, med mindre annet følger av forskriftene til registrene.

§ 34. Behandling av helseopplysninger

Helseopplysninger kan behandles, sammenstilles og utleveres i tråd med forskningsprosjektets formål, eventuelle samtykker, behandlingsgrunnlaget etter § 33 og i samsvar med forskningsprotokollen.

Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan ved godkjenningen etter kapittel 3 nekte slik sammenstilling og utlevering dersom denne finnes å være medisinsk eller etisk uforutsvarlig.

Sammenstilling og utlevering av helseopplysninger kan skje til databehandlingsansvarlige eller forskningsansvarlige som har særskilt behandlingsgrunnlag for å motta og behandle opplysningene. Slikt behandlingsgrunnlag kan være konsesjon eller hjemmel i lov eller forskrift.

§ 35. Adgang til bruk av helseopplysninger som er innsamlet i helsetjenesten til forskning

Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan bestemme at helseopplysninger kan eller skal gis fra helsepersonell til bruk i forskning, og at det kan skje uten hinder av taushetsplikt. Det samme gjelder opplysninger innsamlet i helsetjenesten. Dette kan bare skje dersom slik forskning er av vesentlig interesse for samfunnet og hensynet til deltakernes velferd og integritet er ivaretatt. Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan sette vilkår for bruken. Reglene om taushetsplikt etter § 7 gjelder tilsvarende for den som mottar opplysningene.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om bruk av taushetsbelagte opplysninger i forskning.

§ 36. Retting av helseopplysninger mv.

Prosjektleder skal av eget tiltak rette uriktige opplysninger, oppdatere foreldede opplysninger og supplere ufullstendige opplysninger.

Uriktige og foreldede opplysninger skal slettes eller endres på en måte som gjør at endringen kan spores. Fullstendig sletting av uriktige og foreldede opplysninger kan bare skje dersom det blir krevd av noen som opplysningene kan få direkte innvirkning på, og slettingen ikke får avgjørende innvirkning på forskningsresultatenes validitet eller representativitet.

Krav om sletting avgjøres av prosjektlederen. Om sletting nektes, kan avgjørelsen klages inn for den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk.

§ 37. Overføring av opplysninger til og fra land utenfor EØS-området

Personidentifiserbare helseopplysninger som blir behandlet som del av et forskningsprosjekt kan bare overføres mellom Norge og et land utenfor EØS-området dersom

- a) den utenlandske databehandlingsansvarlige skriftlig forsikrer overfor den forskningsansvarlige at behandlingen har skjedd eller vil skje i samsvar med direktiv 95/46/EF, og
- b) det er gitt samtykke til dette fra den opplysningen gjelder, eller
- c) den registrerte ikke har reservert seg, og det har blitt gitt informasjon om at opplysningene vil bli overført til et land utenfor EØS.

Helseopplysninger som er aidentifiserte eller pseudonyme, kan overføres til land utenfor EØS dersom kopling til personidentifikasjoner ikke kan skje så lenge opplysningene befinner seg i vedkommende land.

Departementet kan gi forskrift om bruk av helseopplysninger fra utlandet til forskning i Norge.

§ 38. Forbud mot lagring av unødvendige helseopplysninger

Opplysninger skal ikke oppbevares lenger enn det som er nødvendig for å gjennomføre prosjektet. Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan bestemme at dokumenter som er nødvendig for etterkontroll av prosjektet, skal oppbevares i fem år etter at sluttmelding er sendt komiteen. Hvis opplysninger ikke deretter skal oppbevares i henhold til arkivloven eller annen lovgivning, skal de anonymiseres eller slettes.

Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan bestemme at opplysningene skal oppbevares i lenger tid enn det som følger av første ledd. Til slikt vedtak kan knyttes vilkår.

Departementet kan gi forskrift om oppbevaring av opplysninger etter at forskningsprosjektet er gjennomført.

Kapittel 8 Åpenhet og innsyn i forskningen**§ 39. Åpenhet**

Den forskningsansvarlige og prosjektlederen skal sørge for åpenhet rundt forskningen.

§ 40. Rett til innsyn for forskningsdeltakere

Forskningsdeltakeren har rett til innsyn i personidentifiserbare og pseudonyme helseopplysninger om seg selv, samt sikkerhetstiltakene ved behandlingen av helseopplysningene så langt innsyn ikke svekker sikkerheten.

Opplysningene det gis innsyn i, skal presenteres på en måte som er tilpasset den enkeltes evner og behov. Forskningsdeltakeren kan kreve at prosjektlederen utdypet opplysningene som nevnt i første ledd i den grad dette er nødvendig for at forskningsdeltakeren skal kunne varetta egne interesser.

§ 41. Allmennhetens rett til innsyn

Enhver skal ved henvendelse til den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk få vite hvilke forskningsprosjekter etter denne loven som en forskningsansvarlig eller prosjektleder er eller har vært involvert i, samt formålet med prosjektet.

§ 42. Unntak fra innsyn

Retten til innsyn etter §§ 40 og 41 omfatter ikke opplysninger som

- a) om de ble kjent, ville kunne skade rikets sikkerhet, landets forsvar eller forholdet til fremmede makter eller internasjonale organisasjoner,
- b) det er påkrevd å hemmeligholde av hensyn til forebygging, etterforskning, avsløring og rettslig forfølging av straffbare handlinger,
- c) det må anses utilrådelig at den forskningsdeltakeren får kjennskap til, av hensyn til vedkommendes helse eller forholdet til personer som står vedkommende nær,
- d) er underlagt taushetsplikt,

- e) utelukkende finnes i tekst som er utarbeidet for den interne saksforberedelse og som heller ikke er utlevert til andre, eller
- f) det vil være i strid med åpenbare og grunnleggende private eller offentlige interesser å informere om, herunder hensynet til forskningsdeltakeren selv.

Opplysninger som forskningsdeltakeren nektes innsyn i etter første ledd bokstav c, har en representant for forskningsdeltakeren rett til innsyn i, med mindre representanten anses uskikket for dette. En lege eller advokat kan ikke nektes innsyn, med mindre særlige grunner taler for dette.

Når innsyn nektes i medhold av første eller andre ledd, må dette begrunnes skriftlig med presis henvisning til unntakshjemmelen.

Avslag på krav om innsyn og informasjon kan påklages den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk.

§ 43. Frist for innsyn

Prosjektlederen skal svare på henvendelser om innsyn etter §§ 40 og 41 uten ugrunnet opphold og senest innen 30 dager fra den dagen henvendelsen kom inn.

Dersom særlige forhold gjør det umulig å svare på henvendelsen innen 30 dager, kan gjennomføringen utsettes inntil det er mulig å gi svar. Prosjektleder skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når svar kan gis.

§ 44. Offentlig fortegnelse over forskningsprosjekter og forskningsbiobanker

Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk skal føre en systematisk fortegnelse over innmeldte og avsluttede forskningsprosjekter basert på opplysninger i søknad og sluttmelding, jf. §§ 10, 11 og 12. Registerne skal være offentlig tilgjengelige.

Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk skal melde alle forskningsbiobanker inn til Biobankregisteret ved Folkehelseinstituttet.

§ 45. Utsatt offentliggjøring

Den forskningsansvarlige og prosjektlederen kan søke den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk om utsatt offentliggjøring der dette er nødvendig for å beskytte legitime patentrettslige eller konkurransemessige interesser, eller av hensyn til et løpende forskningsarbeid. Det må opplyses om fra hvilket tidspunkt offentliggjøring kan skje.

Den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk kan bestemme at sensitive opplysninger om et prosjekt ikke skal inngå i registeret etter § 44 eller ikke kunne kreves innsyn i etter §§ 40 og 41 for et klart avgrenset tidsrom, dersom offentlighet kan skade vesentlige private eller offentlige interesser. Komiteen skal i så fall samtidig med avslaget på krav om innsyn, gi opplysning om fra hvilket tidspunkt innsyn kan bli gitt. Bare i særlige tilfeller kan tidsrommet forlenges.

Kapittel 9 Tilsyn

§ 46. Statens helsetilsyns myndighet

Statens helsetilsyn fører tilsyn med medisinsk og helsefaglig forskning og forvaltningen av forskningsbiobanker.

§ 47. Datatilsynets myndighet

Datatilsynet fører tilsyn med bruken av helseopplysninger etter denne loven.

§ 48. Opplysningsplikt til tilsynsmyndighetene

Den forskningsansvarlige, prosjektlederen og annet personell som er involvert i et forskningsprosjekt, skal gi tilsynsmyndighetene adgang til virksomhetens lokaler, og uten hinder av taushetsplikten gi og gjøre tilgjengelig for tilsynsmyndighetene alle opplysninger, dokumenter, materiale og lignende som anses påkrevd for utøvelsen av tilsyn med medisinsk og helsefaglig forskning.

§ 49. Tilsynsmyndighetenes taushetsplikt

Tilsynsmyndighetene og andre som utfører tjeneste for tilsynsmyndighetene, har taushetsplikt etter § 7. Taushetsplikten omfatter også opplysninger om sikkerhetstiltak.

Kapittel 10 Erstatning, pålegg, straff m.m.

§ 50. Erstatning

For skade på mennesker som oppstår under medisinske forsøk, gjelder pasientskadelovens regler tilsvarende.

Den forskningsansvarlige skal erstatte skade som er oppstått som følge av at humant biologisk materiale eller helseopplysninger er behandlet i strid med bestemmelser i eller i medhold av loven, med mindre det godtgjøres at skaden ikke skyldes feil eller forsømmelse på den forskningsansvarliges side.

Erstatningen skal svare til det økonomiske tapet som den skadelidte er påført som følge av den ulovlige behandlingen av det humant biologiske materialet eller helseopplysningene. Den databehandlingsansvarlige kan også pålegges å betale slik erstatning for skade av ikke-økonomisk art (oppreisning) som synes rimelig.

For private forskningsansvarlige skal det ved forsikring stilles sikkerhet for det økonomiske ansvar som kan oppstå etter andre og tredje ledd.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om plikten til forsikring.

§ 51. *Statens helsetilsyns adgang til å gi pålegg om retting og stansning mv.*

Dersom forskningsprosjekter eller forskningsbiobanker drives på en måte som kan ha skadelige følger for forskningsdeltakere eller andre, eller på annen måte er uheldig eller uforsvarlig, kan Statens helsetilsyn gi pålegg om å rette på forholdene. Dersom Statens helsetilsyn finner det nødvendig, kan det gis pålegg om stansning av forskningsprosjektet eller nedleggelse av forskningsbiobanken. Departementet kan overta den videre driften.

Reglene om klage og omgjøring i forvaltningsloven kapittel VI får tilsvarende anvendelse på pålegg etter første ledd. Klagen skal gis oppsettende virkning, hvis ikke Statens helsetilsyn bestemmer at vedtaket skal iverksettes straks.

Når Statens helsetilsyn har gitt et pålegg, skal øvrige tilsynsmyndigheter informeres om dette såfremt forskningsprosjektet også faller inn under deres tilsynsområde.

§ 52. *Datatilsynets adgang til å gi pålegg om retting og stansning mv.*

Datatilsynet kan gi pålegg om at behandling av helseopplysninger i strid med bestemmelser i eller i medhold av denne loven skal opphøre, eller stille vilkår som må oppfylles for at behandlingen av helseopplysningene skal være i samsvar med loven.

Avgjørelser som Datatilsynet fatter i medhold av denne bestemmelsen kan påklages til Personvernemnda.

Når Datatilsynet har gitt et pålegg, skal Statens helsetilsyn informeres om dette.

§ 53. *Tvangsmulkt*

Statens helsetilsyn og Datatilsynet kan fastsette en løpende tvangsmulkt for hver dag, uke eller måned som går etter utløpet av den fristen som er satt for oppfylling av pålegget etter §§ 50 eller 51, inntil pålegget er oppfylt. Tvangsmulkt kan også fastsettes som engangsmulkt. Statens helsetilsyn og Datatilsynet kan frafalle påløpt tvangsmulkt.

Tvangsmulkten løper ikke før klagefristen er ute. Hvis vedtaket påklages, løper ikke tvangsmulkt før klageinstansen har bestemt det.

Skyldige bidrag til dekning av utgiftene er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 54. *Straff*

Med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler straffes den som forsettlig eller grovt uaktsomt overtrer eller medvirker til overtredelse av bestemmelser i loven eller bestemmelser gitt i medhold av den.

Ved særdeles skjerpene omstendigheter kan fengsel inntil tre år idømmes. Ved avgjørelsen av om det foreligger særdeles skjerpene omstendigheter skal det blant annet legges vekt på faren for stor skade eller ulempe for forskningsdeltakeren, den tilsktede vinningen ved overtredelsen, overtredelsens varighet og omfang, utvist skyld, og om vedkommende tidligere er straffet for å ha overtrådt tilsvarende bestemmelser.

Kapittel 11 Sluttbestemmelser

§ 55. *Ikrafttredelse og overgangsregler*

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan bestemme at de enkelte bestemmelsene i loven skal tre i kraft til forskjellig tid.

Kongen kan gi overgangsregler i forskrift.

§ 56. *Endringer i andre lover*

1. I lov 21. februar 2003 nr. 12 om biobanker (biobankloven) gjøres følgende endringer:

Lovens navn skal endres til:

Lov 21. februar 2003 nr. 12 om behandlingsbiobanker (behandlingsbiobankloven)

§ 1 andre ledd skal lyde:

Loven skal legge til rette for at materialet i biobanken kan benyttes til helsemessige formål, herunder diagnostikk, behandling og undervisning på en etisk forsvarlig måte.

§ 2 andre ledd oppheves. Nåværende tredje og fjerde ledd blir nytt andre og tredje ledd.

§ 2 tredje ledd skal lyde:

Med giver forstås i denne loven en person som avgir biologisk materiale til en diagnostisk biobank eller behandlingsbiobank.

§ 3 tredje ledd skal lyde:

Biologisk materiale som uttas i forbindelse med undersøkelse, diagnostikk og behandling, og som destrueres etter kort tid, omfattes ikke av loven.

§ 3 nytt fjerde ledd skal lyde:

Loven gjelder ikke for humant biologisk materiale og helse- og personopplysninger utledet av humant biologisk materiale som anvendes eller skal anvendes i forskning. For innsamling, oppbevaring, behandling og destruksjon av humant biologisk materiale og opplysninger i forskningssammenheng gjelder helseforskningsloven.

§ 4 oppheves.

§ 5 første ledd skal lyde:

Biobanker som opprettes i forbindelse med diagnostikk og behandling skal meldes til departementet. Meldingen må sendes departementet innen 2 måneder etter at biobanken ble opprettet. Meldingen skal inneholde opplysninger om

1. formålet med opprettelsen,
2. hva slags materiale den skal inneholde og hvordan materialet innhentes,
3. hvilke og hvor mange personer materialet er innhentet eller skal innhentes fra,
4. hvordan samtykke skal innhentes og hvilken informasjon som gis i forkant,
5. biobankens varighet og hva som skal skje med materialet ved opphør av biobanken,
6. hvilke sikkerhetstiltak som er knyttet til biobankvirksomheten,
7. hvem som er ansvarshavende etter § 7 og databehandlingsansvarlig eller behandlingsansvarlig etter helseregisterloven og personopplysningsloven og
8. finansiering av biobanken og hvorvidt materialet i biobanken kan gi opphav til økonomisk vinning.

§ 5 andre ledd skal lyde:

Dersom materiale fra en biobank opprettet for diagnostikk og behandling skal brukes til forskning, gjelder bestemmelsene i helseforskningsloven.

§ 10 fjerde ledd oppheves.

§ 12 oppheves.

§ 13 første ledd skal lyde:

Ved endret, utvidet eller ny bruk av tidligere innsamlet materiale i en biobank opprettet for diagnostikk og behandling, skal nytt frivillig, uttrykkelig og informert samtykke innhentes med mindre annet følger av lov om medisinsk og helsefaglig forskning.

§ 13 andre til fjerde ledd oppheves.

§ 14 første ledd skal lyde:

Den som har avgitt samtykke etter §§ 11 og 13, kan til enhver tid tilbakekalle slikt samtykke.

§ 14 andre ledd andre punktum oppheves.

§ 15 første ledd første punktum skal lyde:

Dersom det foreligger samtykke fra materialets giver i tråd med §§ 11 og 13, kan andre gis tilgang til det biologiske materialet i biobanken eller nærmere bestemte deler av materialet.

§ 15 tredje ledd oppheves.

§ 15 nytt siste ledd skal lyde:

Kongen kan i forskrift bestemme at utlevering av humant biologisk materiale til påtalemyndighet eller domstol helt unntaksvis kan skje dersom svært tungtveiende private eller offentlige interesser gjør dette rettmessig.

§ 18 første ledd første punktum skal lyde:

Departementet kan gi pålegg eller stanse videre drift av biobanker som drives i strid med denne loven eller der hvor driften går ut over det som er meldt til departementet etter § 5.

2. I lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) gjøres følgende endringer:

§ 3 nytt fjerde ledd skal lyde:

Loven gjelder ikke for behandling av helseopplysninger som reguleres av helseforskningsloven.

§ 5 første ledd skal lyde:

Helseopplysninger kan bare behandles elektronisk når dette er tillatt etter personopplysningsloven §§ 9 og 33, helseforskningsloven eller følger av lov og behandlingen ikke er forbudt ved annet særskilt rettsgrunnlag. Det samme gjelder annen behandling av helseopplysninger, dersom opplysningene inngår eller skal inngå i et helseregister.

20. juni Lov nr. 45 2008**Lov om endringer i lov om kredittkjøp m.m. (frarådingsplikt)**

Ot.prp.nr.22 (2007–2008), Innst.O.nr.43 (2007–2008) og Besl.O.nr.81 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 20. mai og 5. juni 2008. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Endringer i følgende lov:

Lov 21. juni 1985 nr. 82 om kredittkjøp m.m.

I

I lov 21. juni 1985 nr. 82 om kredittkjøp m.m. gjøres følgende endringer:

I kapittel II under avsnittet «Forbrukerkredittkjøp» skal § 9 a lyde:

§ 9 a. Frarådingsplikt

Dersom kredittyteren før det inngås avtale om kreditt etter loven her eller før salgstingen er overgitt til forbrukeren, må anta at forbrukerens økonomiske evne eller andre forhold på forbrukerens side tilsier at han eller hun alvorlig bør overveie å avstå fra å ta opp kreditten eller fra å gjennomføre kredittavtalen, skal kredittyteren skriftlig underrette forbrukeren om dette. Gjør kredittyteren ikke det, kan forbrukerens forpliktelser lempes for så vidt dette finnes rimelig. Første og annet punktum gjelder tilsvarende for selgeren dersom han eller hun opptrer på vegne av kredittyteren.

§ 27 a bokstav i, j, k og l skal lyde:

- i) § 9 a (om frarådingsplikt),
- j) § 10 (om avregning av gjeldsposter),
- k) § 11 (om forbrukerens rett til å betale før forfall) og
- l) § 12 (om forbrukerens plikt til å betale før tiden).

§ 29 nytt annet ledd skal lyde:

§ 9 a om frarådingsplikt gjelder tilsvarende ved avtaler om forbrukerleie.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

20. juni Lov nr. 46 2008**Lov om endringer i lov 18. desember 1959 nr. 1 om mortifikasjon av skuldbrev m.v. og enkelte andre lover**

Ot.prp.nr.37 (2007–2008), Innst.O.nr.53 (2007–2008) og Besl.O.nr.94 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 11. og 17. juni 2008. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 27. mai 1932 nr. 2 om vekslar.
- 2 Lov 27. mai 1932 nr. 3 om chekker.
- 3 Lov 18. desember 1959 nr. 1 om mortifikasjon av skuldbrev m.v.
- 4 Lov 27. januar 2006 nr. 4 om endringar i lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs og andre lover (elektronisk kommunikasjon mv.).

I

I lov 18. desember 1959 nr. 1 om mortifikasjon av skuldbrev m.v. gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Krav om mortifikasjon som høyrer under norsk domstol, lyt søkjaren bera fram for Brønnoy tingrett.

§ 5 annet punktum skal lyde:

Det same gjeld når to eller fleire saman krev å få mortifisert kvar sine dokument og dokumenta er utgjevne av same personen eller lyder på pant i same egedomen eller tingen.

§ 7 annet ledd femte punktum skal lyde:

Utlysing i Lysingsbladet kan berre gjerast fyrste virkedag i ein månad.

§ 8 annet ledd skal lyde:

Melder nokon seg før fristen er ute og gjer motmæle mot at dokumentet vert mortifisert, skal saka overførast til ein annan domstol i samsvar med vernetingsreglane i tvisteloven §§ 4–4, 4–5 og 4–7 og deretter halde fram etter dei vanlege reglane i tvisteloven.

II

I lov 27. mai 1932 nr. 2 om vekslers gjøres følgende endringer:

§ 64 tredje ledd annet punktum skal lyde:

I dette øiemed skal han henvende sig til sin umiddelbare forgjenger; denne er pliktig til å yde ham sin bistand ved å foreta henvendelse til sin egen umiddelbare forgjenger, og således videre idet man går tilbake like til trassenten.

§ 71 første ledd skal lyde:

Vekselforeldelsen avbrytes ved at stevning er sendt til retten eller i tilfelle klage til forliksrådet, eller ved at vekselkravet under rettssak gjøres gjeldende til motregning, eller for øvrig inndras i saken (jf. tvisteloven § 15–1) eller ved at vekselfordringen anmeldes i skyldnerens bo dersom dette behandles av offentlige myndigheter eller ved at den mot hvem søksmål (motregningskrav) som foran omtalt er reist, gir en forgjenger varsel om søksmålet (tvisteloven § 15–9). Den som har mottatt sådan innvarsling, kan avbryte foreldelsen ved likeledes å gi sin forgjenger prosessvarsel.

§ 71 fjerde ledd skal lyde:

Foreldelsen avbrytes ikke i forhold til andre vekselkyldnere enn den mot hvem nogen av de ovennevnte handlinger foretas; men avbrytelsen virker til fordel for alle dens forgjengere, som har foretatt avbrytelsen.

III

I lov 27. mai 1932 nr. 3 om chekker gjøres følgende endringer:

§ 53 første ledd skal lyde:

Sjekkforeldelse avbrytes ved at stevning er sendt til retten eller i tilfelle klage til forliksrådet, eller ved at sjekkkravet under rettssak gjøres gjeldende til motregning, eller for øvrig inndras i saken (jf. tvisteloven § 15–1) eller ved at chekkfordringen anmeldes i skyldnerens bo dersom dette behandles av offentlige myndigheter eller ved at den mot hvem søksmål (motregningskrav) som foran omtalt er reist, gir en forgjenger varsel om søksmålet (tvisteloven § 15–9). Den som har mottatt sådan innvarsling, kan avbryte foreldelsen ved likeledes å gi sin forgjenger prosessvarsel.

§ 53 fjerde ledd skal lyde:

Foreldelsen avbrytes ikke i forhold til andre chekkskyldnere enn den mot hvem nogen av de ovennevnte handlinger foretas; men avbrytelsen virker til fordel for alle dens forgjengere, som har foretatt avbrytelsen.

IV

I lov 27. januar 2006 nr. 4 om endringer i lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs og andre lover (elektronisk kommunikasjon mv.) oppheves endringen i lovvedtaket del I i lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs § 79 syvende ledd annet punktum.

V

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Del II, III og IV trer likevel i kraft straks. Kongen kan gi nærmere overgangsregler.

20. juni Lov nr. 47 2008

Lov om endringer i straffeprosessloven mv. (overføring av kompetanse til å innkalle til soning og behandle søknader om soningsutsettelse)

Ot.prp.nr.34 (2007–2008), Innst.O.nr.52 (2007–2008) og Besl.O.nr.93 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 11. og 17. juni 2008. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Endringer i følgende lover:

- 1 Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) 22. mai 1902 nr. 10.
- 2 Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven).
- 3 Lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff (straffeloven).

I

I straffeloven 22. mai 1902 nr. 10 gjøres følgende endringer:

§ 54 nr. 1 tredje punktum skal lyde:

Ved vilkår om narkotikaprogram og program mot ruspåvirket kjøring, kan kriminalomsorgen bringe saken inn for retten med begjæring om slik kjennelse.

§ 54 nr. 2 første ledd annet punktum skal lyde:

Ved vilkår om narkotikaprogram og program mot ruspåvirket kjøring, kan kriminalomsorgen bringe saken inn for retten med begjæring om slik dom.

II

I straffeprosessloven 22. mai 1981 nr. 25 gjøres følgende endringer:

§ 59 a første ledd nr. 5 oppheves.

§ 68 sjettede ledd første punktum skal lyde:

Anke over tingrettens avgjørelse i sak etter straffeloven § 28 b første ledd bokstav a og § 54 nr. 2, treffes av myndighet som nevnt i lov om straffegjennomføring § 58 annet ledd.

§ 76 femte ledd nytt annet punktum skal lyde:

Møteretten gjelder også rettsmøter om fullbyrding av frihetsstraff skal utsettes etter § 459 første ledd, og saker som kriminalomsorgen har brakt inn for retten etter straffeloven § 54 nr. 1 og 2.

Nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

§ 332 tredje ledd skal lyde:

Paragrafen her gjelder ikke for saker som etter kapittel 24 skal behandles med lagrette, og heller ikke for anke over saker som nevnt i straffeloven § 28 b første ledd bokstav a og § 54 nr. 2.

§ 333 sjettede ledd skal lyde:

Paragrafen her gjelder ikke for anke over saker som nevnt i straffeloven § 28 b første ledd bokstav a og § 54 nr. 2.

§ 455 første ledd fjerde punktum skal lyde:

For dom som beslutter å fullbyrde subsidiær fengselsstraff etter straffeloven § 28 b første ledd bokstav a og fengselsstraff etter straffeloven § 54 nr. 2, treffes vedtak om fullbyrding av myndighet som nevnt i lov om straffegjennomføring § 58 annet ledd.

§ 455 annet ledd skal lyde:

Fullbyrdingen av ubetinget frihetsstraff og samfunnsstraff settes i verk av kriminalomsorgen. Fullbyrding av andre reaksjoner settes i verk av politiet.

§ 459 nytt fjerde ledd skal lyde:

Kriminalomsorgen treffer vedtak etter bestemmelsene her. Forvaltningsloven gjelder med de unntak som er nevnt i straffegjennomføringsloven § 7. Oppstår det uenighet om fullbyrdingen skal utsettes fordi domfelte er blitt alvorlig sinnslidende eller hans helsetilstand ellers gjør fullbyrding utilrådelig, kan domfelte kreve spørsmålet avgjort ved kjennelse etter § 462.

§ 461 skal lyde:

Skal en domfelt som er på frifot, utholde frihetsstraff eller samfunnsstraff, meddeler kriminalomsorgen ham pålegg om å møte til fastsatt tid og sted for at fullbyrdingen kan påbegynnes.

Dersom domfelte unnlater å etterkomme pålegg om å fremstille seg, kan han avhentes av politiet etter begjæring fra kriminalomsorgen. Det samme gjelder om han uteblir under gjennomføringen eller det før påbegynt soning er grunn til å tro at han vil unndra seg fullbyrdingen av straff.

§ 462 første punktum skal lyde:

Oppstår det uenighet mellom påtalemyndigheten eller kriminalomsorgen og domfelte om dommens tolkning, beregning av straffetiden, eller liknende spørsmål som gjelder fullbyrdingen, kan domfelte kreve spørsmålet avgjort ved kjennelse av stedets rett eller den rett som har dømt i saken.

Ny § 462 a skal lyde:

Kongen kan gi nærmere regler om innkalling og utsettelse med fullbyrding av straff.

III

I straffeloven 22. mai 2005 nr. 28 gjøres følgende endringer:

§ 39 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Ved vilkår om narkotikaprogram og program mot ruspåvirket kjøring, kan kriminalomsorgen bringe saken inn for retten med begjæring om slik kjennelse.

Nåværende tredje punktum blir nytt fjerde punktum.

§ 39 annet ledd nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Ved vilkår om narkotikaprogram og program mot ruspåvirket kjøring, kan kriminalomsorgen bringe saken inn for retten med begjæring om slik dom. Første ledd fjerde punktum gjelder tilsvarende.

Nåværende fjerde punktum blir nytt femte punktum.

IV

Loven trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer. De enkelte bestemmelsene kan settes i verk til ulik tid.

20. juni Lov nr. 48 2008

Lov om endringer i opplæringslova og privatskolelova

Ot.prp.nr.40 (2007–2008), Innst.O.nr.51 (2007–2008) og Besl.O.nr.82 (2007–2008). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 23. mai og 5. juni 2008. Fremja av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Endringer i følgjande lover:

- 1 Lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa.
- 2 Lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot.

I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa blir det gjort følgjande endringer:

Kapittel 1 overskrifta skal lyde:

Kapittel 1 Formål, verkeområde og tilpassa opplæring m.m.

Noverande § 1–2 femte ledd blir oppheva.

Noverande § 1–2 sjette ledd blir femte ledd.

§ 1–3 skal lyde:

§ 1–3. Tilpassa opplæring

Opplæringa skal tilpassast evnene og føresetnadene hjå den enkelte eleven, lærlingen og lære kandidaten.

Noverande § 1–3 blir ny § 1–5.

§ 2–5 sjuande ledd skal lyde:

I samband med skifte av hovudmål eller når eit fleirtal i kommunestyret eller minst 1/4 av dei røysteføre krev det, skal det haldast rådgjevande røysting. Røysterett har alle som bur i det området i kommunen som soknar til skolen, jf. § 8–1, og som har røysterett etter valgloven § 2–2. Røysterett i høve til skriftleg opplæring har dessutan foreldre eller forsyntar til barn på barnesteget ved skolen, utan omsyn til bustad eller statsborgarskap. Departementet kan gi nærmare forskrifter.

§ 2–6 første ledd skal lyde:

Elevar som har teiknspråk som førstespråk eller som etter sakkunnig vurdering har behov for slik opplæring, har rett til grunnskoleopplæring i og på teiknspråk. Omfanget av opplæringa i tid og innhaldet i opplæringa fastsetjast i forskrifter etter § 2–2 og § 2–3 i denne lova.

§ 3–1 overskrifta skal lyde:

§ 3–1. Rett til vidaregåande opplæring for ungdom

§ 3–1 nytt tiande ledd skal lyde:

Ungdom med rett til vidaregåande opplæring etter paragrafen her kan, etter søknad og når det ligg føre særlege grunnar, i staden få vidaregåande opplæring etter § 4A–3.

Ny § 3–12 skal lyde:

§ 3–12. Særskild språkopplæring for elevar frå språklege minoritetar

Elevar i vidaregåande opplæring med anna morsmål enn norsk eller samisk har rett til særskild norskopplæring til dei har tilstrekkeleg dugleik i norsk til å følgje den vanlege opplæringa i skolen. Om nødvendig har slike elevar også rett til morsmålsopplæring, tospråkleg fagopplæring eller begge delar.

Morsmålsopplæringa kan leggjast til ein annan skole enn den eleven til vanleg går på.

Når morsmålsopplæring og tospråkleg fagopplæring ikkje kan givast av eigna undervisningspersonale, skal fylkeskommunen så langt som mogleg leggje til rette for anna opplæring tilpassa føresetnadene til elevane.

§ 4A–3 første ledd skal lyde:

Vaksne som har fullført grunnskolen eller tilsvarende, men som ikkje har fullført vidaregåande opplæring, har

etter søknad rett til vidaregåande opplæring. Første punktum gjeld vaksne frå og med det året dei fyller 25 år. Opplæringa for vaksne skal tilpassast behovet til den enkelte. Retten kan oppfyllast mellom anna ved fjernundervisningstilbod. Departementet gir nærmare forskrifter, mellom anna om kven retten omfattar, om inntak, rangering og førerett.

Ny § 4A–12 skal lyde:

§ 4A–12. Tilpassa opplæring

§ 1–3 gjeld tilsvarande for opplæring etter dette kapitlet.

§ 5–3 første ledd skal lyde:

Før kommunen eller fylkeskommunen gjer vedtak om spesialundervisning etter § 5–1 eller vedtak om spesialpedagogisk hjelp etter § 5–7, skal det liggje føre ei sakkunnig vurdering av dei særlege behova til eleven. Vurderinga skal vise om eleven har behov for spesialundervisning, og kva for opplæringstilbod som bør givast.

§ 5–3 fjerde ledd skal lyde:

Dersom vedtaket frå kommunen eller fylkeskommunen avvik frå den sakkunnige vurderinga, skal grunngivinga for vedtaket blant anna vise kvifor kommunen eller fylkeskommunen meiner at eleven likevel får eit opplæringstilbod som oppfyller retten etter § 5–1 eller § 5–7.

§ 7–1 første ledd skal lyde:

Elevar i 2.–10. årstrinn som bur meir enn fire kilometer frå skolen har rett til gratis skyss. For elevar i 1. årstrinn er skyssgrensa to kilometer. Elevar som har særleg farleg eller vanskeleg skoleveg har rett til gratis skyss utan omsyn til veglengda.

§ 11–9 skal lyde:

§ 11–9. Foreldreutvalet for grunnopplæringa

Kongen i statsråd nemner opp Foreldreutvalet for grunnopplæringa. Utvalet skal ha leiar, nestleiar og fem andre medlemmer. Funksjonstida er fire år. Departementet gir nærmare forskrifter om omfanget av og innhaldet i arbeidet til Foreldreutvalet.

Ny § 13–5 skal lyde:

§ 13–5. Plikt for skoleeigaren til å ha ei ordning med gratis frukt og grønnsaker

Skoleeigaren skal gi elevane gratis frukt og grønnsaker. Departementet kan gi nærmare forskrifter om ansvaret for ordninga og omfanget av plikta.

§ 16–2 tredje ledd skal lyde:

Retten og plikta til tiårig grunnskole etter § 2–1 gjeld barn som er fødte i 1991 og seinare. Andre barn og unge har rett og plikt til niårig grunnskole, men rykkjer opp eitt årstrinn, slik at dei avsluttar grunnskolen i 10. årstrinn.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot blir det gjort følgjande endringar:

§ 3–5 skal lyde:

§ 3–5. Særskild språkopplæring for elevar frå språklege minoritetar

Elevar som har eit anna morsmål enn norsk og samisk, har rett til særskild norskopplæring til dei har tilstrekkeleg dugleik i norsk til å følgje den vanlege opplæringa i skolen. Om nødvendig har slike elevar også rett til morsmålsopplæring, tospråkleg fagopplæring eller begge delar. Heimkommunen eller heimfylket til eleven gjer vedtak og dekkjer utgiftene til slik opplæring. Departementet er klageinstans.

Morsmålsopplæringa kan leggjast til ein annan skole enn den eleven til vanleg går ved.

Når morsmålsopplæring og tospråkleg fagopplæring ikkje kan givast av eigna undervisningspersonale, skal kommunen eller fylkeskommunen så langt mogleg leggje til rette for anna opplæring tilpassa føresetnadene til elevane.

Føresegna gjeld ikkje for elevar ved norske skolar i utlandet.

Ny § 7–1c skal lyde:

§ 7–1c. Plikt for skolen til å ha ei ordning med gratis frukt og grønnsaker

Skolen skal gi elevane gratis frukt og grønnsaker. Departementet kan gi nærmare forskrifter om ansvaret for ordninga og omfanget av plikta.

III

Lova gjeld frå det tidspunkt Kongen fastset. Dei enkelte føresegnene i lova kan setjast i verk til ulik tid.

19. juli Nr. 1834 2005**Forskrift om fremstilling for kontroll for utenlandske fartøy som driver fiske i Norges økonomiske sone**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. juli 2005 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6 og forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 8 bokstav g. Kunngjort 6. juni 2008 kl. 14.35.

§ 1. Melding om fremstilling for kontroll

1. Utenlandske fartøy skal ved avslutning av fiske i Norges økonomiske sone nord for 62° N melde seg for kontroll ved ett av følgende kontrollpunkter:

ALFA	N 70° 35'	E 31° 40'	NE	av Vardø
BRAVO	N 71° 20'	E 24° 00'	N	av Fruholmen
CHARLIE	N 70° 35'	E 19° 00'	NW	av Torsvåg
DELTA	N 69° 35'	E 16° 10'	N	av Andenes
EKKO	N 67° 50'	E 12° 00'	W	av Lofotodden
FOXTROT	N 62° 00'	E 04° 30'	W	av Måløy
GOLF	N 73° 30'	E 18° 00'	S	av Bjørnøya

Fartøyet skal melde seg ved det kontrollpunktet som ligger nærmest i forhold til der fisket planlegges avsluttet og skal ved ankomst kontrollpunktet ta kontakt med Kystvakten.

Dersom fartøyet endrer eller annullerer melding om fremstilling for kontroll, må det likevel møte for kontroll slik som oppgitt i den opprinnelige meldingen, med mindre annet er avtalt med Kystvakten. Fartøy som har sendt melding om avslutning av fisket, skal sende ny melding om fiskestart før fisket kan gjenopptas. I forhold til slik melding gjelder ikke de tidsfrister som fremgår av forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 8 bokstav a).

Fartøy som skal lande fangst i norsk havn etter å ha fisket i Norges økonomiske sone, skal i stedet for melding om fremstilling for kontroll sende melding om landing.

Meldingen skal sendes Fiskeridirektoratet senest 12 timer før ankomst kontrollpunktet eller landingsstedet. For fartøy som fisker med ringnot er tilsvarende tidsfrist 4 timer.

2. Utenlandske fartøy som er lisensiert for fiske etter makrell i Norges økonomiske sone, skal ved avslutning av fiske melde seg for kontroll i ett av følgende kontrollområder:

a. Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 61° 00' E 02° 00'
2. N 60° 30' E 02° 02'
3. N 60° 30' E 03° 00'
4. N 61° 00' E 03° 00'

b. Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 59° 00' E 02° 00'
2. N 58° 30' E 02° 00'
3. N 58° 30' E 03° 00'
4. N 59° 00' E 03° 00'

c. Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 58° 00' E 07° 00'
2. N 57° 15' E 07° 00'
3. N 57° 35' E 08° 00'
4. N 58° 00' E 08° 00'

Fartøyet skal senest 1 time før ankomst til oppgitt posisjon på grensen til kontrollområdet ta kontakt med Kystvakten på feltet. Oppnås ikke direkte kontakt med Kystvakten på UHF–MF/HF, skal Kystvakten anropes via Kystradiostasjon.

Fartøy som skal lande fangst i norsk havn etter å ha fisket i Norges økonomiske sone, skal i stedet for melding om fremstilling for kontroll sende melding om landing.

Meldingen skal sendes Fiskeridirektoratet senest 4 timer før ankomst kontrollpunktet eller landingsstedet.

Er fartøyet i fiske i ett av områdene sendes melding fra denne posisjonen.

I den perioden det er åpnet for makrellfiske for utenlandske fartøy i Norges økonomiske sone, skal også utenlandske fartøy lisensiert for fiske etter sild sør for 62° N melde seg for kontroll som beskrevet i denne bestemmelsen.

§ 2. Meldingens innhold

Meldingen som nevnt i § 1 skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/ Valgfritt</i>	<i>Innhold:</i>
Meldingstype	TM	P	CON, Melding om fremstilling for kontroll
Meldingsnummer	RN	P ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/ Valgfritt</i>	<i>Innhold:</i>
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer
Posisjon lengde	LA	P	Posisjon lengde på meldingstidspunktet (NDDMM)
Posisjon bredde	LO	P	Posisjon bredde på meldingstidspunktet (E/WDDMM)
Kontrollpunkt/kontrollområde/havn	CP	P	Angivelse av kontrollpunkt, kontrollområde eller landingshavn
Posisjon lengde	LI	P ²	Posisjon lengde på grensen til kontrollområdet eller landingsstedet (NDDMM)
Posisjon bredde	LN	P ²	Posisjon bredde på grensen til kontrollområdet eller landingsstedet (E/WDDMM)
Dato	PD	P	Dato for ankomst kontrollpunktet/kontrollområdet/landingsstedet i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Tid	PT	P	Tidspunkt for ankomst kontrollpunktet/kontrollområdet/landingsstedet i UTC (TTMM)
Meldingsdato	DA	P	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt meldingen er sendt i UTC (TTMM)

1 Påkrevd ved elektroniske meldinger.

2 Påkrevd ved fremstilling for kontroll i områdene som nevnt i § 1 nr. 2.

§ 3. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 11. oktober 1993 nr. 1001 om fremstilling for kontroll for utenlandske fartøy som driver fiske og fangst i Norges økonomiske sone nord for 62° N og forskrift 19. juli 1995 om fremstilling for kontroll for utenlandske fartøy som er lisensiert for fiske etter makrell i Norges økonomiske sone.¹

1 Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

Vedlegg 1. Eksempel på melding dersom fartøyet ikke benytter elektronisk rapportering

Eksempel 1: Kontrollområder sør for 62° N

TM = CON
 RC = OWAA
 NA = KONTIKI
 XR = S458
 LA = N6132
 LO = E00415
 CP = 2 (eller landingssted, eks. Egersund)
 LI = N5832
 LN = E00210
 PD = 20050821
 PT = 1830
 DA = 20050821
 TI = 1430

Eksempel 2: Kontrollpunkt nord for 62° N

TM = CON
 RC = OWAA
 NA = KONTIKI
 XR = S458
 LA = N7100
 LO = E02510
 CP = BRAVO (eller landingssted, eks. Båtsfjord)
 PD = 20050522
 PT = 2230
 DA = 20050522
 TI = 1030

13. mars Nr. 502 2008**Forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. mars 2008 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 45. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fangst av vågehval i 2008.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fangste til sammen 1052 vågehval i Norges økonomiske sone, i fiskevernsone ved Svalbard, i fiskerisone ved Jan Mayen og i internasjonalt farvann.

Totalkvoten nevnt i første ledd fordeles på fangstområder som følger:

1. Norges økonomiske sone, fiskevernsone ved Svalbard og internasjonalt farvann (IWC-områdene EW, EN, ES, EB): 900 vågehval
Herav kan inntil 155 vågehval fanges i IWC-området EW.
2. Fiskerisone ved Jan Mayen og internasjonalt farvann (IWC-område CM): 152 vågehval

§ 3. Fangstperiode mv.

Fangst av vågehval kan starte 1. april og skal være avsluttet innen 31. august kl. 2400.

Fiskeridirektoratet kan fastsette utseilingsfrist.

Fiskeridirektoratet kan forlenge fangstperioden.

§ 4. Fordeling av kvote

Fartøy som er gitt tillatelse til å delta i fangst av vågehval i 2008 tildeles i IWC-området EW en maksimalkvote på 10 vågehval.

Fartøy under 18,8 meter største lengde gis i IWC-området EW en garantert kvote på 8 vågehval.

§ 5. Avbrudd i fangst ved salg av fartøy

Avbrudd i fangst ved salg av fartøy i fangstperioden medfører bortfall av resterende kvote dersom selger ikke har et erstatningsfartøy som umiddelbart kan settes inn i fangsten.

§ 6. Overføring av kvote

Kvote som er tildelt det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i første ledd.

§ 7. Ferdskrifer/inspektør/observatør

Fartøy som deltar i fangst av vågehval skal ha installert ferdskrifer. Ferdskrifer skal være godkjent av Fiskeridirektoratet og installert av installatør godkjent av Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet kan bestemme at fartøyene skal ha inspektør om bord under fangsten. Fartøyene kan også pålegges å ha med observatør under fangsten.

§ 8. Oppgaveplikt

Fangstdagbok utgitt av Fiskeridirektoratet skal føres fortløpende. Dagboken skal umiddelbart etter avsluttet fangstsesong sendes Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet fastsetter nærmere bestemmelser om innhenting av data fra ferdskrifer.

Den som er gitt adgang til å delta i fangst av vågehval skal hver mandag kl. 1200 rapportere til Norges Råfisklag, avdeling Svolvær, om siste ukes fangst. Fiskeridirektoratet kan fastsette regler om hyppigere rapporteringsplikt.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fangsten i de ulike områdene når områdekvoten er beregnet tatt.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig gjennomføring av fangsten.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2008.

9. mai Nr. 503 2008**Forskrift om endring i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 9. mai 2008 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.m. (legemiddelloven) § 25b. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek gjøres følgende endringer:

§ 2–5 annet ledd skal lyde:

Sykepleiere med helsesøsterutdanning og jordmødre, begge med autorisasjon eller lisens etter lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell, gis rett til å rekvirere prevensjonsmidler som er inntatt på særskilt liste fastsatt av Statens legemiddelverk. Listen publiseres og oppdateres av Statens legemiddelverk. Rekvireringsretten gjelder kvinner i alderen 16 til og med 19 år som ledd i yrkesutøvelse i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i den kommunale helsetjenesten. Det kreves at helsesøster/jordmor har gjennomført relevant utdanning i temaene samliv, seksualitet og prevensjon, og at den enkelte har Id-nummer som sykepleier med helsesøsterutdanning/jordmor i det offentlige Helsepersonellregisteret.

Vedlegg I til forskriften oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

22. mai Nr. 504 2008**Forskrift om endring i forskrift om studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU)**

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) 22. mai 2008 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–9 nr. 7. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 7. desember 2005 nr. 1684 om studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) gjøres følgende endring:

§ 30 nr. 3 skal lyde:

3. Dersom studenten har bestått, har han/hun rett til å framstille seg bare én gang i hvert emne for å forbedre karakteren. Hvis studenten har meldt seg til eksamen, og ikke trukket seg innen den fristen som er fastsatt av studiedirektøren, telles dette som et forsøk. Det er beste karakter som teller. Der karakteren fastsettes på grunnlag av flere delvurderinger, må alle vurderingene tas opp igjen.

II

Endringen gjelder fra studieåret 2008/2009.

26. mai Nr. 505 2008**Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 26. mai 2008 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 14–5 fjerde ledd bokstav g annet punktum. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 14–5–41 skal lyde:

§ 14–5–41. *Utfyllende regler til skatteloven § 14–5 fjerde ledd g ved anvendelse av forskrift 21. desember 2004 nr. 1740 om regnskapsmessig behandling av utlån og garantier i finansinstitusjoner og internasjonal regnskapsstandard (IAS) 39 «Finansielle instrumenter – innregning og måling» som fastsatt ved forskrift 17. desember 2004 nr. 1852 om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder § 2*

(1) For utlån som skattyter i selskapsregnskapet har øremerket for vurdering til virkelig verdi over resultatet etter internasjonal regnskapsstandard (IAS) 39 «Finansielle instrumenter – innregning og måling», skal fradrag for tap på utlån etter skatteloven § 14–5 fjerde ledd bokstav g være basert på vurdering til amortisert kost med anvendelse av effektiv rentemetode i samsvar med regnskapsreglene.

(2) Beregnede og resultatførte renteinntekter ved vurdering av utlån til amortisert kost med anvendelse av effektiv rentemetode, jf. forskrift 21. desember 2004 nr. 1740 om regnskapsmessig behandling av utlån og garantier i finansinstitusjoner, internasjonal regnskapsstandard (IAS) 39 «Finansielle instrumenter – innregning og måling» punkt 9 og første ledd i denne forskrift, skal legges til grunn for skatteformål og erstatter de alminnelige skatteregler

for klassifisering, beregning og tidfesting av renteinntekter og andre inntektselementer knyttet til utlån. Inntekts- eller kostnadselementer knyttet til utlån som ikke inngår i vurderingen av utlån til amortisert kost etter nevnte regnskapsregler skal behandles etter de alminnelige skatteregler.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2007.

26. mai Nr. 506 2008

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 26. mai 2008 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 15–5. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 5–15–6 niende ledd første punktum skal lyde:

Fordel i form av arbeidsgivers dekning av arbeidsreise regnes ikke som skattepliktig inntekt når arbeidsgiver er en veldedig eller allmenntilgitt institusjon eller organisasjon, og skattyters øvrige lønn og godtgjørelse fra organisasjonen ikke overstiger 45.000 kroner i inntektsåret.

§ 5–15–6 tiende ledd skal lyde:

Bestemmelsene i foregående ledd gjelder tilsvarende ved offentlig dekning av arbeidsreise for skattytere i anledning politiske verv.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008.

26. mai Nr. 507 2008

Forskrift om gjennomføring i norsk rett av nordisk konvensjon 6. februar 1931 nr. 1 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og politidepartementet 26. mai 2008 med hjemmel i lov 19. desember 1969 nr. 75 om gjennomføring av nordiske konvensjoner om visse internasjonal-privatrettslige forhold § 1 jf. delegeringsvedtak 2. februar 2001 nr. 725 og delegeringsvedtak 9. mai 2008 nr. 448. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

§ 1. Konvensjon 6. februar 1931 nr. 1 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål med sluttprotokoll (den nordiske familierettskonvensjon), som endret ved overenskomster mellom de samme stater 26. mars 1953, 3. november 1969, 20. november 1973, 25. februar 2000, 6. februar 2001 og 26. januar 2006, gjelder med lovs kraft her i riket.

§ 2. Om registrering som vilkår for at en ektepakt eller en lovvalgsavtale skal ha virkning overfor tredjeperson, jf. konvensjonen artikkel 4 tredje ledd, gjelder:

1. Hvis ektefellenes formuesforhold etter konvensjonen artikkel 3 eller 3a skal reguleres av norsk rett, skal norske regler om registrering av ektepakter gjelde for ektefellenes ektepakter og lovvalgsavtaler.
2. Hvis ektepakten gjelder fast eiendom i Norge, kommer også norske regler om tinglysning av fast eiendom til anvendelse.

§ 3. Justis- og politidepartementet er vedkommende departement etter konvensjonens artikkel 18 og 20.

§ 4. Forskriften trer i kraft når endringsoverenskomst 26. januar 2006 trer i kraft mellom de nordiske landene.

27. mai Nr. 508 2008

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av guarbjergmel fra India

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 27. mai 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 første ledd, jf. § 16 og § 17. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

§ 1. *Virkeområde*

Denne forskriften får anvendelse på guarbjergmel med tollkode 1302 32 00 og fôrblandinger og sammensatte næringsmidler med et innhold på minst 10 % guarbjergmel, med opprinnelse i eller sendt fra India.

§ 2. Forbud

Det er forbudt å bringe i omsetning produkter omfattet av § 1, dersom de ikke følges av en original analyserapport fra et godkjent laboratorium som beskrevet i § 3.

Analyserapporten må godtgjøre at produktet ikke inneholder over 0,01 mg/kg pentaklorfenol (PCP).

Utvidet måleusikkerhet må oppgis i analyserapporten.

Analyserapporten skal være attestert av en representant for vedkommende myndighet i det landet laboratoriet ligger.

§ 3. Godkjent laboratorium

Som godkjent laboratorium regnes:

- a) laboratorium som er akkreditert i henhold til EN ISO/IEC 17025 til å foreta analyser av pentaklorfenol (PCP) i fôrvarer og næringsmidler, eller
- b) laboratorium som har innført og følger de nødvendige akkrediteringsprosedyrer, og som fremlegger tilstrekkelige garantier for at laboratoriet har etablert ordninger for kvalitetskontroll.

§ 4. Vilkår for import

Forut for import av produkter omfattet av § 1, skal den ansvarlige for importen av produktene meddele Mattilsynet om importen.

§ 5. Krav til importkontroll

Før produkter omfattet av § 1 bringes i omsetning, skal Mattilsynet kontrollere at produktene følges av en analyserapport beskrevet i § 2.

Enhver forsendelse av produkter omfattet av § 1, skal kunne identifiseres ved en kode, som samsvarer med koden påført i analyserapporten om resultater av prøvetaking og analyse. Hver sekk eller annen forpakning i forsendelsen må kunne identifiseres med denne koden.

§ 6. Manglende analyserapport

Dersom det ikke foreligger en analyserapport som påkrevd etter § 2, skal virksomhetslederen i mottaksstaten la produktet bli testet og analysert ved et godkjent laboratorium i mottaksstaten. Kravene til analyserapporten i § 2 gjelder tilsvarende. Inntil § 2 fjerde ledd er oppfylt, skal produktet holdes tilbake under offentlig tilsyn i inntil 60 dager. Etter dette iverksetter Mattilsynet tiltak i henhold til § 10.

§ 7. Prøveuttak

Analysen i § 2 og § 6 skal utføres på en prøve som er tatt fra et representativt utvalg av forsendelsen i samsvar med EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zz (direktiv 2002/63/EF). Prøveopparbeidelse før analyse skal foretas med et surt løsningsmiddel. Analysen utføres i samsvar med QuEChERS-metoden, beskrevet på hjemmesiden for EUs referanselaboratorier for pesticidrester, eller i samsvar med en tilsvarende pålitelig metode.

§ 8. Prøvetaking og analyse

Mattilsynet treffer egnete tiltak, herunder stikkprøver og analyser av 5 % av forsendelsene omhandlet i § 1, for å forsikre seg om at slike produkter som bringes i omsetning, ikke overskrider maksimumsinnholdet 0,01 mg/kg PCP.

Forsendelser som omfattes av offentlig prøvetaking kan holdes tilbake inntil 15 virkedager.

§ 9. Oppdeling av forsendelser

Dersom forsendelser deles opp, skal hver del følges av en attestert kopi av analyserapporten som nevnt i § 2 i denne forskrift, til og med engrosleddet.

§ 10. Forsendelser som ikke oppfyller kravene

Forsendelser med produkter omfattet av § 1 som overstiger 0,01 mg/kg PCP, eller som ikke blir prøvetatt innen fristen i § 6, skal destrueres, tilbakesendes eller få annen anvendelse enn fôrvarer eller næringsmidler.

§ 11. Utgifter og kostnadsdekning

Alle kostnader knyttet til prøvetaking, analyser, lagring eller tiltak truffet som følge av manglende oppfyllelse av kravene, dekkes av ansvarlig for varepartiet eller dennes representant.

§ 12. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften og enkeltvedtak fastsatt med hjemmel i forskriften blir oppfylt, jf. matloven § 23. Mattilsynet kan fastsette enkeltvedtak for å sikre at bestemmelsene i forskriften blir oppfylt.

§ 13. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 14. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

27. mai Nr. 509 2008**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. mai 2008 med hjemmel i forskrift 13. mars 2008 nr. 502 om regulering av fangst av vågehval i 2008 § 9. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 13. mars 2008 nr. 502 om regulering av fangst av vågehval i 2008 gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

Fartøy under 18,8 meter største lengde gis i IWC-området EW en garantert kvote på 8 vågehval.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. mai Nr. 510 2008**Forskrift om forbud mot import av solsikkeolje fra Ukraina**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 28. mai 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 første ledd, jf. § 16. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften får anvendelse på solsikkeolje med tollkode 1512 11 90 med opprinnelse i eller sendt fra Ukraina.

§ 2. Forbud

Det er inntil videre forbudt å importere produkter omhandlet i § 1.

§ 3. Tilsyn

Mattilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften og enkeltvedtak fastsatt med hjemmel i forskriften blir oppfylt, jf. matloven § 23. Mattilsynet kan fastsette enkeltvedtak for å sikre at bestemmelsene i forskriften blir oppfylt.

§ 4. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

28. mai Nr. 511 2008**Forskrift om stopp i fisket etter tobis i Norges økonomiske sone**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. mai 2008 med hjemmel i forskrift 20. desember 2007 nr. 1696 om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2008 § 13 andre ledd. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

§ 1. Stopp i fisket

Fiske etter tobis i Norges økonomiske sone stoppes 2. juni 2008 kl. 24.00. Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er satt til 3. juni kl. 02.00.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskrift, straffes etter lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

28. mai Nr. 512 2008**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Det europeiske fellesskap i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. mai 2008 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 13, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 2. januar 2008 nr. 4 om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Det europeiske fellesskap i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2008 gjøres følgende endring:

§ 10 andre ledd første kolon skal lyde:

Det er forbudt å fiske tobis i Norges økonomiske sone etter 2. juni 2008. Videre er det forbudt å fiske tobis i Norges økonomiske sone innenfor områder avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

II

Endringen trer i kraft straks.

28. mai Nr. 513 2008**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. mai 2008 med hjemmel i forskrift 20. desember 2007 nr. 1696 om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2008 § 13 og forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften) § 2–8 og § 2–12. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 20. desember 2007 nr. 1696 om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2008 gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd og nye andre og tredje ledd skal lyde:

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, jf. § 2–6 og § 2–10 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften), fiske og lande tobis i perioden fra og med 1. april til og med 2. juni 2008.

Uten hinder av første ledd kan norske fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, jf. konsesjonsforskriftens § 2–6 og § 2–10, etter påmelding og loddtrekning delta i et prøvefiske etter tobis i perioden fra og med 31. mai til og med 8. juni 2008 innenfor område angitt i § 9 bokstav b.

Påmelding sendes per e-post (paamelding@fiskeridir.no) eller telefaks (+47 55 23 83 68) til Fiskeridirektoratet innen fredag 30. mai 2008 kl. 07.00. Etter påmeldingsfristens utløp avgjøres deltakelsen ved loddtrekning.

II

Endringen trer i kraft straks.

29. mai Nr. 514 2008**Forskrift om endring i forskrift om oppgaveplikt for norske deltakere i utenlandske ansvarlige selskaper mv og norske deltakere i norsk-kontrollerte selskaper i lavskatteland**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 29. mai 2008 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–4 nr. 8 og § 4–9 nr. 8 og delegeringsvedtak 14. desember 2007 nr. 1445. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

I

I forskrift 15. mars 1993 nr. 199 om oppgaveplikt for norske deltakere i utenlandske ansvarlige selskaper mv og norske deltakere i norsk-kontrollerte selskaper i lavskatteland gjøres følgende endring:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Skattedirektoratet 15. mars 1993 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–4 nr. 8 og § 4–9 nr. 8 og delegeringsvedtak 14. desember 2007 nr. 1445.

II

Endringene under I trer i kraft 1. januar 2008 med virkning fra og med inntektsåret 2007.

29. mai Nr. 515 2008**Forskrift om eksamen ved Forsvarets skolesenter**

Hjemmel: Fastsatt av Sjef Forsvarets skolesenter (FSS) 29. mai 2008 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–9 syvende ledd, forskrift 16. desember 2005 nr. 1575 om delvis innlemming av Forsvarets høyskoler under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler samt Forsvarets reglement for offiserer under utdanning: Forsvarets Personellhåndbok (FPH) og TIF kl. 4. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder for alle studier, kurs og emner gitt ved Forsvarets skolesenter (FSS). Forskriften omfatter alle eksamener, prøver, bedømmelser, vurderinger og lignende innenfor alle emner, delemner og kurs når resultatet fremgår på eller inngår som beregningsgrunnlag for karakterutskrift eller vitnemål utstedt ved FSS.

Denne forskrift er utarbeidet med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (UH-loven) med virkning fra 1. august 2005 samt bestemmelser om eksamen og vurdering i studieplaner utarbeidet ved FSS.

Der det ikke er fullt samsvar mellom Forsvarets reglementer og UH-loven, skal intensjonen i UH-loven følges på områder som fremgår av forskrift fastsatt ved kongelig resolusjon 16. desember 2005 nr. 1575 om delvis innlemming av Forsvarets høyskoler under lov om universiteter og høyskoler.

Forskriften gjelder ikke for eksamener som studenter opptatt ved Forsvarets stabsskole (FSTS) tar ved andre utdanningsinstitusjoner. I slike tilfeller gjelder vedkommende institusjoners eksamensbestemmelser.

§ 2. Definisjoner

1 Eksamen

Med eksamen menes i denne forskrift skriftlig eller muntlig prøve eller delprøve, besvart individuelt eller i gruppe med eller uten hjelpemidler og tilsyn, i emner eller deler av emner som inngår i en sluttvurdering, eller som gir grunnlag for fastsettelse av selvstendig karakter på vitnemålet.

Begrepet skriftlig eksamen omfatter også eksamener der det benyttes PC.

2 Ordinær eksamen

Det første eksamensforsøk som gjennomføres i et emne eller som del av emne.

3 Utsatt eksamen

Eksamen for studenter som hadde gyldig fravær ved ordinær eksamen.

4 Ny eksamen

Eksamen for studenter som ikke bestod ved ordinær eksamen. Ny eksamen skal normalt tas samtidig som det arrangeres utsatt eksamen.

5 Deleksamen

Noen emner omfatter deleksamener fastsatt i emnebeskrivelsen. Karakteren i emnet/delemnet blir fastsatt på grunnlag av karakterene i deleksamenene. Opplysninger om hvordan slike sammensatte karakterer beregnes, går frem av emnebeskrivelsen.

6 Studiehåndbok

Et oppslagsverk med informasjon om studier ved FSS. Studiehåndboken klargjør hva studentene kan forvente av sitt studium når det gjelder skolestabens rolle og hva som forventes av studentene. Studiehåndbøkene revideres årlig. Egne studiehåndbøker utgjør studieplanen for de respektive fag og studier jf. UH-loven § 3–3, 3. ledd.

7 Student

En person som er tatt opp ved et studiepoenggivende studie, kurs eller emne ved en av FSS skoler i samsvar med studiet, kursets eller emnets egne opptaksregler.

8 Studiepoeng

Omfanget av et fag, emne eller kurs i universitets- og høyskolesystemet måles i studiepoeng. 60 studiepoeng tilsvarer normal arbeidsmengde i ett studieår (medio august–medio juni).

9 Kandidatnummer

Alle kandidatene som er meldt opp til en eksamen, får tildelt et kandidatnummer. Kandidatnummeret tildeles før eksamensoppgaven deles ut. Kandidatene får nytt kandidatnummer til hver eksamen. Nummeret er tilfeldig valgt og bestemt før eksamen.

10 Eksamensråd

Eksamensrådet behandler spørsmål om eksamen, sensur og klager hvor løsningen ikke følger direkte av denne forskriften.

Eksamensrådet ledes av dekan FSS. Sammensetning for øvrig bestemmes av de utfyllende bestemmelsene ved det enkelte studie, kurs eller emne.

11 Emneansvarlig (EA)

Den faglig ansvarlige for et emne. EA koordinerer planlegging, gjennomføring, evaluering og vurdering av sitt emne.

12 Egenerklæring

En obligatorisk erklæring om fusk som studenten signerer og leverer studieadministrasjon ved semesterets start. Den gjelder ved levering av tekster som har betydning for karakterer som inngår i – eller forutsettes bestått forut for – eksamen som gir karakter på vitnemålet.

§ 3. *Beskrivelse av eksamen*

En eksamen kan omfatte ett eller flere emner eller delemner slik det er beskrevet i studiets, kursets eller emnets studieplan. Beskrivelsen omtaler bruk av gradert karakterskala eller karakterene bestått eller ikke bestått, omfang målt i studiepoeng og hvordan eksamenen inngår i karakteren på vitnemålet.

Studentene skal senest én uke før en eksamen motta en skriftlig orientering om detaljene i gjennomføringen av eksamen. En mer generell beskrivelse tas med i emneheftet som deles ut ved oppstarten av det enkelte emne.

Den generelle beskrivelsen opplyser om følgende forhold:

- emnets navn og eventuelt nummer, samt hvor mange studiepoeng eksamen dekker
- eksamensform
- opplysning om tillatte hjelpemidler, herunder anvendelse av bærbar PC, litteratur, egne notater med mer
- informasjon om egenerklæring.

Den detaljerte beskrivelsen opplyser om følgende forhold:

- prøvetidspunkt og sted for gjennomføring
- tid til disposisjon
- bestemmelser for utskrift av besvarelsen og andre rutiner ved levering
- annen nødvendig administrativ informasjon.

Ved gruppeeksamener kan det fastsettes at karakterene skal gis individuelt på grunnlag av resultatet av gruppeeksamenen justert med resultatet etter individuell muntlig eksamen. Slike ordninger må fremgå av emnebeskrivelsen.

§ 4. *Eksamensformer*

Ved FSS kan følgende eksamensformer benyttes hver for seg eller sammen for det enkelte emnet:

- Skriftlig og/eller muntlig
- Individuell og/eller gruppevis
- Med eller uten tilsyn
- Med eller uten hjelpemidler
- Hjemme- eller skoleeksamen.

§ 5. *Oppmelding til eksamen*

Studentene blir kollektivt oppmeldt til ordinær eksamen der hvor disse er obligatoriske. Ved studier, kurs eller emner som ikke er obligatoriske, gjelder regelverket fra studiets, kursets eller emnets utfyllende bestemmelser.

Oppmelding til utsatt eksamen (§ 2 pkt. 3) og ny eksamen (§ 2 pkt. 4) fastsettes av studieadministrasjonen første gang, med mindre studenten skriftlig søker om utsettelse. Ved stryk etter annet forsøk vises det til § 15.

§ 6. *Tidspunkt for eksamen*

Eksamensperioden fastsettes ved semesterstart. Eksamensdatoer fastsettes senest en måned før eksamen. Datoene vil normalt være markert i skolens semesterplan.

§ 7. *Gjennomføring av skriftlig eksamen*

På skriftlige eksamensoppgaver skal følgende opplysninger alltid angis: emnets/delemnets navn og eventuelt nummer/emnekode, eksamensdato, varigheten av eksamen, hvilke hjelpemidler studentene kan ha ved eksamen og hvor mange studiepoeng eksamenen dekker.

Studentene skal møte senest 15 min. før eksamen begynner.

Eksamenstiden (angitt antall klokketimer) begynner når alle studentene har fått sine oppgaver. Etter at en skoleeksamen med tilsyn er begynt, kan studentene bare forlate plassen med tillatelse fra og i følge med en eksamensvakt. Det er ikke anledning til å forlate plassen før tidligst 1 time etter at eksamen er begynt.

Studenter som møter mindre enn én time for sent, dvs. før noen kan ha forlatt eksamenslokalet, kan vanligvis få avlegge eksamen. De må likevel levere når eksamenstiden utløper. Ved skriftlig eksamen skal kandidatene føre kandidatnummeret på alle svararkene.

Om annet ikke er opplyst, er det bare tillatt å bruke godkjent eksamenspapir som er utlevert i eksamenslokalet. Avhengig av antall sensorer bruker FSS blankettsett som gir tre eller fire eksemplarer av besvarelsen. Besvarelsene føres med penn som gir tydelige gjennomslag til kopiarkene. Studentene har ansvar for at også gjenpartene er tydelige.

Ved denne eksamensform skal det også leveres ut kladdeark. Kladdeark skal ikke leveres inn.

Bare besvarelser levert på ordinære eksamensark sensureres.

Når en student er ferdig ved eksamen med tilsyn, gir han/hun tegn til eksamensvakten som samler inn besvarelsen.

§ 8. *Fusk*

Fusk eller forsøk på fusk medfører normalt bortvisning fra eksamenslokalet. Konsekvenser av fusk reguleres av lov om universiteter og høyskoler og en eventuell relegering fra FSS studier, kurs eller emner gjennomføres med hjemmel i TFF kl. 4.

Dekan FSS kan annullere eksamen eller prøve, eller godkjenning av studium, hvis studenten:

- a) ved hjelp av falskt vitnemål eller annen form for uredlig opptreden har skaffet seg adgang til å gå opp til vedkommende eksamen eller prøve, eller til å delta i vedkommende studium, eller

- b) har fusket eller forsøkt å fuske ved avleggelsen av, eller forut for endelig sensur av, vedkommende eksamen eller prøve, eller under gjennomføringen av vedkommende studium (jf. § 10).

§ 9. Annullering

Muligheten til å annullere en eksamen foreldes ikke. Ved annullering gjelder bestemmelser om tilbakelevering av vitnemål når annullering er vedtatt. Fusk skal derfor tas opp med sikte på eventuell annullering, selv om det avdekkede forhold ligger tilbake i tid og studenten har avsluttet sine studier ved FSS.

I saker som vurderes reist med sikte på eventuell relegering, og hvis det har gått uforholdsmessig lang tid fra forholdet ble avdekket til saken kommer til dekan FSS, eller hvis det avdekkede forhold ligger langt tilbake i tid, kan skolen ta dette med i vurderingen av reaksjonsform.

I saker hvor studenten har avbrutt sine studier ved FSS eller er i ferd med å gjøre det, kan sjef FSS i stedet for relegering vedta å nekte studenten å komme tilbake for videre studier. Ellers gjelder Forsvarets personellhåndbok og bestemmelser i TFF kl. 4.

For sanksjonen relegering, kreves forsett. Det innebærer at vedkommende må ha utført den handling som kan karakteriseres som fusk med viten og vilje. For reaksjonen annullering, er det imidlertid tilstrekkelig at studenten har handlet grovt uaktsomt.

§ 10. Hjelpemidler til eksamen

I forbindelse med skriftlig eksamen skal det være bestemmelser om det er tillatte hjelpemidler – og i tilfelle hvilke. Disse skal stå oppført på eksamensoppgavene, eventuelt i form av henvisning til det som står i studiehåndbok eller emneheftet om dette. Alt annet som kan ha faglig interesse kan derved klassifiseres som ulovlige hjelpemidler. Det å ha slike hjelpemidler tilgjengelig under eksamen skal behandles som mistanke om fusk eller forsøk på fusk. Det er ikke nødvendig at studenten har brukt dem eller blir tatt på fersk gjerning i å bruke dem.

Ulovlige hjelpemidler kan for eksempel være:

- løsark og lapper med pensumrelevant innhold
- innskrevet/innlimt tekst/ark av faglig interesse i tillatte hjelpemidler som ordbøker og lovsamlinger
- egne kladdeark (med allerede «kladdet tekst»)
- pensumbøker eller andre relevante fagbøker
- flyttbare lagringsmedium (eks: «memory stick») med pensumrelevant innhold
- bruk av mobiltelefon eller annet elektronisk utstyr.

Det betraktes som fusk eller forsøk på fusk å ha ulovlige hjelpemidler tilgjengelig under eksamen på områder utenfor selve eksamenslokalet, for eksempel ulovlige hjelpemidler plassert/gjemt på toalettet osv.

§ 11. Fusk ved eksamen uten tilsyn

Fusk i forbindelse med eksamener uten tilsyn kan dreie seg om at en innlevert oppgave eller deler av en innlevert oppgave

- er brukt av studenten til en tidligere eksamen
- er brukt av en annen person til en tidligere eksamen
- er utarbeidet av en annen person for studenten.

Videre er det fusk når sitater fra lærebøker, andre fagbøker, andres oppgaver, digitale kilder osv. er gjengitt uten kildehenvisning.

§ 12. Sensur

Ved en kandidats selvstendige arbeid ved høyere grads studie, kurs eller emne skal det engasjeres minst to sensorer, hvorav minst en skal være ekstern. Sensur med karakterer og eventuelle individuelle skriftlige tilbakemeldinger skal normalt foreligge senest 3 uker (15 virkedager) etter avlagt prøve, hvis ikke særlige grunner gjør det nødvendig å bruke mer tid. Intern og ekstern sensor fastsetter en endelig karakter etter samsensur.

Ved ny sensurering oppnevnes nye sensorer etter samme kriterier som ved ordinær sensur. Hvis den endelige karakteren er fastsatt på grunnlag av både skriftlig og muntlig prøve, og klager får medhold i klage på sensuren over den skriftlige del av eksamenen, holdes iht. § 3–9 (5) i lov om universiteter og høyskoler ny muntlig prøve for å fastsette endelig karakter.

Dekan FSS kan fastsette egen frist for sensur av masteroppgaver eller andre lengre oppgaver.

Ved ny sensurering etter klage, benyttes minst to nye sensorer, hvorav minst én ekstern.

Dersom kommisjonen ikke blir enig når karakteren skal fastsettes ved samsensur, sendes saken til oppmann. Karakteren avgjøres ved flertallsbeslutning (opprinnelig kommisjon + oppmann). Oppmann skal være ekstern og habilitetsmessig uangripelig, og utpekes i likhet med andre sensorer av dekan FSS.

Sensor(er) oppnevnes av dekan FSS ved eksamen, prøve, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering når resultatet inngår på vitnemålet eller innregnes i karakter for vedkommende studium. Sensorer oppnevnes fra relevante fagmiljøer som i kraft av sin faglige kompetanse er i stand til å kunne vurdere studentenes kunnskaper og ferdigheter på en upartisk og faglig betryggende måte. Emneansvarlig kan utpeke en eller to (maksimum to) faglærere til å assistere i formuleringen av eksamensoppgaver.

I situasjoner hvor studenter benytter graderte kilder og derfor graderer egen eksamensbesvarelse, må det oppnevnes sensor(er) som er sikkerhetsklarert.

§ 13. Karakterer

Endelig karakter i emner og delemner som ifølge studieplanen skal på vitnemålet, fastsettes på grunnlag av eksamener, deleksamener og andre vurderingsordninger slik Studiehåndboken angir.

Studiehåndboken angir for hver eksamen om «bestått/ikke bestått» eller gradert skala skal brukes iht. UH-loven § 3–9, 6. ledd.

§ 14. Kunngjøring av eksamensresultater

Tid for kunngjøring av eksamensresultatene skal fastsettes på forhånd. Kunngjøringen skjer ved oppslag på fastsatt sted. Karakterlistene skal være anonymisert ved bruk av kandidatnummer.

De som ikke har bestått, kontakter studieadministrasjon som informerer om vilkår for å få fortsette studiet. Studenten informeres også om ny eksamen (kontinuasjon), mens de øvrige selv må gjøre seg kjent med resultatet. Samme prosedyre gjelder ved deleksamener som inngår i – eller forutsettes bestått forut for – eksamen og som gir karakter på vitnemålet.

For godkjent eksamensresultat kreves minimum karakteren E eller Bestått. Oppnås ikke dette, gis kandidaten anledning til å avlegge én ny prøve. Hvis det er foretatt ny sensur etter klage, vil resultatet fra siste sensur være gjeldende. For godkjent resultat i emner der det arrangeres både hjemme-, skole- eller gruppeeksamen med påfølgende individuell eksamen, må begge eksamener bestås.

§ 15. Rett til å fortsette studiet

Studenter som har strøket til ny eksamen og som ikke har nådd frem med klage, skal normalt relegeres.

Det er ikke tillatt å gå opp til ny prøve i emner som allerede er bestått. Ved stryk til ny eksamen er det ikke anledning til å gå opp til ny prøve.

En student som har blitt relegert fra FSS etter andre gangs stryk på eksamen, kan ikke ved en senere anledning søke om opptak i enkeltemner ved FSS for på den måte å oppnå flere forsøk på ny eksamen for å motta vitnemål fra FSS.

§ 16. Særordninger

Studenter som har behov for særordninger ved eksamen, kan søke studieadministrasjonen om spesiell tilrettelegging eller forlenget tid. Studenter som har et varig behov, må søke snarest etter studiestart. Når behovet har oppstått akutt, må studenten søke raskest mulig. Legeerklæring eller unntaksvis annen relevant dokumentasjon må dokumenteres.

Ordningen gjelder normalt ikke muntlige prøver, gruppeeksamener eller hjemmeeksamener. Tilleggstid kan gis i særtilfeller. Utenlandsstudenter som ikke har et skandinavisk morsmål og som leverer sin besvarelse på ett av de skandinaviske språk innvilges normalt 25 % ekstra tid, begrenset oppad til én time.

§ 17. Sykdom under eksamen

Kandidater som er forhindret fra å ta eksamen pga. sykdom, skal melde fra til studieadministrasjonen og levere legeerklæring. Legeerklæring skal være poststemplet eller levert senest tre dager etter eksamensdagen. Erklæring skal eksplisitt si at studenten var ute av stand til å møte eller gjennomføre eksamen på grunn av sykdom. Likt med legeerklæring er erklæring fra tannlege, psykolog, psykiater.

Forhold som normalt ikke regnes som gyldig grunn selv om de er utenfor studentens kontroll:

- a) Forsinkelse i kollektivtrafikken ut over en time
- b) Annen trafikkforsinkelse
- c) Villfarelse med hensyn til tid og sted for eksamen
- d) Søvnløshet, nervøsitet og lignende med mindre det dokumenteres med erklæring fra lege eller psykolog/psykiater.

Ved hjemmeeksamener er det et vilkår at det dokumenteres at sykdommen eller annen hindring som nevnt, har hatt en varighet tilsvarende minst en sjettedel av eksamensperioden. Kortere perioder aksepteres ikke som gyldig forfall.

§ 18. Vitnemål og karakterutskrift

Etter fullført og bestått studie, kurs eller emne får studentene tildelt vitnemål på blankett fastsatt i utfyllende bestemmelser for det aktuelle studiet, kurset eller emnet. Ved fullført utdanning får studentene også et vitnemålsvedlegg (Diploma Supplement) i henhold til lov om universiteter og høyskoler § 3–11 (1). I tillegg får studenter som uteksamineres fra FSTS et eget diplom.

For studenter som har fullført og bestått Stabs- og/eller masterstudiet ved FSTS, utstedes det et vitnemål hvor det føres det opp annen relevant informasjon.

Når en student har fått fritak for et emne, skal årsak til fritak fremgå av vitnemålet.

Stabs- og masterstudenter som avbryter sin utdanning eller blir relegert, kan på anmodning få karakterutskrift for emner som er fullført og bestått.

Emnestudenter på bachelor- og masternivå ved FSS får karakterutskrift for fullførte emner.

§ 19. Krav om begrunnelse for karakterfastsetting

Studentene kan kreve begrunnelse for karakterfastsetting. På anmodning fra studentene vil emneansvarlig koordinere med sensor(er) for vedkommende eksamen og besørge å gi begrunnelse for sensur innen to uker etter

mottatt anmodning. Krav om begrunnelse leveres til studieadministrasjonen innen én uke etter offentliggjøring av karakterene, likevel ikke mer enn tre uker fra karakteren ble kunngjort. Kravet må være et skriftlig notat som angir kandidatnummer, personalia, hvilken eksamen det ønskes begrunnelse på og hvilken dato anmodningen ble fremlagt.

§ 20. *Klage på karakterfastsetting*

En student kan klage på karakteren for sine egne skriftlige prestasjoner senest tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort, eller innen tre uker etter at begrunnelse er gitt. Klagen fremsettes skriftlig til Studieadministrasjonen. Her oppgir studenten sitt navn, sitt kandidatnummer, dato for levering av klagen og bekrefter med sitt notat at hun/han klager på angitt eksamensresultat. Besvarelser det klages på sensureres på nytt. Nye sensorer får ikke innblikk i tidligere sensurs karakterfastsettelse, begrunnelse for karakter, studentens bakgrunn for klagen eller kandidatens identitet. Endring av karakter kan skje til gunst eller ugunst for klageren, og ny karakter kan ikke påklages.

Klage som gjelder gruppeeksamen, kan bare fremmes hvis hele gruppen samtykker i det. Klagen skal være undertegnet av samtlige i gruppen. Eventuell endret karakter ved ny sensurering gjelder hele gruppen, og kan ikke påklages.

Klage ved fastsetting av muntlig karakter må fremsettes umiddelbart.

§ 21. *Klage på karakterfastsetting av delprøver/deleksamener*

På deleksamener der karakteren blir formelt kunngjort på samme måten som ved eksamener som teller i sin helhet på vitnemålet, kan karakteren påklages. Klageadgangen gjelder ikke vurderingen av obligatoriske innleveringsoppgaver og andre former for vurdering som ikke direkte utgjør deler av karakterer på vitnemålet.

§ 22. *Adgang til å forbedre karakteren*

Studentene har ikke adgang til å gå opp til ny eksamen om første eksamensforsøk er bestått. Dette kan kun skje om formelle feil ved gjennomføringen er påklaget og sensurvedtaket er opphevet. Etter fullført studieprogram gis det ikke adgang til å forbedre karakterer.

§ 23. *Klage over formelle feil ved eksamen*

Den som har vært oppe til eksamen, kan klage skriftlig over formelle feil ved eksamen innen tre uker etter at studenten er eller burde være kjent med det forhold som begrunner klagen. Klagen fremlegges dekan FSS. Hvis det er begått feil som kan ha hatt betydning for studentens prestasjon eller bedømmelsen av denne, skal sensorvedtaket oppheves. Hvis feilen kan rettes opp ved ny sensur av innleverte arbeider, foretas ny sensurering. I motsatt fall holdes ny eksamen med nye sensorer. Karakterfastsetting ved ny sensurering kan påklages. Klageinstansens avgjørelse er endelig.

Finner dekan FSS at det er begått formelle feil, og det er rimelig grunn til å anta at dette kan ha hatt betydning for en eller flere kandidaters prestasjon eller bedømmelse av denne, kan det bestemmes at det skal foretas ny sensurering eller holdes ny eksamen eller prøve.

§ 24. *Overprøving av eksamensforskriftene*

Forhold som ikke dekkes direkte av denne forskriften eller lover og reglementer som det henvises til, og spørsmål om dispensasjon fra forskriften behandles av Eksamenrådet.

§ 25. *Utfyllende bestemmelser*

Sjef FSS kan fastsette utfyllende bestemmelser, instruksjoner og rutinebeskrivelser.

§ 26. *Endringer i forskriftene*

Endringer i forskriftene vedtas av sjef FSS. Endringer som følge av endringer i lover, forskrifter og reglementer, gjelder uavhengig av slikt vedtak.

§ 27. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft med virkning fra og med 1. juni 2008.

Samtidig oppheves forskrift 14. august 2006 nr. 989 om eksamen for Stabs- og masterstudiet ved Forsvarets skolesenter.

30. mai Nr. 516 2008

Forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensnig av kjemikalier (REACH)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet og Justis- og politidepartementet 30. mai 2008 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, § 5 og § 8a, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 49, § 51 og § 78, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 første ledd, § 3–1 tredje ledd, § 4–5 sjette ledd og § 5–4 tredje ledd og lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 tredje ledd, § 27 og § 43 bokstav a og b.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006). Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

§ 1. Forordningen

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006) om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder i Norge, herunder petroleumsvirksomhet på norsk kontinentalsokkel.

Hele eller deler av forskriften kan gjøres gjeldende for Svalbard, Jan Mayen og bilandene fra den tid Kongen eller Miljøverndepartementet bestemmer.

§ 3. Ansvarlig myndighet

Statens forurensningstilsyn er ansvarlig myndighet etter forordningen og fatter vedtak etter forordningen, herunder godkjenninger i henhold til kommisjonens vedtak etter avdeling VII kapittel 2 i forordningen.

§ 4. Unntak

I særlige tilfeller og forutsatt at det ikke vil stride mot forordningen eller internasjonale avtaler som Norge har inngått, kan Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger gjøre unntak fra denne forskriften.

§ 5. Tilsyn m.m.

Statens forurensningstilsyn, Arbeidstilsynet, Petroleumstilsynet, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap eller den Miljøverndepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet eller Justis- og politidepartementet bemyndiger, fører tilsyn med at denne forskriften overholdes innenfor sine respektive myndighetsområder.

Tilsynsmyndighetene kan på sine myndighetsområder fatte de vedtak som hjemmelslovene gir adgang til.

§ 6. Klage

Vedtak truffet av Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger, kan påklages til Miljøverndepartementet. Vedtak truffet av Arbeidstilsynets regioner kan påklages til Direktoratet for arbeidstilsynet. Vedtak truffet av Petroleumstilsynet eller den Arbeids- og inkluderingsdepartementet bemyndiger, kan påklages til Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Vedtak truffet av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap eller den Justis- og politidepartementet bemyndiger, kan påklages til Justis- og politidepartementet.

§ 7. Straff

Ved overtredelse av denne forskrift eller vedtak fattet i medhold av den, kommer bestemmelsene om straff i hjemmelslovene til anvendelse, for så vidt overtredelsen ikke rammes av strengere straffebestemmelser.

§ 8. Ikrafttredelse og opphevelse av forskrifter

Denne forskrift trer i kraft straks. Fra samme dato oppheves forskrift 19. desember 1997 nr. 1323 om utarbeidelse og distribusjon av helse-, miljø- og sikkerhetsdatablad for farlige kjemikalier.

Fra 1. juni 2008 oppheves følgende forskrifter:

Forskrift 4. mai 1995 nr. 460 om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer.

Forskrift 1. juli 1996 nr. 715 om forhåndsmelding av nye kjemiske stoffer.

Forordning (EF) nr. 1907/2006

Nedenfor gjengis EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier) slik Miljøverndepartementet tolker denne delen av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Les [forordning \(EF\) nr. 1907/2006](#)

30. mai Nr. 517 2008**Ikraftsetting av lov 30. mai 2008 nr. 36 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv.**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 30. mai 2008 med hjemmel i lov 30. mai 2008 nr. 36 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv. del III. Fremmet av Barne- og likestillingsdepartementet. Kunngjort 30. mai 2008 kl. 15.05.

Lov om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv. skal gjelde fra 1. juli 2008.

28. mai Nr. 520 2008**Forskrift om opphevelse av forskrift om oppdragsgivers og oppdragstakers opplysningsplikt**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 28. mai 2008 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 jf. § 6–10. Kunngjort 3. juni 2008 kl. 14.35.

I

Forskrift 30. desember 1983 nr. 1980 om oppdragsgivers og oppdragstakers opplysningsplikt oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. september 2008.

28. mai Nr. 521 2008**Delegering av myndighet etter lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–10 nr. 4**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 28. mai 2008 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–10 nr. 4. Kunngjort 3. juni 2008 kl. 14.35.

I

Departementets myndighet etter ligningsloven § 6–10 nr. 4 delegeres til Skattedirektoratet. Myndigheten kan delegeres videre til skattekontoret.

II

Delegeringen trer i kraft 1. september 2008.

30. mai Nr. 522 2008**Forskrift om opphevelse av forskrift om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 30. mai 2008 med hjemmel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 198. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 3. juni 2008 kl. 14.35.

Forskrift 24. mai 1996 nr. 514 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip oppheves med virkning fra 21. november 2008.

30. mai Nr. 523 2008**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 30. mai 2008 med hjemmel i forskrift 20. desember 2007 nr. 1696 om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2008 § 13 og forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–8 og § 2–12. Kunngjort 3. juni 2008 kl. 14.35.

I

I forskrift 20. desember 2007 nr. 1696 om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2008 gjøres følgende endring:

§ 7 nye andre og tredje ledd skal lyde:

Fartøy som deltar i prøvefiske etter tobis, jf. § 5 andre ledd, skal melde seg til Norges Sildesalgslag ved inngang i området angitt i § 9 første ledd bokstav b. Meldingen skal angi fangst om bord ved inngang.

Fartøy som har meldt inngang til område nevnt i foregående ledd skal hver dag klokken 24.00 sende rapport til Norges Sildesalgslag om fangst og posisjon.

II

Endringen trer i kraft straks.

30. mai Nr. 524 2008**Delvis ikraftsetting av lov 17. juni 2005 nr. 98 om endringer i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 30. mai 2008 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 98 om endringer i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting del II. Fremmet av Kultur- og kirke departementet. Kunngjort 3. juni 2008 kl. 14.35.

Delvis ikraftsetting av lov 17. juni 2005 nr. 98 om endringer i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting. § 10–3 første og andre ledd skal gjelde fra 1. juli 2008.

30. mai Nr. 525 2008**Forskrift om endring i forskrift om kringkasting**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 30. mai 2008 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 10–3. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 3. juni 2008 kl. 14.35.

I

I forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting gjøres følgende endringer:

§ 1–8 andre ledd andre punktum skal lyde:

Medietilsynet gis myndighet etter loven § 1–1 sjuende ledd andre punktum til å helt eller delvis unnta en tjeneste fra loven i særlige tilfeller.

§ 3–4 fjerde ledd oppheves.

§ 3–5 oppheves.

§ 3–12 oppheves.

§ 6–1 oppheves.

§ 10–1 med paragrafoverskrift skal lyde:

§ 10–1. Overtredelsesgebyr etter lytter-/seertall

Ved overtredelse av lovens § 3–1 første ledd, § 3–1 andre ledd første alternativ om sending av reklameinnslag i tilknytning til barneprogram, § 3–2 første ledd eller denne forskrift § 3–1, § 3–3, § 3–4 tredje ledd, § 3–6 fjerde ledd, § 3–7 eller § 3–9 kan Medietilsynet ilegge overtredelsesgebyrer etter følgende regler:

1. Overtredelsesgebyret beregnes ved at et basisbeløp multipliseres med det antall seere eller lyttere som så/hørte programmet eller innslaget i det tidsrom overtredelsen fant sted. Overtredelsesgebyr beregnes pr. påbegynt 30-sekunders sendeintervall overtredelsen pågikk.
2. For kringkastingsselskap som etter lovens § 2–1 har rett til, eller som er konsesjons- eller registreringspliktig for, å drive riksdekkende fjernsyn er basisbeløpet kr 0,25 pr. seer. For kringkastingsselskap som etter lovens § 2–1 har rett til, eller som er konsesjons- eller registreringspliktig for, å drive lokal fjernsyn er basisbeløpet kr 0,12 pr. seer. For kringkastingsselskap som etter lovens § 2–1 har rett til, eller er konsesjons- eller registreringspliktig for, å drive lokalradio eller riksdekkende radiosendinger er basisbeløpet kr 0,06 pr. lytter.
3. I de tilfeller hvor det ikke foreligger lytter- eller seertall for det tidspunkt overtredelsen fant sted, benyttes kringkastingsselskapets gjennomsnittlige lytter- eller seertall på det tilsvarende sendetidspunkt i den måned overtredelsen fant sted. For kringkastingsselskaper som ikke omfattes av de ordinære lytter- eller seerundersøkelser, innhentes anslag over lytter- eller seertall på annen måte.
4. For tilfeller der det antas at færre enn 10.000 personer så/hørte utsendelsen på det tidspunkt overtredelsen fant sted ilegger Medietilsynet et minstegebyr på 2R, hvor R er det til enhver tid gjeldende rettsgebyr.
5. Gebyr etter denne bestemmelse er begrenset oppad til kr 2.000.000.
6. Medietilsynet eller departementet kan i særlige tilfeller fravike beregningsmåten i denne bestemmelsen.

§ 10–2 med paragrafoverskrift skal lyde:

§ 10–2. Overtredelsesgebyr – skjønnsmessig fastsetting

Ved overtredelse av andre bestemmelser i lovens kapittel 3 eller andre regler gitt i medhold av kapittel 3 enn de nevnt i denne forskrift § 10–1, overtredelse av lovens § 6–4 eller denne forskrift § 1–4, § 2–5, § 2–6 og § 7–6 nr. 1 kan Medietilsynet ilegge et overtredelsesgebyr som fastsettes etter en skjønnsmessig vurdering. Det samme gjelder brudd på konsesjonsvilkår som inneholder klart angitte plikter fastsatt i medhold av lovens § 2–1 andre ledd.

Ved fastsettingen legges det vekt på hva kringkasteren har tjent på regelbruddet, kringkasterens dekningsgrad, overtredelsens art, grovhet mv. Ved brudd på sponserreglene legges det vekt på størrelsen på sponsors bidrag til produksjonen. Gebyr etter denne bestemmelse er begrenset oppad til kr 2.000.000.

Ny § 10–3 med paragrafoverskrift skal lyde:

§ 10–3. Overtredelsesgebyr – standardisert fastsetting

Ved overtredelse av lovens § 2–1 første og tredje ledd, § 2–2 første ledd og vilkår fastsatt i medhold av § 2–2 andre ledd, lovens § 2–4, § 2–5, § 2–8, eller denne forskrift § 1–3, § 1–7, § 2–1, § 2–2, § 2–4, § 5–3, § 5–4, § 7–1 andre ledd, § 7–6 nr. 2 og 4, § 7–7, § 7–8, § 7–9 andre og tredje ledd, § 7–10 og § 7–11 kan Medietilsynet ilegge overtredelsesgebyr etter følgende regler:

1. Gebyret fastsettes ut i fra kringkasterens eller senderanleggets dekningsgrad. For kringkastingsselskap som etter lovens § 2–1 har tillatelse til å drive lokalkringkasting eller selskaper som etter lovens § 2–2 har tillatelse til å drive senderanlegg for lokalkringkasting er dekningsgraden antall innbyggere i det konsesjonsområdet tillatelsen gjelder for. For andre kringkasterer og senderanlegg innhentes faktiske tall om dekningsgrad fra

samferdselsmyndigheten som beregner dette. Dersom pålitelige tall om dekningsgrad ikke er tilgjengelig, fastsettes gebyret etter maksimumsbeløpet i nr. 3.

2. Gebyret fastsettes etter følgende satser, hvor R er det til enhver tid gjeldende rettsgebyr:
 - a) Over 2 millioner lyttere/seere: 200R
 - b) 500.000–2 mill. lyttere/seere: 70R
 - c) 50.000–499.999 lyttere/seere: 20R
 - d) 10.000–49.999 lyttere/seere: 8R
 - e) Under 10.000 lyttere/seere: 4R.
3. Gebyret kan likevel ikke overstige 0,5 prosent av kringkasterens eller senderanleggets samlede omsetning for siste regnskapsår, dog slik at minstegebyr etter denne bestemmelse utgjør 2R.
4. Medietilsynet eller departementet kan i særlige tilfeller fravike beregningsmåten i denne bestemmelsen.

Nåværende § 10–3 blir § 10–4.

Nåværende § 10–4 blir § 10–5.

Nåværende § 10–5 blir § 10–6.

Nåværende § 10–6 blir § 10–7.

Nåværende § 10–7 blir § 10–8.

II

Ikrafttredelse

Endringene gjelder fra 1. juli 2008.

2. juni Nr. 526 2008

Vedtak om at midlertidig forskrift 19. desember 2003 nr. 1595 om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer skal gjelde for reservegasskraftverket på Nyhamna

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 2. juni 2008 med hjemmel i midlertidig forskrift 19. desember 2003 nr. 1595 om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer § 1 tredje ledd. Kunngjort 3. juni 2008 kl. 14.35.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet har 2. juni 2008 fattet vedtak om at midlertidig forskrift 19. desember 2003 nr. 1595 om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer, fastsatt ved Kronprinsreg.res., skal fra 1. juni 2008 gjelde for det planlagte reservegasskraftverket på Nyhamna.

15. jan. Nr. 538 2008

Forskrift om endring i forskrift om fremstilling for kontroll for utenlandske fartøy som driver fiske i Norges økonomiske sone

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 15. januar 2008 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6 og forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 8 bokstav f. Kunngjort 6. juni 2008 kl. 14.35.

I

I forskrift 19. juli 2005 nr. 1834 om fremstilling for kontroll for utenlandske fartøy som driver fiske i Norges økonomiske sone gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 1 fjerde og femte ledd skal lyde:

Fartøy som skal lande fangst i norsk havn etter å ha fisket i Norges økonomiske sone, skal i stedet for kontrollpunkt oppgi landingssted i melding om fremstilling for kontroll.

Meldingen skal sendes Fiskeridirektoratet senest 12 timer før ankomst kontrollpunktet eller landingsstedet. For fartøy i pelagisk fiske som oppbevarer fisk om bord på RSW-tanker eller annen måte for fersk levering, er tilsvarende tidsfrist 4 timer.

§ 1 nr. 2 annet ledd annet punktum skal lyde:

Oppnås ikke direkte kontakt med Kystvakten på VHF–MF/HF, skal Kystvakten anropes via Kystradiostasjon.

§ 1 nr. 2 tredje ledd skal lyde:

Fartøy som skal lande fangst i norsk havn etter å ha fisket i Norges økonomiske sone, skal i stedet for kontrollpunkt oppgi landingssted i melding om fremstilling for kontroll.

	Malaysia	Kuala Lumpur
	Cuba	Havana
	Chile	Santiago
	Sør-Korea	Seoul
	USA	Washington
	USA	Los Angeles
	Kongo DR	Kinshasa
	Laos	Vientiane
	Senegal	Dakar
	Slovenia	Ljubljana
	Sveits	Bern
	Russland	Kaliningrad
	Nord-Korea	Pyongyang
<i>Finland i:</i>	Etiopia	Addis Abeba
	Kina	Hongkong
	Namibia	Windhoek
	Peru	Lima
<i>Tyskland i:</i>	Tunisia	Tunis
	Bahrain	Manama
	India	Chennai
	Kirgisistan	Bisjkek
	Kuwait	Kuwait
	Kypros	Nicosia
	Libya	Tripoli
	Myanmar	Yangon
	Qatar	Doha
	Tadsjikistan	Dusjanbe
<i>Italia i:</i>	Turkmenistan	Asjkabad
	India	Calcutta
<i>Nederland i:</i>	Usbekistan	Tasjkent
	Den dominikanske republikk	Santo Domingo
	Jemen	Sana'a
	Kasakhstan	Almaty
	New Zealand	Wellington
	Oman	Muscat
	Surinam	Paramaribo
	Trinidad og Tobago	Port of Spain
<i>Frankrike i:</i>	Uruguay	Montevideo
	Armenia	Jerevan
	Brunei	Bandar Seri Begawan
	Fiji	Suva
	Georgia	Tbilisi
	Haiti	Port-au-Prince
	Hviterussland/Belarus	Minsk
	Jamaica	Kingston
	Kambodsja	Phnom Penh
	Mauritius	Port Louis
	Papua Ny-Guinea	Port Moresby
	Seychellene	Victoria
<i>Portugal i:</i>	Øst-Timor	Dili
<i>Belgia i:</i>	Kamerun	Yaounde

II

Endringen trer i kraft 30. april 2008.

4. juni Nr. 541 2008**Forskrift om bemanningsforetak**

Hjemmel: Fastsett av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 4. juni 2008 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 27 annet ledd og lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 18–3. Kunngjort 6. juni 2008 kl. 14.35.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for bemanningsforetak som skal drive virksomhet i Norge. Med bemanningsforetak forstås i denne forskrift virksomhet som har til formål å drive utleie av arbeidskraft.

Forskriften gjelder ikke ved utleie av sjøfolk.

§ 2. Krav til bemanningsforetak

Bemanningsforetak som nevnt i § 1 skal enten være registrert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap i Norge, eller stille sikkerhet i form av garanti fra bank eller forsikringsselskap for egenkapital tilsvarende minstekrav til aksjekapital for aksjeselskap eller allmennaksjeselskap i lov 13. juni 1997 nr. 44 og lov 13. juni 1997 nr. 45.

§ 3. Bemanningsforetak fra et annet EØS-land

Foretak som er registrert som aksjeselskap eller allmennaksjeselskap eller tilsvarende i et annet EØS-land, anses for å oppfylle kravet i § 2. Garanti stilt av bank eller forsikringsselskap i et annet EØS-land likestilles med garanti stilt av norsk bank eller forsikringsselskap.

§ 4. Krav om fast representant

Utenlandsk bemanningsforetak som nevnt i § 1 som ikke har fast forretningssted eller hjemsted i Norge, skal ha eller oppnevne en representant her i landet som har fullmakt til å motta krav og foreta rettslige handlinger på vegne av foretaket. Representanten må ha hjemsted eller fast forretningsadresse i Norge.

§ 5. Meldeplikt til Arbeidstilsynet

Bemanningsforetak som skal drive virksomhet i Norge skal sende melding til Arbeidstilsynet. Meldingen skal opplyse om foretakets navn og forretningsadresse, organisasjonsnummer samt navn og adresse i Norge på fast representant for utenlandsk virksomhet, jf. § 4.

Meldingen skal i tillegg inneholde dokumentasjon som viser at foretaket:

- a) oppfyller vilkårene for registrering og garanti etter § 2 eller § 3,
- b) er registrert i Enhetsregisteret og
- c) er registrert hos norske skattemyndigheter.

Arbeidstilsynet kan fastsette nærmere bestemmelser om meldeplikten.

§ 6. Register over bemanningsforetak

Arbeidstilsynet skal opprette og føre et register over bemanningsforetak som har oppfylt meldeplikten etter § 5.

Opplysningene som er innført i registeret skal være offentlig tilgjengelige.

Arbeidstilsynet kan fastsette nærmere bestemmelser om registeret.

§ 7. Årlig melding

Registrerte bemanningsforetak skal innen 31. januar hvert år sende en melding til Arbeidstilsynet som bekrefter at foretaket fortsatt fyller kravene til meldeplikt etter § 5.

Foretak som unnlater å oppfylle kravet i første ledd kan bli slettet fra registeret over bemanningsforetak. Før sletting foretas, skal foretaket varsles om at det vil bli slettet fra registeret, dersom det ikke innen en frist som er gitt i varslet oppfyller kravet om melding etter første ledd.

§ 8. Opplysningsplikt

Bemanningsforetak plikter å gi opplysninger og dokumentasjon som er nødvendig for myndighetens kontroll med at foretaket drives i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften.

§ 9. Gebyr

Arbeidstilsynet kan fastsette et gebyr til dekning av utgifter knyttet til registrering av bemanningsforetak.

§ 10. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av forskriften eller vedtak gitt i medhold av denne, eller medvirkning til dette, er straffbart i henhold til arbeidsmarkedsloven § 30.

§ 11. Ikrafttredelse

Forskriften gjelder fra den tid departementet bestemmer.

6. juni Nr. 542 2008**Ikrafttredelse av lov 6. juni 2008 nr. 38 om meldeplikt ved nedlegging av næringsverksemd (omstillingslova)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 6. juni 2008 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 38 om meldeplikt ved nedlegging av næringsverksemd (omstillingslova) § 9. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 6. juni 2008 kl. 14.35.

Loven trer i kraft fra 1. juli 2008.

6. juni Nr. 543 2008**Delegering av myndighet til Nærings- og handelsdepartementet etter omstillingslova § 7 og § 8**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 6. juni 2008 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 38 om meldeplikt ved nedlegging av næringsverksemd (omstillingslova) § 7 og § 8. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 6. juni 2008 kl. 14.35.

Delegering av Kongens myndighet etter lov om meldeplikt ved nedlegging av næringsverksemd § 7 og § 8 til Nærings- og handelsdepartementet.

6. juni Nr. 544 2008**Ikrafttredelse av lov 6. juni 2008 nr. 39 om endringer i minerallovgivinga**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 6. juni 2008 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 39 om endringer i minerallovgivinga del V. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 6. juni 2008 kl. 14.35.

Loven trer i kraft fra 1. juli 2008.

2. juni Nr. 545 2008**Forskrift om endring i forskrift om energiutredninger**

Hjemmel: Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat 2. juni 2008 med hjemmel i forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) § 7-1, gitt med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 7-6. Kunngjort 10. juni 2008 kl. 14.10.

I

I forskrift 16. desember 2002 nr. 1607 om energiutredninger gjøres følgende endringer:

§ 10 første ledd skal lyde:

Områdekonsesjonær skal minimum hvert andre år, og i tilknytning til kommuneplanarbeidet, utarbeide, oppdatere og offentliggjøre en energiutredning for hver kommune i konsesjonsområdet. Oppdatering av den lokale energiutredningen skal skje oftere hvis det anses påkrevet av hensyn til kommunens behov for å ha en oppdatert energiutredning som beslutningsgrunnlag for kommunal energi- og klimaplanlegging, eller det av andre grunner anses påkrevet. Energiutredningen skal ved oppdatering oversendes den som etter § 2 første ledd er utredningsansvarlig.

§ 10 annet ledd oppheves.

§ 10 nåværende tredje ledd blir annet ledd.

Ny § 10a skal lyde:

§ 10a. Energiutredningsmøte

Områdekonsesjonær skal invitere kommunen, alle anleggs-, område- og fjernvarmekonsesjonærer samt andre relevante energiaktører, interessenter og lokal presse i kommunen til et energiutredningsmøte. Det skal inviteres til møte minst én gang hvert andre år og møtet ledes av utredningsansvarlig, som fastsetter agenda i samråd med kommunen. Områdekonsesjonæren skal utarbeide og offentliggjøre referat fra møtene.

Områdekonsesjonær skal årlig rapportere status over møter til Norges vassdrags- og energidirektorat.

§ 11 skal lyde:

Energiutredningen skal beskrive dagens energisystem og energisammensetningen i kommunen med statistikk for produksjon, overføring og stasjonær bruk av energi, fordelt på ulike energibærere og brukergrupper.

Energiutredningen skal inneholde en beskrivelse av forventet fremtidig stasjonær energietterspørsel i kommunen, fordelt på ulike energibærere og brukergrupper. Utredningen skal også påpeke muligheter for energieffektivisering, energisparing og energiomlegging gjennom konkrete prosjekter og tiltak. Energiutredningen skal beskrive de mest aktuelle energiløsninger for områder i kommunen med forventet vesentlig endring i energietterspørselen.

Energibruken i kommunal virksomhet skal så langt mulig presenteres separat.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2008.

3. juni Nr. 546 2008

Forskrift om endring i forskrift om politiattest i henhold til barnevernloven

Hjemmel: Fastsatt av Barne- og likestillingsdepartementet 3. juni 2008 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 6–10 siste ledd. Kunngjort 10. juni 2008 kl. 14.10.

I

I forskrift 15. oktober 1999 nr. 1090 om politiattest i henhold til barnevernloven gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

§ 2. *Politiattest for personale i institusjonene og ved omsorgssentrene for mindreårige*

Den som skal ansettes i en institusjon som er omfattet av § 5–1, en privat eller kommunal institusjon som er godkjent etter § 5–8, eller et omsorgssenter for mindreårige etter kapittel 5A, skal legge fram tilfredsstillende politiattest. Den som foretar ansettelsen har ansvaret for at politiattest blir krevet fremlagt. Institusjonens eller omsorgssenterets styrer eller leder kan kreve fremlagt politiattest også fra andre som utfører oppgaver for institusjonen eller omsorgssenteret som innebærer direkte kontakt med barn og unge som oppholder seg der.

Dersom eier av privat institusjon eller omsorgssenter for mindreårige som er godkjent etter § 5–8 skal arbeide eller oppholde seg regelmessig i institusjonen eller omsorgssenteret, skal vedkommende legge fram tilfredsstillende politiattest for statlig regional barnevernmyndighet.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2008.

5. juni Nr. 547 2008

Forskrift om endring i forskrift om settepoteter

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 5. juni 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5 annet ledd og § 9 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 10. juni 2008 kl. 14.10.

I

I forskrift 2. juli 1996 nr. 1447 om settepoteter gjøres følgende endringer:

§ 3 bokstav h og i skal lyde:

- h. *Klasse:* Settepoteter inndelt etter definerte krav til oppformering og kvalitet. I denne forskriften er settepotetene inndelt i følgende klasser: Prebasis 1 (P1), Prebasis 2 (P2), Prebasis 3 (P3), Prebasis 4 (P4), Basis 1 (B1), Basis 2 (B2), Basis 3 (B3) og Sertifisert (C).
- i. *Generasjon:* Videre inndeling innen klassene prebasis og basis basert på antall dyrkingsår. Generasjonsbetegnelsen er angitt med et tall som en del av klassebetegnelsen. Den automatiske nedklassifisering fra generasjon til generasjon vil bli overstyrt av klassifisering etter kvalitetskravene, jf. vedlegg IA og IB, dersom disse overskrides.

§ 3 bokstav k og l skal lyde:

- k. *Basismateriale:* Settepotetmateriale som stammer fra prebasismateriale og som i hovedsak er produsert med sikte på produksjon av sertifisert materiale.
Basismateriale er:
 - B1 Avlet på utsæd av P2, P3 eller P4.
 - B2 Avlet på utsæd av P2, P3, P4 eller B1.
 - B3 Avlet på utsæd av P2, P3, P4, B1 eller B2.

Basismateriale kontrolleres av Mattilsynet og godkjennes dersom det tilfredsstillende kvalitetskravene i vedlegg I.

1. *Sertifisert materiale*: Settepotetmateriale som stammer fra prebasis eller basis, og som i hovedsak er produsert med sikte på produksjon av mat-, industripotet e.l.
Sertifisert materiale er:
C Avlet på utsæd av P2, P3, P4, B1, B2 eller B3.

Sertifisert materiale kontrolleres av Mattilsynet og godkjennes dersom det tilfredsstiller kvalitetskravene i vedlegg I.

§ 3 bokstav r oppheves.

§ 3 nåværende bokstav s–u blir bokstav r–t.

§ 3 bokstav t skal lyde:

- t. *Synlige virussjukdommer*: Virussmitte som gir planter med unormal bladfarge/bladform (mosaikk), deformerte planter og/eller planter som er tydelig redusert i størrelse. Potetvirus A, potetvirus Y og jordboende virus skal alltid regnes som synlige virussjukdommer.

§ 3 bokstav v oppheves.

Ny § 3a skal lyde:

§ 3a. Melding om virksomhet

Enhver som vil etablere og drive virksomhet som settepotetforretning, laboratorium for in vitro-formering, prebasissenter eller drive avl av klasse prebasis, skal på forhånd melde fra om dette til Mattilsynet. Meldingen skal gis på den måten Mattilsynet bestemmer og inneholde nødvendige opplysninger om virksomheten, herunder navn, adresse, foretaks- eller personnummer, driftsansvarlig, hvilke aktiviteter virksomheten skal omfatte og andre opplysninger som er nødvendige for å beskrive virksomhetens art og omfang. Endringer i disse opplysningene, herunder opphør av virksomhet, skal meldes til Mattilsynet.

§ 4 og § 5 skal lyde:

§ 4. Settepotetforretninger

Bare settepotetforretninger kan importere, eksportere, omsette eller drive kontraktproduksjon av settepoteter. Krav til settepotetforretninger framgår av vedlegg VIII.

Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke for forretninger (detaljister) som utelukkende kjøper og omsetter videre settepoteter som er ferdig pakket her i landet, eller som er innført ferdig pakket av en settepotetforretning.

Settepotetforretninger skal føre statistikk, sammenstille oversikter og avgi de rapporter som Mattilsynet krever.

§ 5. Omsetning

Det er bare tillatt å omsette settepoteter som er sertifisert i henhold til denne forskriften. Kravet til sertifisering gjelder ikke ved omsetning av klasse P1 og P2 mellom virksomheter som inngår i oppformeringen av en sort. Kravet gjelder heller ikke for prebasissenter ved omsetning av miniknoller av en sort som det ikke avles sertifiserte settepoteter av, når disse er produsert i samsvar med kravene til klasse P1.

Det er bare tillatt å omsette settepoteter av sorter som står oppført på norsk offisiell sortsliste. Det er likevel tillatt å omsette sorter som står oppført på EUs felles sortsliste over godkjente plantesorter forutsatt at de etter søknad er registrert for settepotetproduksjon i Norge.

Uten hensyn til annet ledd kan settepoteter omsettes før innlevert søknad om sortsgodkjenning er endelig avgjort, dersom omsetningen er en del av oppformering av sorten under ansvar av sortseier/settepotetforretning. Slik omsetning er kun tillatt mellom virksomheter som inngår i oppformeringen etter avtale med sortseier/settepotetforretning.

Uten hensyn til annet ledd kan settepoteter tillates omsatt for eksport dersom sorten er tillatt brukt i importlandet.

Omsetning av settepoteter av genmodifisert sort er kun tillatt dersom sorten er godkjent i Norge etter lov 2. april 1993 nr. 38 om framstilling og bruk av genmodifiserte organismer m.m. (genteknologiloven).

§ 7 og § 8 skal lyde:

§ 7. Meristemskjæring – In vitro – Prebasis

All settepotetavl skal ha utgangspunkt i sjukdomsfrie potetmeristemer akseptert av sortseier/sortseierens norske representant. For sorter som ikke har sortseier eller norsk representant, skal meristemene være skåret ved Bioforsk Plantehele. Alt meristemmateriale og miniknoller (P1) skal være produsert, testet og dokumentert i samsvar med regler fastsatt av Mattilsynet (vedlegg V).

Laboratorier som utfører in vitro-formering, skal oppfylle kravene i vedlegg VI.

Alt prebasismateriale skal dyrkes som atskilte kloner minst ett år på friland (P2). Alt P2-materiale skal produseres og testes etter regler gitt av Mattilsynet (vedlegg V), og av eller på kontrakt med et prebasissenter. Krav til prebasissenter framgår av vedlegg VII.

Produksjon av settepotetgenerasjonene P3 og P4 kan bare foregå på kontrakt med settepotetforretning.

Krav til driftsenhet og avl av prebasismateriale framgår av vedlegg II.

§ 8. Basis og sertifisert

Avl av klassene basis og sertifisert materiale kan bare foregå på grunnlag av skriftlig kontrakt mellom avler og settepotetforretning.

§ 9 første ledd skal lyde:

Settepotetforretningene skal sende melding til Mattilsynet om kontraktfestet arealer som skal vekstkontrolleres (vedlegg II), og påse at det blir innsendt prøver av settepotetpartier slik det blir fastsatt av Mattilsynet (vedlegg IV).

§ 10 første ledd skal lyde:

Mattilsynet er ansvarlig for gjennomføring av vekstkontroll av de settepotetarealer som er innmeldt til kontroll, og er ansvarlig for gjennomføring av laboratoriekontroll, for å påse at partiene fyller vilkårene for godkjenning.

§ 11 første ledd skal lyde:

Mattilsynet sertifiserer settepotetpartiene etter kvalitetskravene i vedlegg I på grunnlag av resultatene fra vekstkontrollen og laboratoriekontrollen.

§ 14 skal lyde:

Bare settepotetforretninger kan importere settepoteter. Import av settepoteter må skje i henhold til kravene i forskrift 1. desember 2000 nr. 1333 om planter og tiltak mot planteskadegjørere, og gjeldende karantenebestemmelser.

Import av settepoteter av genmodifisert sort er kun tillatt dersom sorten er godkjent i Norge etter lov 2. april 1993 nr. 38 om framstilling og bruk av genmodifiserte organismer m.m. (genteknologiloven).

Til utsæd kan bare meristemplanter på næringssubstrat eller knoller (P1) produsert i netthus/veksthus importeres. Dette materialet må være produsert og dokumentert i samsvar med de krav som Mattilsynet fastsetter for norsk produksjon av tilsvarende materiale (vedlegg V). I tillegg til settepotetforretninger kan slikt materiale importeres av sortseieren/sortseierens norske representant. Videre avl kan kun utføres av prebasissentre og forretninger (jf. § 3a).

Importtillatelse kan gis av Mattilsynet.

Vedlegg 1 til 4 blir vedlegg I til IV og skal lyde:

Vedlegg I – Kvalitetskrav**A. Krav ved vekstkontroll**

Det innmeldte settepotetareal skal oppfylle følgende krav:

- Følgende planteskadegjørere skal ikke være påvist på driftsenheten:
 - Lys potetringråte (*Clavibacter michiganensis* subsp. *sepedonicus*)
 - Mørk potetringråte (*Ralstonia solanacearum*)
 - Potetkreft (*Synchytrium endobioticum*)
 - Hvit potetcystenematode (*Globodera pallida*)
 - Gul potetcystenematode (*Globodera rostochiensis*)
 - Potetråte nematode (*Ditylenchus destructor*)
 - Koloradobille (*Leptinotarsa decemlineata*)
 - Potetbladrullevirus
 - Potato spindle tuber viroid
 - Rotgallnematode (*Meloidogyne chitwoodii* og *Meloidogyne fallax*).

Etter eventuell sanering og godkjenning av Mattilsynet, kan driftsenheter der disse skadegjørerne er blitt påvist tas inn igjen i settepotetavlen.

- Krav i prosent for de ulike klasser ved vekstkontroll:

	Prebasismatr.		Basismateriale			Sertifisert materiale
	P3	P4	B1	B2	B3	
Fremmed sort/avvikende type	0,0	0,0	0,05	0,05	0,05	0,1
Synlige virussjukdommer	0,05	0,05	0,2	0,2	0,5	1,0
Stengelråte	0,2	0,2	0,5	0,5	0,5	1,0

B. Krav ved laboratoriekontroll

Krav i prosent for de ulike klasser ved laboratoriekontroll:

Skadegjører	Test	Prebasismatr.		Basismateriale			Sertifisert materiale
		P2, P3	P4	B1	B2	B3	
Potetringråte	På knoll	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Virus A og virus Y	På knoll eller plante	0,0	0,5	1,0	2,0	4,0	10,0
Virus X	(Vintertest)	0,0	0,0	–	–	–	–

Skadegjører	Test	Prebasismatr.		Basismateriale			Sertifisert materiale
		P2, P3	P4	B1	B2	B3	
Virus S og M		1,0	1,0	–	–	–	–
Jordboende virus*	På knoll	0,0	0,0	0,5	0,5	0,5	2,0**
Potetcyste-nematode	På jord	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

* Kontroll for jordboende virus utføres bare på sorter som viser symptomer.

** Utføres ikke regelmessig.

C. Krav til varekvalitet

1. Settepoteter skal ha minst mulig av sjukdommer og skadegjørere som kan forringe deres verdi som settepoteter.
2. Knollstørrelse:

Tillatt størrelse er settepoteter som kan passere et sold med maskevidde 55 mm i kvadratiske masker, men stanser på et tilsvarende sold med maskevidde 30 mm.

Største tillatte forskjell i størrelse innenfor en pakning er 15 mm.

For mandelpotet er tillatt størrelse på settepotet 25–75 g.

En pakning skal ikke inneholde mer enn 3 vektprosent med knoller som er større enn merkingen tilsier. En pakning skal ikke inneholde mer enn 3 vektprosent med knoller som er mindre enn merkingen tilsier.

Grenser for knollstørrelse gjelder når det ikke er annen avtale mellom selger og kjøper.
3. Settepotetene i partiet skal:
 - a. være fri for frost- og varmeskader
 - b. være tørre og fri for kondensvann
 - c. være faste og ikke uttørket og skrumpne
 - d. i gjennomsnitt være fri for groer over 5 mm
 - e. være sortert og pakket slik at de er av ensartet kvalitet.
4. Settepotetene kan maksimalt ha 1 vektprosent vedhengende jord.
5. Ved pakking skal partiet tilfredsstillende følgende krav i vektprosent:

Betegnelse på sykdom eller skader	Maks. vekt %	Vurderingsgrunnlag
a. Bløte råter	1	Tydelig angrep av bløt råte.
b. Tørre råter		Tydelig angrep av potettørråte, fomaråte, fusariumråte eller annen tørr råte.
c. Mekaniske skader	3	Sår, åpne sprekker, indre knusing eller lignende som er dypere enn 10 % av knollens lengde. Åpne sår som dekker mer enn 10 % av knollens overflate.
d. Misformede knoller		Knoller som avviker vesentlig fra sortens typiske form slik at bruksverdien reduseres, og vekstsprekker dypere enn 5 mm.
e. Skurv (unntatt sølvskurv)	5	Angrep av flatskurv som dekker mer enn 20 % av knollens overflate. Angrep av vorteskurv, blæreskurv og svartskurv som dekker mer enn 10 % av knollens overflate.
f. Sølvskurv	15	Angrep av sølvskurv som dekker mer enn 30 % av knollens overflate.
g. Indre defekter	2	Rustflekker som skyldes jordboende virus.

Sum av a–e kan maksimalt være 6 vekt-%.

Vedlegg II – Regler for sertifisert avl av settepoteter

1. *Kontraktforhold og melding om avlen*
- 1.1. *Krav til avler og driftsenhet*

For å drive avl av settepoteter i klasse prebasis skal avler og driftsenhet ha deltatt i sertifisert avl av settepoteter i minst tre år med gode resultater.

Avl av settepoteter skal legges til driftsenheter som er lite utsatt for smittespredning av vektoroverførte virus eller smittepress fra potetcystenematoder.

Avlere skal enten ha eget tilfredsstillende lager og utstyr for sortering, pakking og lukking, eller ha samarbeid med andre avlere om tilsvarende. Prebasisavlere kan bare ha slikt samarbeid med andre prebasisavlere.

For leid areal skal det foreligge en skriftlig leieavtale på minimum 5 år. Det må ikke foregå annen potetproduksjon enn sertifisert settepotetproduksjon på driftsenheten som leier ut jord.

Nye avlere og nye arealer hos eksisterende avlere skal i samsvar med bestemmelsene om prøvetaking i vedlegg IV oppfylle følgende krav:

- Alt dyrket areal på driftsenheten skal være undersøkt for potetcystenematode.
- Eventuelle poteter av siste års avl skal være undersøkt for lys ringråde.

Mattilsynet kan nekte videre sertifisert produksjon av settepoteter på en driftsenhet, dersom det ikke oppnås tilfredsstillende resultat i settepotetavlenn.

1.2. *Melding om avlen*

1.2.1. *Innmelding av kontraktarealer*

Settepotetforretningene skal innen 15. mai hvert år sende melding om sine kontraktarealer til Mattilsynet.

Ved innmelding skal følgende opplyses:

- avlerens navn og adresse
- sort og klasse
- kontraktareal
- avler/partinummer og klasse for innkjøpte settepoteter.

For nye avlere skal det ved innmeldingen følge et kart over driftsenheten.

1.2.2. *Innsending av prøver*

Mattilsynet skal innen 15. september gi beskjed til avler og settepotetforretning om antall knoller som skal sendes til laboratorietest, og frist for innsending av prøven.

2. *Dyrkingsregler*

2.1. *Avlerens plikter*

Kontraktarealene skal plasseres på jord som er egnet for settepotetavl. Avleren skal gjennomføre produksjonen på en slik måte at det oppnås settepoteter av høy kvalitet.

Ved vekstkontrollen skal avleren selv eller ved stedfortreder vise hvor kontraktarealene ligger, eller han kan levere en kartskisse over driftsenheten med de nødvendige opplysninger om arealene og tidligere plantevekst.

Avleren må ikke sprøyte ned riset eller høste avlingen før kontroll er utført. Kontrolløren skal gi beskjed når kontroll er utført.

2.2. *Tidligere plantevekst*

Det må ikke være dyrket poteter på arealer for settepotetdyrking de tre foregående år. I Nord-Norge kan det, forutsatt samme sort, dyrkes to år etter hverandre ut av totalt seks år.

2.3. *Antall sorter og klasser på driftsenheten*

På samme driftsenhet kan det avles flere sorter og flere klasser av samme sort.

2.4. *Annen potetavl*

Det er ikke tillatt å dyrke ukontrollerte poteter på driftsenheter der det foregår sertifisert produksjon av settepoteter.

2.5. *Kløyving av settepoteter*

Bruk av kløyvde settepoteter er ikke tillatt.

2.6. *Ugras, sykdommer og skadedyr*

Ugras, sykdommer og skadedyr skal bekjempes slik at det kan gjennomføres en sikker vekstkontroll, og at det kan oppnås tilfredsstillende avling og kvalitet.

Behandling med kjemiske midler, feil gjødsling, dårlig kultur e.l. som vanskeliggjør kontrollen kan føre til at partiet blir avvist.

2.7. *Luking*

Avleren skal kontrollere åkeren i veksttida. Sjuke planter, planter av fremmed sort eller avvikende type og knollene fra slike planter skal lukes og fjernes fra åkeren tidligst mulig.

2.8. *Maskiner og redskaper*

Potetsetter, radrenser, høstemaskin osv. som brukes direkte i settepotet produksjonen, skal bare nyttes på arealer der det foregår sertifisert produksjon av settepoteter. Jordarbeidingsredskaper som er nyttet på andre driftsenheter, skal vaskes grundig, og deretter desinfiseres før de kan nyttes på driftsenheter der det foregår sertifisert produksjon av settepoteter.

2.9. *Avstandsisolering*

Avstand til partier av sertifiserte settepoteter og ukontrollerte poteter.

Klasser	Minimumskrav i meter mellom ulike klasser			
	Prebasis*	Basis	Sertifisert	Ukontrollert
Prebasis*	5	25	25	100
Basis		5	25	50
Sertifisert			5	25

* Gjelder ikke mellom prebasispartier i veksthus.

3. *Kontroll*

3.1. *Vekstkontroll*

3.1.1. *Tiden for vekstkontroll*

Utføres bare én kontroll, skal denne foregå i løpet av de to første ukene etter begynnende blomstring. Vanligvis er dette mellom 20. juli og 10. august i store deler av landet. Avleren skal om mulig få forhåndsmelding om når kontrollen skal finne sted.

3.1.2. *Gjennomføring av vekstkontrollen*

Kontrolløren skal undersøke om dyrkingsreglene er fulgt og foreta en grundig inspeksjon av de arealer som er innmeldt til kontrakt dyrking. Er avleren ny, skal det kontrolleres at lager og utstyr er tilfredsstillende.

Resultatene av inspeksjonen skal beregnes i prosent etter telling av sjuke planter, sortsinnblandinger e.l. i forhold til totalt antall planter som er innsisert. Alle resultater skal føres inn på et eget vekstkontrollskjema for hvert parti. Det skal noteres på skjemaet hva slags synlige virus og eventuelt sortsinnblanding som er påvist. På skjemaet skal også påføres om det er foretatt luking av sjuke planter og innblandinger før kontrollen, sprang i plantebestand og helhetsinntrykk.

3.1.3. *Antall planter som skal kontrolleres*

Det bør kontrolleres minst 3000 planter, vanligvis 5000–6000 planter pr. parti. Når arealet er over 50 daa og eller resultatene er nær til grensene for nedklassifisering av partiet, bør det kontrolleres 10 000–15 000 planter.

3.2. *Varekvalitetskontroll*

Forretningen skal sørge for at alle partier som pakkes for omsetning blir varekvalitetskontrollert etter kravene i vedlegg I og IV.

Vedlegg III – Pakking og merking av settepoteter

1. *Pakningsenheter og leveranser*

Som pakningsenheter gjelder:

- a. Over 50 kg netto (storsekk, kasser)
- b. 10–50 kg (sekk)
- c. Under 10 kg (småpakke).

Etter avtale mellom registrert forretning og kjøper kan direkte leveranse mellom avler og kjøper foregå i bulk.

Alle pakningsenheter skal være nye. Transportmidler for bulkleveranse skal være rengjort og desinfisert.

Hver pakningsenhet skal bare inneholde settepoteter av samme sort og partinummer. En bulkleveranse, jf. annet ledd, kan bestå av flere partinummer av samme sort.

2. *Lukking*

Alle pakningsenheter skal være lukket på en slik måte at de ikke kan åpnes og lukkes på nytt uten at det er godt synlig. Dette kravet gjelder ikke for settepoteter som omsettes etter avtale om direkteleveranse i bulk, jf. pkt. 1.

3. *Merking*

Opplysninger på den offisielle merking:

- a. Norske regler og normer
- b. Klasse/generasjonsnummer
- c. Mattilsynet
- d. Dyrker og partinummer
- e. Sort
- f. Sorteringsstørrelse
- g. Nettovekt
- h. Sorteringsdato/pakke dato
- i. Ansvarlig settepotetforretning.

4. *Opplysninger på småpakninger:*

- a. Klasse/generasjonsnummer
- b. Sort
- c. Vekt
- d. Ansvarlig settepotetforretning
- e. Dyrker/partinummer.

Småpakning som leveres i fellespakninger inntil siste forhandler skal være utstyrt med offisiell merking.

5. *Merkelappens utseende*

Klasse prebasis:	Hvit med fiolett diagonal strek
Klasse basis:	Hvit
Klasse sertifisert:	Blå

6. *Merkelappens størrelse*

Minimum 110 mm x 67 mm.

Vedlegg IV – Regler for prøvetaking

1. *Prøver til ringrâte-, knoll- og vintertest*

Til ringrâte-, knoll- og vintertest skal det tas ut 200 knoller pr. parti av alle partier (unntatt P1). Settepotetforretningene er ansvarlige for at prøven blir tatt ut slik at den er et best mulig gjennomsnitt av partiet. Fra et kasselager tas knoller jevnt ut fra minst 10 kasser fordelt i lageret, og fra et løslager tas prøvene tilsvarende på forskjellige steder i partiet. Alle knollene skal være innenfor sorteringsgrensene for settepoteter.

Knollene skal vaskes grundig fri for jord og tørkes omhyggelig før de pakkes i ny, sterk papirsekk.

Prøvene skal merkes med lapp påført forretningens og avlerens navn, sort, klasse og partinummer. Det skal være en lapp innlagt i sekken og en utenpå.

2. *Prøver for varekvalitetskontroll*

For hvert parti settepoteter som omsettes skal det tas ut en prøve à 10 kg pr. påbegynt 50 tonn. Prøvene tas ut ved pakking.

Forretningene er ansvarlige for at prøven tas ut fra minst 3 % av de første 100 enheter, og 1 % av resten. Fra kasser tas prøver fra minimum 4 kasser, helst i ulike sjikt.

3. *Jordprøver for undersøkelse av potetcystenematode*

Mattilsynet er ansvarlig for uttak av jordprøver til undersøkelse av potetcystenematode. Fra alle arealer med sertifisert produksjon av settepoteter skal det tas ut en prøve på 0,5 l jord pr. 5 daa. Prøven tas med 50 stikk eller skjæer. Stikkene tas langs parallelle linjer med 10 meters avstand, og 10 meters innbyrdes mellomrom.

Prøvene tas ut etter høsting og før pløying, og sendes samlet til Bioforsk Plantehelse. Det skal fylles ut eget skjema som følger prøvene.

Vedlegg 5 overskriften skal lyde:

Vedlegg V – Regler for meristemskjæring, in vitro- og prebasisproduksjon

Vedlegg 5 pkt. 3.2.1 skal lyde:

- 3.2.1 Generasjon P2 skal dyrkes klonvis på friland. Klonene skal avles med så stort mellomrom at planter fra ulike kloner ikke berører hverandre. Plantene innen hver klon skal ha så stor innbyrdes avstand at de kan bedømmes enkeltvis. Klonene skal testes for A-, M-, S-, X- og Y-virus med ELISA-test.

Kloner der det kan påvises virus skal vrakes.

Vedlegg 6 til 8 blir vedlegg VI til VIII og skal lyde:

Vedlegg VI – Krav til laboratorier som utfører meristemskjæring og in vitro-formering av poteter til avlssystemet

1. *Krav til faglige kvalifikasjoner for leder*

Driftsansvarlig for laboratoriet må dokumentere at virksomheten har fast ansatt faglig leder. Den faglige leder må ha relevant utdanning, og i tillegg ha minst ett års relevant praksis.

2. *Laboratoriets virksomhet*

Laboratoriet må disponere lokaler og utstyr slik at produksjon og testing kan foregå slik Mattilsynet til enhver tid bestemmer.

3. *Forpliktelser for laboratoriet*

Laboratoriet forplikter seg til å medvirke til produksjon av sertifiserte settepoteter i henhold til denne forskrift.

Vedlegg VII – Krav til prebasissenter

1. *Krav til faglige kvalifikasjoner for leder*

Driftsansvarlig for laboratoriet må dokumentere at virksomheten har fast ansatt faglig leder. Den faglige leder må ha høyere landbruksutdanning eller tilsvarende relevant utdanning. I tillegg må den faglige lederen ha relevant praksis eller ha gjennomgått spesialopplæring innen klonavl av poteter og testing/påvisning av sykdommer på potet. Mattilsynet vurderer i hvert enkelt tilfelle hvorvidt utdanning/praksis kan aksepteres ut fra de kriterier som her er gitt.

2. *Prebasissenterets virksomhet*

Prebasissenteret må disponere lokaler og utstyr slik at produksjon og testing kan foregå slik Mattilsynet til enhver tid bestemmer.

Areal for produksjon av generasjon P2 kan eies/leies og drives av prebasissenteret, eller kan drives av en prebasisavler. Prebasissenteret vil alltid være ansvarlig for gjennomføring av avlen og for testing/dokumentasjon av materialet.

3. *Forpliktelser som prebasissenter*

Prebasissenteret forplikter seg til å medvirke til produksjon av sertifiserte settepoteter i henhold til denne forskrift.

Vedlegg VIII – Krav til settepotetforretninger

1. Krav til faglige kvalifikasjoner for leder

Driftsansvarlig for forretningen må dokumentere at forretningen har fast ansatt faglig leder i full stilling. Den faglige leder må ha høyere landbruksutdanning, og i tillegg ha minst ett års relevant praksis.

2. Forretningens virksomhet

Forretningen må være registrert i foretaksregisteret og ha fast forretningssted.

Forretningen må selv ha direkte kontrakt med produsentene.

3. Forpliktelser som settepotetforretning

Forretningen forplikter seg til å medvirke til produksjon av sertifiserte settepoteter i henhold til denne forskrift.

II

Endringene trer i kraft straks.

6. juni Nr. 548 2008

Forskrift om endring i forskrift om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportsfiske

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 6. juni 2008 med hjemmel i lov 6. juni 1997 nr. 32 om innførsle- og utførslereregulering § 1 og § 3, jf. delegeringsvedtak 17. juli 1998 nr. 618. Kunngjort 10. juni 2008 kl. 14.10.

I

I forskrift 1. juni 2006 nr. 570 om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportsfiske gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd skal lyde:

Det er ikke tillatt å føre ut av landet mer enn 15 kg fisk eller fiskevarer per person, inkludert bearbejdede produkter, herunder fiskefilét, innenfor en periode på 24 timer. Fisk eller fiskevarer kjøpt i Norge omfattes ikke dersom det kan dokumenteres at fisken eller fiskevarene er kjøpt fra registrert næringsdrivende, eller dette av andre grunner fremstår som overveiende sannsynlig. Videre omfattes heller ikke fisk som er fisket fra merkeregistrert fartøy og overtatt fra fartøyeier, og dette kan dokumenteres ved fremvisning av sluttseddel.

II

Endringen trer i kraft straks.

6. juni Nr. 549 2008

Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med klassisk svinepest i svinebesetninger i Slovakia

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 6. juni 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 8 (vedtak 2008/303/EF, vedtak 2008/377/EF og vedtak 2008/419/EF). Kunngjort 10. juni 2008 kl. 14.10.

I

I forskrift 15. april 2008 nr. 360 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med klassisk svinepest i svinebesetninger i Slovakia gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 8 (vedtak 2008/303/EF, vedtak 2008/377/EF og vedtak 2008/419/EF).

§ 2 og § 3 skal lyde:

§ 2. Forbud

Det er forbudt å innføre levende svin og svineavlsprodukter fra regioner i Slovakia nevnt i vedlegget til denne forskrift.

§ 3. Vask og desinfeksjon

Kjøretøy som har vært brukt til transport av svin i regioner i Slovakia nevnt i vedlegget til denne forskrift eller som har vært på en virksomhet hvor det holdes svin fra disse regionene, skal etter enhver transport vaskes og desinfiseres. Transportøren skal kunne legge frem bevis for desinfiseringen.

Nytt vedlegg skal lyde:

Vedlegg

Følgende regioner i Slovakia:

- Banská Bystrica Region (Banskobystrický kraj)
- Nitra Region (Nitriansky kraj).

II

Endringene trer i kraft straks.

6. juni Nr. 550 2008

Forskrift om gjennomføring av vedtak 2007/756/EF av 9. november 2007 om vedtakelse av en felles spesifikasjon for det nasjonale vognregisteret fastsatt i artikkel 14 nr. 4 og 5 i direktiv 96/48/EF og 2001/16/EF

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 6. juni 2008 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5, § 6 og § 16 og forskrift 10. april 2006 nr. 411 om samtrafikkvevnen i det konvensjonelle jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 femte og sjette ledd og § 20.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37da (vedtak 2007/756/EF). Kunngjort 10. juni 2008 kl. 14.10.

§ 1. Denne forskriften utfyller bestemmelsene i forskrift 10. april 2006 nr. 411 om samtrafikkvevnen i det konvensjonelle jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 20.

§ 2. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37da (vedtak 2007/756/EF av 9. november 2007 om vedtakelse av en felles spesifikasjon for det nasjonale vognregisteret fastsatt i artikkel 14 nr. 4 og 5 i direktiv 96/48/EF og 2001/16/EF) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3. Statens jernbanetilsyn utøver myndighet etter denne forskriften. Kriterier for tildeling av kjøretøynummer og skjema for registrering av kjøretøy er tilgjengelig på www.sjt.no.

§ 4. Forskriften trer i kraft straks.

Vedtak 2007/756/EF

De to filene nedenfor utgjør ikke noen integrert del av forskriften, men er gjengitt av informasjonshensyn. De vil bli erstattet av den endelige norske oversettelsen når den foreligger.

For å lese norsk versjon, se her: [307D0756.pdf](#)

For å lese engelsk versjon, se her: [307D0756e.pdf](#)

9. mai Nr. 551 2008

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av embryo av storfe

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 9. mai 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2008/155/EF). Kunngjort 12. juni 2008 kl. 11.10.

I

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1486 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av embryo av storfe gjøres følgende endring:

§ 11 skal lyde:

Det kan bare importeres embryo fra godkjente embryoinnsamlings- og embryoproduksjonsgrupper. Liste over godkjente grupper publiseres på Mattilsynets nettsider eller kan fås ved henvendelse til Mattilsynet.

II

Endringen trer i kraft straks.

6. juni Nr. 552 2008

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 6. juni 2008 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4 og lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 2, § 4, § 9 og § 9a. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 12. juni 2008 kl. 11.10.

I

I forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann gjøres følgende endringer:

Overskriften skal lyde:

Forskrift om regulering ved fiske og fangst mv. i Svalbards territorialfarvann og indre farvann

Hjemmelshenvisningen skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 28. april 1978 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4 og lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 2, § 4, § 9 og § 9a.

§ 1 nytt nr. 13 skal lyde:

13. Bestemmelser om rapporteringsplikt vedrørende omlasting, landing, transport, oppbevaring og ved kontroll av omsetning av fisk.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. juni Nr. 553 2008**Forskrift om endring i forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot**

Heimel: Fastsatt av Barne- og likestillingsdepartementet 8. juni 2008 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 71 og § 74. Kunngjort 12. juni 2008 kl. 11.10.

I

I forskrift 15. januar 2003 nr. 123 om fastsetjing og endring av fostringstilskot blir det gjort følgjande endring:

Vedlegget skal lyde:

Vedlegg. Grunnlagstal for utrekning av fostringstilskot

Grunnlagstal her vert endra kvart år.

Underhaldskostnaden etter § 3 (kroner per måned)

Underhaldskostnaden som skal fordelast mellom foreldra, utgjer kostnader minus barnetrygd.

Forbruksutgifter og buutgifter

<i>Alderen til barnet</i>	<i>0–5 år</i>	<i>6–10 år</i>	<i>11 år og meir</i>
Forbruksutgifter	2 960	4 150	5 620
Buutgifter	1 660	1 660	1 660

Utgifter til barnetilsyn når tilskotsmottakaren mottek stønad til barnetilsyn frå folketrygda

	<i>64 prosent stønad</i>
Heiltidsbarnehage	490
Deltid, park, SFO	200

Frådrag

Barnetrygd

Den tilskotspliktige sin del av underhaldskostnaden etter § 2

<i>Den tilskotspliktige sin del av foreldra og barnet sine samla inntekter {Ibp/(Ibp + Ibm + Ibb)}</i>	<i>Den tilskotspliktige sin del av underhaldskostnaden</i>
0,000–0,249	1/6
0,250–0,416	2/6
0,417–0,583	3/6
0,584–0,750	4/6
0,751–1,000	5/6

Tilskotsevne etter § 6 (kroner per måned).

Midla til egne underhold og buutgifter

	<i>Einslege</i>	<i>Gifte/sambuande</i>
Midla til egne underhold	7 090	6 003
Buutgifter	5 243	3 906

Midla til underhold av egne barn i eigen husstand

<i>Barnet har ein bustad</i>	<i>Barnet har delt bustad</i>
2 380	1 190

Skattebelastninga i tilskotsevnevurderinga skal setjast til 28 prosent og trygdeavgifta til 7,8 prosent. Minstefrådraget og personfrådraget skal reknast inn.

Samværsfrådrag etter § 9 (kroner per månad)

<i>Alderen til barnet</i>	<i>0–5 år</i>	<i>6–10 år</i>	<i>11 år og meir</i>
Ikkje samvær/samvær mindre enn samværsklasse 1	0	0	0
Samværsklasse 1 (2–3 netter eller 2 eller fleire dagar per månad)	185	265	375
Samværsklasse 2 (4–8 netter per månad)	610	875	1 245
Samværsklasse 3 (9–13 netter per månad)	850	1 220	1 740
Samværsklasse 4 (14–15 netter per månad)	1 070	1 535	2 185

II

Endringa gjeld frå 1. juli 2008.

9. juni Nr. 554 2008**Forskrift om endring i forskrift om rapportering og kontroll mv. ved fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 9. juni 2008 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 2, § 4, § 9 og § 9a og forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering ved fiske og fangst mv. i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1. Kunngjort 12. juni 2008 kl. 11.10.

I

I forskrift 17. mars 2005 nr. 237 om rapportering og kontroll mv. ved fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om rapportering og kontroll mv. ved fiske og fangst mv. i Svalbards territorialfarvann og indre farvann

§ 1 skal lyde:

Denne forskrift gjelder i Svalbards territorialfarvann og indre farvann for norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som skal drive fiske og fangst i ervervsøyemed, herunder omlasting. Forskriften gjelder også for fartøy som består fiskeflåten, herunder transportfartøy og lete- og forsøksfartøy. Ved omlasting kommer bestemmelsen til anvendelse uavhengig av hvilket område fisken er fanget i.

§ 2 første ledd første punktum skal lyde:

Fartøy som nevnt i § 1 skal sende de meldingene som fremgår av bokstavene a–i i denne bestemmelsen.

§ 2 bokstav c annet ledd skal lyde:

Fartøy som skal avgi fangst skal senest 24 timer før omlastingen påbegynnes sende melding om omlasting. Fartøy som har mottatt fangst skal umiddelbart og senest en time etter den enkelte omlasting er avsluttet sende melding om omlasting.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. juni Nr. 555 2008**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fiske i fiskevernsonen ved Svalbard**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 9. juni 2008 med hjemmel i forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard § 3. Kunngjort 12. juni 2008 kl. 11.10.

I

I forskrift 21. september 1994 nr. 880 om regulering av fiske i fiskevernsonen ved Svalbard gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om rapportering og kontroll mv. ved fiske og fangst mv. i fiskevernsonen ved Svalbard

§ 1 skal lyde:

Denne forskrift gjelder i fiskevernsonen ved Svalbard for norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som skal drive fiske og fangst i ervervsøyemed, herunder omlastning. Forskriften gjelder også for fartøy som bistår fiskeflåten, herunder transportfartøy og lete- og forsøksfartøy. Ved omlasting kommer bestemmelsen til anvendelse uavhengig av hvilket område fisken er fanget i.

§ 2 første ledd første punktum skal lyde:

Fartøy som nevnt i § 1 skal sende de meldingene som fremgår av bokstavene a–j i denne bestemmelsen.

§ 2 bokstav c annet ledd skal lyde:

Fartøy som skal avgi fangst skal senest 24 timer før omlastingen påbegynnes sende melding om omlasting. Fartøy som har mottatt fangst skal umiddelbart og senest en time etter den enkelte omlasting er avsluttet sende melding om omlasting.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. juni Nr. 556 2008**Forskrift om endring i forskrift om rapportering av fangst for norske fartøy**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 9. juni 2008 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 9 og § 9a. Kunngjort 12. juni 2008 kl. 11.10.

I

I forskrift 16. februar 2005 nr. 151 om rapportering av fangst for norske fartøy gjøres følgende endringer:

Hjemmelshenvisningen skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 16. februar 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 9 og § 9a.

§ 2 nr. 3 annet ledd skal lyde:

Fartøy som skal avgi fangst skal senest 24 timer før omlastingen påbegynnes sende melding om omlasting. Fartøy som har mottatt fangst skal umiddelbart og senest en time etter den enkelte omlasting er avsluttet sende melding om omlasting.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. juni Nr. 557 2008**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers fiske og fangst i fiskerisonen ved Jan Mayen**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 9. juni 2008 hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av en fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt punkt 4 og 5. Kunngjort 12. juni 2008 kl. 11.10.

I

I forskrift 21. desember 1999 nr. 1396 om utlendingers fiske og fangst i fiskerisonen ved Jan Mayen gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om utlendingers fiske og fangst mv. i fiskerisone ved Jan Mayen

§ 1 første ledd skal lyde:

Denne forskrift gjelder i fiskerisone ved Jan Mayen utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene for utenlandske fartøy av ethvert slag som skal drive fiske og fangst i ervervsøyemed, herunder omlasting. Forskriften gjelder også for fartøy som bistår fiskeflåten, herunder transportfartøy og lete- og forsøksfartøy. Ved omlasting kommer bestemmelsen til anvendelse uavhengig av hvilket område fisken er fanget i.

§ 2 annet ledd oppheves.

§ 8 første ledd første punktum skal lyde:

Fartøy som nevnt i § 1 skal sende de meldingene som fremgår av bokstavene a–g i denne bestemmelsen.

§ 8 bokstav c annet ledd skal lyde:

Fartøy som skal avgi fangst skal senest 24 timer før omlastingen påbegynnes sende melding om omlasting. Fartøy som har mottatt fangst skal umiddelbart og senest en time etter den enkelte omlasting er avsluttet sende melding om omlasting.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. juni Nr. 558 2008**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 9. juni 2008 med hjemmel i forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14 og lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann § 8, jf. delegeringsvedtak 20. august 1993 nr. 813. Kunngjort 12. juni 2008 kl. 11.10.

I

I forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn

§ 1 første ledd skal lyde:

Denne forskrift gjelder i Norges økonomiske sone utenfor det norske fastland mellom 12 og 200 nautiske mil (en nautisk mil = 1852 m) fra grunnlinjene for utenlandske fartøy av ethvert slag som skal drive fiske og fangst i ervervsøyemed, herunder omlasting. Forskriften gjelder også for fartøy som bistår fiskeflåten, herunder transportfartøy og lete- og forsøksfartøy. Ved omlasting kommer bestemmelsen til anvendelse uavhengig av hvilket område fisken er fanget i. Forskriften gjelder også for utenlandske fartøy som skal lande fangst til norsk havn.

§ 2 annet ledd oppheves.

§ 8 første ledd første punktum skal lyde:

Fartøy som nevnt i § 1 skal sende de meldingene som fremgår av bokstavene a–j i denne bestemmelsen.

§ 8 bokstav c annet ledd skal lyde:

Fartøy som skal avgi fangst skal senest 24 timer før omlastingen påbegynnes sende melding om omlasting. Fartøy som har mottatt fangst skal umiddelbart og senest en time etter den enkelte omlasting er avsluttet sende melding om omlasting.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. juni Nr. 559 2008**Forskrift om endring i forskrift om satser i prisutjevningsordningen for melk og satser for produksjonsfløte og tilvirkningsverdi på smør**

Hjemmel: Fastsatt av Statens landbruksforvaltning 9. juni 2008 med hjemmel i forskrift 29. juni 2007 nr. 832 om prisutjevningsordningen for melk § 4, § 5, § 8 og § 14 og forskrift 1. juli 2003 nr. 919 om Omsetningsrådets myndighet vedrørende markedsregulering for jordbruksråvarer § 3 nr. 4, jf. lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 6, § 7, § 8, § 11 andre og tredje ledd, § 13 og § 14. Kunngjort 12. juni 2008 kl. 11.10.

I

I forskrift 29. juni 2007 nr. 904 om satser i prisutjevningsordningen for melk og satser for produksjonsfløte og tilvirkningsverdi på smør gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Satser for avgifter og tilskudd pr. pris- og biproduktgruppe

Satser for avgifter og tilskudd pr. pris- og biproduktgruppe i prisutjevningsordningen for melk skal være som følger (positive tall innebærer avgift, negative tall innebærer tilskudd):

<i>Gruppe</i>	<i>Sats</i>
Prisgruppe 1 (sure smakstilsatte flytende produkter dagligvaremarkedet)	1,86 kr/l melk
Prisgruppe 2 (ikke smakstilsatte flytende produkter dagligvaremarkedet)	1,86 kr/l melk
Prisgruppe 3 (søte smakstilsatte flytende produkter dagligvaremarkedet)	0,13 kr/l melk
Prisgruppe 4 (ferske oster unntatt mysoster dagligvaremarkedet)	1,61 kr/l melk
Prisgruppe 5 (modnede oster unntatt mysoster dagligvaremarkedet)	-0,29 kr/l melk
Prisgruppe 6 (geitemelksprodukter dagligvaremarkedet)	-0,03 kr/l melk
Prisgruppe 7 (tørrmelk og kasein)	-0,83 kr/l melk
Prisgruppe 8 (flytende melkeprodukter industrimarkedet)	-1,09 kr/l melk
Prisgruppe 9 (ferske oster unntatt mysoster industrimarkedet)	-0,67 kr/l melk
Prisgruppe 10 (modne oster unntatt mysoster industrimarkedet)	-1,00 kr/l melk
Prisgruppe 11 (geitemelksprodukter industrimarkedet)	-1,07 kr/l melk
Prisgruppe 12 (oster og geitemelksprodukter merkevareeksportmarkedet)	-1,37 kr/l melk
Biproduktgruppe 1 (kremfløteprodukter dagligvaremarkedet)	13,04 kr/l fløte
Biproduktgruppe 2 (smørprodukter dagligvaremarkedet)	-7,33 kr/l fløte
Biproduktgruppe 3 (smørprodukter industrimarkedet)	-8,52 kr/l fløte
Biproduktgruppe 4 (mysostprodukter dagligvaremarkedet)	2,41 kr/l myse
Biproduktgruppe 5 (mysostprodukter industrimarkedet)	1,62 kr/l myse
Biproduktgruppe 6 (produkter med kjernemelk)	1,50 kr/l kjernemelk

For melk som selges direkte fra primærprodusenter til meieriselskap som ikke er tilknyttet Tine BA og som anvendes i det uavhengige selskapets foredling, reduseres avgiften eller økes tilskuddet med 0,29 kr/l melk.

§ 3 og § 4 skal lyde:

§ 3. Sats for produksjonsfløteverdi

Sats for produksjonsfløteverdi skal være 17,20 kr/l fløte.

§ 4. Sats for prognosert tilvirkningsverdi på smør

Sats for prognosert tilvirkningsverdi på smør skal være 42,60 kr/kg smør.

Vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg 1. Satser for innfrakttilllegg

Følgende satser gjelder for innfrakttilllegg, jf. § 2 første ledd:

<i>Kommune</i>	<i>Satser</i>
101 Halden	17
104 Moss	15
105 Sarpsborg	15
106 Fredrikstad	16
111 Hvaler	30
118 Aremark	29
119 Marker	27
121 Rømskog	15
122 Trøgstad	22
123 Spydeberg	27
124 Askim	29
125 Eidsberg	22
127 Skiptvet	23
128 Rakkestad	17
135 Råde	15
136 Rygge	15
137 Våler	23
138 Hobøl	26
211 Vestby	26

<i>Kommune</i>		<i>Satser</i>
213	Ski	25
214	Ås	18
215	Frogn	15
216	Nesodden	28
217	Oppegård	15
219	Bærum	15
220	Asker	23
221	Aurskog-Høland	28
226	Sørum	18
227	Fet	21
228	Rælingen	15
229	Enebakk	24
230	Lørenskog	15
231	Skedsmo	15
233	Nittedal	22
234	Gjerdrum	17
235	Ullensaker	19
236	Nes	19
237	Eidsvoll	25
238	Nannestad	24
239	Hurdal	39
301	<i>Oslo</i>	15
402	Kongsvinger	26
403	Hamar	15
412	<i>Ringsaker</i>	15
415	Løten	18
417	Stange	20
418	Nord-Odal	32
419	<i>Sør-Odal</i>	21
420	Eidskog	31
423	Grue	35
425	Åsnes	39
426	Våler	35
427	Elverum	26
428	<i>Trysil</i>	17
429	Åmot	43
430	Stor-Elvdal	47
432	Rendalen	39
434	Engerdal	52
436	<i>Tolga</i>	17
437	Tynset	22
438	Alvdal	32
439	Følldal	37
441	Os	24
501	Lillehammer	25
502	Gjøvik	26
511	<i>Dovre</i>	15
512	Lesja	22
513	<i>Skjåk</i>	20
514	Lom	24
515	Vågå	28
516	Nord-Fron	22
517	Sel	31
519	<i>Sør-Fron</i>	15
520	Ringebu	19
521	Øyer	29
522	Gausdal	28
528	Østre Toten	24
529	Vestre Toten	23
532	Jevnaker	33
533	Lunner	32

<i>Kommune</i>		<i>Satser</i>
534	Gran	31
536	Søndre Land	33
538	Nordre Land	36
540	Sør-Aurdal	35
541	Etnedal	35
542	Nord-Aurdal	26
543	Vestre Slidre	26
544	Øystre Slidre	31
545	Vang	40
602	Drammen	20
604	Kongsberg	31
605	Ringerike	39
612	Hole	38
615	Flå	49
616	Nes	40
617	Gol	34
618	Hemsedal	39
619	Ål	50
620	Hol	55
621	Sigdal	52
622	Krødsherad	68
623	Modum	38
624	Øvre Eiker	32
625	Nedre Eiker	23
626	Lier	25
627	Røyken	31
628	Hurum	15
631	Flesberg	106
632	Rollag	54
633	Nore og Uvdal	69
701	Horten	19
702	Holmestrand	15
704	Tønsberg	15
706	Sandefjord	15
709	Larvik	26
711	Svelvik	15
713	Sande	16
714	Hof	24
716	Re	15
719	Andebu	24
720	Stokke	15
722	Nøtterøy	15
723	Tjøme	16
728	Lardal	20
805	Porsgrunn	26
806	Skien	31
807	Notodden	38
811	Siljan	21
814	Bamble	36
815	Kragerø	49
817	Drangedal	51
819	Nome	40
821	Bø	50
822	Sauherad	50
826	Tinn	64
827	Hjartdal	56
828	Seljord	57
829	Kviteseid	60
830	Nissedal	59
831	Fyresdal	50
833	Tokke	61

<i>Kommune</i>		<i>Satser</i>
834	Vinje	39
901	Risør	52
904	Grimstad	30
906	Arendal	38
911	Gjerstad	51
912	Vegårshei	15
914	Tvedestrand	35
919	Froland	42
926	Lillesand	22
928	Birkenes	32
929	Åmli	25
935	Iveland	25
937	Evje og Hornnes	21
938	Bygland	16
940	Valle	46
941	Bykle	38
1001	Kristiansand	37
1002	Mandal	30
1003	Farsund	36
1004	Flekkefjord	38
1014	Vennesla	21
1017	Songdalen	16
1018	Søgne	26
1021	Marnardal	28
1026	Åseral	35
1027	Audnedal	32
1029	Lindesnes	32
1032	Lyngdal	39
1034	Hægebostad	41
1037	Kvinesdal	46
1046	Sirdal	36
1101	Eigersund	21
1102	Sandnes	15
1103	Stavanger	15
1106	Haugesund	49
1111	Sokndal	35
1112	Lund	28
1114	Bjerkreim	15
1119	Hå	15
1120	Klepp	15
1121	Time	15
1122	Gjesdal	17
1124	Sola	15
1127	Randaberg	17
1129	Forsand	27
1130	Strand	33
1133	Hjelmeland	43
1134	Suldal	67
1135	Sauda	73
1141	Finnøy	29
1142	Rennesøy	18
1144	Kvitsøy	28
1145	Bokn	46
1146	Tysvær	47
1149	Karmøy	48
1151	Utsira	15
1160	Vindafjord	48
1201	Bergen	17
1211	Etne	55
1216	Sveio	51
1219	Bømlo	45

<i>Kommune</i>		<i>Satser</i>
1221	Stord	33
1222	Fitjar	31
1223	Tysnes	45
1224	Kvinnherad	36
1227	Jondal	25
1228	Odda	36
1231	Ullensvang	40
1232	Eidfjord	36
1233	Ulvik	31
1234	Granvin	20
1235	Voss	15
1238	Kvam	15
1241	Fusa	30
1242	Samnanger	30
1243	Os	16
1244	Austvoll	31
1245	Sund	44
1246	Fjell	46
1247	Askøy	15
1251	Vaksdal	28
1252	Modalen	36
1253	Osterøy	32
1256	Meland	29
1259	Øygarden	27
1260	Radøy	31
1263	Lindås	24
1264	Austrheim	32
1265	Fedje	15
1266	Masfjorden	43
1401	Flora	55
1411	Gulen	59
1412	Solund	72
1413	Hyllestad	61
1416	Høyanger	46
1417	Vik	19
1418	Balestrand	30
1419	Leikanger	49
1420	Sogndal	34
1421	Aurland	64
1422	Lærdal	48
1424	Årdal	15
1426	Luster	41
1428	Askvoll	48
1429	Fjaler	53
1430	Gaular	38
1431	Jølster	19
1432	Førde	34
1433	Naustdal	38
1438	Bremanger	63
1439	Vågsøy	52
1441	Selje	47
1443	Eid	28
1444	Hornindal	34
1445	Gloppen	15
1449	Stryn	30
1502	Molde	18
1503	Kristiansund	15
1504	Ålesund	15
1511	Vanylven	33
1514	Sande	31
1515	Herøy	29

<i>Kommune</i>		<i>Satser</i>
1516	Ulstein	26
1517	Hareid	26
1519	Volda	18
1520	Ørsta	16
1523	Ørskog	23
1524	Norddal	36
1525	Stranda	34
1526	Stordal	27
1528	Sykkylven	27
1529	Skodje	16
1531	Sula	35
1532	Giske	19
1534	Haram	27
1535	Vestnes	15
1539	Rauma	25
1543	Neset	29
1545	Midsund	30
1546	Sandøy	34
1547	Aukra	18
1548	Fræna	15
1551	Eide	15
1554	Averøy	25
1556	Frei	21
1557	Gjemnes	15
1560	Tingvoll	25
1563	Sunndal	36
1566	Surnadal	35
1567	Rindal	44
1571	Halsa	29
1573	Smøla	43
1576	Aure	44
1601	Trondheim	15
1612	Hemne	40
1613	Snillfjord	35
1617	Hitra	55
1620	Frøya	61
1621	Ørland	15
1622	Agdenes	25
1624	Rissa	29
1627	Bjugn	15
1630	Åfjord	26
1632	Roan	41
1633	Osen	42
1634	Oppdal	21
1635	Rennebu	15
1636	Meldal	19
1638	Orkdal	23
1640	Røros	46
1644	Holtålen	40
1648	Midtre Gauldal	24
1653	Melhus	17
1657	Skaun	22
1662	Klæbu	18
1663	Malvik	19
1664	Selbu	15
1665	Tydal	24
1702	Steinkjer	17
1703	Namsos	36
1711	Meråker	34
1714	Stjørdal	24
1717	Frosta	26

<i>Kommune</i>		<i>Satser</i>
1718	Leksvik	34
1719	Levanger	15
1721	Verdal	15
1723	Mosvik	23
1724	Verran	30
1725	Namdalseid	27
1729	Inderøy	15
1736	Snåsa	34
1738	Lierne	52
1739	Røyrvik	73
1740	Namsskogan	60
1742	Grong	38
1743	Høylandet	34
1744	Overhalla	38
1748	Fosnes	34
1749	Flatanger	43
1750	Vikna	17
1751	Nærøy	15
1755	Leka	31
1804	Bodø	97
1805	Narvik	37
1811	Bindal	29
1812	Sømna	15
1813	Brønnøy	15
1815	Vega	22
1816	Vevelstad	23
1818	Herøy	18
1820	Alstahaug	15
1822	Leirfjord	15
1824	Vefsn	25
1825	Grane	36
1826	Hattfjelldal	45
1827	Dønna	15
1828	Nesna	21
1832	Hemnes	32
1833	Rana	37
1834	Lurøy	50
1835	Træna	15
1836	Rødøy	58
1837	Meløy	123
1838	Gildeskål	106
1839	Beiarn	99
1840	Saltdal	72
1841	Fauske	78
1845	Sørfold	71
1848	Steigen	59
1849	Hamarøy	42
1850	Tysfjord	15
1851	Lødingen	33
1852	Tjeldsund	22
1853	Evenes	23
1854	Ballangen	46
1856	Røst	15
1857	Værøy	15
1859	Flakstad	74
1860	Vestvågøy	72
1865	Vågan	50
1866	Hadsel	35
1867	Bø	44
1868	Øksnes	37
1870	Sortland	26

<i>Kommune</i>		<i>Satser</i>
1871	Andøy	50
1874	Moskenes	15
1901	Harstad	15
1902	Tromsø	31
1911	Kvæfjord	15
1913	Skånland	16
1915	Bjarkøy	16
1917	Ibestad	25
1919	Gratangen	28
1920	Lavangen	15
1922	Bardu	25
1923	Salangen	36
1924	Målselv	17
1925	Sørreisa	32
1926	Dyrøy	32
1927	Tranøy	33
1928	Torsken	15
1929	Berg	15
1931	Lenvik	27
1933	Balsfjord	15
1936	Karlsøy	57
1938	Lyngen	28
1939	Storfjord	24
1940	Kåfjord	43
1941	Skjervøy	15
1942	Nordreisa	51
1943	Kvænangen	31
2002	Vardø	15
2003	Vadsø	20
2004	Hammerfest	15
2011	Kautokeino	44
2012	Alta	15
2014	Loppa	15
2015	Hasvik	15
2017	Kvalsund	35
2018	Måsøy	15
2019	Nordkapp	15
2020	Porsanger	50
2021	Karasjok	51
2022	Lebesby	57
2023	Gamvik	15
2024	Berlevåg	15
2025	Tana	15
2027	Nesseby	15
2028	Båtsfjord	15
2030	Sør-Varanger	41

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2008.

10. juni Nr. 560 2008

Forskrift om endring i forskrift om rester av plantevernmidler mv. i næringsmidler og fôr

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 10. juni 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 og § 16 samt delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 38 (direktiv 86/362/EØF endret ved direktiv 2007/62/EF og direktiv 2007/73/EF) og nr. 54 (direktiv 90/642/EØF endret ved direktiv 2007/62/EF og direktiv 2007/73/EF). Kunngjort 12. juni 2008 kl. 11.10.

I

I forskrift 21. desember 1993 nr. 1388 om rester av plantevernmidler mv. i næringsmidler og fôr gjøres følgende endringer:

I hjemmelfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II, kap. XII

- nr. 38 (direktiv 86/362/EØF) tilføyes: direktiv 2007/62/EF og direktiv 2007/73/EF
- nr. 54 (direktiv 90/642/EØF) tilføyes: direktiv 2007/62/EF og direktiv 2007/73/EF.

Vedlegg II er endret som ledd i gjennomføringen av EØS-avtalens vedlegg II kap. XII nr. 38 og nr. 54 med tilføyelse av:

- direktiv 86/362/EØF er endret som følge av: direktiv 2007/62/EF og direktiv 2007/73/EF
- direktiv 90/642/EØF er endret som følge av: direktiv 2007/62/EF og direktiv 2007/73/EF.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juni Nr. 561 2008

Forskrift om endring i forskrift om helikopterdekk på flyttbare innretninger

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 10. juni 2008 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 9 og § 15, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 12. juni 2008 kl. 11.10.

I

I forskrift 15. januar 2008 nr. 72 om helikopterdekk på flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

§ 5 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) Luftfartstilsynet når det gjelder flyoperative forhold (§ 6, § 8, § 10, § 11, § 12, § 13, § 14, § 15, § 17, § 20, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, § 27, § 28, § 32 og § 36).

Kapittel VI overskriften skal lyde:

Kapittel VI. Flyværtjeneste

§ 28 skal lyde:

For regler om flyværtjeneste vises det til Luftfartstilsynets forskrift 26. oktober 2007 nr. 1181 om kontinentalsokkelflygning – ervervsmessig luftfart til og fra helikopterdekk på innretninger og fartøy til havs § 31 og forskrift 28. januar 2008 nr. 81 om flyværtjeneste.

§ 29 til § 31 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2008.

6. juni Nr. 577 2008

Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 6. juni 2008 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12q (vedtak 2006/310/EF, vedtak 2006/690/EF og vedtak 2006/691/EF). Kunngjort 13. juni 2008 kl. 13.20.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg V del 1 skal lyde:

1: Bruksområder som er unntatt fra forbudet

1. Kvikksølv i kompakt-lysstofflamper; høyst 5 mg pr. lampe.
2. Kvikksølv i lysstoffrør til alminnelige formål som inneholder
 - halogenfosfat; høyst 10 mg kvikksølv pr. lampe
 - trifosfat med normal levetid; høyst 5 mg kvikksølv pr. lampe
 - trifosfat med lang levetid; høyst 8 mg kvikksølv pr. lampe.
3. Kvikksølv i lysstoffrør til spesielle formål.
4. Kvikksølv i andre lamper som ikke er spesielt nevnt i dette vedlegg.
5. Bly i glasset til katodestrålerør, elektroniske komponenter og lysstoffrør.

6. Bly som legeringselement; i stål høyst 0,35 vektprosent bly, i aluminium høyst 0,4 vektprosent bly og i kobberlegering høyst 4 vektprosent bly.
7.
 - Bly i loddemateriale med høyt smeltepunkt (dvs. blylegeringer med 85 vektprosent bly eller mer)
 - bly i loddemateriale til servere, lagringssystemer og array-lagringssystemer, nettinfrastrukturstyr til kobling, signalering, transmisjon og nettkontroll til telekommunikasjon
 - bly i elektroniske keramikkomponenter (f.eks. piezoelektriske komponenter).
8. Kadmium og kadmiumforbindelser i elektriske kontakter og kadmiering unntatt anvendelser som er forbudt etter direktiv 91/338/EØF om endring av begrensingsdirektivet 76/769/EØF.
9. Seksverdig krom til korrosjonsbeskyttelse av kjølesystem av karbonstål i absorpsjonskjøleskap.
- 9b. Bly i lagerskåler og bøssinger av blybronse.
11. Bly i press-fit-kontakter (compliant pins).
12. Bly i belegg for c-ringer i varmeledende moduler.
13. Bly og kadmium i optisk glass og filterglass.
14. Bly i loddemateriale med mer enn 2 grunnstoffer og 80 til 85 vektprosent bly til lodding mellom kontakter og mikroprosessorer.
15. Bly i loddemateriale mellom halvlederbrikker og substrat i integrerte flipchipkretser.
16. Bly i rørformete glødelamper med silikatbelagt glass.
17. Blyhalogenid i lysstoff i høyintensive utladingslamper (HID) for profesjonell reprografi.
18. Bly som aktivator i lyspulver (høyst 1 vektprosent) i utladningslamper som inneholder f.eks. BSP ($\text{BaSi}_2 \text{O}_5$:Pb) til solarier samt i spesiallamper til lyskopiering, reprografi, litografi, insektfeller, fotokjemiske prosesser og herdeprosesser som inneholder f.eks. SMS ($(\text{Sr},\text{Ba})_2 \text{MgSi}_2 \text{O}_7$:Pb).
19. Bly i spesielle sammensetninger som PbBiSn-Hg og PbInSn-Hg som hovedamalgam og PbSn-Hg som hjelpeamalgam i kompaktlysstofflamper.
20. Blyoksid i glass til glasslodding av for- og bakplate i flate lysstofflamper i flytende krystalldisplay (LCD).
21. Bly og kadmium i emaljetrykkfarge for borsilikatglass.
22. Bly som forurensning i RIG (rare earth iron garnet) Faraday-rotatorer i fiberoptiske kommunikasjonssystemer.
23. Bly i overflatebelegg på fine pitch-komponenter unntatt enheter med benavstand (pitch) på høyst 0,65 mm med NiFe-rammer og bly i overflatebelegg på fine pitch-komponenter unntatt enheter med benavstand (pitch) på høyst 0,65 mm med kobberrammer.
24. Bly i loddemateriale for lodding av skiveformede og plane keramiske flerlagskondensatorer i gjennomgående hull.
25. Blyoksid i plasmaskjermer (PDE) og SED-skjermer (surface conduction surface electron emitter display), spesielt dielektriske sjikt i front- og bakglass, busselektroder, adresselektroder, sorte bånd (black stripe), avgrenseribber (barrier ribs), forseglingsglasur (seal frit og frit rings) og trykkpasta.
26. Blyoksid i glasset i Black Light Blue (BLB) lysstoffrør.
27. Bly i loddemateriale i transdusere i høyeffekthøytalere (konstruert for bruk i flere timer ved akustisk lydtryknivå over 125 dB SPL).
29. Bly som er bundet i krystallass som definert i bilag I (kategori 1, 2, 3 og 4) i Rådets direktiv 69/943/EØF (1).

II

Endringen trer i kraft straks.

12. juni Nr. 578 2008

Forskrift om endring i forskrift om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 12. juni 2008 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 21 annet ledd, § 32 og § 36.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 20 og 24e (forordning (EF) nr. 561/2006). Kunngjort 13. juni 2008 kl. 13.20.

I

I forskrift 2. juli 2007 nr. 877 om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 20 og 24e (forordning (EF) nr. 561/2006 av 15. mars 2006 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale området innen veitransport og om endring av rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 og forordning (EF) nr. 2135/98 samt om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 3820/85) og vedlegg XIII nr. 21 (forordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985 om bruk av fartskriver innen veitransport, endret ved forordning (EØF) nr. 3314/90, forordning (EØF) nr. 3572/90, forordning (EØF) nr. 3688/92, forordning (EF) nr. 2479/95, forordning (EF) nr. 1056/97, forordning (EF) nr. 2135/98, forordning (EF) nr. 1360/2002, forordning (EF) nr. 432/2004 og forordning (EF) nr. 561/2006), gjelder som forskrift med de endringer som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 og EØS-avtalen ellers.

Ny § 13 skal lyde:

§ 13. Pålegg om hvile

Når en sjåfør har overtrådt bestemmelsene på en slik måte at videre kjøring klart kan sette trafikksikkerheten i fare, kan regionvegkontoret og politiet pålegge sjåføren å gjennomføre nødvendig hvile.

Nåværende § 13 blir ny § 14 og skal lyde:

§ 14. Straff

Overtredelse av denne forskriften straffes etter vegtrafikkloven § 31.

Overtredelse begått på fremmed stats territorium som oppdages i Norge skal straffes her i riket i samsvar med vegtrafikkloven § 31, uavhengig av statsborgerskap og bostedsland, jf. forordning (EF) nr. 561/2006 art. 19 nr. 2 første ledd.

Nåværende § 14 blir ny § 15.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2008.

5. juni Nr. 579 2008

Forskrift om kompensasjon ved restriksjoner i bruk av utmarksbeite på grunn av rovvilt

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 5. juni 2008 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 17. juni 2008 kl. 13.10.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å gi kompensasjon til dyreeiere som mottar vedtak om restriksjoner i bruk av utmarksbeite på grunn av rovvilt. Ordningen skal bidra til å dekke økte utgifter på grunn av føring på innmarksbeite eller annet inngjerdet eller rovdysikkert beite.

§ 2. Vilkår for kompensasjon

Kompensasjon kan gis i tilfeller der Mattilsynet med hjemmel i dyrevernloven fatter vedtak om begrensninger i bruk av utmarksbeite for sau, geit eller storfe på grunn av rovvilt.

Begrensningens varighet må samlet være mer enn en uke i løpet av beitesesongen for at kompensasjonen skal kunne tilkjennes.

Det er et vilkår for å få utbetalt kompensasjon etter § 3, at dyreeier uten ugrunnet opphold har rettet seg etter Mattilsynets vedtak jf. § 1.

Det utbetales ikke kompensasjon dersom Mattilsynet har fattet vedtak om at besetningen på grunn av andre dyrevernsmessige forhold ikke kan slippes på utmarksbeite.

§ 3. Beregning av kompensasjon

For føring av dyr på innmarksbeite eller annet inngjerdet eller rovdysikkert beite er satsen kr 5,- per dyr per dag for småfe og kr 8,- per dyr per dag for storfe. Kompensasjon gis for det antall dyr som skal slippes på eller er sanket fra utmarksbeite. Kompensasjon beregnes fra første dag for den perioden Mattilsynet har fastsatt begrensninger i bruk av utmarksbeitet.

Varigheten av en beitesesong fastsettes til 100 dager for hele landet. Det skal ikke utbetales kompensasjon utover normal sankedato i beiteområdet. Fylkesmannen avgjør hvilken dato som er normal sankedato.

Det gis ikke kompensasjon dersom dyreeier får dekket utgiftene til gjennomføring av tiltaket på annen måte, herunder gjennom tilskudd til forebyggende tiltak. Dersom utgiftene til tiltaket delvis er dekket, skal det gjøres tilsvarende fratrekk ved beregningen av kompensasjon.

§ 4. Avkorting

Dersom vilkårene etter § 2 ikke er tilfredsstillende oppfylt, skal kompensasjonen avkortes eller bortfalle.

§ 5. Saksbehandling

Søknad om kompensasjon sendes Fylkesmannen i søkers bostedsfylke. Kopi av vedtak fra Mattilsynet og nødvendig dokumentasjon legges ved søknaden. Søknadsfristen er 31. oktober.

Vedtak om kompensasjon fattes av Fylkesmannen.

§ 6. Krav om tilbakebetaling

Dersom en dyreeier har mottatt kompensasjon i strid med forskriften, kan beløpet kreves tilbakebetalt. Utbetalt kompensasjon kan også kreves tilbakebetalt dersom dyreeier har gitt feilaktige, mangelfulle eller misvisende opplysninger. Det samme gjelder dersom utbetalingen skyldes feil fra myndighetenes side, og dyreeier burde ha forstått dette. Dersom mottatt forskudd overstiger endelig kompensasjonsbeløp, skal overskytende beløp tilbakebetales.

§ 7. Opplysningsplikt og kontroll

Fylkesmannen kan kreve de opplysninger og den dokumentasjon som er nødvendig for å behandle søknaden, utøve kontroll og forvalte ordningen på en tilfredsstillende måte.

Fylkesmannen og kommunen kan også foreta stedlig kontroll hos søkeren etter at vedtak er fattet for å påse at opplysningene som er gitt er korrekte. Foretaket plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 8. Klageadgang

Vedtak om kompensasjon fattet av Fylkesmannen kan påklages til Statens landbruksforvaltning.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

10. juni Nr. 580 2008**Forskrift om krav til kvalitet og internkontroll i barneverninstitusjoner**

Hjemmel: Fastsatt av Barne- og likestillingsdepartementet 10. juni 2008 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 5–10. Kunngjort 17. juni 2008 kl. 13.10.

Kapittel 1. Krav til kvalitet i barneverninstitusjoner**§ 1. Institusjonsplan**

Institusjonen skal ha en skriftlig plan for sin virksomhet. I planen skal det redegjøres for hvordan institusjonen oppfyller de krav som stilles til institusjonene i denne forskrift og i regelverket for øvrig.

§ 2. Målgruppe, målsetting og metodikk

Institusjonen skal ha en definert målgruppe og en formulert målsetting for sin faglige virksomhet. De faglige metoder som anvendes ved institusjonen skal være faglig og etisk forsvarlige, tilpasset institusjonens målgruppe og målsetting og være forankret i allment anerkjent fagteori.

§ 3. Materielle krav

Institusjonen må være fysisk utformet og materielt utstyrt på en slik måte at institusjonen kan ivareta sine oppgaver i forhold til institusjonens målgruppe og målsetting, jf. § 2.

Sett i forhold til institusjonens målgruppe og målsetting skal institusjonen ha

- a) tilstrekkelige fellesarealer
- b) lokaler som er egnet til fritidsaktiviteter
- c) lokaler som er egnet til samvær med familie
- d) egnede utearealer
- e) tilstrekkelig leke- og fritidsmateriell
- f) tilfredsstillende vedlikehold og hygienisk standard.

Alle barn og ungdom skal gis tilbud om enkeltrom med mindre institusjonens målgruppe er små barn.

Dersom det er behov for opplæring i institusjonens lokaler, skal institusjonen ha lokaler som er egnet til dette formålet, jf. opplæringsloven § 13–2 annet ledd.

§ 4. Institusjonens lokalisering

Institusjonen bør ligge gunstig til i forhold til skole- og barnehage tilbud, leke- og fritidsmuligheter, arbeidsmuligheter og offentlig kommunikasjon med mindre institusjonens målgruppe og målsetting forutsetter annen lokalisering.

§ 5. Krav til bemanning og de ansattes kompetanse

Institusjonen skal ha en stillingsplan som sikrer en faglig forsvarlig drift. Institusjonen skal ha tilsatt personell med tilstrekkelig nivå og bredde i kompetansen sett i forhold til institusjonens målgruppe og målsetting. Institusjonen skal ha en arbeidstidsordning som sikrer kontinuitet og stabilitet for beboerne.

Institusjonen skal ha en leder og en stedfortreder for lederen. Leder eller stedfortreder skal minst ha treårig høyskoleutdanning i sosialfag eller annen relevant utdanning på tilsvarende nivå, samt tilleggsutdanning i administrasjon og ledelse.

Institusjonen skal sørge for at de ansatte får nødvendig faglig veiledning og opplæring.

§ 6. Oppbevaring av private eiendeler og penger

Institusjonen skal ha rutiner som ivaretar beboernes behov for oppbevaring av private eiendeler, penger mv. på en forsvarlig måte.

§ 7. Medisinsk tilsyn og behandling

Institusjonen har plikt til å sørge for at beboernes rett til medisinsk tilsyn og behandling ivaretas og skal ha rutiner som sikrer dette. Rutinene skal være tilpasset institusjonens målgruppe.

§ 8. Oppbevaring og behandling av personopplysninger

Institusjonen skal oppbevare og behandle personopplysninger i henhold til reglene i lov 14. april 2000 nr. 31 om

behandling av personopplysninger med forskrift 15. desember 2000 nr. 1265.

§ 9. *Beboernes medvirkning*

Beboerne skal sikres deltakelse og innflytelse i saker som gjelder institusjonens daglige rutiner og gjøremål, felles fritidsaktiviteter og lignende.

Kapittel 2. Særlige regler om internkontroll i barneverninstitusjoner

§ 10. *Internkontroll*

Institusjonen skal ha internkontroll for å sikre at den utfører oppgavene sine i samsvar med krav fastsatt i lov eller i medhold av lov.

I denne forskriften betyr internkontroll systematiske tiltak som skal sikre at institusjonens aktiviteter planlegges, organiseres, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lov om barneverntjenester.

§ 11. *Virkeområde*

Internkontrollplikten gjelder alle oppgaver institusjonen har etter lov om barneverntjenester eller i medhold av denne.

§ 12. *Innholdet i internkontrollen*

Internkontrollen skal tilpasses institusjonens størrelse, egenart, aktiviteter og risikoforhold og ha det omfang som er nødvendig for å etterleve krav fastsatt i eller i medhold av lov om barneverntjenester.

Internkontroll innebærer at institusjonen blant annet skal:

- a) beskrive hvordan institusjonen er organisert, samt institusjonens hovedoppgaver og mål, herunder mål for forbedringsarbeidet. Det skal klart fremgå hvordan ansvar, oppgaver og myndighet er fordelt,
- b) sikre at arbeidstakerne har tilgang til og kunnskap om aktuelle lover og forskrifter som gjelder for institusjonen,
- c) sørge for at arbeidstakerne har tilstrekkelig kunnskap og ferdigheter innenfor fagområdet, samt om institusjonens internkontroll,
- d) sørge for at arbeidstakerne, oppdragstakerne og samarbeidspartnerne medvirker slik at samlet kunnskap og erfaring utnyttes,
- e) gjøre bruk av erfaringer fra barn og foreldre til forbedring av institusjonen, samt gjøre bruk av erfaringer fra den kommunen som har ansvaret for oppfølging av barnet, jf. lov om barneverntjenester § 8–4,
- f) skaffe oversikt over områder i institusjonen hvor det er fare for svikt eller mangel på oppfyllelse av myndighetskrav,
- g) utvikle, iverksette, kontrollere, evaluere og forbedre nødvendige prosedyrer, instruksjoner, rutiner eller andre tiltak for å avdekke, rette opp og forebygge overtredelse av barnevernlovgivningen,
- h) foreta systematisk overvåking og gjennomgang av internkontrollen for å sikre at den fungerer som forutsatt og bidrar til kontinuerlig forbedring i institusjonen.

§ 13. *Dokumentasjon*

Internkontrollen må kunne dokumenteres i den form og det omfang som er nødvendig på bakgrunn av institusjonens størrelse, aktiviteter og risikoforhold. Dokumentasjonen skal til enhver tid være oppdatert og tilgjengelig.

Kapittel 3. Ikrafttredelse

§ 14. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2008. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 27. oktober 2003 nr. 1282 om krav til kvalitet i barneverninstitusjoner.

10. juni Nr. 581 2008

Forskrift om endring i forskrift om tilsyn med barn i barneverninstitusjoner for omsorg og behandling

Hjemmel: Fastsatt av Barne- og likestillingsdepartementet 10. juni 2008 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 2–3 fjerde ledd og § 5–7 tredje ledd. Kunngjort 17. juni 2008 kl. 13.10.

I

I forskrift 11. desember 2003 nr. 1564 om tilsyn med barn i barneverninstitusjoner for omsorg og behandling gjøres følgende endring:

§ 9 skal lyde:

Tilsynsmyndigheten skal foreta tilsyn i form av systemrevisjon i institusjonen en gang hvert år. Tilsynsmyndigheten skal herunder påse at institusjonene har etablert tilfredsstillende internkontrollsystem for institusjonen og fører kontroll med sin egen virksomhet, jf. forskrift om krav til kvalitet og internkontroll i

barneverninstitusjoner kapittel 2. Det skal ikke foretas tilsyn i form av systemrevisjon med fosterhjem med særlige forutsetninger etter barnevernloven § 4–27.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2008.

10. juni Nr. 582 2008

Forskrift om endring i forskrift om godkjenning av private og kommunale institusjoner som skal benyttes for barn som plasseres utenfor hjemmet med hjemmel i barnevernloven

Hjemmel: Fastsatt av Barne- og likestillingsdepartementet 10. juni 2008 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 5–8 første og annet ledd. Kunngjort 17. juni 2008 kl. 13.10.

I

I forskrift 27. oktober 2003 nr. 1283 om godkjenning av private og kommunale institusjoner som skal benyttes for barn som plasseres utenfor hjemmet med hjemmel i barnevernloven gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Institusjonen kan bare godkjennes dersom den

- a) drives i samsvar med barnevernloven og forskrifter som er gitt med hjemmel i loven, herunder forskrift om krav til kvalitet og internkontroll i barneverninstitusjoner,
- b) tilfredsstillende vilkår stilt i eller med hjemmel i annen lovgivning og
- c) ellers drives på forsvarlig måte.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2008.

11. juni Nr. 583 2008

Forskrift om endring i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 11. juni 2008 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 10, jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521 og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14 fjerde ledd. Kunngjort 17. juni 2008 kl. 13.10.

I

I forskrift 22. desember 1999 nr. 1559 om legemidler (legemiddelforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 6–18 skal lyde:

§ 6–18. Offentliggjøring på Legemiddelverkets internettside

Utstedt markedsføringstillatelse offentliggjøres på Legemiddelverkets internettside. Det samme gjelder tilbakekall av markedsføringstillatelse.

§ 7–5 skal lyde:

§ 7–5. Offentliggjøring på Legemiddelverkets internettside

Bestemmelsene i § 6–18 om offentliggjøring på Legemiddelverkets internettside gjelder for tilsvarende vedtak etter dette kapittel.

§ 14–2 bokstavene d og e skal lyde:

- d) *individuell refusjon*: legemidler som refunderes etter blåreseptforskriften § 3 på grunnlag av søknad fra lege eller pasient i det enkelte tilfelle,
- e) *refusjonspris*: pris som refunderes for legemidler som har forhåndsgodkjent refusjon.

§ 14–4 annet ledd oppheves.

§ 14–26 første ledd skal lyde:

Statens legemiddelverk kan når særlige grunner taler for det, bestemme at utgifter til et legemiddel som oppfyller vilkårene i § 14–9, jf. § 14–10 og § 14–11, eller som er funnet refusjonsverdig etter § 14–29, bare kan refunderes etter søknad for den enkelte pasient, jf. blåreseptforskriften § 3.

§ 15–3 fjerde ledd skal lyde:

Statens legemiddelverk kan kreve inn avgift for behandlingen av søknader om godkjenning av et legemiddel for forhåndsgodkjent refusjon, herunder søknader om forhåndsgodkjent refusjon for nytt virkestoff, synonympreparat, ny indikasjon, ny formulering, ny legemiddelform eller ny styrke.

§ 15–4 skal lyde:

§ 15–4. *Avgifter til Det europeiske legemiddelbyrå (EMEA)*

For saksbehandling ved Det europeiske legemiddelbyrå (EMEA) betales slik avgift som fastsatt i reglene det er vist til i annet ledd.

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XIII nr. 15h (forordning (EF) nr. 297/95 av 10. februar 1995) om fastsettelse av gebyrer til Det europeiske legemiddelbyrå, som endret ved forordning (EF) nr. 2743/98 og forordning (EF) nr. 494/2003, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

13. juni Nr. 584 2008

Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til samiske aviser

Hjemmel: Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 13. juni 2008 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 17. juni 2008 kl. 13.10.

I

I forskrift 17. mars 1997 nr. 248 om tilskudd til samiske aviser gjøres følgende endringer:

Ny § 1 skal lyde:

§ 1. *Formål*

Tilskuddet til samiske aviser og samisk språklige avissider skal legge til rette for demokratisk debatt, meningsdanning og språkutvikling i det samiske samfunnet.

Nåværende § 1 til § 15 blir nye § 2 til § 16.

§ 3 skal lyde:

Med samisk avis menes her avis som har den samiske befolkningen som hovedmålgruppe.

§ 7 første ledd skal lyde:

Kultur- og kirkedepartementet fastsetter fordelingen av bevilgningen over kap. 335, post 75 til henholdsvis produksjonstilskudd, tilskudd til produksjon av avissider på lule- og sørsamisk og eventuelle øremerkede tilskudd. Tilskuddet til lulesamiske og sørsamiske sider kan utgjøre til sammen inntil 4 prosent av årets bevilgning på posten.

§ 8 andre og tredje ledd skal lyde:

Grunntilskuddet skal samlet utgjøre 82,5 prosent av produksjonstilskuddet og fordeles med like store beløp på samtlige aviser som oppfyller vilkårene for produksjonstilskudd.

Det variable tilskuddet skal samlet utgjøre 17,5 prosent av produksjonstilskuddet og tildeles i forhold til antall utgivelser multiplisert med antall produserte sider samisk tekst.

§ 9 skal lyde:

§ 9. *Tilskudd til avissider på lule- og sørsamisk*

Tilskudd til avissider på lule- eller sørsamisk ytes til avis som utgis i eller har en betydelig dekning innenfor de lule- eller sørsamiske kjerneområdene. Det er ikke noe krav at avisen kan defineres som samisk avis etter forskriftens § 3. For øvrig gjelder vilkårene i § 4 og § 5. Tilskuddet beregnes ut fra antall utgivelser multiplisert med antall sider med egenprodusert nyhets- og aktualitetsstoff på lule- eller sørsamisk.

II

Ikraftsetting

Endringene trer i kraft straks og gjelder for behandling av søknader om tilskudd til samiske aviser fra og med 2008.

III

Overgangsordning

For tildeling av tilskudd til samiske aviser for 2008 og 2009 gjelder følgende overgangsordning:

1. Kravet om at vilkårene for tilskudd må ha vært oppfylt i minst ett kalenderår, jf. § 4 tredje ledd, gjelder ikke for det tilfelle at den aktuelle avisen er etablert gjennom sammenslåing av to aviser som begge har oppfylt vilkårene for støtte i minst ett kalenderår.
2. Grunntilskuddet deles i to like deler hvor den ene halvparten skal gå til samiske aviser som i hovedsak benytter norsk skriftspråk, mens den andre halvparten skal gå til samiske aviser som i hovedsak benytter samisk

skriftspråk. Innenfor disse to gruppene fordeles grunntilskuddet likt på alle aviser som oppfyller vilkårene for tilskudd.

3. Tilskuddet beregnes på bakgrunn av forventet antall samiske sider og utgivelseshyppighet i tilskuddsåret.

13. juni Nr. 585 2008

Ikraftsetting av lov 13. juni 2008 nr. 40 om endring i arbeidsmiljøloven

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 13. juni 2008 med hjemmel i lov 13. juni 2008 nr. 40 om endring i arbeidsmiljøloven del II. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 17. juni 2008 kl. 13.10.

Loven trer i kraft 1. juli 2008.

13. juni Nr. 586 2008

Delvis ikraftsetting av lov 29. juni 2007 nr. 84 om endringer i straffegjennomføringsloven mv. (tiltak for å avvikle soningskøen og bedre innholdet i soningen mv.)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 13. juni 2008 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 84 om endringer i straffegjennomføringsloven mv. (tiltak for å avvikle soningskøen og bedre innholdet i soningen mv.) del V. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 17. juni 2008 kl. 13.10.

Endring i lov 29. juni 2007 nr. 84 straffegjennomføringsloven mv. (tiltak for å avvikle soningskøen og bedre innholdet i soningen mv.) trer i kraft 1. august 2008 for så vidt gjelder endringene i straffegjennomføringsloven § 6 annet ledd første punktum og § 16 nytt annet ledd (prøveordning med elektronisk kontroll som straffegjennomføringsform).

13. juni Nr. 587 2008

Vedtak om endring i instruks om innløsning og regulering av festeavgift i festeforhold der staten eller statleg styrde verksemder eig tomta

Heimel: Fastsatt ved kgl.res. 13. juni 2008. Fremja av Fornyings- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 17. juni 2008 kl. 13.10.

I

I instruks 14. september 2007 nr. 1060 om innløsning og regulering av festeavgift i festeforhold der staten eller statleg styrde verksemder eig tomta blir det gjort følgjande endringar:

Nytt punkt 5 skal lyde:

5. Framfeste

Ved framfeste til tomt som oppfyller vilkåra i instruksens punkt 1, kan festar gjere gjeldande krav om innløsning både mot framportfestar og eigar av tomta, jf. tomtfestelova § 42 fjerde ledd. Føresegnene om innløsning i instruksens punkt 2 gjeld også ved framfeste.

Noverande punkt 5 blir nytt punkt 6 og skal lyde:

6. Ikraftsetjing

Instruksens gjeld frå 1. juli 2008.

For Opplysningsvesenets fond gjeld instruksens frå det tidspunkt då naudsynt endring i lov 7. juni 1996 nr. 33 om Opplysningsvesenets fond er sett i verk.

Merknader til instruksens skal lyde:

Merknader til dei einskilde reglar

Til 1:

Instruksens gjeld for tomter som er eigde av rettssubjektet staten, statsforetak, Opplysningsvesenets fond og andre fond så langt staten eller statsforetak kan gi instruks til fondet. Verksemder som er eigne rettssubjekt er i hovudsak ikkje omfatta av instruksens, med mindre det særskilt går fram av lov eller forskrift at regjeringa har instruksjonsmyndigheit over verksemda, mellom anna Opplysningsvesenets fond og Statskog SF. Denne instruksens gjeld berre for festetomt som er til bustadhus for festaren.

Til 2:

Fyrste avsnitt er likt med grunnvilkåret i tomtfestelova si § 32 om at festaren ikkje kan krevje innløyst ei festetomt til bustadhus før det er gått 30 år av festetida, om ikkje stuttare tid er avtalt.

Den fastsette tidsfristen og innløysingsmåten er lik vilkåret i tomtfestelova § 36, 1. ledd, 1. punktum. Festaren må framsetje skriftleg krav om innløsning. Dette må gjerast seinast eitt år før innløsning kan gjennomførast.

Innløysingsprisen skal ikkje utreknast etter vilkåra i tomtefestelova. Prisen for tomta skal setjast til 30 gonger opphavleg normal festeavgift regulert i samsvar med endringa i pengeverdien, jf. lov om tomtefeste § 15 sjuande ledd. Opphavleg normal festeavgift er den avgifta som vart avtalt som fast festeavgift då festeavtalen vart inngått. Er det til dømes avtalt ei ordning med låg festeavgift dei to fyrste åra, skal det ikkje takast omsyn til slike vilkår i utrekninga.

Til 3 og 4:

Punkta skal kompensere den relativt høge festeavgifta som kan ha vorte ein konsekvens av regulering i perioden 1. januar 2002 til 1. juli 2008.

Til 5:

Punkt 5 er ei naudsynt presisering om framfeste, dvs. der staten eller statleg styrde verksemda leiger bort tomta til eit (eller fleire) mellomledd, som så festar bort tomta. Formålet er at festar i eit framfesteforhold skal kome i same situasjon som festar som har festekontrakt direkte med tomteeigar når det gjeld rett til innløyning. Føresegna i punkt 5 byggjer på regelen i tomtefestelova § 42 fjerde ledd om at festar kan krevje innløyning overfor både tomteeigar og frambortfestar. Føresegna presiserer at instruksen punkt 2 om innløyning også skal gjelde i framfesteforhold.

II

Endringane trer i kraft 1. juli 2008.

16. juni Nr. 588 2008

Forskrift om endring i forskrift om forbud mot import av solsikkeolje fra Ukraina

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. juni 2008 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 16. Kunngjort 17. juni 2008 kl. 13.10.

I

I forskrift 28. mai 2008 nr. 510 om forbud mot import av solsikkeolje fra Ukraina gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Denne forskriften får anvendelse på solsikkeolje omfattet av tollkodene 1512 11 10, 1512 11 90, 1512 19 10 og 1512 19 90 med opprinnelse i eller sendt fra Ukraina.

II

Endringen trer i kraft straks.

4. juni Nr. 589 2008

Forskrift om opptak, studier og eksamen ved NLA – Høgskolen for kristendomskunnskap, pedagogikk og interkulturell forståelse

Hjemmel: Fastsatt av styret ved NLA – Høgskolen for kristendomskunnskap, pedagogikk og interkulturell forståelse 4. juni 2008 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–3, § 3–4, § 3–5, § 3–6, § 3–8, § 3–9, § 3–10 og § 5–3. Kunngjort 18. juni 2008.

Kapittel I. Generelle bestemmelser

§ 1. Virkeområde

1. Forskriften gjelder for studier ved NLA – Høgskolen for kristendomskunnskap, pedagogikk og interkulturell forståelse (NLA Høgskolen).
2. Forskriften gir regler om opptak til studier, organisering av studier, eksamen, krav for tildeling av grader og bestemmelser om studentens og høgskolens plikter og rettigheter.

§ 2. Definisjoner

<i>Student:</i>	Person som er tatt opp til studier ved NLA Høgskolen i samsvar med lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–6 og § 3–7
<i>Privatist:</i>	Person som går opp til eksamen etter bestemmelsene i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–10, uten å være tatt opp som student ved det aktuelle studiet
<i>Fag:</i>	Samling av emner som er beslektet, og som er samlet under én felles fagbetegnelse
<i>Emne:</i>	Den minste studieenheten. Alle emner skal ha omfanget målt i studiepoeng
<i>Emnegruppe:</i>	Samling av emner fra ett eller flere fag som gjennom en studieplan er definert å utgjøre en samlet enhet
<i>Faglig spesialisering/fordypning:</i>	Gruppe av emner på grunn-, mellom- eller masternivå som hører faglig sammen og som kan utfylle hverandre

<i>Påbygning:</i>	Emne eller gruppe av emner på mellom- eller masternivå
<i>Emnebeskrivelse:</i>	Beskrivelse av mål, innhold, omfang, organisering, arbeidsmåter, vurderingsordninger, litteraturlister og pensum i et emne
<i>Studieplan:</i>	Beskrivelse av et studieprogram, hvordan det er bygget opp, og hvordan emnene som inngår, hører sammen
<i>Studieprogram:</i>	En gitt samling emner som studenter kan tas opp til og få studierett på. Et studieprogram kjennetegnes ved at det ikke er nødvendig å søke nytt opptak for å ta nye emner innenfor studieprogrammet
<i>Studiepoeng:</i>	Mål på arbeidsomfang i studiet: 60 studiepoeng tilsvarer ett års studium på full tid
<i>Studierett:</i>	Retten til å følge alle typer undervisning, veiledning, øvinger, praksis mv. som følger av det studieprogrammet vedkommende er tatt opp til. Studieretten følger av institusjonens tilbud om studieplass og søkerens aksept av denne
<i>Eksamen/deleksamen:</i>	Prøve som inngår i grunnlaget for karakterfastsettning for et emne, eller som alene gir grunnlag for fastsettelse av karakter i emnet
<i>Ny eksamen:</i>	Eksamen som arrangeres for eksamenskandidater som ikke bestod ordinær eksamen
<i>Utsatt eksamen:</i>	Eksamen som arrangeres for eksamenskandidater som hadde gyldig fravær ved ordinær eksamen
<i>Eksamenskandidat:</i>	Student eller privatist som går opp til eksamen.

Kapittel II. Opptak

§ 3. Opptaksfrekvens

NLA Høgskolen tar til vanlig opp studenter for studiestart både i høst- og vårsemesteret.

§ 4. Opptaksramme

Styret fastsetter, etter tilråding fra høgskolerådet, opptaksramme for de ulike studieenheter og studienivå.

§ 5. Generelt opptaksgrunnlag

For opptak til alle studier ved NLA Høgskolen som omfattes av denne forskriften, kreves generell studiekompetanse eller tilsvarende, fastsatt i forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler. For søkere til studier med annet undervisningsspråk enn norsk gjelder ikke krav om norskkunnskaper.

§ 6. Opptaksorgan

Opptak til grunnutdanningstilbudene i høstsemesteret skjer gjennom Samordna Opptak. Opptak til de andre studiene og til vårsemesteret foretas lokalt. Det er fagvise opptakskomiteer. Styret fastsetter sammensetning og mandat for opptakskomiteene.

§ 7. Opptakskrav for de enkelte studier

Opptakskravene er fastsatt i studieplanene for hvert enkelt studium.

§ 8. Opptak på grunnlag av realkompetanse

Søkere som ikke har generell studiekompetanse og er 25 år eller eldre i opptaksåret, kan få opptak til enkeltstudier ved NLA Høgskolen hvis de på grunnlag av realkompetanse har de nødvendige kvalifikasjon er for studiet. Styret fastsetter reglement for opptak på grunnlag av realkompetanse.

§ 9. Rangeringsregler/konkurranseregler

Når antall kvalifiserte søkere overstiger antall tilgjengelige studieplasser på et studium, foretas en rangering av søkerne. Der rangering ikke er regulert av forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler, fastsettes konkurransereglene av høgskolerådet.

§ 10. Politiattest

I samsvar med kravene i forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler § 6–3 og § 6–4, kreves det politiattest ved opptak til følgende studieprogram ved NLA Høgskolen:

Masterstudium i kristendomskunnskap med spesialisering i religionsdidaktikk.

Masterstudium i kristendomskunnskap med spesialisering i kateketikk.

Dersom praksisstedet krever det, skal det leveres politiattest også for andre emner med obligatorisk praksis.

§ 11. Reservering av studieplass

Søker som er tatt opp som student ved NLA Høgskolen kan få reservert studieplassen inntil ett år, eller til neste gang studieprogrammet har ordinær studiestart, grunnet graviditet, for å avtjene verneplikt/siviltjeneste, eller av annen vektig grunn.

§ 12. Søknadsfrister

Frist for å søke opptak ved NLA Høgskolen blir fastsatt av rektor og gjort kjent ved utlysning av studietilbudene. For studier der opptaket er organisert gjennom Samordna Opptak, gjelder de fastsatte nasjonale fristene.

§ 13. Søknad og dokumentasjon

Søknad om opptak skjer på fastsatt søknadsskjema. Alle dokumenter som skal gi grunnlag for opptak, må følge søknaden. Dokumentasjonen skal være attestert kopi av originaldokumentet. Rektor fastsetter frist for ettersending av vedlegg til søknaden.

§ 14. Svar på søknad

Alle søkerne får skriftlig svar på søknadene.

§ 15. Bekreftelse av studieplass

De som blir tatt opp, må bekrefte mottak av studieplassen innen den dato som er angitt i svarbrevet.

§ 16. Klage

1. Klage på resultat av opptaksvurdering i lokalt opptak, stiles til NLA Høgskolen. Dersom vedtaket ikke blir omgjort, har søker anledning til å opprettholde klagen. Klagen behandles da av NLA Høgskolens klagenemnd, oppnevnt av styret i henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 5–1.
2. Klage på resultat av opptaksvurdering foretatt gjennom Samordna Opptak, stiles til den institusjonen der søknad om opptak ble saksbehandlet. Dersom vedtaket ikke blir omgjort, har søker anledning til å opprettholde klagen. Klagen går da videre til Nasjonal klagenemnd, i henhold til forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler § 8–1.

Kapittel III. Studieplaner**§ 17. Innhold i studieplaner og emnebeskrivelser**

Studiene ved NLA Høgskolen er organisert i studieprogram, som består av flere emner. Alle studieprogram skal ha en studieplan. Studieplanen skal fastsette:

- Studieprogrammets mål, omfang, innhold, organisering og arbeidsformer
- Eventuelle forkunnskapskrav eller anbefalte forkunnskaper for studieprogrammet
- Hvilke emner som undervises og som det kan avlegges eksamen i
- Faglig beskrivelse av emnene som inngår i studieprogrammet
- Hvilke grupper av emner som oppfyller kravet til fordypning og spesialisering
- Bestemmelser om obligatoriske og valgfrie emner, og eventuelle krav til rekkefølge for emnene i studieprogrammet
- Eventuelle særlige vilkår for å gå opp til eksamen, slik som godkjent deltakelse i seminarer, obligatoriske skriftlige arbeider, muntlige framlegg, faglige ekskursjoner, feltarbeid eller andre teoretiske og praktiske øvinger
- Andre bestemmelser av betydning for gjennomføringen og kvalitetssikringen av studiet.

Emnene skal ha et omfang på minimum 5 studiepoeng. Alle emner skal ha en emnebeskrivelse som fastsetter emnets navn og kode, omfang, mål, organisering og arbeidsformer, evt obligatoriske arbeidskrav eller praksis, vurderings- og eksamensordning, pensum og ev. anbefalt litteratur.

§ 18. Fastsetting av studieplaner og emnebeskrivelser

Etter forslag fra høgskolerådet fastsetter styret studieplan for nye studieprogrammer. Høgskolerådet fastsetter emnebeskrivelser og mindre endringer i studieplanene, etter framlegg fra faggruppene. Høgskolerådet kan delegere til faggruppene å fastsette pensumlitteratur.

Kapittel IV. Studierett, permisjon, utdanningsplan og studieår**§ 19. Studierett**

Opptak til et studieprogram, og aksept av studietilbudet, gir studenten studierett til studieprogrammet og emner som inngår i dette. En student som ikke fyller eventuelle betingelser som er knyttet til det enkelte studieprogram ved studiestart, mister studieretten.

Studieretten til det studieprogrammet studenten er opptatt til, opphører når:

- Studenten har fullført studieprogrammet, eller
- NLA Høgskolen mottar melding fra studenten om at vedkommende trekker seg fra studieprogrammet før det er fullført, eller
- Studenten ved utgangen av et semester ikke har betalt studieavgift og eventuell annen fastsatt avgift, eller
- Studenten ved vedtak i NLA Høgskolens klagenemnd blir fratatt sin studierett på grunn av fusk eller av andre vektige grunner i henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 4–8 (3).

§ 20. Permisjon

1. Studenter kan søke permisjon fra studieprogrammet grunnet graviditet, for å avtjene verneplikt/siviltjeneste eller annen viktig grunn.
2. Permisjon gis normalt bare for ett år.
3. En student som er innvilget permisjon, skal ha rett til å gjenoppta sine studier på tilsvarende nivå som beståtte eksamener før permisjonen tilsier, men utdanningsplan og pensum skal som hovedregel tilpasses gjeldende studieplan.

4. Dersom det i studentens permisjonstid er gjort vesentlige endringer i studieplanen, kan studenten søke om å få fullføre studiet etter opprinnelig studieplan.

§ 21. *Utdanningsplan og veiledningskontrakt*

1. En student som er tatt opp til et studieprogram av 60 studiepoengs omfang eller mer, skal ha en utdanningsplan for sitt studium i form av en avtale inngått mellom studenten og høyskolen. Utdanningsplanen skal angi partenes viktigste rettigheter og plikter. Studenten skal bekrefte utdanningsplanen for hvert semester innen fastsatt frist. Dersom utdanningsplanen skal ha vesentlige avvik fra studieplanen, skal faggruppa som har det faglige ansvaret for studiet ha anledning til å uttale seg før planen blir utformet.
2. En student som er tatt opp til 2-årig masterstudium, skal inngå veiledningskontrakt med NLA Høgskolen i første studieår. Veiledningskontrakten skal regulere omfanget og varigheten av veiledningen.
3. Studentens rett til oppfølging og tilrettelegging underveis i utdanningen er betinget av at studentens forpliktelser etter utdanningsplanen og veiledningskontrakten blir overholdt.

§ 22. *Studieåret*

Studieåret er på til sammen 10 måneder. Høstsemesteret varer fra ca. 10. august til ca. 20. desember. Vårsemesteret varer fra ca. 3. januar til ca. 15. juni. Et ev. sommersemester kan organiseres fra ca. 15. juni til ca. 10. august. Skriftlig eksamen avvikles for de fleste emners vedkommende over en periode på 2–3 uker i november-desember og 3–4 uker i mai-juni.

Kapittel V. Innpassing, godskriving og godkjenning av annen utdanning eller grad

§ 23. *Innpassingskomiteer*

Det er fagvise innpassingskomiteer. Innpassingskomiteene utgjøres av undervisningsleder og faggruppeleder på hvert av fagene. Komiteene suppleres etter behov med 1–2 lærere fra faget og/eller representant fra studieadministrasjonen. Høgskolerådet vedtar ordninger for innpassingssaker.

§ 24. *Godskriving av grad, yrkesutdanning, fag osv. fra institusjon under loven*

Innpassingskomiteen for det aktuelle fagområdet avgjør søknad om godskriving av grad, yrkesutdanning, fag eller emne fra en institusjon som går inn under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler. Vedtak kan påklages til høgskolerådet.

§ 25. *Godkjenning av grad eller utdanning fra institusjon som ikke går inn under loven*

Innpassingskomiteen for det aktuelle fagområdet avgjør søknad om å få godkjent grad eller utdanning fra utenlandsk eller norsk institusjon som ikke går inn under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler, som jevn god med grad, yrkesutdanning eller annet utdanningsprogram som gis ved høyskolen. Vedtak kan påklages til høgskolerådet.

Kapittel VI. Eksamen

§ 26. *Avvikling av eksamener*

Ved NLA Høgskolen kan det avlegges eksamen i de fag og emner institusjonen til enhver tid har eksamensrett i. NLA Høgskolen arrangerer eksamen når det foreligger godkjent oppmelding fra student(er). Nærmere bestemmelser om eksamener og prøver går fram av studieplanen for det enkelte studieprogram. Det skal framgå klart av studieplan eller emnebeskrivelse hvilke eksamener og vurderinger studenten skal ta underveis og framgangsmåten ved fastsetting av karakter, herunder innbyrdes vektning av delprøver mv.

§ 27. *Vilkår for å gå opp til eksamen*

1. For å melde seg opp til eksamen må studenten fylle de generelle opptakskravene til studier ved NLA Høgskolen og eventuelle særskilte opptakskrav fastsatt for studieprogrammet eller emnet.
2. Dersom spesielle arbeids-/studiekrav, godkjente obligatoriske oppgaver, undervisning eller praksis er en forutsetning for at studenten kan gå opp til eksamen, skal slike vilkår være fastsatt i emnebeskrivelse eller studieplan.
3. For å få gå opp til eksamen, må studenten være registrert og oppmeldt til eksamen innen de frister som er fastsatt av høyskolen.
4. For å få gå opp til eksamen, må studenten ha betalt studieavgiften og eventuelle andre avgifter som er fastsatt for studiet.

§ 28. *Privatister*

1. Personer uten studierett til studieprogram eller emner, men med adgang til å ta eksamen etter lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–10, må fylle de vilkårene som er angitt i § 27 i denne forskrift, første og tredje ledd, hvis de skal ha rett til å ta eksamen som privatister.
2. Privatister skal betale en eksamensavgift som dekker NLA Høgskolens reelle kostnader ved å arrangere eksamen for privatisten. Rektor avgjør avgiftens størrelse.
3. Rektor fastsetter hvilke studier som ikke er åpne for privatister på grunn av særskilte krav til obligatorisk undervisning eller obligatorisk praksis, jf. lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–10 andre ledd.

§ 29. Oppmelding til eksamen

1. Frist for oppmelding til eksamen er 1. mars i vårsemesteret og 1. oktober i høstsemesteret. I spesielle tilfeller kan det dispenseres fra fristen for oppmelding til eksamen.
2. Oppmelding til eksamen skal skje via høyskolens web-baserte oppmeldingssystem innen fastsatte frister. Studenten har selv ansvar for å påse at oppmelding er korrekt.
3. En student som har begynt studiet etter en studieplan, har rett til å fullføre studiet etter denne planen senest ett år etter at ny studieplan er innført. Det er studentens ansvar å gi melding til studieavdelingen dersom studenten går opp til eksamen etter forrige års studieplan.

§ 30. Spesiell tilrettelegging ved eksamen

1. En student som av medisinske grunner, sterke velferdsgrunner, eller av andre vektige grunner har behov for spesiell tilrettelegging i forbindelse med eksamen, må søke om dette innen gjeldende frist. Behovet må dokumenteres med legeattest eller attest fra andre sakkyndige.
2. Det skal søkes for hver eksamensperiode, men en student med kroniske lidelser/varige funksjonshemminger, trenger ikke nye attester ved ny søknad.
3. Aktuelle tiltak som kan settes i verk, og krav til dokumentasjonen, går fram av utfyllende bestemmelser. Rektor avgjør hvilke tiltak som bør settes i verk.

§ 31. Annullering av eksamensoppmelding

Annullering av eksamensoppmelding må skje i NLA Høgskolens web-baserte oppmeldingssystem innen gjeldende frist.

§ 32. Manglende og for sent fram møte til eksamen

1. Studenter som ikke møter fram til eksamen, får registrert «ikke møtt» hvis ikke godkjent forfallsgrunn foreligger. «Ikke møtt» teller som et eksamensforsøk.
2. En kandidat som kommer for sent, begrenset til 30 minutter etter at eksamen er begynt, kan likevel få delta.

§ 33. Trekk under eksamen

1. En kandidat som trekker seg etter at eksamen har begynt, får registrert «trukket seg». «Trukket seg» teller som et eksamensforsøk.
2. Det er ikke anledning til å trekke seg fra eksamen før 1 time etter at eksamen er begynt.

§ 34. Erklæring om selvstendig arbeid

Studenter som leverer inn hjemmeoppgaver, inkludert masteravhandlinger, må gjøre seg kjent med de reglene som gjelder for slike oppgaver, og gi en erklæring om dette. Erklæringen skal dateres, signeres og leveres inn sammen med oppgave eller lignende. Erklæringen legger ansvaret på studenten for følgende:

- Det innleverte arbeidet skal ikke være brukt tidligere som del av en utdanning ved NLA eller annen utdanningsinstitusjon.
- Det skal opplyses om kildebruk etter gjeldende regler. Referanse til kilde gis nøyaktig i teksten. Dette gjelder for sitat, men også når stoffet er gjengitt med egne ord. Kravet gjelder både når kilden er pensumlitteratur eller andre bøker, artikler og lignende, og når materialet er funnet på Internett.
- For praksisrapporter og når det er brukt informasjon fra intervju, spørreskjema og lignende, vil det være nødvendig å sikre informantens anonymitet. I slike tilfeller blir det orientert om gjeldende regelverk i oppgaveheftet for de enkelte emner og i undervisningen.
- Ved masteravhandlinger må en være spesielt varsom med bruk av konfidensielle data og opplysninger fra observasjon, intervju og spørreskjema. Studenten er i slike tilfeller forpliktet til å drøfte spørsmål om kildebruk og -henvisning med sin veileder. Det blir ellers vist til pensum i forskningsmetode.

Ved brudd på disse reglene blir det vist til § 41 i denne forskrift om annullering av eksamen, utestenging og bortvisning, og til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 4–7 og § 4–8.

§ 35. Hjelpemidler som kan brukes under eksamen

Det er fastsatt i studieplanene hvilke hjelpemidler studentene har anledning til å bruke under eksamen.

§ 36. Karakterskala og karakterfastsetting

1. Vurderingsuttrykket ved eksamen, prøve, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering er i henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler bestått/ikke bestått, eller en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått.
2. Studieplanene forteller hvilken vekt enkeltkarakterer/enkeltprøver i et emne har, og hvordan endelig karakter blir fastsatt. Alle delprøver må være vurdert til bestått for at det kan gis samlet karakter i emnet. Når samlet karakter ved beregning havner midt mellom to trinn, skal den avrundes til gunst for studenten.
3. Når eksamen i et emne består både av skriftlig og muntlig prøve, er det en forutsetning at skriftlig prøve er bestått for at studenten skal kunne framstille seg til muntlig prøve.
4. Når ikke annet er bestemt, skal en, ved én skriftlig og én muntlig prøve, tillegge den skriftlige prøven størst vekt og karaktersette den først. Den muntlige prøven kan deretter justere samlet karakter maksimalt ett trinn opp eller ned. Begge prøvene må være vurdert til bestått for at det kan gis samlet karakter. Dersom muntlig

eksamen vurderes til ikke bestått, må det avlegges ny prøve i begge eksamenene. Ved spesielt tilrettelagt eksamen kan det dispenseres fra dette punkt.

5. Dersom en student har bestått samme eksamen mer enn én gang, gjelder beste karakter.

§ 37. *Sensur*

1. Høgskolerådet oppnevner sensorer etter innstilling fra faggruppene.
2. I henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler, skal sensur foreligge innen tre uker, hvis ikke særlige grunner gjør det nødvendig å bruke mer tid. Rektor avgjør, etter fullmakt fra styret, hvilken frist som skal gjelde dersom det ikke er mulig å avvikle sensuren på tre uker.
3. Sensur på mastergradsoppgaver skal foreligge innen to måneder etter innlevering.

§ 38. *Kunngjøring av eksamensresultater. Klage*

1. Kunngjøring av eksamensresultat skjer elektronisk i høgskolens web-baserte system for studentkommunikasjon. Bestemmelsene i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler om Klagenemnd og særskilte nasjonale klageorgan (§ 5–1), Klage over formelle feil ved eksamen (§ 5–2) og Klage over karakterfastsetting – rett til begrunnelse (§ 5–3) skal gjennom hele året være kunngjort ved oppslag på høgskolens område.
2. Eksamensresultater kan kunngjøres før 3-ukersfristen for sensur. Klagefristen begynner likevel ikke å løpe før 3 uker etter eksamensdatoen.
3. Klage over formelle feil stiles til rektor. Dersom klagen ikke blir tatt til følge, kan den ankes til NLA Høgskolens klagenemnd, oppnevnt av styret i henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 5–1.
4.
 - a. Krav om begrunnelse og klage over karakterfastsetting stiles til rektor.
 - b. Ved klage over karakterfastsetting skal studenten benytte klageskjema som fås ved henvendelse til studieadministrasjonen. Studenten bør skrive en begrunnelse på skjemaet, som forelegges klagekommisjonen. Hvis den opprinnelige kommisjonen har utarbeidet en skriftlig begrunnelse, skal også denne forelegges klagekommisjonen. Klagekommisjonen skal informeres om opprinnelig karakter.
 - c. Ved ny sensurering (klagesensur) benyttes minst to sensorer, hvorav minst én ekstern.

§ 39. *Ny eksamen*

1. Når en student ikke har bestått eksamen, har han normalt ikke anledning til å gå opp til ny eksamen i faget før ved neste ordinære eksamen.
2. Dersom et studieprogram har særlige krav til rekkefølgen av emner, kan det avvikes fra punkt 1 for å sikre studentenes progresjon. En student kan likevel ikke gå opp til eksamen i samme emne to ganger i samme semester.
3. En student kan normalt ikke framstille seg mer enn tre ganger til samme eksamen.

§ 40. *Sykdom under eksamen*

1. Dersom en kandidat på grunn av sykdom blir forhindret i å møte fram ved skriftlig eksamen og har sendt inn legeerklæring, kan vedkommende få anledning til å ta utsatt eksamen ved en egen prøve. Denne prøven skal holdes så snart helsetilstanden til kandidaten og forholdene ellers tilsier det, og det skal ikke betales ny eksamensavgift.
2. Blir en kandidat syk under den skriftlige prøven, må vedkommende, før eksamenssalen forlates, levere inn arbeidet sitt til eventuell sensur. I motsatt fall blir det ansett som at vedkommende har trukket seg fra eksamen. Dersom kandidaten samme dag sender inn legeattest som blir godtatt, gis det anledning til å ta utsatt eksamen etter første ledd i denne paragraf.
3. Kandidater som har levert de skriftlige prøvene, kan ikke unndra seg sensur for disse.
4. Dersom en kandidat som har tatt de skriftlige prøvene, ved sykdom blir forhindret fra å gå opp til eller fullføre de muntlige prøvene sammen med de andre eksamenskandidatene, og før den muntlige prøven er avviklet sender inn legeattest til institusjonen, kan vedkommende få anledning til å gå opp til utsatt eksamen.

§ 41. *Annullering av eksamen. Utestenging og bortvisning*

1. NLA Høgskolens klagenemnd avgjør saker om annullering av eksamen og saker om utestenging og bortvisning i henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 4–7 og § 4–8.
2. Annullering i henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 4–7 og § 4–8 teller som forsøk til eksamen, jf. § 39 tredje ledd i denne forskrift.
3. Høgskolerådet gir utfyllende bestemmelser om annullering av eksamen, utestenging og bortvisning ved fusk.

Kapittel VII. Grader, vitnemål og karakterutskrift. Ikrafttredelse

§ 42. *Grader, vitnemål og karakterutskrift*

1. NLA Høgskolen skriver ut vitnemål for utdanninger som gir rett til følgende titler:
 - Bachelor
 - Master.

2. Tildeling av gradene Bachelor og Master er regulert i forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler og forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad.
3. Alle andre fullførte studier dokumenteres ved karakterutskrift.

§ 43. Bachelorgrad

Bachelorgrad tildeles på grunnlag av enten

A.

1. Eksamener som til sammen omfatter minst 180 studiepoeng. Fagene må ikke dekke hverandre innholdsmessig.
2. Innføringsstudiet, examen philosophicum og examen facultatum, skal inngå i graden, og teller til sammen 20 studiepoeng. Innføringsstudier fra annen institusjon under loven teller med det antall studiepoeng som er angitt på karakterutskriften fra institusjonen, inntil 30 studiepoeng totalt. Examen philosophicum skal alltid inngå i innføringsstudiene. Beståtte innføringsemner fra andre fagområder kan gi fritak for NLAs examen facultatum.
3. I graden skal videre inngå ett av følgende:
 - fordypning i fag eller emnegruppe av minimum 80 studiepoengs omfang, eller
 - integrert yrkesrettet utdanning av minimum 120 studiepoengs omfang.
4. Minste selvstendige enhet er på 5 studiepoeng

eller

B. en integrert yrkesutdanning av minimum 180 studiepoengs omfang.

§ 44. Vitnemål og tilleggsbetegnelser for bachelor

1. NLA Høgskolen tildeler følgende bachelortitler:
 - Bachelor i pedagogikk
 - Bachelor i interkulturell forståelse
 - Bachelor i kristendomskunnskap
 - Bachelor i teologi
 - Bachelor i menighetspedagogikk
 - Bachelor i religion og kultur
 - Bachelor i {kombinasjon av to av NLAs fag}.
2. Tittelen *Bachelor i {kristendomskunnskap}*, *{pedagogikk}* eller *{interkulturell forståelse}* tildeles studenter som har faglig fordypning på minst 80 studiepoeng innenfor det aktuelle faget/emnegruppen.
3. Tittelen *Bachelor i teologi* tildeles studenter som har minst 160 studiepoeng innenfor fagområdene teologi og kristendomskunnskap.
4. Tittelen *Bachelor i menighetspedagogikk* tildeles studenter som har grunnstudium i kristendomskunnskap og ettårig studium i menighetspedagogikk blant de 180 studiepoengene i graden. Bachelorgrad i menighetspedagogikk er en yrkesrettet grad. For en yrkesrettet bachelorgrad angis på vitnemålet hva graden kvalifiserer for.
5. Tittelen *Bachelor i religion og kultur* tildeles studenter som har minst 160 studiepoeng innenfor fagområdene kristendomskunnskap og interkulturell forståelse. I graden må det inngå en faglig fordypning på minst 80 studiepoeng innenfor det ene fagområdet og minst 60 studiepoeng innenfor det andre fagområdet.
6. Kombinasjonsbachelor

Tittelen *Bachelor i {fag 1 og fag 2}* tildeles studenter som har faglig fordypning (minimum 80 studiepoeng) i to av NLA Høgskolens fag.

Følgende kombinasjoner er mulige:

 - Bachelor i kristendomskunnskap og pedagogikk
 - Bachelor i kristendomskunnskap og interkulturell forståelse
 - Bachelor i pedagogikk og interkulturell forståelse.
7. Alle emner og studieprogram som inngår i bachelorgraden skal framgå av vitnemålet.
8. For å få utskrevet bachelortitnemål fra NLA Høgskolen må kandidaten ha avlagt eksamener av minst 60 studiepoengs omfang ved denne institusjonen. Det er videre et krav at minst 30 studiepoeng av den faglige fordypningen i bachelorgraden er avlagt her.
9. Eventuelle tilleggsbestemmelser om de ulike bachelorgradene går frem av studieplanene for de enkelte studieprogrammene.

§ 45. Mastergrad

1. Mastergraden tildeles på grunnlag av eksamener som til sammen omfatter minst 120 studiepoeng, inkludert et selvstendig arbeid på minimum 30 studiepoengs omfang, og bygger på ett av følgende:
 - bachelorgrad
 - cand.mag.-grad
 - annen grad eller yrkesutdanning av minimum 180 studiepoengs omfang
 - utdanning som i henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–4 er godkjent som jevn god med ovennevnte grader eller yrkesutdanninger ved institusjon under loven, eller

2. I særlige tilfeller kan styret etter innstilling fra høgskolerådet godkjenne at mastergrad bygger på annen likeverdig utdanning.
 3. Utdanningen på lavere grads nivå skal
 - enten ha faglig fordypning eller emnegruppe av minimum 80 studiepoengs omfang innenfor fagområdet for mastergraden
 - eller være en integrert yrkesrettet utdanning av minimum 120 studiepoengs omfang som inkluderer faget eller studieprogrammet der mastergraden skal avlegges.
 4. Studieplanene gir nærmere bestemmelser om opptakskrav for det enkelte masterstudium.
- § 46. Vitnemål og tilleggsbetegnelser for master**
1. For oppnådd mastergrad ved NLA Høgskolen angis gradens faglige innhold på vitnemålet som master i (fagets navn).
 2. Masterstudiene kan ha ulike spesialiseringer innenfor fagområdet. Spesialisering angis på vitnemålet.
 3. For en yrkesrettet mastergrad angis det på vitnemålet hva graden kvalifiserer for.
 4. For å få utskrevet mastergradsvitnemål, må kandidaten være tatt opp på et masterprogram ved NLA Høgskolen, og ha avlagt eksamener som inngår i masterstudiet av minst 60 studiepoengs omfang, herunder kandidatens selvstendige arbeid i høyere grad, ved NLA Høgskolen.
- § 47. Fritak for eksamen eller prøve. Reduksjon i studiepoeng. Uttelling i ny grad**
1. Fritak for eksamen eller prøve gis på grunnlag av lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–5. Innpassingskomiteene for de enkelte fag tar avgjørelse i saker om fritak. Vedtak kan påklages til høgskolerådet.
 2. Studenter som avlegger eksamen i emner som faglig dekker hverandre helt eller delvis, får redusert sin samlede studiepoengsum for de aktuelle emnene.
 3. Studenter som allerede har fullført en grad, kan etter søknad få uttelling i en ny grad for studiepoeng som også inngår i den tidligere. Det er likevel et vilkår at minst 90 studiepoeng i den nye graden ikke inngår i den tidligere. For å få utstedt vitnemål fra NLA Høgskolen for den nye graden, er det et vilkår at minst 60 nye studiepoeng som inngår i graden, er avlagt her.
 4. Unntak fra 3. ledd: Uttelling for studiepoeng i ny mastergrad innenfor samme fagområde. Studenter som allerede har fullført en mastergrad ved NLA Høgskolen, og som ønsker flere spesialiseringer innenfor samme fagområde, kan få utstedt nytt vitnemål for mastergrad i faget dersom de avlegger eksamen i de obligatoriske emner som kreves for den nye spesialiseringen, og skriver ny masteravhandling innenfor det nye spesialiseringsområdet. Ved ny mastergrad etter dette punkt, må studenten avlegge minst 60 nye studiepoeng. Det avgjøres i hvert enkelt tilfelle hvor mange nye studiepoeng som må avlegges, alt etter hvilke emner som inngår i studentens tidligere mastergrad. På det nye vitnemålet skal det spesifiseres hvilke emner som også inngår i den tidligere mastergraden.
- § 48. Klage**
1. Enkeltvedtak gjort med hjemmel i denne forskrift kan påklages til NLA Høgskolen. Dersom klagen ikke blir tatt til følge, kan den ankes til NLA Høgskolens klagenemnd, oppnevnt av styret i henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 5–1.
 2. Unntak fra første ledd: Klage på resultat av opptaksvurdering foretatt gjennom Samordna Opptak, jf. § 16–2 i denne forskrift.
- § 49. Ikrafttredelse**
- Forskriften trer i kraft 1. august 2008. Samtidig oppheves forskrift 14. desember 2005 nr. 1504 om opptak, studier og eksamen ved Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier.

9. juni Nr. 590 2008

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 9. juni 2008 med hjemmel i forskrift 21. desember 2007 nr. 1752 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008 § 32. Kunngjort 18. juni 2008.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1752 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2008 gjøres følgende endring:

§ 14 annet ledd skal lyde:

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en maksimalkvote på 131 tonn hyse, hvorav 97 tonn er garanterte. Fra og med 9. juni 2008 er maksimalkvoten 181 tonn.

II

Endringen trer i kraft straks.

17. juni Nr. 591 2008**Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova**

Heimel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 17. juni 2008 med heimel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 3–4 første ledd og lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskott (privatskolelova) § 2–3 andre ledd. Kunngjort 18. juni 2008.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgjande endring:

Ny § 23–2 skal lyde:

§ 23–2. Dispensasjon frå krava til å få vitnemål i § 4–31 grunna lærarstreiken våren 2008

Dei elevane i vidaregåande opplæring som grunna lærarstreiken våren 2008 manglar eksamenskarakterar i eit eller fleire fag eller som ikkje har fått avlagt eksamen etter føresegnene, har i desse faga dispensasjon frå krava i § 4–31 andre ledd.

II

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskolelova blir det gjort følgjande endring:

Ny § 4–34 skal lyde:

§ 4–34. Dispensasjon frå krava til å få vitnemål i § 4–28 grunna lærarstreiken våren 2008

Dei elevane i vidaregåande opplæring som grunna lærarstreiken våren 2008 manglar eksamenskarakterar i eit eller fleire fag eller som ikkje har fått avlagt eksamen etter føresegnene, har i desse faga dispensasjon frå krava i § 4–28 andre ledd.

III

Endringane trer i kraft 17. juni 2008.

6. juni Nr. 602 2008**Forskrift om endring i forskrift om helse-, miljø- og sikkerhet i petroleumsvirksomheten (rammeforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 6. juni 2008 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18 første ledd. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

I forskrift 31. august 2001 nr. 1016 om helse-, miljø- og sikkerhet i petroleumsvirksomheten (rammeforskriften) gjøres følgjande endringer:

§ 3 Anvendelse av maritimt regelverk i petroleumsvirksomheten

Første ledd første punktum skal lyde:

For flyttbare innretninger som er registrert i et nasjonalt skipsregister, og som følger et maritimt driftskonsept, kan relevante tekniske krav i Sjøfartsdirektoratets regelverk slik det lyder etter endringene i 2003 og forskrifter av 2007 og 2008 som er nevnt i tredje ledd, med utfyllende klasseregler som er gitt av Det norske Veritas, eller internasjonale flaggstatsregler med utfyllende klasseregler som gir samme sikkerhetsnivå, legges til grunn i stedet for tekniske krav som er gitt i og i medhold av petroleumsloven, med følgjande presiseringer og begrensninger:

Nytt tredje ledd skal lyde:

Forskrifter av 2007 og 2008 som nevnt i første ledd er følgjande:

- forskrift 4. juli 2007 nr. 854 om dekkskraner mv. på flyttbare innretninger (kranforskriften),
- forskrift 4. juli 2007 nr. 853 om evakuerings- og redningsredskaper på flyttbare innretninger (redningsforskriften),
- forskrift 15. januar 2008 nr. 72 om helikopterdekk på flyttbare innretninger.

II**Ikraftsetting**

Endringene i § 3 første og tredje ledd gjelder straks.

13. juni Nr. 603 2008**Ikraftsettning av lov 13. juni 2008 nr. 41 om redaksjonell fridom i media**

Heimel: Fastsett ved kgl.res. 13. juni 2008 med heimel i lov 13. juni 2008 nr. 41 om redaksjonell fridom i media § 6. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Lova skal gjelde frå 1. januar 2009.

17. juni Nr. 604 2008**Forskrift om endring i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler**

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 17. juni 2008 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–7 andre ledd. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

I forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler gjøres følgende endringer:

§ 4–1 bokstav j nytt nr. 15 skal lyde:

15. *Luftfartsfag*

2MX/2MY/3MZ og 2FY og bestått opptaksprøve etter nærmere regler fastsatt av institusjonen.

§ 8–1 andre ledd skal lyde:

(2) Reglene for nasjonal klagenemnd gjelder ikke vedtak om opptak på grunnlag av realkompetanse og vedtak om opptak etter at det er innvilget dispensasjon fra enkelte av kravene om generell studiekompetanse, jf. § 3–6 i lov om universiteter og høyskoler. Forskriften gjelder heller ikke for klager på vurdering av spesielle opptakskrav som omfatter ferdigheter eller opptaksprøver etter nærmere regler fastsatt av institusjonen. Klager på slike vedtak behandles i samsvar med den klageordning som er etablert ved det enkelte lærested.

II

Endringene trer i kraft straks – opptak til studieåret 2008–2009.

17. juni Nr. 605 2008**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. juni 2008 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

I forskrift 14. desember 2007 nr. 1455 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2008 gjøres følgende endringer:

§ 6 oppheves.

Nåværende § 7 – § 9 blir henholdsvis § 6 – § 8.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. juni Nr. 606 2008**Forskrift om endring i forskrift om forvaltningen av Statens pensjonsfond – Utland**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 17. juni 2008 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond § 7. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

I forskrift 22. desember 2005 nr. 1725 om forvaltningen av Statens pensjonsfond – Utland gjøres følgende endring:

§ 6 skal lyde:

Investeringene kan ikke plasseres slik at fondet oppnår en eierandel på mer enn 10 prosent av de aksjene i ett enkelt selskap som gir stemmerett.

Norges Bank skal utøve eierrettigheter for fondet. Finansdepartementet kan gi utfyllende retningslinjer for Norges Banks eierskapsutøvelse. Det overordnede målet for eierskapsutøvelsen er å sikre fondets finansielle interesser.

II

Endringen under I trer i kraft 17. juni 2008.

17. juni Nr. 607 2008

Forskrift om forsikring og annen sikkerhet for oljesølsansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og politidepartementet 17. juni 2008 med hjemmel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 186 og § 198. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Kapittel 1. Forsikring mv. etter den internasjonale konvensjon 27. november 1992 om erstatningsansvar for oljesølskade

§ 1. (Definisjoner)

I kapittel 1 i denne forskriften betyr

- a) *1992-ansvarskonvensjonen*: den internasjonale konvensjon 27. november 1992 om erstatningsansvar for oljesølskade
- b) *1992-konvensjonsstat*: stat som er bundet av 1992-ansvarskonvensjonen
- c) *skip*: ethvert sjøgående fartøy eller annen flytende innretning på sjøen som er konstruert eller tilpasset for transport av olje som last i bulk, og som faktisk transporterer olje som last i bulk
- d) *norsk skip*: skip som er innført i norsk skipsregister
- e) *1992-konvensjonsskip*: skip som er registrert i 1992-konvensjonsstat, eller, om skipet ikke er registrert, skip som fører flagget til en 1992-konvensjonsstat
- f) *olje*: enhver bestandig mineralolje som inneholder hydrokarboner, så som råolje, fyringsolje, tung dieselolje og smøreolje
- g) *eier*: for registrert skips vedkommende den som står oppført i skipsregisteret som eier. Eies et skip av en stat, men brukes av et selskap som i denne stat er registrert som skipets bruker, anses selskapet som skipets eier.

§ 2. (Forsikringsplikt)

Eier av norsk skip som har om bord mer enn 2000 tonn olje som last i bulk, plikter å ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet som dekker ansvar som er nevnt i sjøloven § 191, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 194.

Bestemmelsen i første ledd gjelder også for utenlandske skip som anløper eller forlater havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske kontinentalsokkelen.

Reglene i første og annet ledd gjelder også for skip som eies eller brukes av den norske stat eller av en annen stat, unntatt for krigsskip og andre skip som utelukkende nyttes i statlig, ikke-kommersielt øyemed.

§ 3. (Sertifikatplikt for norske skip)

Eier av norsk skip som skal ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet (jf. § 2 første ledd), skal sørge for at skipet har om bord et sertifikat utstedt av Sjøfartsdirektoratet som bekrefter at det foreligger slik forsikring eller sikkerhet.

§ 4. (Søknad om sertifikat for norske skip)

Søknad om sertifikat sendes Sjøfartsdirektoratet på skjema fastsatt av direktoratet. Ved søknaden skal legges attest utstedt av eierens forsikringsgiver eller den som har stilt annen sikkerhet, om at det for skipet foreligger forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som oppfyller vilkårene i sjøloven § 197 første ledd. Dersom det nyttes annen sikkerhet enn forsikring, må det gis nærmere opplysninger om sikkerhetens art.

I attesten skal bekreftes at forsikringen eller sikkerheten dekker ansvar av den art som er nevnt i sjøloven § 191, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 194, og at forsikringen eller sikkerheten i sin gyldighetstid bare kan sies opp med tre måneders skriftlig varsel til Sjøfartsdirektoratet.

Sjøfartsdirektoratet fastsetter skjema for forsikringsgiverens attest.

Forsikringen eller annen sikkerhet etter annet ledd opphører når forsikringens eller sikkerhetens gyldighetstid utløper eller sertifikatet leveres tilbake til Sjøfartsdirektoratet, eller når nytt sertifikat utstedes for skipet.

§ 5. (Godkjenning av forsikring eller annen sikkerhet)

Forsikring eller annen sikkerhet som nevnt i § 2 første ledd skal godkjennes av Sjøfartsdirektoratet. Er direktoratet i tvil om en forsikring eller annen sikkerhet er tilfredsstillende, kan direktoratet innhente uttalelse fra Kredittilsynet.

§ 6. (Særregler for skip eid av den norske stat)

Eies skipet av den norske stat og det ikke går inn under unntaket i § 2 tredje ledd utsteder Sjøfartsdirektoratet sertifikat som bekrefter at skipet eies av staten, og at staten dekker ansvaret innen begrensingsbeløpet. Annen

forsikring eller sikkerhetsstillelse er ikke nødvendig. Sertifikat utstedes etter anmodning fra den statsinstitusjon som disponerer skipet.

§ 7. (Sertifikatplikt for utenlandske skip)

1992-konvensjonsskip skal ha om bord sertifikat som fastsatt i 1992-ansvarskonvensjonen, utstedt eller bekreftet av vedkommende myndighet i skipets hjemstat.

Utenlandsk skip som ikke er 1992-konvensjonsskip, skal ha sertifikat utstedt eller bekreftet av Sjøfartsdirektoratet eller av vedkommende myndighet i en annen 1992-konvensjonsstat.

For skip som eies av en stat, anerkjennes også sertifikat utstedt av vedkommende myndighet i staten som bekrefter at skipet eies av staten, og at ansvaret er dekket innen begrensningsbeløpet.

Sertifikatet skal være på engelsk eller fransk eller inneholde oversetting til et av disse språk.

§ 8. (Søknad om sertifikat for utenlandske skip mv.)

Søknad til Sjøfartsdirektoratet om sertifikat, eller kopi av sertifikat utstedt av vedkommende myndighet i en annen stat, bør sendes direktoratet senest 30 dager før skipet kan ventes å anløpe norsk havn eller en innretning på den norske kontinentalsokkel.

Søknad om sertifikat skal være på norsk eller engelsk og inneholde følgende opplysninger

- a) skipets navn, nasjonalitet og hjemsted
- b) skipets kjenningsnummer eller bokstaver
- c) eierens navn og hovedforretningssted
- d) sikkerhetens art
- e) navn og hovedforretningssted til forsikringsgiveren, eller annen som har stilt sikkerhet, og i tilfelle det forretningssted hvor forsikringen er ytet eller sikkerheten stilt.

Bestemmelsene i § 4 og § 5 gjelder tilsvarende.

Kapittel 2. Forsikring mv. etter den internasjonale konvensjon 23. mars 2001 om erstatning for bunkersoljesølskade (bunkerskonvensjonen)

§ 9. (Definisjoner)

I kapittel 2 i forskriften her betyr

- a) *bunkerskonvensjonen*: den internasjonale konvensjon 2001 om erstatningsansvar for bunkersoljesølskade
- b) *bunkerskonvensjonsstat*: stat som er bundet av bunkerskonvensjonen
- c) *skip*: ethvert sjøgående fartøy eller annen flytende innretning på sjøen som ikke er omfattet av sjøloven § 191 tredje ledd, og som beregnet etter vedlegg I til den internasjonale skipsmålingskonvensjonen 1969 har bruttotonnasje som overstiger 1000 tonn
- d) *norsk skip*: skip som er innført i norsk skipsregister
- e) *bunkerskonvensjonsskip*: skip som er registrert i bunkerskonvensjonsstat, eller, om skipet ikke er registrert, skip som er berettiget til å føre flagget til en bunkerskonvensjonsstat
- f) *bunkersolje*: alle oljer som inneholder hydrokarboner, herunder smøreolje, til bruk til skipets drift eller fremdrift, samt alle rester av slik olje
- g) *skipets registrerte eier*: den som står oppført i skipsregisteret som eier, eller, hvis skipet ikke er registrert, den som eier skipet. Eies et skip av en stat, men brukes av et selskap som i denne stat er registrert som skipets bruker, anses selskapet som skipets eier.

§ 10. (Forsikringsplikt)

Eier av norsk skip plikter å ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet som dekker ansvar som er nevnt i sjøloven § 183, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 186 jf. § 175.

Bestemmelsen i første ledd gjelder også for utenlandske skip som anløper eller forlater havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske kontinentalsokkelen.

Bestemmelsene i § 2 tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 11. (Sertifikatplikt for norske skip)

Eier av norsk skip som skal ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet (jf. § 10 første ledd), skal sørge for at skipet har om bord et sertifikat utstedt av Sjøfartsdirektoratet som bekrefter at det foreligger slik forsikring eller sikkerhet.

§ 12. (Søknad om sertifikat for norske skip)

Søknad om sertifikat etter § 11 sendes Sjøfartsdirektoratet på skjema fastsatt av direktoratet. Ved søknaden skal legges attest utstedt av eierens forsikringsgiver eller den som har stilt annen sikkerhet, om at det for skipet foreligger forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som oppfyller vilkårene i sjøloven § 186 første ledd. Dersom det nyttes annen sikkerhet enn forsikring, må det gis nærmere opplysninger om sikkerhetens art.

I attesten skal bekreftes at forsikringen eller sikkerheten dekker ansvar av den art som er nevnt i sjøloven § 183, opp til de grenser som er nevnt i sjøloven § 186 jf. § 175, og at forsikringen eller sikkerheten i sin gyldighetstid bare kan sies opp med tre måneders skriftlig varsel til Sjøfartsdirektoratet.

Bestemmelsene i § 4 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 13. (Godkjenning av forsikring mv.)

Bestemmelsene i § 5 og § 6 gjelder tilsvarende for forsikring mv. som nevnt i § 10.

§ 14. (Sertifikatplikt for utenlandske skip)

Bunkerskonvensjonsskip skal ha om bord sertifikat som fastsatt i bunkerskonvensjonen, utstedt eller bekreftet av vedkommende myndighet i skipets hjemstat.

Utenlandsk skip som ikke er bunkerskonvensjonsskip, skal ha sertifikat utstedt eller bekreftet av Sjøfartsdirektoratet eller av vedkommende myndighet i en annen bunkerskonvensjonsstat.

Bestemmelsene i § 7 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 15. (Søknad om sertifikat for utenlandske skip)

Om søknad om sertifikat for utenlandsk skip gjelder § 8 tilsvarende.

§ 16. (Utferdigelse av sertifikat)

Sertifikat etter 1992-ansvarskonvensjonen utferdiges på formular anbefalt av Det internasjonale erstatningsfondet i samsvar med 1992-ansvarskonvensjonens bestemmelser. Sertifikat etter bunkerskonvensjonen utferdiges på formular anbefalt av Den internasjonale Sjøfartsorganisasjon i samsvar med bunkerskonvensjonens bestemmelser.

Sjøfartsdirektoratet skal sende sertifikatet til skipets eier. Kopi av sertifikatet skal sendes til forsikringsgiveren eller den som har stilt annen sikkerhet. Data fra sertifikatet registreres i Sjøfartsdirektoratets fartøyregister.

§ 17. (Varigheten av sertifikat)

Sertifikat kan utstedes for et bestemt tidsrom eller inntil forsikringen eller sikkerheten sies opp. Sertifikatet bør gis samme gyldighetstid som forsikringen eller sikkerheten med mindre særlige grunner taler mot det, men kan ikke gis lengre gyldighetstid enn forsikringen eller sikkerheten.

§ 18. (Tilbakelevering av sertifikat ved opphør av forsikring eller annet sikkerhet)

Eier av skip som er utstyrt med sertifikat utstedt av Sjøfartsdirektoratet, plikter å levere sertifikatet tilbake til Sjøfartsdirektoratet straks forsikringen eller sikkerheten opphører å gjelde på grunn av oppsigelse eller av annen grunn, eller når sertifikatets gyldighetstid utløper.

§ 19. (Gebyr for sertifikat)

For sertifikat betales gebyr etter forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (gebyrtariffen).

§ 20. (Fremvisning av sertifikat)

På anmodning av Sjøfartsdirektoratet, havnemyndigheter, tollvesenet, lostjenesten eller andre som Sjøfartsdirektoratet bemyndiger, har skipets fører på et norsk eller utenlandsk skip som omfattes av forskriften her, plikt til å vise fram sertifikat som nevnt i denne forskriften når skipet anløper eller forlater havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske kontinentalsokkel.

Oppdages det ved kontroll at norsk eller utenlandsk skip ikke har foreskrevet sertifikat, skal Sjøfartsdirektoratet straks underrettes.

§ 21. (Pålegg ved manglende sertifikat)

Sjøfartsdirektoratet kan nekte skip som ikke har sertifikat etter denne forskriften adgang til, eller forby det å forlate, havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske kontinentalsokkel, eller påby at det blir losset eller flyttet.

Har norsk skip ikke sertifikat, skal skipets fører på begjæring utlevere skipets nasjonalitetsbevis til Sjøfartsdirektoratet, jf. sjøloven § 186 første ledd og § 197 første ledd. Er skipet i utenlandsk havn, skal skipets fører på begjæring fra norsk konsul utlevere skipets nasjonalitetsbevis til denne.

§ 22. (Underretning om pålegg etter § 21)

Når vedtak treffes etter § 21, skal skipets eier og fører straks underrettes skriftlig om vedtaket og grunnen for det. Gjelder vedtaket utenlandsk skip, skal Sjøfartsdirektoratet gi skriftlig underretning om vedtaket og grunnene for det til konsulen eller den diplomatiske representant for den stat hvis flagg skipet fører.

Underretning om vedtak etter § 21 skal også gis politi- og tollmyndighetene samt lostjenesten.

§ 23. (Regler til utfylling og gjennomføring av forskriften)

Sjøfartsdirektoratet kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne forskriften.

§ 24. (Ikrafttredelse)

Forskriften her trer i kraft 21. november 2008 med unntak av annet ledd i bestemmelsen her, som trer i kraft straks.

Sjøfartsdirektoratet kan godkjenne forsikring eller annen sikkerhet og utstede sertifikat i medhold av forskriften før forskriften for øvrig trer i kraft.

Sertifikat utstedt i medhold av forskrift 24. mai 1996 nr. 514 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølansvar for skip skal anses å oppfylle forsikringsplikten i forskriften her.

18. juni Nr. 608 2008**Forskrift om endring i forskrift til privatskolelova**

Heimel: Fastsett av Kunnskapsdepartementet 18. juni 2008 med heimel i lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) § 6–2 første ledd og § 6A–8 tredje ledd. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskolelova blir det gjort følgjande endring:

§ 10–1 skal lyde:

I tillegg til dei ordinære skolepengane kan skolane ta inntil 3 400 kr per år for elevar i grunnskolen og inntil 4 500 kr per år for elevar i den vidaregåande skolen for dekning av utgifter til husleige eller kapitalkostnader, jf. privatskolelova § 6–2 første ledd og § 6A–8 tredje ledd.

II

Endringa trer i kraft 1. august 2008.

18. juni Nr. 609 2008**Forskrift om endring i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2008–2009**

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 18. juni 2008 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte § 4. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

I forskrift 25. februar 2008 nr. 190 om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2008–2009 gjøres følgende endring:

§ 4–2 skal lyde:

Søker som har startet en utdanning ved en utdanningsinstitusjon som var omfattet av overgangsordningen etter forskriftene for 2007–2008, § 4–2, vil ha rett til støtte for å fullføre utdanningsopplegget søkeren har startet, selv om utdanningsinstitusjonen ikke oppnådde godkjenning etter ett av vilkårene i § 4–1. Søker må ha startet i utdanningen innen utgangen av undervisningsåret 2007–2008.

For undervisningsåret 2008–2009 gis det støtte til halvårslige studietilbud i make up-artistutdanninger ved Image People AS/Make Up Artistskolen i Oslo og Art Complexion.

II

Endringen trer i kraft undervisningsåret 2008–2009.

18. juni Nr. 610 2008**Forskrift om endring i forskrift om særlige tiltak mot Hviterussland**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 18. juni 2008 med hjemmel i forskrift 8. september 2006 nr. 1041 om særlige tiltak mot Hviterussland § 5. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

I forskrift 8. september 2006 nr. 1041 om særlige tiltak mot Hviterussland gjøres følgende endring:

Eksisterende vedlegg I skal erstattes av nytt vedlegg I, som vedlagt.

For å lese vedlegget, se [her](#).

II

Endringen trer i kraft straks.

18. juni Nr. 611 2008**Forskrift om endring i enkelte forskrifter gitt med hjemmel i lov 7. juni 1968 nr. 4 om gjennomføring av bindende vedtak av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråd**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 18. juni 2008 med hjemmel i forskrift 9. august 1990 nr. 635 om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjoner om sanksjoner mot Irak § 4, forskrift 27. november 1992 nr. 879 om sanksjoner mot Liberia § 6, forskrift 22. desember 1999 nr. 1374 om sanksjoner mot Usama bin Laden, Al-Qaida og Taliban § 2, forskrift 10. oktober 2003 nr. 1221 om sanksjoner mot visse ikke-statlige aktører som opererer i Den demokratiske republikken Kongo § 5, forskrift 10. desember 2004 nr. 1617 om sanksjoner mot Elfenbenskysten § 5 og forskrift 2. juni 2006 nr. 573 om sanksjoner mot visse grupper, militser og personer som opererer i Darfur-provinsen i Sudan § 3. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

I forskrift 9. august 1990 nr. 635 om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjoner om sanksjoner mot Irak gjøres følgende endring:

§ 2 fotnote 1 skal lyde:

- 1 Du kan finne lister med personer og enheter som er omtalt i denne paragrafen på FNs hjemmeside: http://www.un.org/sc/committees/1518/list_27jul2005.htm og http://www.un.org/sc/committees/1518/pdf/List_of_Entities.pdf.

II

I forskrift 27. november 1992 nr. 879 om sanksjoner mot Liberia gjøres følgende endringer:

§ 4 fotnote 1 skal lyde:

- 1 Du kan finne en liste med personer som er omtalt i denne paragrafen på FNs hjemmeside: http://www.un.org/sc/committees/1521/1521_list.htm.

§ 5 fotnote 1 skal lyde:

- 1 Du kan finne en liste med personer som er omtalt i denne paragrafen på FNs hjemmeside: http://www.un.org/sc/committees/1521/1532_afl.htm.

III

I forskrift 22. desember 1999 nr. 1374 om sanksjoner mot Usama bin Laden, Al-Qaida og Taliban gjøres følgende endring:

§ 1 fotnote 1 skal lyde:

- 1 Du kan finne listen over personer eller juridiske enheter som omfattes av sanksjonene på FNs hjemmeside: <http://www.un.org/sc/committees/1267/consolist.shtml>.

IV

I forskrift 10. oktober 2003 nr. 1221 om sanksjoner mot visse ikke-statlige aktører som opererer i Den demokratiske republikken Kongo gjøres følgende endringer:

§ 2 fotnote 1 skal lyde:

- 1 Listen med personer som er omtalt i denne paragrafen finnes på FNs hjemmeside: http://www.un.org/sc/committees/1533/pdf/1533_list.pdf.

§ 3 fotnote 1 skal lyde:

- 1 Listen med personer og enheter som er omtalt i denne paragrafen finnes på FNs hjemmeside: http://www.un.org/sc/committees/1533/pdf/1533_list.pdf.

V

I forskrift 10. desember 2004 nr. 1617 om sanksjoner mot Elfenbenskysten gjøres følgende endringer:

§ 2 fotnote 1 skal lyde:

- 1 Du kan finne en liste med personer som er omtalt i denne paragrafen på FNs hjemmeside: <http://www.un.org/sc/committees/1572/listtable.html>.

§ 3 fotnote 1 skal lyde:

- 1 Du kan finne en liste med personer og enheter som er omtalt i denne paragrafen på FNs hjemmeside: <http://www.un.org/sc/committees/1572/listtable.html>.

VI

I forskrift 2. juni 2006 nr. 573 om sanksjoner mot visse grupper, militser og personer som opererer i Darfur-provinsen i Sudan gjøres følgende endring:

§ 2 fotnote 1 skal lyde:

- 1 Liste med personer som er omfattet av forskriften finnes på FNs hjemmeside: http://www.un.org/sc/committees/1591/pdf/Sudan_list.pdf.

VII

Endringene trer i kraft straks.

18. juni Nr. 612 2008**Forskrift om endring i forskrift om nærmere bestemmelser om tillatte vektor og dimensjoner for offentlig veg**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 18. juni 2008 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 14 (direktiv 85/3/EØF som endret senest ved direktiv 92/7/EØF og erstattet av direktiv 96/53/EF) og nr. 15a (direktiv 2002/7/EF). Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

I forskrift 31. mars 2008 nr. 353 om nærmere bestemmelser om tillatte vektor og dimensjoner for offentlig veg gjøres følgende endring:

Punkt 10 skal lyde:

10. Vegliste riksveger for modulvogntog med lengde inntil 25,25 meter og totalvekt inntil 60 tonn

Fram til 1. juni 2011 kan modulvogntog med lengde inntil 25,25 meter og totalvekt inntil 60 tonn kjøre på følgende riksveger:

<i>Vegnr.</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Maks. totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>
	<i>Vinter</i>		
	<i>Generelt</i>	<i>60</i>	<i>25,25</i>
Rv. 893	Riksgrensen Øvre Neiden–Neiden x E6	60	25,25
E6	x Rv. 893 Neiden til Hurtigrutekaia i Kirkenes med arm til Linjegdsterminalen på Hesseng	60	25,25
E8	Riksgrensen Helligskogen–x E6 Skibotn	60	25,25
E6	x E8 Skibotn til Skibotnterminalen	60	25,25
E12	Riksgrensen Umbukta–Mo i Rana x E12/E6/Rv. 12	60	25,25
Rv. 12	Mo i Rana x E12/E6/–x Kv. 1386 Vikaåsen	60	25,25
E6	Riksgr. v/Svinesund–x Rv. 190	60	25,25
	Ekeberg tunnelen–Berger x Kv. Bølerveien	60	25,25
Rv. 2	Riksgr. v/Magnor–x Rv. 175 Gjemselund bru	60	25,25
Rv. 175	x Rv. 2 Gjemselund bru–x Kv. Norvald Strands veg	60	25,25
Rv. 21	x E6 Svingenskogen–x Halden Rv. 22	60	25,25
Rv. 22	x Rv. 21–Ohms plass	60	25,25
Rv. 109	E6 Alvim–x Kv. Evjebekkveien	60	25,25
Rv. 111	x E6 Årum–x Kv. Øraveien	60	25,25
Rv. 111	x E6 Årum–x Kv. Torpebaugveien	60	25,25
Rv. 19	x E6 Patterød–Moss fergekai x Kv. Strandgata	60	25,25
Rv. 150	Ulvensplitten x E6–x Rv. 163 Økern	60	25,25
Rv. 163	x Rv. 150 Økern–x Rv. 191 Nyland	60	25,25
Rv. 191	x Rv. 163 Nyland–x E6 Trosterud m/arm til Alfaset postterminal/Alnabruterminalen	60	25,25
Rv. 190	x E6 Alnabru–x E18 Sjørenga	60	25,25
E18	x Rv. 190 Sjørenga–Bispelokket x Privat veg–Havnevegen	60	25,25
Rv. 159	x E6 Karihaugen–x Rv. 163 Visperud	60	25,25
Rv. 163	x Rv. 159 til Postterminalen, Robsrud	60	25,25
Rv. 159	x E6 Karihaugen–x Fv. 353 Knatten	60	25,25

II

Endringen trer i kraft straks.

19. juni Nr. 613 2008**Forskrift om endring i forskrift om generelle bestemmelser om utstedelse av luftfartssertifikater (BSL C 1–1a)**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 19. juni 2008 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–3, § 5–4 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

I forskrift 20. desember 2000 nr. 1673 om generelle bestemmelser om utstedelse av luftfartssertifikater (BSL C 1–1a) gjøres følgende endringer:

Kapittel 2 annet og tredje ledd oppheves.

Kapittel 3 punkt 3.1 strekpunkt fem skal lyde:

- Flytekniske sertifikat utstedt i henhold til vedlikeholdsforskriften vedlegg III, heretter kalt Part-66.

Kapittel 3 punkt 3.1 siste strekpunkt skal lyde:

- Godkjenning av flytekniske skoler i henhold til vedlikeholdsforskriften vedlegg IV, heretter kalt Part-147.

Kapittel 5 punkt 5.2.1.1 skal lyde:

Oppmelding til teorieksamen skal skje som fastsatt i BSL C og/eller BSL JAR-FCL 1 og/eller 2 eller Part-66.

Kapittel 5 punkt 5.3.4 skal lyde:

Teori og praktiske prøver til flyteknikersertifikater skal avholdes i henhold til vedlikeholdsforskriften vedlegg III, Part-66.

Kapittel 7 punkt 7.1.5.2 skal lyde:

For innehavere av gyldig CPL som søker utstedelse av ATPL, kreves ikke fremleggelse av slik attest.

Tilsvarende gjelder for søkere til flytekniske sertifikat.

Kapittel 7 punkt 7.1.6 skal lyde:

Søkeren skal være innehaver av gyldig legeattest godkjent av Luftfartstilsynet. Dette kravet gjelder ikke for flytekniske sertifikat.

Kapittel 7 punkt 7.2.1 bokstav a skal lyde:

- a) Dokumentasjon på søkerens utdanning og beståtte prøver i teori og praktisk prøve/flyging eller ferdighetsprøve (skill test)/ferdighetskontroll (proficiency check), i samsvar med kravene i BSL C, BSL JAR-FCL 1 og/eller 2 eller Part-66.

Kapittel 7 punkt 7.5 bokstav b skal lyde:

- b) Bevitnelse for søkerens utdanning i teori og bestått ferdighetsprøve (skill test) i samsvar med kravene i BSL C, BSL JAR-FCL 1 og/eller 2 eller Part-66.

Kapittel 7 punkt 7.8.3 oppheves.

Kapittel 10 punkt 10.0 skal lyde:

Bestemmelsene i dette punkt gjelder alle luftfartssertifikater/bevis/rettigheter, utstedt etter BSL JAR-FCL 1, 2 og 3, Part-66, og BSL C.

Kapittel 10 punkt 10.4 skal lyde:

Se for øvrig relevant BSL JAR, BSL C og Part-66 for eventuelle tilleggsbestemmelser.

II

Ikrafttredelse

Endringene trer i kraft 1. juli 2008.

19. juni Nr. 614 2008

Forskrift om krav for utstedelse, utvidelse og fornyelse av nasjonal rettighet for vedlikehold av luftfartøy (BSL C 7–1)

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 19. juni 2008 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–10 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

§ 1. Formål

Forskriften skal sikre at vedlikeholdsarbeid på luftfartøy blir utført av personer med nødvendig teoretisk og praktisk kompetanse.

§ 2. Virkeområde

Forskriften fastsetter krav for utstedelse, utvidelse og fornyelse av rettighet til å attestere for utført vedlikehold av luftfartøyer som er omhandlet i forskrift 23. mai 2005 nr. 459 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå mv., samt forordning (EF) nr. 488/2005 om avgifter og gebyrer pålagt av Det europeiske flysikkerhetsbyrå (EASA-forskriften) artikkel 4 (2), vedlegg II bokstav a, b og d.

§ 3. Inndeling av flytekniske sertifikater i faggrupper

Inndeling i faggrupper følger forskrift 24. mai 2005 nr. 462 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -delar og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften), vedlegg III (Part-66).

Inndelingen blir som følger:

- a) kategori A med underkategorier A1, A2, A3, A4
- b) kategori B1 med underkategorier B1.1, B1.2, B1.3, B1.4
- c) kategori B2
- d) kategori C.

§ 4. Krav til grunnutdanning og eksaminering

Krav til grunnutdanning følger av vedlikeholdsforskriften Part-66 A.25, A.30. Grunnutdanning i etter tidligere nasjonale bestemmelser godkjennes på individuell basis. Det samme gjelder for militær grunnutdanning.

§ 5. Typetrening

Kravene til typetrening og eksaminering følger kravene i vedlikeholdsforskriften Part-66 A.45.

Typetrening kreves for

- a) luftfartøyer med maksimum startvekt over 5 700 kg
- b) to motors helikopter med turbinmotor
- c) andre luftfartøyer definert som komplekse.

Typetrening kan gjennomføres i godkjente treningsorganisasjoner eller som typetreningskurs direkte godkjent av Luftfartstilsynet. Typetrening etter tidligere nasjonale bestemmelser godkjennes på individuell basis. Det samme gjelder for militær typetrening.

§ 6. Typeeksaminering

Type eksaminering kreves for de luftfartøyer som ikke er definert under § 5. Type eksaminering gjennomføres som en muntlig og praktisk prøve etter en standard bestemt av Luftfartstilsynet. Type eksaminering etter tidligere nasjonale bestemmelser godkjennes på individuell basis. Det samme gjelder for militær type eksaminering.

§ 7. Søknad om utstedelse og utvidelse av rettighet

Rettighet til å attestere for utført vedlikehold av luftfartøy som omhandlet i EASA-forskriften artikkel 4 (2), vedlegg II bokstav a, b og d utstedes som nasjonal rettighet i et vedlegg til EASA Form 26. Utløpsdatoen for rettigheten er den samme som EASA Form 26.

Søknad sendes Luftfartstilsynet på EASA Form 19, med følgende vedlegg:

- a) dokumentasjon på grunnutdanning og praksis for gjeldende kategori
- b) dokumentasjon på gjennomført og bestått type trening eller type eksaminering
- c) kopi av legitimasjon hvor navn og personnummer tydelig fremkommer
- d) kvittering for betalt gebyr i henhold til gjeldende gebyrforskrift.

§ 8. Søknad om fornyelse

Søknad om fornyelse sendes Luftfartstilsynet på EASA Form 19 med kvittering for betalt gebyr i henhold til den til enhver tid gjeldende forskrift for luftfartens offentlige forretninger, gebyrforskriften.

§ 9. Melding om feilaktig utstedelse

Hvis det utstedes et sertifikat som mottakeren bør forstå inneholder uriktige opplysninger eller rettigheter, eller som er utstedt på feilaktig grunnlag, skal vedkommende uten ugrunnet opphold melde forholdet til Luftfartstilsynet.

§ 10. Tilbakekall av flytekniske rettigheter

Luftfartstilsynet kan straks tilbakekalle rettigheter utstedt i henhold til denne forskriften for bestemt tid, inntil videre eller for resten av gyldighetstiden, dersom innehaveren misbruker rettighetene eller det er tvil om innehaveren fyller vilkårene for å utføre oppgavene i henhold til rettighetene.

§ 11. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra kravene i denne forskriften for utstedelse av nasjonal rettighet. Det må for dispensasjon fremlegges dokumentasjon for utdanning og erfaring som er egnet til å forsikre Luftfartstilsynet at søkeren har nødvendig teoretisk og praktisk kompetanse.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2008. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 20. desember 2000 nr. 1672 om ICAO flyteknikersertifikat (BSL C 7-1a).

19. juni Nr. 615 2008**Forskrift om oppheving av flytekniske forskrifter**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 19. juni 2008 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4-10 og § 15-4, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

Fra ikrafttredelse av denne forskriften oppheves følgende forskrifter:

- a) Forskrift 20. desember 2000 nr. 1629 om ICAO flyteknikersertifikat på skrog klasse a – MII (BSL C 7–3a).
- b) Forskrift 20. desember 2000 nr. 1677 om flyteknikersertifikat på motor klasse a – MIV (BSL C 7–5a).
- c) Forskrift 20. desember 2000 nr. 1678 om ICAO flyteknikersertifikat på komplett luftfartøy – M (BSL C 7–6a).
- d) Forskrift 20. desember 2000 nr. 1641 om ICAO flyteknikersertifikat på elektrisk anlegg – Xa (BSL C 7–7a).
- e) Forskrift 20. desember 2000 nr. 1642 om ICAO flyteknikersertifikat på instrumenter – Xb (BSL C 7–8a).
- f) Forskrift 20. desember 2000 nr. 1643 om ICAO flyteknikersertifikat på propell – Xc (BSL C 7–9a).
- g) Forskrift 20. desember 2000 nr. 1644 om ICAO flyteknikersertifikat i avionikk – Xf (BSL C 7–12a).
- h) Forskrift 22. september 1982 om flytelefonistsertifikat for flyteknikere (BSL C 7–13).¹
- i) Midlertidig forskrift 24. mars 1977 om flytekniske sertifikater (BSL C 7–14).¹

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

*II**Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2008.

19. juni Nr. 616 2008**Forskrift om endring i forskrift om gjennomføringen av bestemmelsene om inntektsprøving av forskott**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 19. juni 2008 med hjemmel i lov 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott (forskotteringsloven) § 4 tredje ledd og § 5 tredje ledd. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

I forskrift 6. februar 2003 nr. 125 om gjennomføringen av bestemmelsene om inntektsprøving av forskott gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd bokstav c skal lyde:

- c. utvidet barnetrygd og småbarnstillegg etter barnetrygdloven.

§ 2 andre og nytt tredje ledd skal lyde:

For selvstendig næringsdrivende skal kapitalinntektsdelen av næringsinntekten regnes med i kapitalinntekten etter første ledd bokstav a til og med inntektsåret 2005. Kapitalinntektsdelen svarer til næringsinntekten fratrukket beregnet personinntekt, underskudd i næring i inntektsåret, framført underskudd fra tidligere år og godtgjørelse for arbeid til deltaker i deltakerlignet selskap.

Har en part inntekt fra enkeltpersonforetak, skal kapitalinntektsdelen av næringsinntekten regnes med i kapitalinntekten fra inntektsåret 2006. Kapitalinntektsdelen er næringsinntekt minus utregnet personinntekt, underskudd i næringsåret og framført underskudd fra tidligere år.

§ 3 første ledd bokstavene a og b skal lyde:

- a. 100 prosent av fullt forskott, når forskottsmottakers årsinntekt ikke overstiger ureduert overgangsstonad etter folketrygdloven kapittel 15 tillagt utvidet barnetrygd og småbarnstillegg til barnetrygden for enslige forsørgere. Med ureduert overgangsstonad menes 12 ganger avrundet månedsbeløp.
- b. 75 prosent av fullt forskott, når forskottsmottakers årsinntekt er høyere enn grensen etter bokstav a, men ikke høyere enn inntektsgrensene for full forsørgelsesevne etter § 5. Med ett barn skal grensen for å kunne motta 75 prosent av fullt forskott være kr 283 700 for en enslig forskottsmottaker og kr 261 800 for en mottaker som bor sammen med ektefelle eller samboer. Grensen økes med kr 44 500 for hvert eget barn utover ett.

II

Endringene her trer i kraft 1. juli 2008.

19. juni Nr. 617 2008**Forskrift om gjennomføring av felleseuropeiske bestemmelser om medisinske krav for tjenestegjørende på luftfartøy, BSL JAR-FCL 3 (Flight Crew Licencing) endring 5**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 19. juni 2008 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–1 og § 15–4, jf. § 5–3, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Til forskriften er knyttet følgende vedlegg som gjelder som forskrift:
JAR-FCL 3 seksjon 1, utgave av 1. desember 2006.

§ 1. Formål

Formålet med JAR-FCL 3 er å fastsette felleseuropeiske krav slik at man oppnår likeverdig medisinsk standard på tjenestegjørende personell på luftfartøy i de forskjellige land som er medlem av JAA (Joint Aviation Authorities).

§ 2. Virkeområde

Forskriften omhandler medisinske krav for tjenestegjørende personell på luftfartøy i forbindelse med utstedelse, forlengelse og gjenutstedelse av luftfartssertifikater, samt ved den senere kontroll med sertifikatnehaverens skikkethet for angjeldende tjeneste.

§ 3. Gjennomføring i norsk rett

Forskriften gjennomfører JAR-FCL 3 endring 5, utgave av 1. desember 2006, i norsk rett.

§ 4. Definisjoner og forkortelser

(1) I denne forskrift menes med:

- a) *Flymedisinsk institutt – FMI (Aeromedical Centre – AMC)*: Luftfartstilsynets organ for bedømmelse av helsemessig skikkethet av søkere og innehavere av luftfartssertifikat og -bevis.
- b) *Godkjent og oppnevnt flylege (Authorised Medical Examine – AME)*: En lege med norsk legelicens som er oppnevnt og godkjent av Luftfartstilsynet til å utføre flymedisinske spesialistundersøkelser og periodiske undersøkelser på søkere og innehavere av luftfartssertifikat, jf. JAR-FCL 3.090.
- c) *Legeattest (Medical Certificate)*: Attest utstedt av Flymedisinsk seksjon eller av godkjent oppnevnt flylege, som meddeler innehaveren helsemessig godkjenning til angjeldende luftfartssertifikat i overensstemmelse med JAR-FCL 3.090, 3.100, 3.105 og 3.110.
- d) *Myndigheten (The Authority)*: Luftfartstilsynet.

(2) For øvrig gjelder definisjonene i Bestemmelser om Sivil Luftfart (BSL) C 0–4.

§ 5. Utstedelse av legeattest

Legeattest i henhold til JAR-FCL 3 endring 5 skal utstedes når Luftfartstilsynet har funnet at kravene i JAR-FCL 3 endring 5 er tilfredsstillt, jf. JAR-FCL 3.100.

§ 6. Forlengelse og gjenutstedelse av legeattest

(1) Hvis den medisinske undersøkelse i forbindelse med forlengelse av legeattest er utført i 45-dagersperioden før utløpsdatoen, skal gyldighetsperioden for den nye legeattesten regnes fra utløpsdatoen for den tidligere legeattesten.

(2) Hvis den medisinske undersøkelse ikke er utført i 45-dagers perioden som angitt i første ledd, vil utløpsdatoen bli beregnet fra datoen for den medisinske undersøkelsen, jf. JAR-FCL 3.105 (c).

§ 7. Tilbakekall av legeattest

Luftfartstilsynet kan med øyeblikkelig virkning tilbakekalle en legeattest utstedt i henhold til JAR-FCL 3 endring 5, dersom det antas å foreligge forhold som tilsier at videre tjeneste på luftfartøy må stanses av hensyn til flysikkerheten.

§ 8. Innlevering av legeattest

Dersom legeattest utstedt i henhold til JAR-FCL 3 endring 5 er tilbakekalt med hjemmel i § 7, skal legeattesten snarest sendes til Luftfartstilsynet.

§ 9. Dispensasjon

(1) Luftfartstilsynet kan når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift, jf. JAR-FCL 3.125.

(2) Luftfartstilsynet kan iverksette nærmere medisinske undersøkelser for å vurdere om det foreligger grunnlag for å anbefale dispensasjon for personell som ikke tilfredsstillter de medisinske krav, og eventuelt fremme anbefaling om operative begrensninger av sertifikatets rettigheter.

§ 10. Klage

Enkeltvedtak vedrørende legeattester som er fattet med hjemmel i denne forskriften, kan påklages til Sosial- og helsedirektoratet etter reglene i forvaltningsloven. Øvrige vedtak fattet med hjemmel i forskriften kan påklages til Samferdselsdepartementet.

§ 11. Ikrafttredelse

(1) Denne forskrift trer i kraft straks.

(2) Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 5. juli 2006 nr. 887 om gjennomføring av felleseuropeiske bestemmelser om medisinske krav for tjenestegjørende på luftfartøy, BSL JAR-FCL 3 (Flight Crew Licencing) amendment 4.

Vedlegg. JAR-FCL 3 seksjon 1, utgave av 1. desember 2006

Kapittel A – [Generelle krav](#)

Kapittel B – [Helsekrav klasse 1](#)

Kapittel C – [Helsekrav klasse 2](#)

Vedlegg 1 [til kapittel B og C Hjerte og kretsløp](#)

19. juni Nr. 618 2008

Vedtak om grunnbeløpet i folketrygda og særtillegget, ordinær sats

Heimel: Kunngjering frå Arbeids- og inkluderingsdepartementet av stortingsvedtak 19. juni 2008 med heimel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 1–4 og § 3–3. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

I

Grunnbeløpet i folketrygda blir sett til kr 70 256 med verknad frå 1. mai 2008.

II

Særtilletget i folketrygda, ordinær sats, blir sett til 94 prosent av grunnbeløpet med verknad frå 1. mai 2008.

20. juni Nr. 619 2008

Ikraftsetting av lov 20. juni 2008 nr. 46 om endringer i lov 18. desember 1959 nr. 1 om mortifikasjon av skuldbrev m.v. og enkelte andre lover

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 20. juni 2008 med hjemmel i lov 20. juni 2008 nr. 46 om endringer i lov 18. desember 1959 nr. 1 om mortifikasjon av skuldbrev m.v. og enkelte andre lover del V. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Endringene i lov 18. desember 1959 nr. 1 om mortifikasjon av skuldbrev m.v. trer i kraft 1. juli 2008.

20. juni Nr. 620 2008

Forskrift om mortifikasjon av skuldbrev

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 20. juni 2008 med hjemmel i lov 18. desember 1959 nr. 1 om mortifikasjon av skuldbrev m.v. § 7 annet ledd og lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 20 og § 22. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

§ 1. Kunngjøringen av en oppfordring etter § 7 annet ledd i lov 18. desember 1959 nr. 1 om mortifikasjon av skuldbrev m.v. skal i tillegg til det som er nevnt i loven, angi følgende:

1. Kunngjøringen skal ha som overskrift «Oppfordring i mortifikasjonssak».
2. Kunngjøringen skal angi at dokumentet angivelig er kommet bort, og skal inneholde en skildring av de kjennemerkene som er nødvendig for å kunne identifisere dokumentet fullt ut.
3. Ved mortifikasjon i skyldnerens interesse skal det angis at dokumentet angivelig er innfridd. Ved mortifikasjon i fordringshaverens interesse skal navnet på den angivelige nåværende eieren angis.
4. Kunngjøringen i Lysingsbladet skal angi datoen for publisering.
5. I kunngjøringen i avisen skal det angis at utgangspunktet for meldingsfristen regnes fra kunngjøringen i Lysingsbladet.
6. Kunngjøringen skal angi domstolens navn.

§ 2. Forskriften trer i kraft 1. juli 2008.

§ 3. Fra det tidspunkt forskriften trer i kraft gjøres følgende endringer i andre forskrifter:

1. Forskrift 2. juli 1948 nr. 6 om mortifikasjonssaker og dødsformodningsaker oppheves.
2. Forskrift 9. desember 1960 nr. 6 om mortifikasjon av skuldbrev oppheves.
3. I forskrift 16. desember 2005 nr. 1494 del I nr. 19 skal annet ledd nr. 35 lyde:
35. lov 23. mars 1961 nr. 1 om forsvunne personer m.v. § 1 første ledd, § 2 første ledd første og tredje punktum, annet ledd første, annet og tredje punktum, § 3 tredje ledd første punktum, § 7, § 11 annet ledd annet punktum og § 13 første punktum

20. juni Nr. 621 2008**Ikraftsetting av lov 20. juni 2008 nr. 48 om endringer i opplæringslova og privatskolelova**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 20. juni 2008 med hjemmel i lov 20. juni 2008 nr. 48 om endringer i opplæringslova og privatskolelova del III. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Loven trer i kraft 1. august 2008, med unntak av opplæringsloven § 11–9 som trer i kraft 1. januar 2009.

20. juni Nr. 622 2008**Ikrafttredelse av lov 20. juni 2008 nr. 45 om endringer i lov om kredittkjøp m.m. (frarådingsplikt)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 20. juni 2008 med hjemmel i lov 20. juni 2008 nr. 45 om endringer i lov om kredittkjøp m.m. (frarådingsplikt) del II. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. juni 2008 kl. 14.40.

Loven trer i kraft 1. januar 2009.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 4/2008 s. 764 (i forskrift 31. mars 2008 nr. 353 om nærmere bestemmelser om tillatte vekter og dimensjoner for offentlig veg)

I pkt. 6, Vegliste riksveger, Telemark, Generelt skal tallene i femte og sjette kolonne lyde:

50 *19,50*

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2008-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2001	17	2390-2393	Forskrift nr. 1600	1
2004	11	1609	Forskrift nr. 1105	1
2007	7	988	Forskrift nr. 816	3
2007	7	1053	Forskrift nr. 853	2
2007	8	1190	Forskrift nr. 476	4
2007	9	1357	Forskrift nr. 1061	1
2007	10	1453	Forskrift nr. 1181	1
2007	12	1668	Forskrift nr. 1365	3
2007	12	1702	Forskrift nr. 1386	3
2007	12	1789-1790	Forskrift nr. 1444	2
2007	12	1822	Forskrift nr. 1495	5
2007	13	1928-1929	Forskrift nr. 1585	2
2007	13	2014-2015	Forskrift nr. 1676	1
2007	13	2060	Forskrift nr. 1700	4
2008	1	29-31	Forskrift nr. 1723	5
2008	1	62	Forskrift nr. 1729	4
2008	1	77	Forskrift nr. 1735	4
2008	1	107	Forskrift nr. 1739	4
2008	1	111	Forskrift nr. 1740	4
2008	1	122-123	Forskrift nr. 1742	4
2008	1	128-129	Forskrift nr. 1743	4
2008	1	134	Forskrift nr. 1744	4
2008	1	145	Forskrift nr. 1747	4
2008	1	166-167	Forskrift nr. 1753	4
2008	2	373	Forskrift nr. 119	5
2008	2	377	Forskrift nr. 144	4
2008	2	380, 382, 384, 387, 389	Forskrift nr. 188	3
2008	4	764	Forskrift nr. 353	6
2008	4	769	Forskrift nr. 353	5
2008	4	788	Forskrift nr. 359	5

B-PostAbonnement

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016, Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata:
Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2008 koster	Avd I	kr 1140	kr 1700	kr 2360
	Avd. I og II	kr 1430	kr 2470	kr 3480

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no